

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 827

Warszawa, 3 czerwca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Wojciecha Murdzka.

(-) Zbigniew Babalski; (-) Piotr Łukasz Babiarczyk; (-) Joanna Borowiak; (-) Bożena Borys-Szopa; (-) Lidia Burzyńska; (-) Zbigniew Chmielowiec; (-) Anna Czech; (-) Elżbieta Duda; (-) Ewa Filipiak; (-) Andrzej Gawron; (-) Szymon Giżyński; (-) Konrad Głębocki; (-) Kazimierz Gołojuch; (-) Małgorzata Gosiewska; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Wiesław Janczyk; (-) Jan Kilian; (-) Robert Kołakowski; (-) Joanna Kopcińska; (-) Jarosław Krajewski; (-) Leonard Krasulski; (-) Andrzej Kryj; (-) Bernadeta Krynicka; (-) Dariusz Kubiak; (-) Bogdan Latosiński; (-) Joanna Lichočka; (-) Paweł Lisiecki; (-) Marzena Machałek; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Gabriela Masłowska; (-) Jerzy Materna; (-) Mieczysław Miazga; (-) Iwona Michałek; (-) Jan Mosiński; (-) Aleksander Mrówczyński; (-) Wojciech Murdzek; (-) Jerzy Paul; (-) Krystyna Pawłowicz; (-) Bogdan Rzońca; (-) Wojciech Skurkiewicz; (-) Kazimierz Smoliński; (-) Dariusz Starzycki; (-) Bartłomiej Stawiarski; (-) Halina Szydełko; (-) Ewa Szymańska; (-) Sylwester Tułajew; (-) Piotr Uściński; (-) Robert Warwas; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Krystyna Wróblewska.

U S T A W A

z dnia 2016 r.

Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 13, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 11 ust. 1 pkt 3, ust. 2 w zakresie dotyczącym dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, art. 14 ust. 1 pkt 1 w zakresie nadzoru nad działalnością dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, art. 21 ust. 1 i 2 i art. 22, które wchodzi z dniem 1 września 2016 r.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 189¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 189¹. Uprawnienie, o którym mowa w art. 189, przysługuje również, w toku prowadzonego postępowania, organowi podatkowemu, jeżeli ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa jest niezbędne dla oceny skutków podatkowych.”;
- 2) w art. 476:
 - a) w § 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą wojskową albo służbą w Policji, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Biurze

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924 z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539, 978, 1062, 1137, 1199, 1311, 1418, 1419, 1505, 1527, 1567, 1587, 1595, 1634, 1635 i 1854 oraz z 2016 r. poz. 195 i 437.

Ochrony Rządu, Służbie Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego oraz Centralnym Biurze Antykorupcyjnym.”;

b) w § 5 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) świadczenie odszkodowawcze przysługujące w razie wypadku lub choroby pozostające w związku ze służbą wojskową albo służbą w Policji, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego oraz Centralnym Biurze Antykorupcyjnym.”;

3) w art. 477⁸ w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej, wypadku w drodze do pracy lub z pracy, wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, wypadku lub choroby zawodowej pozostającej w związku z czynną służbą wojskową albo służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Więziennej, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Celno-Skarbowej;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) biegłym skarbowym - rozumie się przez to rzeczoznawcę w określonej dziedzinie, uprawnionego do wyceny majątku zobowiązanego i wpisanego na listę biegłych skarbowych prowadzoną przez izbę administracji skarbowej;”;

2) w art. 5:

a) w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydanych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego decyzji, postanowień lub mandatów karnych, z przyjętych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego zgłoszeń celnych, deklaracji, informacji o opłacie paliwowej albo informacji o dopłatach - właściwy naczelnik urzędu skarbowego; ”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową naczelnika urzędu skarbowego uprawnionego do wykonywania niektórych zadań wierzyciela w odniesieniu do określonych w tym rozporządzeniu obowiązków podlegających egzekucji administracyjnej, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania tych zadań.”;

3) w art. 17:

a) w § 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Zażalenie wnosi się do organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżone postanowienie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”,

b) § 1b otrzymuje brzmienie:

„§ 1b. Do zażaleń na postanowienia wydane w pierwszej instancji przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dyrektora izby administracji skarbowej lub samorządowe kolegium odwoławcze stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”,

c) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Organem właściwym w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia jest:

- 1) organ wyższego stopnia;
- 2) dyrektor izby administracji skarbowej lub samorządowe kolegium odwoławcze, jeżeli postanowienie zostało wydane przez ten organ;
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli postanowienie zostało wydane przez dyrektora izby administracji skarbowej, z tym że w tym przypadku postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu.”;

4) w art. 19 uchyla się § 5;

5) w art. 23:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przypadku braku organu wyższego stopnia w stosunku do organów egzekucyjnych, o których mowa w art. 19, nadzór nad egzekucją należności pieniężnych sprawuje właściwy miejscowo dyrektor izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem § 3.”,

b) uchyla się § 3a;

6) art. 55a otrzymuje brzmienie:

„Art. 55a. 1. Jeżeli egzekucja prowadzona wobec podmiotu wpisanego w Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczy należności podatkowych i celnych, do poboru których jest zobowiązany naczelnik urzędu skarbowego albo innych należności pieniężnych, do poboru których właściwych jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a nie zostały one uregulowane w terminie 60 dni od daty wszczęcia egzekucji, organ egzekucyjny składa wniosek o wpisanie do Krajowego Rejestru Sądowego daty wszczęcia egzekucji tych należności, wysokości pozostałych do wyegzekwowania kwot oraz daty i sposobu zakończenia egzekucji.

2. Zgłaszanie okoliczności podlegających wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego może odbywać się z użyciem środków komunikacji elektronicznej.

3. Minister do spraw finansów publicznych może określić w porozumieniu z ministrem do spraw zabezpieczenia społecznego, Ministrem Sprawiedliwości i ministrem do spraw cyfryzacji, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania odpisów dokumentów oraz sposób zgłaszania okoliczności, o których mowa w ust. 2, mając na względzie bezpieczne, sprawne i skuteczne przekazywanie tych informacji.”;

7) w art. 63 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Spór o właściwość między organami egzekucyjnymi rozstrzyga, na wniosek organu egzekucyjnego pozostającego w sporze, dyrektor izby administracji skarbowej właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa - dyrektor izby administracji skarbowej właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie.”;

8) w art. 64c w § 4d zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie obciąża się kosztami egzekucyjnymi oraz kwotą, o której mowa w § 2, wierzyciela będącego naczelnikiem urzędu skarbowego, jeżeli organem egzekucyjnym prowadzącym postępowanie był naczelnik urzędu skarbowego.”;

9) w art. 67c:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Z wnioskiem o nadanie uprawnień do szacowania wartości majątku zobowiązanego kandydat na biegłego skarbowego występuje do dyrektora izby administracji skarbowej.”,

- b) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „§ 4. Na postanowienie dyrektora izby administracji skarbowej, odmawiające dokonania wpisu na listę biegłych skarbowych, przysługuje zażalenie.
- „§ 5. Podstawę do podjęcia czynności biegłego skarbowego stanowi wpis kandydata na listę prowadzoną przez izbę administracji skarbowej.”,
- c) w § 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „W prowadzonej przez izbę administracji skarbowej liście biegłych skarbowych uwzględnia się:”,
- d) § 8 i 9 otrzymują brzmienie:
- „§ 8. Lista biegłych skarbowych jest dostępna dla zainteresowanych w siedzibie odpowiedniej izby administracji skarbowej.
- § 9. W styczniu każdego roku izba administracji skarbowej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych listę biegłych skarbowych, a także zawiadamia niezwłocznie o każdym przypadku wpisania lub wykreślenia z listy biegłego skarbowego.”,
- e) § 11-13 otrzymują brzmienie:
- „§ 11. Na postanowienie dyrektora izby administracji skarbowej w sprawie skreślenia biegłego skarbowego z listy biegłych skarbowych przysługuje zażalenie.
- § 12. Biegły skarbowy może odmówić dokonania szacunku wartości majątku zobowiązanego znajdującego się na terenie działania izby administracji skarbowej, na listę której został wpisany, tylko z ważnych przyczyn.
- § 13. Biegły skarbowy, wydając opinię, używa tytułu biegłego skarbowego z oznaczeniem izby administracji skarbowej, na listę której został wpisany.”,
- f) w § 14 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Biegły skarbowy jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić izbę administracji skarbowej o:”;
- 10) dodaje się art. 107e w brzmieniu:
- „Art. 107e. § 1. Licytacja publiczna może odbywać się w formie elektronicznej (licytacja elektroniczna).
- § 2. Licytacja elektroniczna odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez:
- 1) jednostkę podległą lub nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub;

2) podmiot wybrany w trybie przepisów o zamówieniach publicznych przez:

a) ministra właściwego do spraw finansów publicznych, lub

b) właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego, w przypadku licytacji elektronicznych prowadzonych przez organy, o których mowa w art. 19 § 2 i 2a bądź inne organy jednostek samorządu terytorialnego uprawnione do prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie odrębnych ustaw.

§ 3. W przypadku licytacji elektronicznej organy egzekucyjne są uprawnione do przetwarzania danych osobowych zobowiązanego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w § 2.

§ 4. W przypadku licytacji elektronicznej wadium składa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Koszt złożenia wadium ponosi uczestnik licytacji elektronicznej.

§ 5. Cenę nabycia ruchomości uiszcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego nie później niż w dniu następującym po zawiadomieniu o przybiciu. Jeżeli ten dzień przypada w sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, cenę uiszcza się w dniu następującym po dniu lub dniach wolnych od pracy. Koszt uiszczenia ceny za pośrednictwem systemu teleinformatycznego ponosi nabywca.

§ 6. Nabywca, który nie uiszczy ceny nabycia, w terminie, o którym mowa w § 5, traci prawo wynikłe z przybicia.

§ 7. Ruchomość nabyta w drodze licytacji elektronicznej może być doręczona nabywcy, na jego wniosek, za pośrednictwem wskazanego przez niego operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo innego podmiotu świadczącego usługi w zakresie doręczania ruchomości, jeżeli przed jej wydaniem nabywca uiszczy koszty doręczenia, w tym koszty przygotowania ruchomości do transportu oraz jej załadunku.

§ 8. W przypadku, o którym mowa w § 7, momentem odbioru ruchomości jest jej wydanie operatorowi pocztowemu albo innemu podmiotowi świadczącemu usługi w zakresie doręczania ruchomości.

§ 9. W licytacji elektronicznej ruchomości, której posiadanie jest uzależnione jest od spełnienia warunków określonych odrębnymi przepisami, bierze udział podmiot dopuszczony do licytacji przez organ egzekucyjny. Wniosek o dopuszczenie do licytacji wraz z elektroniczną kopią dokumentu potwierdzającego spełnienie tych warunków

składa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. O niedopuszczeniu do licytacji rozstrzyga organ egzekucyjny, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 10. Dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 pkt 1, może zostać zawieszony podmiotowi, który:

- 1) uzyskał przybicie w drodze licytacji elektronicznej i nie zapłacił ceny nabycia;
- 2) nie odebrał ruchomości nabytej w drodze licytacji elektronicznej.

§ 11. Postanowienie o zawieszeniu dostępu do systemu teleinformatycznego wydaje organ egzekucyjny, który przeprowadził licytację elektroniczną.

§ 12. Na postanowienie o zawieszeniu dostępu do systemu teleinformatycznego przysługuje zażalenie.

§ 13. Zawieszenie dostępu, o którym mowa w § 10, obowiązuje przez okres 3 lat, od dnia doręczenia ostatecznego postanowienia o zawieszeniu.

§ 14. Dostęp do systemu teleinformatycznego wygasa, jeżeli w okresie 5 kolejnych lat podmiot nie korzysta z tego dostępu.

§ 14. Do licytacji elektronicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 105a § 1, 2 i 4, art. 105b, art. 105c § 2, art. 105d § 3, art. 106 § 1 oraz art. 107 § 1, 2, 3 i 4.

§ 15. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki udziału w licytacji elektronicznej,
- 2) dodatkowe elementy, jakie zawiera obwieszczenie o licytacji elektronicznej oraz warunki publikacji tego obwieszczenia,
- 3) termin licytacji elektronicznej,
- 4) tryb i sposób prowadzenia licytacji elektronicznej,
- 5) warunki dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2, w tym otrzymania, zawieszenia i wygaśnięcia dostępu

– mając na względzie zapewnienie sprawnej obsługi systemu teleinformatycznego, ochrony praw uczestników licytacji elektronicznej, sprawności i skuteczności egzekucji z ruchomości, bezpieczeństwa posługiwania się dokumentami w postaci elektronicznej oraz dostępności do systemu teleinformatycznego.

§ 16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jednostkę podległą lub nadzorowaną wyznaczoną do prowadzenia systemu

teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 pkt 1, lub podmiot wybrany w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, o którym mowa w § 2 pkt 2 lit a.”;

11) w art. 155a uchyla się § 2.

Art. 4. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 625) w art. 2a pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) jednostki organizacyjne Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej i Obrony Cywilnej Kraju;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1384 oraz z 2015 r. poz. 1322) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. Uprawnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych, określone w niniejszej ustawie, wykonuje dyrektor właściwej izby administracji skarbowej, w wypadku gdy funkcje organu założycielskiego pełni wojewoda.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2013 r. poz. 707, z późn. zm.²⁾) w art. 36⁴ w ust. 8 uchyla się pkt 3.

Art. 7. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1446 oraz z 2016 r. poz. 352) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) organów i jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz wyodrębnionych komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze, a także w odniesieniu do wyodrębnionej komórki organizacyjnej wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych - ministrowie, którym podlegają oraz przez których są nadzorowane te organy i jednostki organizacyjne;”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 830, 941 i 1289, z 2015 r. poz. 218, 978 i 1433 oraz z 2016 r. poz. 585.

- 2) w art. 29 w ust. 1 w pkt 6:
 - a) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wyodrębnionych komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze – w zakresie tych czynności,”
 - b) lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) wyodrębnionej komórki organizacyjnej wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych – w zakresie tych zadań;”
- 3) w art. 31 w ust. 1:
 - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wyodrębnionych komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze;”
 - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wyodrębnionej komórki organizacyjnej wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”

Art. 8. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2016 r. poz. 205) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy nabycie nie zostało zgłoszone do opodatkowania, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą powołania się przez podatnika przed organem podatkowym na fakt nabycia.”;
- 2) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych w drodze darowizny lub polecenia darczyńcy podlega opodatkowaniu według stawki 20%, jeżeli obowiązek podatkowy powstał wskutek powołania się podatnika przed organem podatkowym w toku czynności sprawdzających, postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli

celno-skarbowej na okoliczność dokonania tej darowizny, a należny podatek od tego nabycia nie został zapłacony.”;

3) w art. 18 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpłacić pobrany podatek na rachunek izby administracji skarbowej właściwej ze względu na siedzibę płatnika, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano podatek, a także przekazać w tym terminie, w formie elektronicznej, deklarację o wysokości pobranego i wpłaconego przez płatnika podatku, w tym informację o kwocie podatku należnego poszczególnym gminom;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 w ust. 3 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, służb ratowniczych;”;

2) w ust. 3a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) służb ratowniczych, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1992 r. poz. 27, z późn. zm.⁴⁾) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Izby administracji skarbowej prowadzą ewidencję funduszy założycielskich przedsiębiorstw oraz ich zmian.”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 774, 870, 1336, 1830, 1890 i 2281.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. poz. 82, z 1994 r. poz. 591, z 2002 r. poz. 1301, z 2006 r. poz. 1353 i z 2012 r. poz. 1540.

Art. 11. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1169 oraz z 2014 r. poz. 498) w art. 55 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kościelne jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 12, mogą być na wniosek kościelnej osoby prawnej uznane przez właściwego dyrektora izby administracji skarbowej za odrębne podmioty podatkowe, jeśli są organizacyjnie wyodrębnione.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520, z późn. zm.⁵⁾) w art. 7a w ust. 1 w pkt 6 w lit. b tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– podziału kraju ze względu na właściwość miejscową organów i jednostek organizacyjnych administracji specjalnej, w szczególności: archiwów państwowych, urzędów skarbowych, izb administracji skarbowej, nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, regionalnych zarządów gospodarki wodnej, urzędów morskich,”.

Art. 13. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) w art. 24h:

1) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Centralnego Biura Antykorupcyjnego z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego.”;

2) uchyla się ust. 10;

3) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Do postępowania w sprawie kontroli oświadczenia majątkowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.).”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 831, 1137, 1433, 2281 oraz z 2016 r. poz. 65 i 585.

Art. 14. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25a ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusz Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego może być na własną prośbę przeniesiony do służby w Policji, jeżeli wykazuje on szczególne predyspozycje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do służby w Policji przenosi w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Biura Ochrony Rządu, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego, Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Komendant Główny Policji za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Funkcjonariusz Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego przeniesiony do służby w Policji zachowuje ciągłość służby.”;

2) w art. 47 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, jakie stopnie wojskowe, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego odpowiadają poszczególnym stopniom policyjnym, uwzględniając równorzędność pierwszych stopni w poszczególnych korpusach.”;

3) w art. 56 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osobę przyjmowaną do służby na podstawie art. 25a ust. 1 i posiadającą stopień Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i 585.

Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego mianuje się na odpowiedni stopień policyjny.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10d ust. 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„22. Straż Graniczna w zakresie wykonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, współdziała z organami administracji publicznej, a w szczególności z Policją, Państwową Inspekcją Pracy, Krajową Administracją Skarbową, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych oraz związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców.

23. Organ Straży Granicznej dokonujący kontroli zawiadamia o podejrzeniu naruszenia przepisów prawa właściwe organy, w szczególności:

- 1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych - w przypadku naruszenia przepisów w zakresie ubezpieczeń społecznych oraz składek na Fundusz Pracy;
- 2) Państwową Inspekcję Pracy - w przypadku naruszenia przepisów prawa pracy;
- 3) Krajową Administrację Skarbową - w przypadku naruszenia przepisów prawa podatkowego lub prawa celnego;
- 4) Policję lub Prokuraturę - w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego.”;

2) w art. 31a ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusz Policji, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego może być na własną prośbę przeniesiony do służby w Straży Granicznej, jeżeli wykazuje on szczególne predyspozycje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, do służby w Straży Granicznej przenosi w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Policji, Szefem Biura Ochrony Rządu, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego, Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego,

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1322, 1336, 1607, 1642, 1830, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437.

Komendant Główny Straży Granicznej za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Funkcjonariusz Policji, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego przeniesiony do służby w Straży Granicznej zachowuje ciągłość służby.”;

3) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobę przyjmowaną do służby i posiadającą stopień policyjny, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej mianuje się na stopień obowiązujący w Straży Granicznej, równorzędny z posiadanym stopniem.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Mianowanie osoby posiadającej stopień wojskowy, policyjny, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej może być uzależnione od odbycia szkolenia wymaganego w Straży Granicznej do mianowania na dany stopień.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 164, z późn. zm.⁸⁾) w art. 95n § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Notariusz na żądanie sądu, prokuratora, izby administracji skarbowej oraz urzędu skarbowego przesyła wypis zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 295 i 1240) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niedopuszczalne jest organizowanie strajku w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 993 i 1585 oraz z 2015 r. poz. 218, 978, 1137, 1224 i 1311.

Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w jednostkach Policji i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, w których pełnią służbę funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej oraz jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 6 ust. 13, art. 19 ust. 1 i 4, art. 25a ust. 4, art. 25b ust. 1 pkt 2, art. 26 ust. 7c, art. 27f ust. 5, art. 30f ust. 12 pkt 3 i ust. 16, w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „lub organy kontroli skarbowej” skreśla się;
- 2) użyte w art. 25f, art. 30d, art. 44 ust. 6g, art. 45 ust. 6 wyrazy „lub właściwy organ kontroli skarbowej” skreśla się;
- 3) w art. 21 w ust. 1:
 - a) w pkt 77 wyrazy „Służby Celnej” zastępuje się wyrazami „Służby Celno-Skarbowej”,
 - b) w pkt 82a wyrazy „w art. 152a ust. 3a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, 1045 i 1217)” zastępuje się wyrazami „w art. 229 ust. 4 ustawy z dnia.... o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz.)”,
 - c) w pkt 83a wyrazy „funkcjonariuszom celnym” zastępuje się wyrazami „funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej”;
- 4) w art. 25 w ust. 6e:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organ podatkowy określił dochody podatnika w związku z ustaleniem lub narzuceniem pomiędzy podmiotami krajowymi warunków, o których mowa w ust. 1, lub”,
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podatnik skorzystał z uprawnienia do skorygowania uprzednio złożonej deklaracji, zgodnie z art. 79 ust. 3 ustawy z dnia o Krajowej Administracji

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1478, 1563, 1644, 1662 i 1863 oraz z 2015 r. poz. 73, 211, 251, 478, 693, 699, 860, 933, 978, 1197, 1217, 1259, 1296, 1321, 1322, 1333, 1569, 1607, 1688, 1767, 1844, 1932 i 1992.

Skarbowej (Dz. U. 2016, poz. ...), a kontrola została zakończona zawiadomieniem, o którym mowa w art. 80 ust. 2 tej ustawy.”;

5) w art. 25g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W toku postępowania podatkowego albo toku kontroli celno-skarbowej ciężar dowodu w zakresie wykazania przychodów (dochodów) opodatkowanych lub przychodów (dochodów) nieopodatkowanych stanowiących pokrycie wydatku spoczywa na podatniku.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli w toku postępowania podatkowego albo w toku kontroli celno-skarbowej podatnik nie udowodni uzyskania przychodów (dochodów) opodatkowanych lub przychodów (dochodów) nieopodatkowanych, o których mowa w art. 25b ust. 4 pkt 3, stanowiących pokrycie wydatku i nastąpiło przedawnienie zobowiązania podatkowego w stosunku do tych przychodów (dochodów), to ich uzyskanie podatnik może uprawdopodobnić. W przypadku nieudowodnienia lub nieuprawdopodobnienia przychodów (dochodów), o których mowa w zdaniu pierwszym, przychody (dochody) te uznaje się za przychody, o których mowa w art. 25b ust. 1.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku ustalenia w postępowaniu podatkowym albo w toku kontroli celno-skarbowej źródła pochodzenia nieujawnionych uprzednio przychodów (dochodów) i ich wysokości, przychody (dochody) te podlegają opodatkowaniu podatkiem na zasadach określonych w przepisach ustawy innych niż przepisy niniejszego rozdziału lub w przepisach odrębnych ustaw.”;

6) w art. 30 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) z wynagrodzeń za udzielanie pomocy Policji, funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej, Straży Granicznej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, wypłacanych z funduszu operacyjnego - w wysokości 20% wynagrodzenia;”;

7) w art. 34 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Różnicę między podatkiem wynikającym z rocznego obliczenia podatku a sumą zaliczek pobranych za miesiące od stycznia do grudnia pobiera się z dochodu za marzec

lub kwiecień roku następnego. Pobraną różnicę płatnicy wpłacają na rachunek izby administracji skarbowej właściwej według siedziby płatnika, łącznie z zaliczkami za te miesiące. Jeżeli z rocznego obliczenia podatku wynika nadpłata, zalicza się ją na poczet zaliczki należnej za marzec, a jeżeli po pobraniu tej zaliczki pozostaje nadpłata, płatnik zwraca ją podatnikowi w gotówce. W razie gdy stosunek uzasadniający pobór zaliczek ustał w styczniu albo w lutym, różnicę pobiera się z dochodu za miesiąc, za który pobrana została ostatnia zaliczka. Zwrócone nadpłaty w gotówce płatnik potrąca z kwot pobranych zaliczek przekazywanych izbom administracji skarbowej, wykazując je w deklaracji, o której mowa w art. 38 ust. 1a.”;

8) w art. 37 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Różnicę między podatkiem wynikającym z rocznego obliczenia a sumą zaliczek pobranych za miesiące od stycznia do grudnia pobiera się z dochodu za marzec roku następnego. Różnicę tę, na wniosek podatnika, pobiera się z dochodu za kwiecień roku następnego. W razie gdy stosunek uzasadniający pobór zaliczek ustał w styczniu lub w lutym, różnicę pobiera się z dochodu za miesiąc, za który pobrana została ostatnia zaliczka. Pobraną różnicę płatnicy wpłacają na rachunek właściwej izby administracji skarbowej łącznie z zaliczkami za te miesiące. Jeżeli z obliczenia rocznego wynika nadpłata, zalicza się ją na poczet zaliczki należnej za marzec, a jeżeli po pobraniu tej zaliczki pozostaje nadpłata, płatnik zwraca ją podatnikowi w gotówce. Zwrócone nadpłaty w gotówce płatnik potrąca z kwot pobranych zaliczek przekazywanych izbom skarbowym, wykazując je w deklaracji, o której mowa w art. 38 ust. 1a.”;

9) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Płatnicy, o których mowa w art. 31 i art. 33-35, przekazują, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, kwoty pobranych zaliczek na podatek w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek izby administracji skarbowej właściwej według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby. Jeżeli między kwotą potrąconego podatku a kwotą wpłaconego podatku występuje różnica, należy ją wyjaśnić w deklaracji, o której mowa w ust. 1a.”;

10) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Płatnicy, o których mowa w art. 41, przekazują kwoty pobranych zaliczek na podatek oraz kwoty zryczałtowanego podatku w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki (podatek) - na rachunek izby

administracji skarbowej właściwej według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby. Jednakże w przypadku gdy podatek został pobrany zgodnie z art. 30a ust. 2a, płatnicy, o których mowa w art. 41 ust. 10, przekazują kwotę tego podatku na rachunek izby administracji skarbowej właściwej dla naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.”;

11) w art. 43 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani wpłacać do kasy urzędu skarbowego lub na rachunek właściwej izby administracji skarbowej zaliczki miesięczne w wysokości ustalonej decyzją właściwego naczelnika urzędu skarbowego obniżone o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, opłaconej w tym miesiącu przez podatnika w terminach określonych w art. 44 ust. 6.”;

12) w art. 44:

a) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Miesięczne zaliczki obliczone w sposób określony w ust. 1c i 1e podatnik jest obowiązany wpłacać na rachunek izby administracji skarbowej, w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym uzyskał dochód, a za grudzień - w terminie złożenia zeznania podatkowego.”;

b) ust. 3f otrzymuje brzmienie:

„3f. Podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, opodatkowani na zasadach określonych w art. 30c, są obowiązani wpłacać na rachunek izby administracji skarbowej zaliczki miesięczne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku, obliczonym zgodnie z art. 30c, a sumą należnych zaliczek za poprzednie miesiące, z uwzględnieniem art. 27b.”;

c) ust. 3h otrzymuje brzmienie:

„3h. Podatnicy, o których mowa w ust. 3f, będący małymi podatnikami oraz podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej mogą wpłacać na rachunek izby administracji skarbowej zaliczki kwartalne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku, obliczonym zgodnie z art. 30c, a sumą należnych zaliczek za poprzednie kwartały, z uwzględnieniem art. 27b. Przepis art. 22k ust. 11 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 oraz z 2016 r. poz. 422 i 584) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 66f w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) art. 66a - wymierza, w drodze decyzji, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego;”;
- 2) w art. 66g w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wskazany w decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej.”;
- 3) dodaje się art. 66i w brzmieniu:
„Art. 66i. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej sporządza i przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału, informację o podmiotach importujących drewno i produkty z drewna, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiającego obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2010, str. 23).
2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu importującego drewno i produkty z drewna;
 - 2) rodzaj drewna i produktów z drewna (kod CN towaru) oraz ich ilość;
 - 3) kraj pochodzenia drewna i produktów z drewna oraz kraj, z którego drewno i produkty z drewna są importowane, jeżeli jest on inny niż kraj pochodzenia drewna i produktów z drewna;
 - 4) szacunkową wartość drewna i produktów z drewna.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w ust. 8e:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organ podatkowy określił dochody podatnika w związku z ustaleniem lub narzuceniem pomiędzy podmiotami krajowymi warunków, o których mowa w ust. 1, lub”;
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podatnik skorzystał z uprawnienia do skorygowania uprzednio złożonej deklaracji, zgodnie z art. 79 ust. 3 ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ...), a kontrola celno-skarbowa została zakończona zawiadomieniem, o którym mowa w art. 80 ust. 1 tej ustawy.”;
- 2) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli organ podatkowy określi, na podstawie art. 11, dochód podatnika w wysokości wyższej (stratę w wysokości niższej) niż zadeklarowana przez podatnika w związku z dokonaniem transakcji lub ujściem innych zdarzeń, o których mowa w art. 9a, a podatnik nie przedłoży temu organowi dokumentacji podatkowej - różnicę między dochodem zadeklarowanym przez podatnika a określonym przez ten organ opodatkowuje się stawką 50%.”;
- 3) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 1b, 2a, 3-6a, art. 21, art. 22 i art. 24a, są obowiązani wpłacać na rachunek izby administracji skarbowej zaliczki miesięczne w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.”;
- 4) w art. 25a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku dochodu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2, spółka przejmująca obowiązana jest, bez wezwania, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód, wpłacić na rachunek izby administracji skarbowej podatek, o którym mowa w art. 22 ust. 1.”;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1563 i 1662, z 2015 r. poz. 73, 211, 933, 978, 1166, 1197, 1259, 1296, 1348, 1595, 1688, 1767, 1844 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 68.

5) w art. 26:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Jeżeli przychody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 3, są uzyskiwane od zleceniodawców zagranicznych, zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej są obowiązane przed wyjściem statku z portu polskiego wpłacić na rachunek izby administracji skarbowej, właściwej dla naczelnika urzędu skarbowego właściwego według siedziby Morskiej Agencji, należny podatek obliczony od przychodu z tytułu wywozu ładunku i pasażerów przyjętych do przewozu w porcie polskim. Dowód wpłaty podatku zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej jest obowiązane przekazać właściwej miejscowo Morskiej Agencji. Jeżeli jednak przed wyjściem statku z portu polskiego nie jest możliwe ustalenie wysokości przychodu za wywóz ładunków i pasażerów, zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej jest obowiązane wpłacić zaliczkę na podatek od przewidywanego przychodu, a następnie w ciągu 60 dni od dnia wyjścia z portu wpłacić różnicę między kwotą należnego podatku a kwotą wpłaconej zaliczki.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, przekazują kwoty podatku w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zgodnie z ust. 1, 2-2b i 2d pobrano podatek, na rachunek izby administracji skarbowej właściwej według siedziby podatnika, a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 oraz podatników będących osobami uprawnionymi z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zbiorczych, których tożsamość nie została płatnikowi ujawniona w trybie przewidzianym w ustawie, o której mowa w art. 4a pkt 15, na rachunek izby administracji skarbowej właściwej dla naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych. Płatnicy są obowiązani przesłać podatnikom, o których mowa w:

1) art. 3 ust. 1 - informację o wysokości pobranego podatku,

2) art. 3 ust. 2, oraz urzędowi skarbowemu - informację o dokonanych wypłatach i pobranym podatku

- sporządzone według ustalonego wzoru.

Obowiązek przesłania tych informacji podatnikom oraz urzędowi skarbowemu nie powstaje w przypadku i w zakresie określonych w ust. 2a zdanie pierwsze.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, o których mowa w ust. 1a, są obowiązani, bez wezwania, wpłacić należny zryczałtowany podatek na rachunek izby administracji skarbowej określonej w ust. 3, jeżeli dochody z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziałów w zyskach osób prawnych, od których płatnik nie pobrał podatku w związku z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 1a, zostały wydatkowane na inne cele niż wymienione w art. 17 ust. 1.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku dochodu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6 i 8, spółka przejmująca, nowo zawiązana lub powstała w wyniku przekształcenia jest obowiązana jako płatnik, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód, wpłacić podatek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, na rachunek izby administracji skarbowej właściwej według siedziby podatnika, a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 oraz podatników będących osobami uprawnionymi z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zbiorczych, których tożsamość nie została płatnikowi ujawniona w trybie przewidzianym w ustawie, o której mowa w art. 4a pkt 15, na rachunek izby administracji skarbowej właściwej dla naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych. Podatnik jest obowiązany przed tym terminem przekazać płatnikowi kwotę tego podatku. W terminie wpłaty podatku płatnik jest obowiązany przesłać podatnikowi informację o wpłaconym podatku, sporządzoną według ustalonego wzoru. Obowiązek przesłania informacji o wpłaconym podatku nie powstaje w przypadku i w zakresie określonych w ust. 2a zdanie pierwsze.”;

6) użyte w art. 9a ust. 4 i 4a, art. 19 ust. 4, art. 24a ust. 11 pkt 3, ust. 14 w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „lub organy kontroli skarbowej” skreśla się.

Art. 21. W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz.U. z 2012 r. poz. 1138, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 2 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej w czasie wykonywania czynności służbowych kontroli określonej w dziale V ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej;”.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1421, 1650 oraz z 2014 r. poz. 1863.

Art. 22. W ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustanowiony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzeniem z dnia 7 marca 1928 r. Krzyż Zasługi Za Dzielność nadaje się policjantom, funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Straży Pożarnej oraz żołnierzom za czyny spełnione w specjalnie ciężkich warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641 i 901) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37g pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pojazdy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także sił zbrojnych państw obcych, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, tak stanowi, pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej, zespołów ratownictwa medycznego, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego;”;

2) art. 37n otrzymuje brzmienie:

„Art. 37n. 1. Organami właściwymi w sprawie opłaty paliwowej są naczelnicy urzędów skarbowych, naczelnicy urzędów celno-skarbowych oraz dyrektorzy izb administracji skarbowych.

2. Organami właściwymi miejscowo w sprawach opłaty paliwowej są odpowiednio:

1) naczelnik urzędu skarbowego właściwy miejscowo w sprawach podatku akcyzowego oraz dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla naczelnika tego urzędu - w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4;

2) naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy ze względu na miejsce powstania długu celnego oraz dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla naczelnika tego urzędu - w przypadku, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2.”;

3) w art. 37o ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty, o których mowa w art. 37j ust. 1, są obowiązane składać informację o opłacie paliwowej właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oraz obliczać i wpłacać opłatę paliwową w terminie:

1) do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek zapłaty - w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4,

2) określonym dla należności celnych - w przypadku, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2

– na wyodrębniony rachunek bankowy izby administracji skarbowej właściwej dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego.”;

4) w art. 37p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor izby administracji skarbowej, o którym mowa w art. 37o ust. 1, przekazuje kwoty pobranej opłaty paliwowej na wyodrębniony rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego, w terminie 14 dni od dnia jej pobrania.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 207) w art. 64 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Policji, odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej;”.

Art. 25. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2016 r. poz. 476) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8d w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W zakresie nieuregulowanym w art. 8b i art. 8c do postępowań w sprawie odmowy nadania NIP, unieważnienia lub uchylecia nadanego NIP oraz do innych postępowań z zakresu ewidencji i identyfikacji podatników i płatników stosuje się odpowiednio

przepisy działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.)”;

2) w art. 10a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Naczelnik urzędu skarbowego lub elektroniczna skrzynka podawcza systemu teleinformatycznego administracji skarbowej potwierdza, w formie elektronicznej, złożenie zgłoszenia za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

3) w art. 11:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organów Krajowej Administracji Skarbowej”;

b) w ust. 4 uchyla się pkt 2;

4) art. 14a otrzymuje brzmienie:

„Art. 14a. CRP KEP jest wykorzystywany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej do realizacji celów i zadań ustawowych.”;

5) po art. 15b dodaje się art. 15c w brzmieniu:

„Art. 15c. Zadania określone w art. 13 ust. 3a, art. 14 ust. 1, 5, 8, i art. 15 ust. 3 w imieniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych realizuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2011 r. poz. 213, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20:

a) w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) organizacja i funkcjonowanie Krajowej Administracji Skarbowej”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Egzamin na doradcę podatkowego w stosunku do osób, które zajmowały stanowiska sędziów, asesorów sądowych oraz prokuratorów lub wykonywały zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza, biegłego rewidenta, nie obejmuje zakresu egzaminu wymaganego do uzyskania takiego stanowiska lub zawodu.”;

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 poz. 768, z 2015 r. poz. 1224 oraz z 2016 r. poz. 65.

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Zakres tematyczny egzaminu, o którym mowa w ust. 3, ustalany jest w stosunku do sędziów, asesorów sądowych i prokuratorów po zasięgnięciu opinii Ministra Sprawiedliwości, w stosunku do adwokatów, radców prawnych, notariuszy i biegłych rewidentów - właściwego samorządu zawodowego, a w stosunku do osób, o których mowa w ust. 5 - ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

5. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej w służbie stałej, posiadających ośmioletni staż służby w Służbie Celno-Skarbowej.”;

2) w art. 22 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dwudziestu przedstawicieli ministra właściwego do spraw finansów publicznych zatrudnionych lub pełniących służbę w Ministerstwie Finansów, izbach administracji skarbowej, urzędach skarbowych, urzędach celno-skarbowych lub Krajowej Informacji Skarbowej, mających co najmniej pięcioletnie doświadczenie w zakresie tworzenia lub stosowania przepisów prawa co najmniej w jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu na doradcę podatkowego;”;

3) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez rozstrzyganie spraw, o których mowa w ust. 1, rozumie się przeprowadzanie kontroli podatkowej, celno-skarbowej, wydawanie decyzji administracyjnych w sprawach podatkowych oraz uznawanie złożonych zeznań i deklaracji za prawidłowe.”;

4) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Doradca podatkowy nie może prowadzić spraw podatnika, płatnika i inkasenta, jeżeli małżonek tego doradcy jest zatrudniony lub pełni służbę w organie podatkowym, organie celnym, lub w Ministerstwie Finansów na stanowisku, na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatków lub ceł od tego podatnika, płatnika i inkasenta.”;

5) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy Krajowej Administracji Skarbowej oraz organy podatkowe, pracownicy zatrudnieni w urzędach obsługujących te organy, a także minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz pracownicy Ministerstwa Finansów nie mogą w jakiegokolwiek formie reklamować konkretnego podmiotu świadczącego doradztwo podatkowe.”

Art. 27. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23:

a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W sprawach o udzielenie albo cofnięcie koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, magazynowanie paliw ciekłych lub obrót nimi z zagranicą niezbędne jest zasięgnięcie opinii Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych oraz właściwego naczelnika urzędu skarbowego.”,

b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Nieprzedstawienie przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych lub naczelnika urzędu skarbowego opinii w sprawach wymienionych w ust. 2 pkt 1, w zakresie o którym mowa w ust. 3a, w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia sprawy do zaopiniowania, jest równoznaczne z wydaniem opinii pozytywnej.”;

2) w art. 23p ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W toku postępowania wyjaśniającego, w granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w art. 57a–57d, Prezes URE może zażądać od:

1) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej – udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową;

2) podmiotów i instytucji, o których mowa w art. 8 ust. 4 lit. b–f rozporządzenia 1227/2011, udostępniania informacji, określonych w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia, stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu odrębnych ustaw.

Przekazanie informacji, o których mowa w punktach poprzedzających, nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania odpowiednio tajemnicy skarbowej i tajemnicy zawodowej.”;

3) w art. 28b w pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organu Krajowej Administracji Skarbowej – w związku z prowadzonym przez ten organ postępowaniem w sprawie o przestępstwo, przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, w zakresie informacji dotyczących danej osoby fizycznej, prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”;

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662, z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893, 1960 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 266.

4) w art. 28c pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych lub organom Krajowej Administracji Skarbowej – w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach;”;

5) w art. 41 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub jego wygaśnięcia, jeżeli przed wygaśnięciem podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych – w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem;”.

Art. 28. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 134 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pisma adresowane do żołnierzy oraz funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej można doręczyć adresatom za pośrednictwem ich przełożonych, przy czym wezwania przeznaczone dla żołnierzy pełniących zasadniczą służbę wojskową przesyła się do dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, w celu doręczenia i zarządzenia stawienia się stosownie do wezwania.”;

2) w art. 218 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Urzędy, instytucje i podmioty prowadzące działalność w dziedzinie poczty lub działalność telekomunikacyjną, urzędy celno-skarbowe oraz instytucje i przedsiębiorstwa transportowe obowiązane są wydać sądowi lub prokuratorowi, na żądanie zawarte w postanowieniu, korespondencję i przesyłki oraz dane, o których mowa w art. 180c i 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1149, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 155, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118, 467, 659, 708, 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585, 716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

późn. zm.), jeżeli mają znaczenie dla toczącego się postępowania. Tylko sąd lub prokurator mają prawo je otwierać lub zarządzić ich otwarcie.”;

3) w art. 309 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o występki - gdy osobą podejrzaną jest sędzia, prokurator, funkcjonariusz Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego,”;

4) w art. 312 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organom Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Żandarmerii Wojskowej, w zakresie ich właściwości,”.

Art. 29. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 2 w pkt 8, w art. 27, w art. 30, w art. 31, w art. 187 w § 1, w art. 188 w § 1-5, w art. 190 w § 2, w art. 192 w § 2, w art. 193 w § 2 oraz w art. 195a w § 2 w różnych przypadkach wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;

2) w art. 193 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 193. § 1. Jeżeli orzeczono przepadek przedmiotów dołączonych do akt sprawy lub przechowywanych w sądowej składnicy dowodów, sąd wydaje te przedmioty właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 37 otrzymuje brzmienie:

„37) pojazd używany do celów specjalnych - pojazd samochodowy przystosowany w sposób szczególnie do przewozu osób lub ładunków, używany przez Siły Zbrojne

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 1083, z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 701 i 1268, z 2001 r. poz. 1071 i 1194, z 2002 r. poz. 676 i 1679, z 2003 r. poz. 1061, 1380 i 1750, z 2004 r. poz. 889, 2135, 2405, 2426 i 2703, z 2005 r. poz. 1363 i 1479, z 2006 r. poz. 708 i 1648, z 2007 r. poz. 849, z 2008 r. poz. 620 i 1344, z 2009 r. poz. 39, 119, 504, 817, 911, 963, 1475, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 191, 227, 842 i 1228, z 2011 r. poz. 201, 202, 654, 734, 1092, 1280 i 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 628 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707, z 2015 r. poz. 21, 396, 431, 541, 1269 i 1573 oraz z 2016 r. poz. 428 i 437.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970, z 2015 r. poz. 211, 541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326, 1335, 1359, 1649, 1830, 1844, 1893, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352.

Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową, jednostki ochrony przeciwpożarowej, Inspekcję Transportu Drogowego i Służbę Więzienną;”;

- 2) w art. 6 w ust. 1 pkt 3b otrzymuje brzmienie:
„3b) umundurowany funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej;”;
 - 3) w art. 39 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) policjanta, funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej, żołnierza Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej - podczas przewożenia osoby (osób) zatrzymanej;”;
 - 4) w art. 53 w ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 10a i 10b,
 - b) po pkt 10f dodaje się pkt 10g w brzmieniu:
„10g) Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanym przez Służbę Celno-Skarbową ;”;
 - 5) w art. 64c ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Zezwolenia kategorii III i IV przy wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje także naczelnik urzędu celno-skarbowego.”;
 - 6) w art. 64e w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) pojazdu Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej, wykonującego zadania tych służb.”;
 - 7) w art. 64g:
-

- a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) naczelnika urzędu celno-skarbowego - do budżetu powiatu właściwego ze względu na siedzibę naczelnika urzędu celno-skarbowego, za zezwolenia kategorii III;
 - 3) naczelnika urzędu celno-skarbowego i Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad - na wyodrębniony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, za zezwolenia kategorii IV-VII;”
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Urzędy celno-skarbowe otrzymują prowizję od pobranych opłat za wydanie zezwolenia w wysokości 12% pobranej opłaty.”
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Od opłat za wydanie zezwolenia urzędy celno-skarbowe odliczają prowizję, a pozostałą część opłaty, w terminie 4 dni po upływie każdych kolejnych 10 dni miesiąca, przekazują odpowiednio do podmiotów wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3.”
- 8) w art. 66:
- a) w ust. 1b pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) specjalnego lub używanego do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Ochrony Rządu i jednostek ochrony przeciwpożarowej;”
 - b) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) wyposażania pojazdu w urządzenie informujące o działaniu sprzętu kontrolno-pomiarowego używanego przez organy kontroli ruchu drogowego lub działanie to zakłócające albo przewożenia w pojeździe takiego urządzenia w stanie wskazującym na gotowość jego użycia; nie dotyczy to pojazdów specjalnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży

Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową, i Biura Ochrony Rządu;”,

c) ust 7. otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określają, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej.”;

9) w art. 70d w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„3. Nowy typ pojazdu specjalnego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej i jednostek ochrony przeciwpożarowej lub nowy typ pojazdu używanego do celów specjalnych, nie podlega obowiązkowi uzyskania świadectwa homologacji typu WE pojazdu oraz świadectwa homologacji typu pojazdu.”;

10) w art. 70zn w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„4. Nowy pojazd specjalny Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej i jednostek ochrony przeciwpożarowej lub nowy pojazd używany do celów specjalnych nie podlega obowiązkowi uzyskania dopuszczenia jednostkowego pojazdu.”;

11) w art. 71 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Pojazd sprowadzony z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, po dokonaniu zwolnienia pojazdu przez naczelnika

urzędu celno-skarbowego do procedury dopuszczenia do obrotu, dopuszcza się do ruchu na okres 30 dni.”;

12) w art. 72 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pojazdu zakupionego od Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie ust. 1 pkt 5;”;

13) w art. 73 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestracji pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową dokonują właściwe organy tych jednostek.”;

14) w art. 76:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz Ministrem Obrony Narodowej oraz po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb rejestracji oraz wzory dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych pojazdów Biura Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową, a także jednostki organizacyjne właściwe w tych sprawach.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunki i tryb rejestracji pojazdów resortu spraw wewnętrznych, obrony narodowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową, wykorzystywanych do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych;”,

- c) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) sposób wykorzystania pojazdów, o których mowa w ust. 2-3, przy wykonywaniu zadań określonych w przepisach dotyczących Biura Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej.”;
- 15) w art. 80c w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 16) w art. 86 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Do pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celną, których dotyczą warunki i tryb rejestracji określone w art. 73 ust. 3 oraz w art. 76 ust. 4 pkt 1, a także do pojazdów Państwowej Straży Pożarnej, mają zastosowanie przepisy art. 83 ust. 1, z wyłączeniem wymogu posiadania zezwolenia starosty, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 lit. b.”;
- 17) w art. 100c w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 18) w art. 129 ust. 4a otrzymuje brzmienie:
- „4a. Kontrolę ruchu drogowego mogą przeprowadzać także funkcjonariusze Straży Granicznej lub funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, którym przysługują uprawnienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5 i 7–12 oraz w art. 130a ust. 4 pkt 1.”;
- 19) w art. 130a ust. 10b otrzymuje brzmienie:
- „10b. Jeżeli pojazd usunięty w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2 nie jest zarejestrowany w żadnym z państw członkowskich Unii Europejskiej, przekazuje się go właściwemu miejscowo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego w celu uregulowania jego sytuacji zgodnie z przepisami prawa celnego.”;
- 20) w art. 132 ust. 3a otrzymuje brzmienie:
- „3a. Odpowiednie organy Policji zawiadomią właściwego dyrektora izby administracji skarbowej o fakcie zatrzymania dowodu rejestracyjnego w przypadku powzięcia uzasadnionego przypuszczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, w sytuacji, gdy

dotyczy to spełnienia przez pojazd wymagań technicznych określonych w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”;

21) w art. 140aa ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej wydaje właściwy ze względu na miejsce przeprowadzanej kontroli organ Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Straży Granicznej, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub zarządca drogi.”;

22) w art. 140ad w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie późniejszym – w formie przelewu na wyodrębniony rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie kary, a w przypadku poboru kaucji przez naczelnika urzędu celno-skarbowego – na wyodrębniony rachunek bankowy izby administracji skarbowej określonej w przepisach odrębnych, przy czym koszty przelewów ponosi obowiązany podmiot.”;

23) w art. 140ae:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urzędy celno-skarbowe i wojewódzkie inspektoraty transportu drogowego otrzymują prowizję od pobranych kar pieniężnych w wysokości 12% nałożonej kary.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Od kar pieniężnych urzędy celno-skarbowe i wojewódzkie inspektoraty transportu drogowego odliczają prowizję, a pozostałą część kary, w terminie 4 dni po upływie każdych kolejnych 10 dni miesiąca, przekazują odpowiednio do podmiotów wymienionych w ust. 1.”.

Art. 31. W ustawie z dnia z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. z 2011 r. poz. 924 oraz z 2015 r. poz. 1064 i 1485) w art. 39a ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W postępowaniu sądowym w sprawach przepadku korzyści majątkowych oraz w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym tych spraw, Skarb Państwa reprezentuje naczelnik urzędu skarbowego, właściwy miejscowo dla siedziby partii politycznej.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z 2014 r. poz. 1794 oraz z 2015 r. poz. 266) w art. 4 pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) „zwierzętach wykorzystywanych do celów specjalnych” - rozumie się przez to zwierzęta, których profesjonalna tresura oraz używanie odbywa się na podstawie odrębnych przepisów, regulujących szczegółowe zasady działania jednostek Sił

Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej i innych formacji podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Krajowej Administracji Skarbowej, ratownictwa oraz regulujących zasady szkolenia i wykorzystania psów - przewodników osób ociemniałych;”.

Art. 33. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. poz. 1584, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 2 po pkt 2a dodaje się pkt 2b i 2c w brzmieniu:

- „2b) innych niż wymienieni w pkt 1 i 2 członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2c) funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej;”.

Art. 34. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o izbach i urzędach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578) w art. 5 ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Naczelnik urzędu skarbowego wykonuje zadania przy pomocy urzędu skarbowego, a dyrektor izby skarbowej przy pomocy izby administracji skarbowej.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. poz. 721, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 33 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kontrola prawidłowości realizacji przepisów ust. 1-4a wykonywana jest przez właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego. Kontrola ta może być również wykonywana przez naczelnika urzędu celno-skarbowego.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 291) w art. 49 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową prokuratorowi, w związku z powzięciem podejrzenia o popełnienie przestępstwa, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, albo na żądanie prokuratora lub sądu, albo innych właściwych organów państwowych, w związku z toczącymi się postępowaniami w sprawach dotyczących działalności funduszu,

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. poz. 1458, z 2009 r. poz. 1375, z 2010 r. poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 1635.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. poz. 1016, 1243, 1244 i 1707, z 2012 r. poz. 986 i 1456, z 2013 r. poz. 73, 675, 791, 1446 i 1645, z 2014 r. poz. 598, 877, 1198, 1457 i 1873, z 2015 r. poz. 218, 493, 1240, 1273, 1359, 1649 i 1886 oraz z 2016 r. poz. 195 i 615.

towarzystwa lub depozytariusza, w tym także na żądanie organu nadzoru, w związku ze sprawowaniem przez niego nadzoru nad działalnością funduszy.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 14 i 15 otrzymują brzmienie:
 - „14) portalu podatkowym - rozumie się przez to system teleinformatyczny administracji skarbowej służący do kontaktu organów podatkowych z podatnikami, płatnikami i inkasentami, a także ich następcami prawnymi oraz osobami trzecimi, w szczególności do wnoszenia podań, składania deklaracji oraz doręczania pism organów podatkowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
 - 15) podaniu lub deklaracji odwzorowanych cyfrowo - rozumie się przez to dokument elektroniczny będący kopią elektroniczną podania lub deklaracji, złożonych w jednostkach organizacyjnych administracji podatkowej w postaci innej niż elektroniczna, który został wprowadzony do systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w sposób zapewniający niezaprzeczalność i integralność odwzorowanych danych.”;
- 2) w art. 13:
 - a) w § 1 pkt 1 i 2 otrzymuje brzmienie:
 - „1) naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa - jako organ pierwszej instancji;
 - 2) dyrektor izby administracji skarbowej - jako:
 - a) organ odwoławczy od decyzji naczelnika urzędu skarbowego,
 - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji;”
 - b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Naczelnik urzędu celno-skarbowego jest organem podatkowym w zakresie decyzji, o których mowa odpowiednio w art. 77 ust. 1 i 3 oraz art. 80 ust. 5-7 ustawy z dnia .. o Krajowej Administracji Skarbowej.”,
 - c) § 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 195.

„§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest organem podatkowym - jako:

1) organ pierwszej instancji w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, wznowienia postępowania, zmiany lub uchylecia decyzji lub stwierdzenia jej wygaśnięcia - z urzędu;

2) organ odwoławczy od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1;

3) organ właściwy w sprawach porozumień dotyczących ustalenia cen transakcyjnych;

4) organ właściwy w sprawach dotyczących interpretacji przepisów prawa podatkowego, o których mowa w art. 14b § 1, w zakresie określonym w art. 14e § 1;

5) organ właściwy w sprawach informacji przekazywanych przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.”,

d) po § 2 dodaje się § 2a - 2c w brzmieniu:

„§ 2a. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej jest organem podatkowym - jako organ właściwy w sprawach dotyczących wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego, o których mowa w art. 14b § 1 i w art. 14e § 1a.

§ 2b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem podatkowym - jako organ właściwy w sprawach interpretacji przepisów prawa podatkowego, o których mowa w art. 14a § 1.

§ 2c. W zakresie rozstrzygania spraw podatkowych uprawnienia:

1) naczelnika urzędu skarbowego jako organu podatkowego pierwszej instancji,

2) dyrektora izby administracji skarbowej jako organu podatkowego pierwszej instancji,

3) dyrektora izby administracji skarbowej jako organu odwoławczego,

- przysługują także radcy skarbowemu, wykonującemu czynności orzecznicze.”;

3) w art. 14 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej sprawuje ogólny nadzór w sprawach podatkowych.

§ 2. W ramach nadzoru, o którym mowa w § 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej w celu wykonywania ustawowych zadań, w szczególności zadań analityczno-

sprawozdawczych, może przetwarzać dane wynikające z deklaracji podatkowych składanych do naczelników urzędów skarbowych oraz naczelników urzędów celno-skarbowych.”;

4) w art. 14a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie;

„§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dąży do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe, dokonując w szczególności ich interpretacji, z urzędu lub na wniosek, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (interpretacje ogólne); wnioskodawcą nie może być organ administracji publicznej.”,

b) w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wskazanie niejednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego w określonych decyzjach, postanowieniach oraz interpretacjach indywidualnych wydanych przez organy podatkowe w takich samych stanach faktycznych lub zdarzeniach przyszłych, oraz w takich samych stanach prawnych.”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Interpretację ogólną wydaje się, jeżeli w dniu złożenia wniosku w sprawach, o których mowa w § 2 pkt 2, nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola celno-skarbowa albo od decyzji lub na postanowienie nie zostało wniesione odwołanie lub zażalenie.”,

d) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Na pisemne żądanie ministra właściwy do spraw finansów publicznych organy podatkowe przekazują niezwłocznie akta dotyczące wskazanych we wniosku o wydanie interpretacji ogólnej decyzji, postanowień oraz interpretacji indywidualnych.”,

e) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu usprawnienia obsługi wnioskodawców może, w drodze rozporządzenia, upoważnić dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej do wydawania, jako organ pierwszej instancji, postanowień o których mowa w § 5, oraz wykonywania czynności, o których mowa w § 7.”;

5) w art. 14b:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14b. § 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, na wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, interpretację przepisów prawa podatkowego (interpretację indywidualną).”

b) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną nie mogą być przepisy prawa podatkowego regulujące właściwość oraz uprawnienia i obowiązki organów podatkowych.”

c) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Wnioskujący o wydanie interpretacji indywidualnej składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego. W razie złożenia fałszywego oświadczenia wydana interpretacja indywidualna nie wywołuje skutków prawnych.

§ 5. Nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.”

d) uchyla się § 6 i § 6a;

6) po art. 14d dodaje się art. 14da w brzmieniu:

„Art. 14da. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może z urzędu zmienić wydaną interpretację ogólną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;”

7) w art. 14e:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może z urzędu:

1) zmienić wydaną interpretację indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

2) uchylić wydaną interpretację indywidualną i umorzyć postępowanie w sprawie wydania interpretacji indywidualnej, jeżeli w dniu jej wydania istniały przesłanki odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej może z urzędu:

1) zmienić interpretację indywidualną na etapie rozpatrywania wezwania do usunięcia naruszenia prawa;

2) stwierdzić wygaśnięcie interpretacji indywidualnej, jeżeli jest ona niezgodna z interpretacją ogólną wydaną w takim samym stanie prawnym;

3) uchylić wydaną interpretację indywidualną i wydać postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a;

4) zmienić postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a, w przypadku zmiany interpretacji ogólnej wskazanej w tym postanowieniu;

5) uchylić postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a, jeżeli przedstawione we wniosku stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe nie odpowiadają zagadnieniu będącemu przedmiotem wskazanej w postanowieniu interpretacji ogólnej, i rozpatruje wniosek o interpretację indywidualną.”;

8) w art. 14i § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Interpretacja indywidualna, jej zmiana oraz postanowienia, o których mowa w art. 14e § 3, wraz z informacją o dacie doręczenia są niezwłocznie przekazywane organom podatkowym właściwym ze względu na zakres spraw będących przedmiotem interpretacji.”;

9) w art. 14n w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uchylenie interpretacji indywidualnej – na podstawie art. 14e § 1a pkt 3;”;

10) w art. 17 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. § 1. Jeżeli ustawy podatkowe nie stanowią inaczej, właściwość miejscową organów podatkowych, z wyłączeniem naczelnika urzędu celno-skarbowego, ustala się według miejsca zamieszkania albo adresu siedziby podatnika, płatnika, inkasenta lub podmiotu wymienionego w art. 133 § 2.”;

11) w art. 18c:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 18c. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może, w celu usprawnienia i przyspieszenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego w pierwszej instancji, wyznaczyć, w drodze postanowienia, odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego, dyrektora izby administracji skarbowej jako właściwego do przeprowadzenia tych kontroli lub postępowań w sprawach dotyczących podatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych organów, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczność zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Dyrektor izby administracji skarbowej może, w celu usprawnienia i przyspieszenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego, wyznaczyć, w drodze postanowienia, nadzorowanego naczelnika urzędu skarbowego jako właściwego do przeprowadzenia tych kontroli lub postępowań w sprawach dotyczących podatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych nadzorowanych naczelników, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczność zabezpieczenia dowodów jego popełnienia. ”

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Postanowienie w sprawie wyznaczenia organu podatkowego doręcza się podatnikowi, dla którego został wyznaczony organ podatkowy, wyznaczonemu organowi podatkowemu oraz organom podatkowym właściwym uprzednio, a w przypadku, o którym mowa w § 1, także dyrektorom izb administracji skarbowej.”;

12) w art. 18d:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy pierwszej instancji przekazuje, w drodze postanowienia, do dalszego prowadzenia przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, po wyrażeniu uprzednio zgody przez ten organ, prowadzone postępowanie podatkowe, jeżeli informacje otrzymane przez organ podatkowy z banku lub innej instytucji finansowej, o których mowa w art. 182, nie pozwalają na wyjaśnienie istotnych okoliczności faktycznych sprawy.”,

b) w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wskazanie naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego na dzień wszczęcia przejmowanego postępowania podatkowego.”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Postanowienie o przekazaniu sprawy doręcza się stronie, właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oraz dyrektorowi izby administracji skarbowej nadzorującemu naczelnika urzędu skarbowego.”;

13) w art. 19:

a) w § 1:

- pkt 1-4 otrzymują brzmienie:

„1) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora izby administracji skarbowej - dyrektor tej izby administracji skarbowej;

2) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowych różnych dyrektorów izb administracji skarbowej - Szef Krajowej Administracji Skarbowej;

3) między naczelnikami urzędów celno-skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora izby administracji skarbowej - dyrektor tej izby administracji skarbowej;

4) między naczelnikami urzędów celno-skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowej różnych dyrektorów izb administracji skarbowej - Szef Krajowej Administracji Skarbowej;”;

- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) między naczelnikami urzędów skarbowych a naczelnikami urzędów celno-skarbowych - Szef Krajowej Administracji Skarbowej;”;

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), starostą albo marszałkiem województwa a naczelnikiem urzędu skarbowego lub naczelnikiem urzędu celno-skarbowego - sąd administracyjny;”;

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) w pozostałych przypadkach - Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 4, wniosek o rozstrzygnięcie sporu wnosi odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-

skarbowego za pośrednictwem właściwego dyrektora izby administracji skarbowej.”;

14) w art. 20a w § 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „minister właściwy do spraw finansów publicznych” zastępuje się wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej”;

15) w art. 20c pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozpoczętych przed dniem złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 20a, a które w dniu złożenia wniosku są objęte postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym.”;

16) w art. 20h w § 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Decyzję tę przekazuje się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla wnioskodawcy.”;

17) w art. 20i § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Decyzję, o której mowa w § 6 i w art. 20a § 3, doręcza się naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla podmiotów krajowych, o których mowa w art. 20a.”;

18) w art. 33 w § 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zabezpieczenia w okolicznościach wymienionych w § 1 można dokonać również w toku postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub celno-skarbowej, przed wydaniem decyzji: ”;

19) w art. 39 w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W toku postępowania podatkowego kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niewykonania zobowiązania podatkowego, organ podatkowy wzywa stronę postępowania lub kontrolowanego do złożenia oświadczenia o:

20) w art. 43 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Centralny Rejestr Zastawów Skarbowych prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”;

21) w art. 56a w § 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) złożonej po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej;”;

22) w art. 56b w pkt 2 po lit. b dodaje się lit. c w brzmieniu:

- „c) złożonej po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej;”;
- 23) w art. 66:
- a) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, na podstawie umowy zawartej, za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego, między starostą wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej a podatnikiem;”;
- b) § 3a otrzymuje brzmienie:
- „§ 3a. Starosta powiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego o zawarciu umowy, o której mowa w § 2, przesyłając jednocześnie jej kopię.”;
- 24) w art. 75 § 4b otrzymuje brzmienie:
- „§ 4b. Przepis § 4a nie ogranicza możliwości wydania decyzji w trybie art. 21 § 3, o czym informuje się adresata w decyzji stwierdzającej nadpłatę.”;
- 25) w art. 79 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nadpłaty nie może zostać wszczęte w czasie trwania postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej - w zakresie zobowiązań podatkowych, których dotyczy postępowanie lub kontrola. W razie wszczęcia z urzędu postępowania podatkowego w sprawie, w której został złożony wniosek o stwierdzenie nadpłaty, żądanie zawarte we wniosku o stwierdzenie nadpłaty podlega rozpatrzeniu w tym postępowaniu.”;
- 26) w art. 80a § 2c otrzymuje brzmienie:
- „§ 2c. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji oraz zawiadomienie o odwołaniu tego pełnomocnictwa składane w formie dokumentu elektronicznego podatnik, płatnik lub inkasent składa do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;
- 27) w art. 82:
- a) § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe są obowiązane do sporządzania i przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, w formie dokumentu elektronicznego, w okresie sprawozdawczym - odpowiednio od 1 do 15 dnia miesiąca oraz od 16 do ostatniego dnia miesiąca - informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności

gospodarczej, w terminie do siódmego dnia następnego okresu sprawozdawczego. Obowiązek sporządzania i przekazywania informacji nie dotyczy rachunków bankowych założonych i zlikwidowanych w tym samym okresie sprawozdawczym.”,

b) § 2c i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2c. Informacje, o których mowa w § 2, Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia naczelnikom urzędów skarbowych, naczelnikom urzędów celno-skarbowych, dyrektorom izb administracji skarbowej oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

§ 3. Organy administracji publicznej, banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz inne instytucje finansowe wymienione w art. 182, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub jego upoważnionego przedstawiciela, są obowiązane do udzielenia informacji w razie wystąpienia władz państw obcych - w zakresie i na zasadach określonych w rozdziale 2 działu VIIa oraz wynikających z ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.”;

28) w art. 103 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wszczętej kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;”;

29) w art. 130:

a) w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej, zwany dalej „funkcjonariuszem”, lub pracownik urzędu gminy (miasta), starostwa, urzędu marszałkowskiego, izby administracji skarbowej, Biura Krajowej Informacji Skarbowej, urzędu obsługującego Szefa Administracji Skarbowej oraz członek samorządowego kolegium odwoławczego podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawach dotyczących zobowiązań podatkowych oraz innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w których.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Bezpośredni przełożony pracownika lub funkcjonariusza jest obowiązany na jego żądanie lub na żądanie strony albo z urzędu wyłączyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności

niewymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwości co do bezstronności pracownika lub funkcjonariusza.

§ 4. Jeżeli nastąpi wyłączenie pracownika lub funkcjonariusza, odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa, dyrektor izby administracji skarbowej, dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wyznaczają innego pracownika lub funkcjonariusza do prowadzenia sprawy.”;

30) w art. 131:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Naczelnik urzędu skarbowego podlega wyłączeniu od załatwiania spraw dotyczących zobowiązań podatkowych lub innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w przypadku gdy sprawa dotyczy:

- 1) naczelnika urzędu skarbowego albo jego zastępcy;
- 2) dyrektora izby administracji skarbowej albo jego zastępcy;
- 3) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych do drugiego stopnia osób wymienionych w pkt 1 albo 2;
- 4) osoby związanej stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobą wymienioną w pkt 1 albo 2;
- 5) podmiotu, z którym osoby wymienione w pkt 1-4 pozostają w takim stosunku prawnym, że rozstrzygnięcie sprawy może mieć wpływ na ich prawa lub obowiązki.”,

b) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W przypadku wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego z przyczyn określonych w:

1) § 1 pkt 1, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 1 - sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez właściwego dyrektora izby administracji skarbowej;

1a) § 1 pkt 5 w zakresie pkt 1, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 1 - sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez właściwego dyrektora izby administracji skarbowej;

2) § 1 pkt 2, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 2 - sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;

2a) § 1 pkt 5 w zakresie pkt 2, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 2- sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 2 i 2a, Szef Krajowej Administracji Skarbowej nie może wyznaczyć naczelnika urzędu skarbowego podlegającego dyrektorowi izby administracji skarbowej, której dyrektora lub jego zastępcy dotyczą przesłanki wyłączenia.”;

31) art. 131a otrzymuje brzmienie:

„Art. 131a. W sprawach wyłączenia naczelnika urzędu celno-skarbowego art. 131 stosuje się odpowiednio.”;

32) w art. 138d:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 138d § 1. Pełnomocnictwo ogólne upoważnia do działania we wszystkich sprawach podatkowych oraz w innych sprawach należących do właściwości organów podatkowych.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Pełnomocnictwo ogólne oraz zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu zgłasza mocodawca, wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego, według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 138j § 1 pkt 1, do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. W przypadku wystąpienia problemów technicznych uniemożliwiających złożenie pełnomocnictwa ogólnego, jego zmianę, odwołanie lub wypowiedzenie, w formie dokumentu elektronicznego, pełnomocnictwo składa się w formie pisemnej według wzoru, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

§ 4. Informacje o udzieleniu pełnomocnictwa, o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu Szef Krajowej Administracji Skarbowej umieszcza w Centralnym Rejestrze Pełnomocnictw Ogólnych, zwanym dalej „Centralnym Rejestrem.”,

c) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Organ, na wniosek którego sąd wyznaczył kuratora, niezwłocznie informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o treści postanowienia sądu o ustanowieniu kuratora.”;

33) w art. 138e § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 138e § 1. Pełnomocnictwo szczególne upoważnia do działania we wskazanej sprawie podatkowej lub innej wskazanej sprawie należącej do właściwości organu podatkowego.”;

34) art. 138k otrzymuje brzmienie:

„Art. 138k § 1. Centralny Rejestr jest prowadzony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 2. Dostęp do Centralnego Rejestru mają organy podatkowe.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, upoważnić organ podległy Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania jego zadań w zakresie prowadzenia Centralnego Rejestru, mając na celu zapewnienie sprawnego funkcjonowania tego rejestru.”;

35) w art. 141 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Na niezakończenie sprawy we właściwym terminie lub terminie ustalonym na podstawie art. 140 stronie służy ponaglenie do:

- 1) organu podatkowego wyższego stopnia;
- 2) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli sprawa nie została zakończona przez dyrektora izby administracji skarbowej;”;

36) w art. 143:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy może upoważnić funkcjonariusza lub pracownika kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu i w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji, postanowień i zaświadczeń.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Upoważnienie, o którym mowa w § 1 i 1a, może być udzielone również:

- 1) pracownikom obsługującym naczelnika urzędu skarbowego - przez naczelnika urzędu skarbowego;
- 2) funkcjonariuszom lub pracownikom obsługującym dyrektora izby administracji skarbowej - przez dyrektora izby administracji skarbowej;
- 3) funkcjonariuszom lub pracownikom obsługującym naczelnika urzędu celno-skarbowego - przez naczelnika urzędu celno-skarbowego;
- 4) pracownikom Biura Krajowej Informacji Skarbowej - przez dyrektora Biura Krajowej Informacji Skarbowej;

5) funkcjonariuszom lub pracownikom obsługującym naczelnika urzędu celno-skarbowego lub dyrektora izby administracji skarbowej albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej - przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

6) funkcjonariuszom lub pracownikom komórek organizacyjnych urzędu obsługującego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej - przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

37) w art. 144b:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. W przypadku pism wydanych w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, które zostały podpisane bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, doręczenie może polegać na doręczeniu wydruku pisma uzyskanego z tego systemu odzwierciedlającego treść tego pisma, jeżeli strona nie wniosła o doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub nie wyraziła zgody na doręczanie pism w taki sposób.

§ 2. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, zawiera:

1) informację, że pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i podpisane bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby, która je podpisała;

2) identyfikator tego pisma, nadawany przez system teleinformatyczny Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

38) art. 181 otrzymuje brzmienie:

„Art. 181. Dowodami w postępowaniu podatkowym mogą być w szczególności księgi podatkowe, deklaracje złożone przez stronę, zeznania świadków, opinie biegłych,

materiały i informacje zebrane w wyniku oględzin, informacje podatkowe oraz inne dokumenty zgromadzone w toku czynności sprawdzających, lub kontroli oraz materiały zgromadzone w toku postępowania karnego albo postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.”;

39) art. 181a § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wydruk podania lub deklaracji odwzorowanych cyfrowo zawiera identyfikator tego podania lub deklaracji nadawany przez system teleinformatyczny Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

40) art. 221 otrzymuje brzmienie:

„Art. 221 § 1. W przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu celno-skarbowego lub przez samorządowe kolegium odwoławcze odwołanie od decyzji rozpatruje ten sam organ podatkowy, stosując odpowiednio przepisy o postępowaniu odwoławczym.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dyrektora Biura Krajowej Informacji Skarbowej.”;

41) w art. 244 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepis § 2 nie dotyczy przypadków, w których decyzja w ostatniej instancji została wydana przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu celno-skarbowego lub samorządowe kolegium odwoławcze.”;

42) w art. 246 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy stronie zażalenie, chyba że postanowienie zostało wydane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu celno-skarbowego lub samorządowe kolegium odwoławcze.”;

43) w art. 248 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Właściwym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji jest:

1) organ wyższego stopnia;

2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub samorządowe kolegium odwoławcze, jeżeli decyzja została wydana przez ten organ ;

- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez dyrektora izby administracji skarbowej, z tym że w tym przypadku postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu.”;
- 44) w art. 269 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Organ podatkowy odstępuje od ustalenia kosztów postępowania w wysokości nie przekraczającej czterokrotności kosztów upomnienia, w przypadku stwierdzenia, że wydatki na postępowanie i koszty poboru nie przekraczają tej kwoty.”;
- 45) art. 272a otrzymuje brzmienie:
„Art. 272a. Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub organ podatkowy upoważniony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie wymiany z Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej informacji o podatku od towarów i usług, dokonuje czynności sprawdzających odnoszących się do dokumentów składanych do tego organu.”;
- 46) w art. 275 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Banki, na żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o zdarzeniach stanowiących podstawę do skorzystania przez podatnika z ulg podatkowych, jeżeli zostały wykazane w deklaracji złożonej przez podatnika.”;
- 47) w art. 281 § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza kontrolę podatkową, której celem jest sprawdzenie stosowania uznanej przez ten organ metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi.”;
- 48) w art. 283 w § 1:
a) uchyla się pkt 1a,
b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub osobę zastępującą Szefa Krajowej Administracji Skarbowej - pracownikom urzędu obsługującego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;
- 49) art. 291a otrzymuje brzmienie:
„Art. 291a. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może uzgadniać z obcymi władzami przeprowadzenie kontroli jednoczesnych.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, występując do obcej władzy o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej, podaje uzasadnienie wszczęcia takiej kontroli oraz czas jej przeprowadzenia.

§ 3. W przypadku gdy obca władza wystąpiła o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej potwierdza przystąpienie do kontroli albo odmawia przeprowadzenia kontroli, uzasadniając przyczynę odmowy.”;

50) w art. 293 w § 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) informacjach uzyskanych przez organy Krajowej Administracji Skarbowej z banków oraz z innych źródeł niż wymienione w § 1 lub w pkt 1;”;

51) w art. 294 w § 1:

a) pkt 1-1a otrzymują brzmienie:

„1) pracownicy izb administracji skarbowej oraz Biura Krajowej Informacji Skarbowej;

1a) funkcjonariusze;”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) Szef Krajowej Administracji Skarbowej;”;

52) w art. 295 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) funkcjonariuszowi lub pracownikowi - załatwiający sprawę, ich przełożonym, naczelnikowi urzędu skarbowego, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, dyrektorowi izby administracji skarbowej oraz Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej;”;

53) art. 295a otrzymuje brzmienie:

„Art. 295a. W toku postępowania w sprawie zawarcia porozumień, o których mowa w dziale IIa, dostęp do informacji przekazanych przez przedsiębiorców w tym postępowaniu przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.”;

54) w art. 297:

a) w § 1 wprowadzenie do wyliczenia oraz pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 297 § 1. Akta, w tym akta zawierające informacje wymienione w art. 182, naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych udostępniają wyłącznie:

1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektorowi izby administracji skarbowej - w toku

postępowania podatkowego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;

2) innym naczelnikom urzędów skarbowych lub naczelnikom urzędów celno-skarbowych - w związku ze wszczętym postępowaniem podatkowym, postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, kontrolą podatkową lub kontrolą celno-skarbową;”

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celno-skarbowych udostępniają Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w § 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 182, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.”;

55) w art. 298:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej;”

b) uchyla się pkt 3 i 3a;

56) w art. 299b:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wyrazić zgodę na ujawnienie przez, naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celno-skarbowych, dyrektorów izb administracji skarbowej, określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę inną niż skarbową i objętych ochroną na podstawie odrębnych ustaw, wskazując jednocześnie sposób udostępnienia i wykorzystania ujawnianych informacji.

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wyrażenie zgody, o której mowa w § 1, następuje w formie pisemnej, na uzasadniony wniosek naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego lub dyrektora izby administracji skarbowej.”;

57) w art. 305 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 305. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej podaje do wiadomości publicznej zbiorcze informacje dotyczące podatków.”;

58) w art. 305c § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazują wniosek i informacje do organu wyznaczonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych za pośrednictwem dyrektora izby administracji skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa albo samorządowego kolegium odwoławczego.

§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może upoważnić pracowników izb administracji skarbowej lub funkcjonariuszy do bezpośredniej wymiany informacji w związku z realizowaniem zadań z zakresu planowanych lub trwających jednoczesnych kontroli oraz do uczestnictwa w spotkaniach organizacyjnych dotyczących tych kontroli.”;

59) w art. 305h pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organ podatkowy nie posiada uprawnień do uzyskania wnioskowanych informacji;”.

60) w art. 305ja § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Art. 305ja. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udziela z urzędu obcej władzy państwa członkowskiego Unii Europejskiej dostępnych informacji o osiągniętych w roku podatkowym przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych mających miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa dochodach z tytułu:”;

61) art. 305l otrzymuje brzmienie:

„Art. 305l. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z obcymi władzami porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji.”;

62) w art. 305la § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 305la. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może, w celu wymiany informacji, zawierać z obcymi władzami porozumienia w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli obcej władzy w siedzibach organów podatkowych oraz ich obecności w toku postępowań podatkowych oraz w toku czynności kontrolnych.”;

63) art. 305n otrzymuje brzmienie:

„Art. 305n. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje z urzędu informacje dotyczące przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych, których wypłacanie wymaga, zgodnie z przepisami o podatku dochodowym od osób fizycznych, składania imiennej informacji o przychodach (dochodach), uzyskanych przez osoby, które

ze względu na miejsce zamieszkania podlegają obowiązkowi podatkowemu od wszystkich swoich dochodów:

- 1) w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub
- 2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z zastrzeżeniem postanowień umów w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych zawartych przez Rzeczpospolitą Polską z tymi terytoriami - właściwym władzom tych państw i terytoriów.

§ 2. Informacje przekazuje się przynajmniej raz w roku w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku podatkowego podmiotu wypłacającego przychody (dochody).

§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z właściwymi władzami państw i terytoriów, o których mowa w § 1, porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji.

§ 4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może upoważnić podległy mu organ podatkowy do przekazywania informacji, o których mowa w § 1.

§ 5. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może upoważnić podległy mu organ podatkowy do otrzymywania informacji od władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub terytoriów, o których mowa w § 1 pkt 2.”;

64) art. 305o otrzymuje brzmienie:

„Art. 305o. Do informacji określonych w art. 305n § 1 dotyczących podatników, na których ciąży nieograniczony obowiązek podatkowy w Rzeczypospolitej Polskiej, otrzymanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej od właściwych władz innych państw lub terytoriów zależnych lub stowarzyszonych przepisy art. 297a stosuje się odpowiednio.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 105:

a) w ust. 1 w pkt 2:

- w lit. e zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„e) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnika urzędu celno-skarbowego w trybie i na zasadach określonych w przepisach o Krajowej Administracji Skarbowej w związku z toczącą się:”;

- uchyla się lit. t;

- lit. v otrzymuje brzmienie:

„v) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289 i z 2015 r. poz. 211), w zakresie:

- posiadanych przez dany podmiot:

- - rachunków bankowych lub pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby tych rachunków lub pełnomocnictw, obrotów i stanów tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców,

- - rachunków pieniężnych, rachunków papierów wartościowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania takimi rachunkami, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków,

- zawartych przez dany podmiot umów:

- - kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty,

- - depozytowych,

- - udostępniania skrytek sejfowych,

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854 i 1864.

- nabytych przez dany podmiot, za pośrednictwem banków, akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi,
- obrotu przez dany podmiot wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi,

w związku prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym, postępowaniem zabezpieczającym oraz wykonywaniem innych czynności wynikających z ustawowych zadań tych organów.”.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakres oraz zasady udzielania informacji przez banki organom podatkowym, organom Krajowej Administracji Skarbowej oraz powiernikowi i jego zastępcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2003 r. poz. 919, z późn. zm.), regulują odrębne ustawy.”;

2) w art. 106a uchyla się ust. 11;

3) w art. 110:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organu Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie uregulowanym w odrębnych ustawach;”;

b) uchyla się pkt 8.

Art. 39. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543) w art. 8:

1) w ust. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) realizację kontroli prowadzonej przez Krajową Administrację Skarbową;”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlega Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 40. W ustawie z dnia z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1144, z 2015 r. poz. 1268) w art. 1 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) żołnierzy oraz funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz Biura Ochrony Rządu.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 i 1890) w art. 27c:

1) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Centralnego Biura Antykorupcyjnego z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego.”;

2) uchyla się ust. 10;

3) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Do postępowania w sprawie kontroli oświadczenia majątkowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.).”.

Art. 42. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1445 i 1890) w art. 25c:

1) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Centralnego Biura Antykorupcyjnego z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego.”

2) uchyla się ust. 10;

3) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Do postępowania w sprawie kontroli oświadczenia majątkowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.).”.

Art. 43. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 2 lit. o otrzymuje brzmienie:

„o) minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz dyrektor izby administracji skarbowej - w stosunku do funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej,”;

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 689, 978, 1037, 1066, 1240, 1268, 1269, 1506, 1649, 1649, 1830 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 34.

- 2) w art. 6 w ust. 1 pkt 18a otrzymuje brzmienie:
„18a) funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej;”
- 3) w art. 8 w ust. 15 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) Służby Celno-Skarbowej”;
- 4) w art. 16 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej;”;
- 5) w art. 50:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, komornikom sądowym, organom egzekucyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619), ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego oraz wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.”;
 - b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie wynikającym z ust. 3a, a także - w zakresie niezbędnym do realizacji świadczeń rodzinnych - wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;
- 6) w art. 83c ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Art. 83c. 1. Dla postanowień, od których przysługuje zażalenie, wydanych przez kierownika terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu działającego jako organ

egzekucyjny na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, organem odwoławczym jest dyrektor izby administracji skarbowej.”;

7) w art. 96 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Izby administracji skarbowej, urzędy skarbowe i urzędy celno-skarbowe są obowiązane przekazywać Zakładowi informacje o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów o ubezpieczeniach społecznych.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748, z późn. zm.²²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 w pkt 6 po lit. g dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) w Służbie Celno-Skarbowej;”;

2) w art. 32 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celnej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej i Państwowej Straży Pożarnej;”.

Art. 45. W ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz.U. z 2015 r. poz. 620) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1240, 1302 i 1311.

„Art. 1. 1. Ustawa normuje odpowiedzialność majątkową funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego za szkody wyrządzone przez nich, wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków służbowych, w mieniu Skarbu Państwa znajdującym się w dyspozycji organu lub jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych albo nadzorowanych przez ministrów właściwych do spraw wewnętrznych, do spraw finansów publicznych, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) funkcjonariuszu - należy przez to rozumieć: policjanta, funkcjonariusza Straży Granicznej, funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu, strażaka Państwowej Straży Pożarnej, funkcjonariusza Służby Więziennej, funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego;

2) uposażeniu przysługującym funkcjonariuszowi - należy przez to rozumieć uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym należne funkcjonariuszowi w dniu wyrządzenia szkody, a w przypadku szkody powstałej po rozwiązaniu stosunku służbowego - należne w dniu zwolnienia ze służby.”;

Art. 46. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.²³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Celno-

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295 oraz z 2015 r. poz. 1505.

Skarbowej, Służby Więziennej oraz innych państwowych formacji uzbrojonych, w odniesieniu do których dostęp do broni i amunicji regulują odrębne przepisy;”;

2) w art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisy ust. 3 i 4 nie dotyczą funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej oraz funkcjonariuszy innych państwowych formacji uzbrojonych i żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów posiadają przydzieloną im broń służbową.”;

3) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od egzaminu, o którym mowa w ust. 1, zwolnieni są funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, funkcjonariusze lub pracownicy innych państwowych formacji uzbrojonych i żołnierze zawodowi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, członkowie Polskiego Związku Łowieckiego - w zakresie broni myśliwskiej, oraz członkowie Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego posiadający licencję zezwalającą na uprawianie strzelectwa sportowego - w zakresie broni sportowej, jeżeli zdali taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 16a otrzymuje brzmienie:

„Art. 16a. Nie podlega karze za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, kto złożył prawnie skuteczną, w rozumieniu przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa albo w rozumieniu przepisów ustawy o dnia 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, korektę deklaracji podatkowej i w całości uiścił, niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez uprawniony organ, należność publicznoprawną uszczuploną lub narażoną na uszczuplenie.”;

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

2) w art. 53:

a) § 31 otrzymuje brzmienie:

„§ 31. Kontrola celno-skarbowa, audyt, czynności audytowe, urzędowe sprawdzenie są to czynności określone w ustawie z dnia..... o Krajowej Administracji Skarbowej.”,

b) uchyla się § 31a,

c) § 37 otrzymuje brzmienie:

„§ 37. Finansowym organem postępowania przygotowawczego jest:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego;
- 2) naczelnik urzędu celno-skarbowego;
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”,

d) § 39 otrzymuje brzmienie:

„§ 39. Organem nadrzędnym nad finansowym organem postępowania przygotowawczego jest:

- 1) miejscowo właściwy dyrektor izby administracji skarbowej - w sprawach należących do właściwości naczelnika urzędu skarbowego oraz naczelnika urzędu celno-skarbowego;
- 2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej - jeżeli postanowienie lub zarządzenie wydał organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego określony w pkt 1;
- 3) minister właściwy do spraw finansów publicznych – w sprawach należących do właściwości Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

3) w art. 83 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto osobie uprawnionej do przeprowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub czynności audytowych, udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowej, w szczególności kto wbrew żądaniu tej osoby nie okazuje księgi lub innego dokumentu dotyczącego prowadzonej działalności gospodarczej lub księgę lub inny dokument niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznymi, ukrywa lub usuwa, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

4) art. 114a otrzymuje brzmienie:

„Art. 114a. Postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe może być także zawieszona, jeżeli jego prowadzenie jest w istotny sposób utrudnione ze względu na prowadzoną kontrolę lub toczące się postępowanie przed

organami podatkowymi, organami celnymi lub sądami administracyjnymi. Zawieszono postępowanie podejmuje się, jeżeli ustąpiły przyczyny uzasadniające jego zawieszenie.”;

5) art. 114b otrzymuje brzmienie:

„Art. 114b. W razie uzasadnionej potrzeby akta sprawy można udostępnić, wydać z nich odpisy lub kopie także organom prowadzącym kontrolę, postępowanie podatkowe, celne lub administracyjne, w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia tej kontroli lub tego postępowania.”;

6) w art. 118:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organami postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe są:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego;
- 2) naczelnik urzędu celno-skarbowego;
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
- 4) Straż Graniczna;
- 5) Policja;
- 6) Żandarmeria Wojskowa.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Czynności procesowe organów, o których mowa w § 1 i § 2, wykonują upoważnieni przedstawiciele tych organów.”,

d) uchyla się § 4;

7) w art. 122 § 1 pkt 1-3 otrzymują brzmienie:

„§ 1. W sprawach, w których finansowy organ postępowania przygotowawczego jest uprawniony do prowadzenia takiego postępowania, a następnie do wniesienia i popierania aktu oskarżenia przed sądem:

1) przez wyrażenie „prokurator” w art. 18 § 2, art. 19 § 1 zdanie pierwsze, § 2 i 4, art. 20 § 1 i 1b, art. 23, art. 71 § 2, art. 87 § 3, art. 93 § 3, art. 135, art. 156 § 5, art. 158, art. 160 § 4, art. 192 § 2, art. 215, art. 218 § 1 zdanie pierwsze, art. 231 § 1, art. 232 § 1, art. 232a § 2, art. 236, art. 281, art. 282 § 1 pkt 1, art. 285 § 1a, art. 288 § 1, art. 290 § 1 i 2, art. 293 § 1 i 4, art. 299 § 3, art. 308 § 1, art. 317 § 2, art. 323 § 1 i 3, art. 324 § 1 i 2, art. 325e § 2 zdanie drugie, art. 327 § 1 i 3, art. 333 § 2, art. 336 § 1 i 3, art. 340 § 2, art. 341 § 1 i 2, art. 343a § 2 zdanie drugie, art. 387 § 2, art. 441 § 4, art. 446, art. 448, , art. 505, art. 526 § 2, art. 527 § 1, art. 530 § 4 i 5, art. 545 § 2, art. 550 § 2, art. 570, art. 571

§ 2, art. 611fs, art. 618 § 1 pkt 2 oraz art. 626a Kodeksu postępowania karnego rozumie się także „finansowy organ postępowania przygotowawczego”;

2) przez wyrażenie "prokurator" w art. 15 § 1, art. 48 § 1, art. 179 § 3, art. 325, art. 325e § 4 zdanie drugie, art. 326 § 1-3, art. 327 § 2 i 3 oraz art. 626a Kodeksu postępowania karnego rozumie się także „organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego”, z tym że z tytułu sprawowanego nadzoru Szef Krajowej Administracji Skarbowej i minister właściwy do spraw finansów publicznych jako organy nadrzędne nie mogą przejąć sprawy do swego prowadzenia;

3) przez wyrażenie „Prokurator Generalny” w art. 328 Kodeksu postępowania karnego rozumie się także „Szefa Krajowej Administracji Skarbowej”, gdy potrzeba uchylecia prawomocnego postanowienia zachodzi w sprawie o wykroczenie skarbowe.”;

8) art. 133 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 133. § 1. Postępowanie przygotowawcze prowadzi:

1) naczelnik urzędu celno-skarbowego - w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe ujawnione w zakresie swojego działania;

2) naczelnik urzędu skarbowego - w sprawach o pozostałe przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe;

3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe ujawnione w zakresie swojego działania.”;

9) w art. 135 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Spór o właściwość między finansowymi organami postępowania przygotowawczego rozstrzyga organ nadrzędny nad tymi organami. Jeżeli spór toczy się między finansowymi organami postępowania przygotowawczego niemającymi wspólnego organu nadrzędnego, rozstrzyga go Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”;

10) w art. 136 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie mandatowe prowadzi finansowy organ postępowania przygotowawczego lub jego upoważniony przedstawiciel, a także niefinansowy organ postępowania przygotowawczego, gdy przepis szczególny tak stanowi; postępowaniu temu nie stoi na przeszkodzie uprzednie wszczęcie postępowania przygotowawczego.”;

11) w art. 150 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Czynności, o których mowa w art. 75 § 2 oraz art. 285 § 2 Kodeksu postępowania karnego, są dokonywane przez Policję, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne lub

Żandarmerię Wojskową, a gdy postępowanie przygotowawcze prowadzone jest przez inny niż naczelnik urzędu celno-skarbowego finansowy organ postępowania przygotowawczego - przez Policję na żądanie tego organu.

§ 4. Oprócz Policji czynność, o której mowa w art. 244 § 1 Kodeksu postępowania karnego, może być dokonana także przez Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne lub Żandarmerię Wojskową.”;

12) w art. 153 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie przygotowawcze w sprawie o przestępstwo skarbowe powinno być zakończone w ciągu 3 miesięcy. W razie niezakończenia postępowania w tym terminie organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, a gdy postępowanie prowadzi lub nadzoruje prokurator - prokurator bezpośrednio przełożony, mogą przedłużyć je na okres do 1 roku. W szczególnie uzasadnionych wypadkach organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, a gdy postępowanie prowadzi lub nadzoruje prokurator – prokurator bezpośrednio przełożony mogą przedłużyć okres postępowania na dalszy czas oznaczony, jednak gdy jest ono prowadzone w formie śledztwa, przedłużenia na okres przekraczający rok dokonuje prokurator nadrzędny nad prokuratorem nadzorującym lub prowadzącym postępowanie.”;

13) art. 153a otrzymuje brzmienie:

„Art. 153a. Postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, o jego zawieszeniu oraz o jego umorzeniu, gdy nie podlegało ono nadzorowi prokuratora, zatwierdza organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego. Zażalenie na postanowienie wnosi się do organu, który zatwierdził zaskarżone orzeczenie. Jeżeli organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego nie przychyli się do zażalenia, kieruje je do sądu.”;

14) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. § 1. Organem wykonującym zabezpieczenie majątkowe jest naczelnik urzędu skarbowego, chyba że kodeks stanowi inaczej.

§ 2. Zabezpieczenia majątkowego na towarach podlegających kontroli wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, będących w jego dyspozycji oraz na wartościach dewizowych lub krajowych środkach płatniczych podlegających kontroli dewizowej wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, w

sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe prowadzonych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, dokonuje ten organ.

§ 3. Zabezpieczenia majątkowego może dokonywać także Szef Krajowej Administracji Skarbowej .

§ 4. W razie orzeczenia środka karnego przepadku korzyści majątkowej lub ściągnięcia jej równowartości pieniężnej organ egzekucyjny określony w art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego prowadzi także egzekucję orzeczonej równocześnie kary grzywny, środka karnego przepadku przedmiotów lub ściągnięcia ich równowartości pieniężnej, jeżeli ich zabezpieczenia dokonał uprzednio naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego.”;

15) w art. 180 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do zabezpieczenia i egzekucji środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej lub należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym stosuje się odpowiednio art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego.”;

16) art. 189 otrzymuje brzmienie:

„Art. 189. Do wykonania orzeczenia w części dotyczącej środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów lub środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej stosuje się odpowiednio art. 27, art. 44, art. 49-51 i art. 187-195a Kodeksu karnego wykonawczego.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 2030 i 2199 oraz z 2016 r. poz. 178) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownicy - rozumie się osoby zatrudnione w jednostkach, o których mowa w pkt 1, oraz żołnierzy zawodowych, żołnierzy odbywających nadterminową zasadniczą służbę wojskową, żołnierzy odbywających okresową służbę wojskową, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej - z wyjątkiem pełniących służbę kandydacką - oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Więziennej i Służby Celno-Skarbowej;”;

2) w art. 5 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe, członkowie korpusu służby cywilnej, etatowi członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych i kolegiów regionalnych izb obrachunkowych, pracownicy Rządowego Centrum Legislacji, eksperci, asesorzy i aplikanci eksperccy Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, członkowie służby zagranicznej niebędący członkami korpusu służby cywilnej, członkowie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1036 i 1629) w art. 6 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej i Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;”;

2) uchyla się pkt 7a.

Art. 50. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 223) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) z chwilą powołania się przez podatnika na fakt dokonania czynności cywilnoprawnej - jeżeli podatnik nie złożył deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych w terminie 5 lat od końca roku, w którym upłynął termin płatności podatku, a następnie powołuje się przed organem podatkowym na fakt jej dokonania.”;

2) w art. 7 ust. 5 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„5. Stawka podatku wynosi 20%, jeżeli przed organem podatkowym w toku czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, postępowania podatkowego lub kontroli celno-skarbowej;”;

3) w art. 10 w ust. 3a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wpłacić pobrany podatek na rachunek izby administracji skarbowej właściwej ze względu na siedzibę płatnika, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano podatek, a także przekazać w tym terminie, w formie

elektronicznej, do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, deklarację o wysokości pobranego i wpłaconego podatku przez płatnika, w tym informację o kwocie podatku należnego poszczególnym gminom;”.

Art. 51. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 719) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 54 w ust. 1 w pkt 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„3) organowi Krajowej Administracji Skarbowej w związku z toczącym się przed tym organem postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe;”;
- 2) w art. 55a pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom podatkowym lub organom celnym - w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach;”.

Art. 52. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2016 r. poz. 299) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Organami administracji rządowej właściwymi w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zwanymi dalej „organami informacji finansowej”, są:
 - 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych, jako naczelny organ informacji finansowej;
 - 2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jako Generalny Inspektor Informacji Finansowej, zwany dalej „Generalnym Inspektorem”.”;
 - b) uchyla się ust. 2 i 3,
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej wyodrębnionej w tym celu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;
- 2) w art. 4a ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, po przekazaniu Prezesowi Rady Ministrów minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia na stronie

Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

3) w art. 4b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wyłączenie następuje na wniosek Generalnego Inspektora złożony w formie pisemnej ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

3. W razie wyłączenia Generalnego Inspektora, jego zadania wykonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.”;

4) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mogą delegować pracowników lub funkcjonariuszy jednostek i organów im podległych lub przez nich nadzorowanych do pracy w jednostce, o której mowa w art. 3 ust. 2.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może wyznaczyć żołnierzy zawodowych do pełnienia służby w jednostce, o której mowa w art. 3 ust. 2.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki oddelegowania pracowników jednostek i organów mu podległych, w tym dane, jakie powinien zawierać wniosek, z którym Generalny Inspektor występuje o oddelegowanie, z uwzględnieniem stanowiska przeznaczonego dla oddelegowanego, zakresu wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków oraz proponowanego uposażenia, a także rodzaje przysługujących oddelegowanemu uprawnień i świadczeń oraz zasady wypłacania uposażenia i innych należności pieniężnych, z uwzględnieniem podziału na uposażenia i należności wypłacane przez jednostkę delegującą oraz jednostkę organizacyjną, do której pracownik został oddelegowany.”;

5) w art. 9d ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wskazane w ust. 1 i 2 kategorie podmiotów lub rodzaje

działalności, z którymi jest związane niewielkie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, w stosunku do których możliwe jest niestosowanie przepisów art. 8b ust. 3 pkt 2-4 i ust. 4 pkt 2 i 4 - z uwzględnieniem prawidłowości wykonania środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucje obowiązane.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, listę państw równoważnych, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości wykonania środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucje obowiązane oraz oceny w zakresie spełniania przez dane państwo standardów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, dokonywane przez organizacje międzynarodowe.”;

6) art. 13 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określi, w drodze rozporządzenia:”;

7) w art. 15a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy podległe Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej powiadamiają niezwłocznie Generalnego Inspektora o wszelkich ujawnionych w toku swojej działalności okolicznościach, mogących wskazywać na prowadzenie działań mających na celu popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego.”;

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Organy Straży Granicznej oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej przekazują Generalnemu Inspektorowi informacje, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 309 z 25.11.2005, str. 9), oraz informacje zawarte w zgłoszeniu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826 oraz z 2013 r. poz. 1036). Informacje te są przekazywane w terminie do 14 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano przywozu środków pieniężnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywozu środków

pieniężnych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Organy Straży Granicznej przekazują informacje za pośrednictwem Komendanta Głównego Straży Granicznej.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, formę i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 5, z uwzględnieniem konieczności sprawnego przekazywania Generalnemu Inspektorowi informacji zgromadzonych przez organy Straży Granicznej oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej.”;

8) art. 15b otrzymuje brzmienie:

„Art. 15b. W uzasadnionych przypadkach Generalny Inspektor może zwrócić się do organów Krajowej Administracji Skarbowej o zbadanie legalności pochodzenia określonych wartości majątkowych. Informacja o wynikach przeprowadzonych działań jest przekazywana Generalnemu Inspektorowi niezwłocznie.”;

9) w art. 20d:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia, listę osób, grup lub podmiotów, w stosunku do których dokonuje się zamrożenia, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem konieczności wykonania zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub wiążących uchwał organizacji międzynarodowych, oraz mając na uwadze konieczność zwalczania terroryzmu i przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Osoby, grupy lub podmioty znajdujące się na liście określonej na podstawie ust. 4, mogą wystąpić z umotywowanym wnioskiem do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o usunięcie ich z tej listy. Wniosek taki podlega zaopiniowaniu na najbliższym posiedzeniu Komitetu.”;

10) w art. 21:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrolę przeprowadzają pisemnie upoważnieni przez Generalnego Inspektora pracownicy jednostki, o której mowa w art. 3 ust. 4, zwani dalej „kontrolerami”, po okazaniu legitymacji służbowej, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej i pisemnego upoważnienia.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, realizują również w ramach sprawowanego nadzoru lub kontroli, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach:

1) Prezes Narodowego Banku Polskiego - w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność kantorową;

2) Komisja Nadzoru Finansowego;

3) prezesi sądów apelacyjnych - w odniesieniu do notariuszy;

4) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa;

5) właściwi wojewodowie lub starostowie - w odniesieniu do stowarzyszeń;

6) naczelnicy urzędów celno-skarbowych.”

c) uchyla się ust. 5.

11) w art. 33 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dyrektorów izb administracji skarbowej oraz naczelników urzędów celno-skarbowych - wyłącznie w zakresie ich zadań;”

b) uchyla się pkt 1a i 3.

Art. 53. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 poz. 1512, z późn. zm.²⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 43d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej zapewniają szkolenie, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariuszom Straży Granicznej, Służby Celno- Skarbowej oraz strażakom, którzy mogą zetknąć się ze źródłami niekontrolowanymi w związku z pełnioną służbą.”;

2) w art. 62b pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) pierwsze państwo członkowskie – państwo członkowskie, którego organ celny, w przypadku tranzytu odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego przez obszar celny Wspólnoty, jest właściwy do podjęcia rozstrzygnięcia

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1505 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 266.

w przedmiocie wprowadzenia odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego na obszar celny Wspólnoty albo odmowy ich wprowadzenia;”;

3) art. 62i wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Art. 62i. Prezes Agencji niezwłocznie informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o:”;

4) art. 86a otrzymuje brzmienie:

„Art. 86a. W przypadku wykrycia przez Straż Graniczną lub Służbę Celno-Skarbową próby nielegalnego przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej substancji promieniotwórczej, o ile nie doszło do zdarzenia radiacyjnego, właściwy terenowy organ Straży Granicznej lub kierownik jednostki organizacyjnej – Krajowej Administracji Skarbowej podejmuje działania określone w procedurze postępowania opracowanej odpowiednio przez Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i uzgodnionej z Prezesem Agencji.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. 2013 r. poz. 194) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie indywidualne oraz zezwolenie globalne są dokumentami mającymi znaczenie dla kontroli wykonywanych przez organy celne.”;

2) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Wywóz, przywóz lub tranzyt towarów o znaczeniu strategicznym jest realizowany w wyznaczonych urzędach celno-skarbowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celno-skarbowych, o których mowa w ust. 1 mając na względzie zapewnienie właściwej kontroli wywozu, przywozu i tranzytu towarów o znaczeniu strategicznym.

3. Organ kontroli obrotu informuje Komisję Europejską o urzędach celno-skarbowych upoważnionych do dokonywania czynności celnych w zakresie wywozu, przywozu i tranzytu towarów o znaczeniu strategicznym.”;

3) w art. 21b ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dokonane zgłoszenie jest dokumentem mającym znaczenie dla kontroli wykonywanej przez organ celny.”;

4) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot, który otrzymał certyfikat importowy, jest uprawniony, w terminie 30 dni od dnia zwolnienia lub odbioru towaru o znaczeniu strategicznym, wystąpić do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na siedzibę końcowego użytkownika tego towaru z wnioskiem o wydanie certyfikatu weryfikacji dostawy stwierdzającego, że towar objęty certyfikatem został przez ten podmiot faktycznie i w sposób zgodny z przepisami prawa wprowadzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot jest obowiązany zwrócić właściwemu organowi celnemu koszty poniesione przez ten organ w toku postępowania w sprawie wydania certyfikatu weryfikacji dostawy.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 i 1505 oraz z 2016 r. poz. 50) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przeprowadzający kontrolę graniczną jakości handlowej w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tej kontroli, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przeprowadza kontrolę graniczną jakości handlowej w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 56 ust. 2-5 ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej.”;

2) w art. 17 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) współpraca z właściwymi organami administracji rządowej w województwie, organami innych inspekcji, urzędami celno-skarbowymi, Policją, jednostkami samorządu terytorialnego oraz państwowymi jednostkami organizacyjnymi realizującymi politykę rolną państwa.”;

3) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji wykonuje również Służba Celno-Skarbowa w zakresie określonym w przepisach odrębnych.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069 oraz z 2015 r. poz. 978) w art. 8 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przy dokonywaniu kontroli celno-skarbowej,”.

Art. 57. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017, z późn. zm.²⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 ust. 2:

a) pkt 2:

- lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia, wystawionego przez właściwy organ,”.

- lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Państwowej Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, Służbie Celno-Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego - na podstawie dokumentu wydanego przez uprawniony organ Policji,”.

b) pkt 3:

- lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu,

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2015 r. poz. 1893.

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia, wystawionego przez właściwy organ,”

- lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Państwowej Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, Służbie Celno-Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego - na podstawie dokumentu wydanego przez uprawniony organ Policji,”

c) pkt 7:

- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ,”

- lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, Służbie Celno-Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ,”

d) pkt 9 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ,”;

2) w art. 32:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wyprowadzający z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiały wybuchowe oraz broń, na które nie jest wymagane zezwolenie ministra właściwego do spraw gospodarki, jest obowiązany posiadać koncesję ministra właściwego do spraw wewnętrznych i okazać ją funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej po dokonaniu odprawy celnej wwiezionego towaru, o którym mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorcy.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (Dz. U. z 2001 r. poz. 812 oraz z 2010 r. poz. 1228) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopuszcza się import, eksport oraz tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 1, pod warunkiem uzyskania zezwolenia i z zastrzeżeniem art. 11.”;

2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11.1. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1, do i z państw niebędących Stronami Konwencji jest zakazany.

2. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1, do i z państw będących Stronami Konwencji jest dopuszczalny jedynie do celów niezabronionych przez Konwencję i w ilościach przez nią dozwolonych oraz zgodnie z jej wymogami.”;

3) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12.1. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie nr 2 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 2”, jest dopuszczalny tylko do i z państw będących Stronami Konwencji.

2. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie nr 3 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 3”, jest dopuszczalny tylko do i z państw będących Stronami Konwencji, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 3, z państw będących Stronami Konwencji jest dopuszczalny do i z państw niebędących Stronami Konwencji, z tym że w przypadku eksportu i tranzytu do tych państw warunkiem jego dopuszczenia jest dostarczenie oświadczenia końcowego użytkownika, wydanego przez właściwe władze tych państw.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać dane określone w art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz o zmianie niektórych ustaw.”;

4) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dniao Krajowej Administracji Skarbowej dotyczące kontroli celno-skarbowej oraz przepisy art. 29-31 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz o zmianie niektórych ustaw.”;

5) w art. 18 uchyla się ust. 2.

Art. 59. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1930) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) organy Krajowej Administracji Skarbowej;”;

2) uchyla się pkt 7a.

Art. 60. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.²⁷⁾) w art. 144 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) statki jednostek sił zbrojnych, jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, Krajowej Administracji Skarbowej oraz jednostek ratowniczych;”.

Art. 61. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.²⁸⁾) w art. 16 w § 4a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kontroli danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych - do spraw związanych z kontrolą pozyskiwania danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczną, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Służbę Celno-Skarbową.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.²⁹⁾) w art. 100 w § 4 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) właściwy miejscowo dyrektor izby administracji skarbowej;”.

Art. 63. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 96, z późn. zm.³⁰⁾) w art. 14:

1) w ust.1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policją, Strażą Graniczną, organami Krajowej Administracji Skarbowej, Biurem Ochrony Rządu, strażami ochrony kolei oraz innymi organami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także organami uprawnionymi do prowadzenia dochodzeń w sprawach o przestępstwa oraz organami, którym przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego, i organami uprawnionymi do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego w sprawach o wykroczenia; ”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1590, 1642 i 2295 oraz z 2016 r. poz. 352.

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595 i 1781 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437.

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21, 396, 841, 1186, 1247, 1269, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 147, 178 i 437.

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współdziałania Żandarmerii Wojskowej z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policją, Strażą Graniczną, organami Krajowej Administracji Skarbowej, Biurem Ochrony Rządu oraz innymi organami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także organami uprawnionymi do prowadzenia dochodzeń w sprawach o przestępstwa oraz organami, którym przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego, i organami uprawnionymi do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego w sprawach o wykroczenia, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Żandarmerii Wojskowej.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414³¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 54 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opracowuje, we współpracy z Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej oraz Głównym Inspektorem Pracy, jednolitą krajową strategię kontroli przepisów w zakresie czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców;”;

2) w art. 54b:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor Transportu Drogowego, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz Główny Inspektor Pracy prowadzą rejestry danych statystycznych dotyczących kontroli czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców wykonujących przewozy drogowe, według następujących kategorii:”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz Główny Inspektor Pracy przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego w formie pisemnej i elektronicznej dane statystyczne, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 lipca roku następującego po roku sprawozdawczym.”;

³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 486, 805, 915 i 1310 oraz 2015 r. poz. 211, 390, 978, 1269, 1273, 1893 i 2183.

3) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspekcja współdziała w szczególności z: Policją, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencją Wywiadu, Biurem Ochrony Rządu, Żandarmerią Wojskową, Strażą Graniczną, Służbą Celno-Skarbową, Państwową Inspekcją Pracy, Inspekcją Handlową, Inspekcją Ochrony Środowiska, Inspekcją Weterynaryjną i zarządcami dróg – w zakresie bezpieczeństwa i porządku ruchu na drogach publicznych oraz zwalczania przestępstw i wykroczeń drogowych dokonywanych w zakresie transportu drogowego lub w związku z tym transportem, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Inspekcji.”;

4) w art. 81 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Główny Inspektor Pracy, właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji, zarządcy dróg.”;

5) w art. 89 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej;”;

6) w art. 89a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Funkcjonariusze Policji, Służby Celno-Skarbowej i Straży Granicznej oraz upoważnieni pracownicy zarządców dróg dokonują kontroli na warunkach i w sposób określonych w przepisach o kontroli ruchu drogowego.”;

7) w art. 90a ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, oraz wojewódzki inspektor transportu drogowego, a w zakresie, o którym mowa w pkt 2, również Główny Inspektor Pracy, przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego zbiorczą informację dotyczącą kontroli:”;

8) w art. 94 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przelewu na wyodrębniony rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie kary, a w przypadku poboru kaucji przez organy celne – na wyodrębniony rachunek bankowy izby administracji skarbowej określonej w przepisach odrębnych, przy czym koszty przelewów ponosi zobowiązany podmiot.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. poz. 271 z późn. zm.³²⁾) w art. 78a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Sprzeciw lub uchylenie sprzeciwu podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektora Farmaceutycznego, a informacja w tym zakresie jest przekazywana Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, organom kontroli finansowej oraz właściwym organom celnym. Z chwilą publikacji sprzeciwu lub uchylenia sprzeciwu uznaje się go za skutecznie doręczony.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.³³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Przy Radzie Ministrów działa Kolegium do Spraw Służb Specjalnych, zwane dalej "Kolegium", jako organ opiniotawczo-doradczy w sprawach programowania, nadzorowania i koordynowania działalności ABW, AW, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, zwanych dalej „służbami specjalnymi”, oraz podejmowanych dla ochrony bezpieczeństwa państwa działań Policji, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu, Krajowej Administracji Skarbowej, organów informacji finansowej oraz służb rozpoznania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 12 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) koordynowania działalności ABW, AW, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także działalności służb specjalnych z Policją, Strażą Graniczną, Żandarmerią Wojskową, Biurem Ochrony Rządu, Krajową Administracją Skarbową, organami informacji finansowej i służbami rozpoznania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich współdziałania w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa państwa.”;

³²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. poz. 271, 1570 i 1505, z 2009 r. poz. 97, 206, 753, 788 i 817, z 2010 r. poz. 513 i 679, z 2011 r. poz. 322, 451, 622, 654, 657 i 696, z 2012 r. poz. 1342 i 1544, z 2013 r. poz. 1245, z 2014 r. poz. 822 i 1491 oraz z 2015 r. poz. 28, 277, 788, 875, 1771, 1830, 1918, 1926 i 1991.

³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 2023 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437.

3) w art. 13 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ministra właściwego do spraw finansów publicznych - w odniesieniu do działalności Krajowej Administracji Skarbowej oraz organów informacji finansowej.”.

Art. 67. W ustawie dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 544):

1) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do materiałów wybuchowych nabywanych, przechowywanych, przemieszczanych i używanych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Policję, Służbę Więzienną, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową oraz przez armie obcych państw przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 2a pkt 1 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) Krajowej Administracji Skarbowej, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia ...o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz.....),”.

Art. 68. W ustawie dnia z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393, z późn. zm.³⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68 ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c) Zarządzający lotniskiem nieposiadającym lotniczego przejścia granicznego może udostępnić lotnisko do wykonywania międzynarodowych lotów niehandlowych, na zasadach określonych w art. 73 ust. 5, po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Straży Granicznej i właściwych organów celnych. Zgoda ta jest udzielana na czas oznaczony.”;

2) w art. 188a w ust. 2 pkt. 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Służbą Celno-Skarbową;”.

³⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 768 oraz z 2015 r. poz. 978, 1221, 1586 i 1893.

Art. 69. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826, z późn. zm.³⁵⁾) art. 32a otrzymuje brzmienie:

„Art. 32a. Przedsiębiorcy wykonujący działalność kantorową oraz rezydenci i nierezydenci dokonujący czynności obrotu dewizowego, które podlegają ograniczeniom lub obowiązkom określonym w ustawie, są obowiązani, na potrzeby kontroli wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego oraz kontroli wykonywanej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przechowywać dokumenty związane z tą działalnością lub tymi czynnościami przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wykonywali działalność kantorową lub dokonali danej czynności obrotu dewizowego.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 § 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) inne niż określone w pkt 1-3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, z wyłączeniem aktów lub czynności podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613), postępowań, o których mowa w rozdziale 1 działu V ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz....) oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw;”;

2) w art. 35 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Pełnomocnikiem Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej może być także funkcjonariusz lub pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

³⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2015 r. poz. 855 i 1893.

Art. 71. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U. z 2002 r. poz. 1800, z późn. zm.³⁶⁾) w art. 32a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie podlegają restrukturyzacji również zaległości podatkowe i celne określone w decyzji właściwego organu podatkowego lub organu celnego oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, wpłat do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz opłat i kar dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz budżetów powiatów i budżetów gmin, oraz opłat za użytkowanie wieczyste gruntów Skarbu Państwa, określone w wyniku postępowania kontrolnego, jeżeli zaległości te zostały określone jako wynikające z czynności prawnych mających na celu obejście przepisów podatkowych, o należnościach celnych, o ubezpieczeniach społecznych lub przepisów dotyczących wymiaru i poboru tych należności.”.

Art. 72. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.³⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. O ogłoszeniu upadłości powiadamia się właściwą izbę administracji skarbowej i właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także znane sądowni organy egzekucyjne prowadzące postępowania egzekucyjne przeciwko upadłemu. Powiadomienie organów egzekucyjnych następuje w dniu ogłoszenia upadłości i dokonuje się go przy zastosowaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, w szczególności przez telefon, faks lub pocztę elektroniczną.”;

2) w art. 491⁶ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O ogłoszeniu upadłości powiadamia się właściwą izbę administracji skarbowej oraz właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.”.

³⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. poz. 844 i 2271, z 2004 r. poz. 1291, z 2006 r. poz. 1121 oraz z 2009 r. poz. 1664 i 1707.

³⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2015 r. poz. 978, 1166, 1259 i 1844.

Art. 73. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1297, z późn. zm.³⁸⁾) w art. 62:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Straż ochrony kolei zobowiązana jest do współdziałania z Policją, Strażą Graniczną, Żandarmerią Wojskową, organami Krajowej Administracji Skarbowej i Inspekcją Transportu Drogowego.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, formy współdziałania straży ochrony kolei z organami Krajowej Administracji Skarbowej, uwzględniając w szczególności: sprawy wymagające współdziałania, sposób wymiany informacji dotyczących spraw wymagających współdziałania, zasady koordynacji wspólnych przedsięwzięć.”

Art. 74. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 239 i 395) w art. 27 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku wydatkowania przez organizację pożytku publicznego środków finansowych pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych w sposób niezgodny z ust. 2, stwierdzonego w wyniku kontroli, o której mowa w art. 29, lub kontroli przeprowadzonej przez inny organ kontroli państwowej, naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego wydaje decyzję zobowiązującą organizację pożytku publicznego do zwrotu nieprawidłowo wydatkowanych środków, określając kwotę podlegającą zwrotowi i termin, od którego nalicza się odsetki. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 z późn. zm.³⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewódzki konserwator zabytków, organy Policji, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej są obowiązane niezwłocznie przekazywać, w celu

³⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1741, 1753, 1777 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 542.

³⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 397, 774 i 1505.

ujęcia w wykazie, Generalnemu Konserwatorowi Zabytków informacje o zabytku skradzionym lub wywiezionym za granicę niezgodnie z prawem.”;

2) art. 56 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O cofnięciu pozwolenia wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie organ Krajowej Administracji Skarbowej.”;

3) art. 100 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rzeczoznawca ma prawo do wydawania ocen i opinii na rzecz organów ochrony zabytków, organów wymiaru sprawiedliwości, prokuratury, Policji, organów Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej, Najwyższej Izby Kontroli oraz Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.”.

Art. 76. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392, z późn. zm.⁴⁰⁾) w art. 89 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku określonym w ust. 2 opłatę, w wysokości określonej w art. 88 ust. 2 pkt 1, mogą pobrać również urzędy celno-skarbowe i przekazać ją na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w terminie 30 dni od dnia jej pobrania.”.

Art. 77. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 424 i 1662) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Art. 4a. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadzający weterynaryjną kontrolę graniczną w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tej kontroli, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Graniczny Lekarz Weterynarii przeprowadza weterynaryjną kontrolę graniczną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 56 ust. 2-5 ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej.”;

2) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku przesyłek zwierząt lub przesyłek produktów, które są zgłaszane do procedury wolnego obrotu w urzędzie celno-skarbowym właściwym dla przejścia

⁴⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 oraz z 2015 r. poz. 1273, 1691, 1844 i 2281.

granicznego w częściach, świadectwo, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na każdą część takiej przesyłki.”.

Art. 78. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 198) w art. 11:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Środki stanowiące dochody jednostek samorządu terytorialnego, które na podstawie odrębnych przepisów pobierają urzędy skarbowe, są odprowadzane na rachunek budżetu właściwej jednostki samorządu terytorialnego w terminie 14 dni od dnia, w którym wpłynęły na rachunek izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.

2. Środki stanowiące dochody jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych podlegają przekazaniu z centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa na rachunki budżetów właściwych jednostek samorządu terytorialnego w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatek wpłynął na rachunek izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 3.”;

2) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie do dnia 10 stycznia roku następnego przekazuje się kwotę stanowiącą różnicę między kwotą z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, który wpłynął na rachunek izby administracji skarbowej w miesiącu grudniu, a kwotą zaliczki przekazanej zgodnie z pkt 1.”.

Art. 79. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17 i 50) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej w portach morskich wojewódzki inspektor informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Wojewódzki inspektor przeprowadza graniczną kontrolę fitosanitarną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 56 ust. 2-5 ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej.”;

2) w art. 102:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego współdziałają z właściwymi organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji wykonują również organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w przepisach odrębnych.”.

Art. 80. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1482 i 1918 oraz z 2016 r. poz. 50) w art. 3 ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji Weterynaryjnej wykonują również organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w przepisach odrębnych.”.

Art. 81. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 401) w art. 21 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Prezes Agencji może powierzyć, w drodze umowy, wykonywanie zadań w zakresie wydawania i poświadczenia formularza T5 jednostkom organizacyjnym, o których mowa w ustawie z dniao Krajowej Administracji Skarbowej. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 82. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 9f otrzymuje brzmienie:

„9f. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, złożenie do depozytu kwoty zwrotu różnicy podatku następuje po zakończeniu:

1) weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej, lub

2) kontroli celno-skarbowej prowadzonej w trybie odpowiednio określonym w rozdziale 1 działu V ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz.

), z tym że w przypadku przekształcenia kontroli w celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, złożenie do depozytu kwoty zwrotu różnicy podatku następuje po zakończeniu tego postępowania.”;

2) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 oraz w art. 33 ust. 2 i 3, służy odwołanie do dyrektora izby administracji skarbowej, za pośrednictwem naczelnika urzędu celno-skarbowego, który wydał decyzję.”;

3) w art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1-1b stosuje się odpowiednio do decyzji dyrektora izby administracji skarbowej.”;

4) w art. 49 ust. 3 otrzymuje brzmienie;

„3. Rzeczy, o których mowa w ust. 1, podlegają zwolnieniu od podatku, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 2 lat, licząc od dnia ostatecznego nabycia spadku przez osobę uprawnioną. Okres ten może być wydłużony przez właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego w wyjątkowych przypadkach.”;

5) w art. 87:

a) w ust. 2 zdanie drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia tej weryfikacji w drodze postanowienia. Jeżeli przeprowadzona dodatkowa weryfikacja wykaże zasadność zwrotu, wypłaca się należną kwotę zwrotu wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.”,

b) w ust. 4f pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wszczęcia w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie, kontroli celno-skarbowej prowadzonej w trybie odpowiednio określonym w rozdziale 1 działu V ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej – do czasu zakończenia tych kontroli, z tym że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie – zwrotu zabezpieczenia nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania;”;

6) w art. 99 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Zobowiązanie podatkowe, kwotę zwrotu różnicy podatku, kwotę zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1, przyjmuje się w kwocie wynikającej z deklaracji podatkowej, chyba że organ podatkowy określi je w innej wysokości.”;

7) w art. 103:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy oraz podmioty wymienione w art. 108 są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek właściwej izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 1a-4 oraz art. 33 i art. 33b.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 2 i 3, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek właściwej izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 2a-2g, 3 i 4 oraz art. 33.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 10, podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego na rachunek właściwej izby administracji skarbowej.”;

8) w art. 105a:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w momencie dokonania dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, podatnik wiedział lub miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że cała kwota podatku przypadająca na dokonaną na jego rzecz dostawę tych towarów lub jej część nie zostanie wpłacona na rachunek izby administracji skarbowej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnik miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że cała kwota podatku przypadająca na dokonaną na jego rzecz dostawę towarów lub jej

część nie zostanie wpłacona na rachunek izby administracji skarbowej, jeżeli okoliczności towarzyszące tej dostawie towarów lub warunki, na jakich została ona dokonana, odbiegały od okoliczności lub warunków zwykle występujących w obrocie tymi towarami, w szczególności jeżeli cena za dostarczone podatnikowi towary była bez uzasadnienia ekonomicznego niższa od ich wartości rynkowej.”;

9) w art. 105b:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) depozyt pieniężny złożony na wyodrębniony rachunek izby administracji skarbowej;”;

b) w ust. 8: pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wszczęcia rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna kontroli celno-skarbowej prowadzonej w trybie odpowiednio określonym w rozdziale 1 działu V ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej – do czasu zakończenia tych kontroli, z tym że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna – zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania;”;

10) w art. 105 c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi w formie elektronicznej wykaz podmiotów dokonujących dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, które złożyły kaucję gwarancyjną.”;

11) w art. 127:

a) w ust. 8 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) uzyskały od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zaświadczenie stwierdzające spełnienie łącznie warunków wymienionych w pkt 1-5.”;

b) ust. 11a otrzymuje brzmienie:

„11a. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8 pkt 6, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje na okres nie dłuższy niż 2 lata.”;

12) w art. 130b ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy państwem członkowskim identyfikacji jest Rzeczpospolita Polska, zgłoszenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej do naczelnika urzędu skarbowego.”;

13) w art. 130c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy zidentyfikowani na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT są obowiązani składać za pomocą środków komunikacji elektronicznej deklaracje na potrzeby rozliczenia VAT, zwane dalej „deklaracjami VAT”, do urzędu skarbowego.”;

14) w art. 111 ust. 6l otrzymuje brzmienie:

„6l. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 6j, stanowią dochód budżetu państwa. Kwota wynikająca z kary pieniężnej powinna być wniesiona, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, na rachunek bankowy izby administracji skarbowej właściwej dla tego naczelnika w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 6j.”;

15) w art. 130d ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podatnicy są obowiązani do wpłacania kwot VAT w euro, wskazując deklarację VAT, której dotyczy wpłata, w terminie, o którym mowa w ust. 2, na rachunek bankowy izby administracji skarbowej.”;

16) w art. 133 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podmioty zagraniczne są obowiązane do wpłacania kwot VAT w euro, wskazując deklarację VAT, której dotyczy wpłata, w terminie, o którym mowa w ust. 2, na rachunek bankowy izby administracji skarbowej.”;

17) w art. 134b ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku należnego w złotych polskich w terminie, o którym mowa w ust. 1, na rachunek bankowy izby administracji skarbowej.”;

18) użyte w art. 2 pkt 8, w art. 41 ust. 6a pkt 1 i 3, w art. 83 w ust. 6 pkt 3, w art. 128 ust. 5 w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „urząd celny” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „właściwy organ celny”;

19) użyte w art. 33 w ust. 2, 3, 6, w art. 33a ust. 2 pkt 1, ust. 3, 4, w art. 33b w ust. 2, 5, w art. 34 w ust. 1, w art. 37 w ust. 1 i 1a, w art. 38 w ust. 2, w różnej liczbie i w różnym przypadku, wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i w odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu celno-skarbowego”;

20) użyte w art. 33b ust. 2 zdanie drugie, w art. 83 w ust. 5 pkt 2, w art. 128 ust. 2 i 3 w różnej liczbie i w różnym przypadku, wyrazy „urząd celny” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i w odpowiednim przypadku wyrazami „urząd celno-skarbowy”;

- 21) użyte w art. 89b w ust. 6, w art. 109 w ust. 2, w art. 110, w art. 111 w ust. 2 wyrazy „naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „organ podatkowy”;
- 22) użyte w art. 112a w ust. 3 i 4 skreśla się wyrazy „lub organowi kontroli skarbowej”.

Art. 83. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.⁴¹⁾) art. 134f otrzymuje brzmienie:

„Art. 134f. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje funkcje instytucji audytowej w rozumieniu art. 34 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.”.

Art. 84. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.⁴²⁾):

- 1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Czynności w ramach dozoru celnego (kontrola celna) oraz zakres tych czynności określa ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz.).”;

- 2) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, urzędy celno-skarbowe, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary. Rozporządzenie powinno uwzględniać możliwość sprawowania dozoru celnego i kontroli celnej.”;

- 3) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymogi, jakie ma spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny;
- 2) warunki i tryb postępowania przy wyznaczaniu lub uznawaniu oraz znoszeniu przez organ celny tych miejsc;
- 3) okres, na jaki mogą zostać przez organ celny uznane lub wyznaczone te miejsca;
- 4) przypadki, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tych miejscach;

⁴¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 693, 1045, 1240, 1310, 1359, 1607, 1616, 1830 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 195.

⁴²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65.

5) rodzaj towarów, którym może zostać nadane przeznaczenie celne w tych miejscach.

Rozporządzenie powinno uwzględniać właściwość urzędów celno-skarbowych do dokonywania czynności określonych przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, a w zakresie wymogów, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane - konieczność skutecznego sprawowania dozoru celnego.”;

4) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby, o których mowa w art. 799 lit. c Rozporządzenia Wykonawczego, składają do dyrektora izby administracji skarbowej właściwego ze względu na położenie wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego pisemne powiadomienie o rozpoczęciu działalności w wolnym obszarze celnym lub składach wolnocłowych.”;

5) wyliczenie do art. 35 ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W depozycie urzędu celno-skarbowego przechowuje się czasowo:”;

6) w art. 57 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przy zapłacie gotówką - dzień wpłacenia kwoty należności w kasie urzędu celno-skarbowego lub w kasie podmiotu obsługującego organ celny lub na rachunek właściwej izby administracji skarbowej w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego;”;

7) w art. 65a ust. 2-3 otrzymują brzmienie:

„2. Pobrane należności przywozowe operator jest zobowiązany przekazać na rachunek organu wyznaczonego na podstawie art. 70 ust. 5 w terminie 10 dni od dnia wydania przesyłki odbiorcy.

3. Najpóźniej następnego dnia roboczego po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, operator jest zobowiązany dostarczyć do urzędu celno-skarbowego, w którym przesyłka została przedstawiona, dowód przekazania należności przywozowych wraz z wykazem zawierającym numery dokumentów celnych dotyczących przesyłki, datę wydania przesyłki odbiorcy oraz kwotę należności przywozowych.”;

8) w art. 68a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środki finansowe stanowiące koszty poboru należności, które na podstawie odrębnych przepisów pobierają urzędy celno-skarbowe, są przekazywane jako udział

państwa członkowskiego w terminie określonym w porozumieniu, o którym mowa w ust. 1.”;

9) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Art. 69. 1. W postępowaniu celnym organami właściwymi są:

- 1) naczelnik urzędu celno-skarbowego - jako organ pierwszej instancji;
- 2) dyrektor izby administracji skarbowej - jako:
 - a) organ odwoławczy od decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego,
 - b) organ pierwszej instancji w sprawach określonych w przepisach prawa celnego oraz przepisach odrębnych,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanych przez ten organ w pierwszej instancji, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej;
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej - jako organ odwoławczy od decyzji, o których mowa w art. 70 ust. 2;
- 4) minister właściwy do spraw finansów publicznych - jako organ odwoławczy od decyzji wydanych przez ten organ w pierwszej instancji.

2. Organami wyższego stopnia są organy odwoławcze.”;

10) w art. 70:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w sprawach, o których mowa w:”

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor lub dyrektorzy izb administracji skarbowej wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych są właściwi w sprawach dotyczących:”

c) ust. 3-5 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznaczy dyrektora lub dyrektorów izb administracji skarbowej właściwych do prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 2. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres spraw, które może prowadzić wyznaczony dyrektor izby administracji skarbowej, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz jednolitości postępowania.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć dyrektora lub dyrektorów izb administracji

skarbowej właściwych do prowadzenia spraw innych niż określone w ust. 2. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres spraw, które może prowadzić wyznaczony dyrektor izby administracji skarbowej, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz jednolitości postępowania.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, izbę administracji skarbowej lub izbę administracji skarbowej, na których rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kwot z tytułu należności przywozowych lub wywozowych oraz z których rachunku bankowego dokonuje się wypłaty z tytułu zwrotu należności przywozowych lub wywozowych, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru i zwrotu tych należności.”;

11) w art. 93:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykonywanie na wniosek osoby zainteresowanej czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celno-skarbowy lub poza czasem pracy urzędu celno-skarbowego.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku przechowywania w depozycie urzędu celno-skarbowego towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 całkowita opłata za to przechowywanie nie może być niższa niż równowartość kwoty 10 euro i wyższa niż wartość celna towaru.”;

12) art. 95a otrzymuje brzmienie:

„Art. 95a. Postępowania określonego w tym rozdziale nie stosuje się w przypadku postępowań, do których ma zastosowanie dział V ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.”;

13) po art. 95a wprowadza się art. 95b w brzmieniu:

„Art. 95b § 1. Indywidualne dane zawarte w zgłoszeniu celnym oraz innych dokumentach składanych przez zgłaszającego objęte są tajemnicą celną.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do danych zawartych w:

- 1) aktach postępowania celnego oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe;
- 2) dokumentacji rachunkowej organu celnego;

3) informacjach uzyskanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego z banków oraz z innych źródeł niż wymienione w § 1.

2. Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązani są funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej oraz członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, którzy w związku z wykonywaniem obowiązków uzyskali dostęp do informacji stanowiących tajemnicę celną.

3. Osoby wymienione w ust. 2 są obowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści:

„Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy celnej. Oświadczam, że są mi znane przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tej tajemnicy.”.

4. Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązane są również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą celną, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do osób, które przekazały informacje objęte tajemnicą celną.

6. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1-5 przepisy art. 294 § 3, 295, 296-297a oraz art. 299-299b i art. 301 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

7. Naruszenie tajemnicy celnej podlega odpowiedzialności karnej jak za naruszenie tajemnicy skarbowej.

8. Przepisów o tajemnicy celnej nie stosuje się do informacji podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.”.

14) w art. 101 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Karę pieniężną uiszcza się gotówką w kasie urzędu celno-skarbowego lub przekazuje na rachunek bankowy organu wyznaczonego na podstawie art. 70 ust. 5.”.

Art. 85. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149, z późn. zm.⁴³⁾) w art. 88f ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek innego wojewody, terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, konsula, organu Państwowej Inspekcji Pracy, organu Krajowej

⁴³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 357, 1066, 1217, 1240, 1268, 1567, 1582, 1607, 1767, 1814, 1830 i 2199.

Administracji Skarbowej, Straży Granicznej lub Policji wojewoda przekazuje kopie wydanych decyzji w sprawie zezwoleń na pracę oraz informacji, o których mowa w art. 88i.”.

Art. 86. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1448 i 1856 oraz z 2015 r. poz. 1240) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 4a i 4b otrzymują brzmienie:
 - „4a) instytucja właściwa do spraw prowadzenia kontroli wyrywkowej - Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
 - 4b) instytucja właściwa do spraw wystawienia deklaracji zamknięcia pomocy - Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 2) w art. 39 w ust. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) przedstawiciel Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 3) w art. 42 w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) Krajowej Administracji Skarbowej;”.

Art. 87. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 710, z 2015 r. poz. 1844 oraz z 2016 r. poz. 615) w art. 44 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Likwidator zarządzającego lub zarządzający na wniosek pracodawcy dokonuje zwrotu, po uprzednim przekazaniu kwoty naliczonego podatku od tych środków, na rachunek właściwej izby administracji skarbowej.”.

Art. 88. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych (Dz. U. z 2004 r. poz. 964 i 1746 oraz z 2005 r. poz. 115) w art. 9 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Opłata, o której mowa w ust. 4, stanowi dochód budżetu państwa i podlega wpłaceniu na rachunek bankowy izby administracji skarbowej, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 6.”.

Art. 89. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. poz. 404, z późn. zm.⁴⁴⁾) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Naczelnicy urzędów skarbowych i dyrektorzy izb administracji skarbowej przekazują sprawozdania albo informacje, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art. 90. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.⁴⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 281 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organu Krajowej Administracji Skarbowej w związku z toczącym się przed tym organem postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe, jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu;”.

b) uchyla się pkt 4-6;

2) w art. 282 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom podatkowym lub organom Krajowej Administracji Skarbowej - w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach;”.

Art. 91. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.⁴⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 77 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

1) kontroli przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania warunków bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej;

⁴⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. poz. 1411, z 2008 r. poz. 585, z 2010 r. poz. 99, z 2011 r. poz. 1381 oraz z 2015 r. poz. 1830.

⁴⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260, 1357, 1634 i 1844.

⁴⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 875, 978, 1197, 1268, 1618, 1649, 1688, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i 352.

- 2) kontroli celno-skarbowej prowadzonej w trybie odpowiednio określonym w rozdziale 1 działu V ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz.).”.
- 2) w art. 84a:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) kontrolą, o której mowa w art. 51 ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz.);”
- b) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:
„4) kontrolą związaną z nadawaniem towarom przeznaczenia celnego dokonywaną w urzędzie celno-skarbowym albo miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, na podstawie przepisów celnych albo graniczną kontrolą fitosanitarną dokonywaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17 i 50);
5) kontrolą przemieszczających się środków transportu, osób z nich korzystających oraz towarów nimi przewożonych, na podstawie ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym oraz ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;”.

Art. 92. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. 2014 r. poz. 243, z późn. zm.⁴⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej - dla własnych potrzeb;”;
- 2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.”;
- 3) w art. 179 w ust. 3 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) uzyskiwanie przez Policję, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową,

⁴⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1069 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147.

Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej "uprawnionymi podmiotami", w sposób określony w ust. 4b, dostępu do:

- przekazów telekomunikacyjnych, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe,
- posiadanych przez przedsiębiorcę danych związanych z przekazami telekomunikacyjnymi, o których mowa w ust. 9, art. 159 ust. 1 pkt 1 i pkt 3-5,;"

4) w art. 180a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych”;

5) art. 180d otrzymuje brzmienie:

„Art. 180d. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz do udostępniania uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, na własny koszt, przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 i 3-5, w art. 161 oraz w art. 179 ust. 9, związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną, na zasadach i przy zachowaniu procedur określonych w przepisach odrębnych.”.

Art. 93. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581 z późn. zm.⁴⁸⁾) w art. 66 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej;”.

Art. 94. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 140 i 933) w art. 23 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 4, przy przyjmowaniu niekompletnego pojazdu wycofanego z eksploatacji należącego do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, organów Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Biura Ochrony Rządu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, jednostek ochrony przeciwpożarowej.”.

⁴⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1240, 1269, 1365, 1569, 1692, 1735, 1830, 1844, 1893, 1991 i 1994 oraz z 2016 r. poz. 65.

Art. 95. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684, z późn. zm.⁴⁹⁾) w art. 8 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaległości podatkowych i celnych określonych w decyzji właściwego organu podatkowego lub organu celnego,”.

Art. 96. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz. 224 i 437) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 w ust. 2 w pkt 4 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) właściwego do spraw finansów publicznych - Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,”;

2) w art. 24a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostki organizacyjne administracji rządowej i Żandarmerii Wojskowej wykonujące czynności operacyjno-rozpoznawcze oraz jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej przy wykonywaniu zadań określonych ustawą z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej mogą wchodzić w posiadanie środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów kategorii 1 w ilości niezbędnej do przeprowadzenia badań potwierdzających popełnienie przestępstwa.”;

3) w art. 38 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Farmaceutyczny w odniesieniu do prekursorów kategorii 1 i 4, a Główny Inspektor Sanitarny w odniesieniu do prekursorów kategorii 2 i 3, w uzasadnionych przypadkach powiadamiają Policję, Straż Graniczną i organy Krajowej Administracji Skarbowej o konieczności zatrzymania przesyłki prekursorów, która nie spełnia wymagań określonych w przepisach prawa.”;

4) w art. 44d:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań zostanie stwierdzone, że badany produkt jest środkiem zastępczym albo nową substancją psychoaktywną, organ celny występuje o orzeczenie jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

⁴⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. poz. 971, z 2007 r. poz. 1104, z 2008 r. poz. 1181, z 2009 r. poz. 545 i 1664, z 2011 r. poz. 1378 oraz z 2015 r. poz. 238 i 1854.

„7. Koszty badań, przechowywania i zniszczenia produktu będącego środkiem zastępczym albo nową substancją psychoaktywną ponosi podmiot dokonujący przywozu. W przypadku niemożności ustalenia podmiotu dokonującego przywozu produktu będącego środkiem zastępczym albo nową substancją psychoaktywną, koszty badań, przechowywania i zniszczenia są finansowane z budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji organów Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 97. W ustawie z dnia z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.⁵⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 149 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organowi Krajowej Administracji Skarbowej w związku z toczącym się przed tym organem postępowaniem w sprawie o:

- a) przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową - w zakresie informacji dotyczących tej osoby,
- b) przestępstwo skarbowe popełnione przy wykonywaniu czynności związanych z działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową - w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej;”;

2) w art. 150 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organowi Krajowej Administracji Skarbowej lub osobom przez niego upoważnionym - w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań wynikających z ustawy z dnia ... o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz.);”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organom podatkowym - na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań;”.

Art. 98. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.⁵¹⁾) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

⁵⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586, z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505, 1513, 1634, 1844, 1890 oraz z 2016 r. poz. 65.

⁵¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1224, 1268 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437.

„1. Szefowie: CBA, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej i Generalny Inspektor Informacji Finansowej są obowiązani do współdziałania, w ramach swoich kompetencji, w zakresie zwalczania korupcji w instytucjach państwowych i samorządzie terytorialnym oraz życiu publicznym i gospodarczym, a także działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa.”.

Art. 99. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174) w art. 18h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zażądać od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową w rozumieniu działu VII ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).”.

Art. 100. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 511 i z 2015 r. poz. 211) w art. 12:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy żegludowi są obowiązani za każdy miesiąc roku podatkowego obliczać podatek tonażowy w sposób określony w art. 5 ust. 4 i wpłacać bez wezwania na rachunek izby administracji skarbowej właściwej dla naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatku tonażowego, w terminie do 20 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, a za grudzień - w terminie złożenia zeznania.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatek tonażowy wynikający z zeznania jest podatkiem należnym za dany rok podatkowy, chyba że organ podatkowy wyda decyzję, w której określi inną wysokość podatku.”.

Art. 101. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65) w art. 80 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Państwowy graniczny inspektor sanitarny przeprowadzający graniczną kontrolę sanitarną w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tej kontroli,

w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Państwowy graniczny inspektor sanitarny przeprowadza graniczną kontrolę sanitarną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 56 ust. 2-5 ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 102. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 775 i 2016 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”;
- 2) w art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, sporządzone według kodów CN, na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje dotyczące ilości i rodzajów biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego przez producentów i podmioty sprowadzające.”.

Art. 103. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z późn. zm.⁵²⁾) w art. 30g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów i sporządzone według kodów CN, sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz skroplonego gazu ziemnego (LNG) importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.”.

⁵²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542.

Art. 104. W ustawie z dnia 22 września 2006 r. o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1065) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przekazywania Komisji Europejskiej informacji określonych w rozporządzeniu nr 885/2006, dotyczących agencji płatniczej i jednostki koordynującej oraz danych identyfikacyjnych jednostki certyfikującej, określonej w art. 18 ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej będącej jednostką certyfikującą w rozumieniu art. 9 rozporządzenia nr 1306/2013.”.

Art. 105. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388 oraz 2016 r. poz. 178) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 dodaje się pkt 58 w brzmieniu:

„58) pracownik albo funkcjonariusz Krajowej Administracji Skarbowej.”;

2) w art. 8 dodaje się pkt 54 w brzmieniu:

„54) pkt 58 – kierownikowi jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 106. W ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383) art. 35d otrzymuje brzmienie:

„Art. 35d. Funkcję instytucji audytowej pełni Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oznaczenie formy prawnej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer akcyzowy wydany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, jeżeli producent lub handlowiec taki posiada, i numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) producenta lub handlowca oraz numer PESEL osoby kierującej działalnością producenta lub handlowca lub, dla osób nieposiadających numeru PESEL, numer innego dokumentu tożsamości;”;

2) w art. 16 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. O odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru Prezes Agencji informuje naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla producenta albo handlowca oraz Prezesa URE w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 6 lub art. 14 ust. 4.”.

Art. 108. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 640 i 1240 oraz z 2016 r. poz. 542 i 691) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwowa Inspekcja Pracy przy realizacji zadań współdziała ze związkami zawodowymi, organizacjami pracodawców, organami samorządu załogi, radami pracowników, społeczną inspekcją pracy, publicznymi służbami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Równego Traktowania oraz z organami administracji państwowej, w szczególności z organami nadzoru i kontroli nad warunkami pracy oraz organami Krajowej Administracji Skarbowej, a także z Policją, Strażą Graniczną, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych i organami samorządu terytorialnego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwowa Inspekcja Pracy ma prawo – w uzasadnionych przypadkach – występować do organów administracji publicznej, w tym naczelników urzędów skarbowych i dyrektorów izb administracji skarbowej, a także Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz innych właściwych podmiotów z wnioskiem o udzielenie informacji niezbędnych do udzielenia porad, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 14a.”;

2) w art. 37 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) naczelnika urzędu celno-skarbowego - o naruszeniu przepisów prawa podatkowego;”.

Art. 109. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2015 r. poz. 1048) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zadania oraz właściwość Krajowej Administracji Skarbowej, organów Straży Granicznej i Inspekcji Transportu Drogowego oraz wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska w zakresie nadzoru nad międzynarodowym obrotem odpadami, w

szczegółności dotyczące egzekwowania przepisów, o których mowa w art. 50 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 1013/2006, określają przepisy odrębne.”;

2) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:

„Właściwe przejścia graniczne”;

3) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Międzynarodowe przemieszczanie odpadów, z wyłączeniem przemieszczania odpadów wewnątrz Unii Europejskiej, jest realizowane przez wyznaczone przejścia graniczne.”;

b) uchyla się ust. 3.

Art. 110. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 625 i 1893) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- wycofuje je z obrotu, na własny koszt, oraz wnosi na rachunek izby administracji skarbowej, właściwej ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu wprowadzającego do obrotu nawóz, nawóz oznaczony znakiem "NAWÓZ WE" lub środek wspomagający uprawę roślin, opłatę sankcyjną stanowiącą 100% kwoty należnej za sprzedane nawozy, nawozy oznaczone znakiem "NAWÓZ WE" lub środki wspomagające uprawę roślin, a w przypadku innej formy zbycia nawozów, nawozów oznaczonych znakiem "NAWÓZ WE" lub środków wspomagających uprawę roślin - 100% wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu nawozy, nawozy oznaczone znakiem "NAWÓZ WE" lub środki wspomagające uprawę roślin.”;

2) ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opłatę sankcyjną, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek Izby Administracji Skarbowej w Warszawie;”.

Art. 111. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1203 oraz z 2015 r. poz. 1607) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1:

a) w pkt 6 lit. a i b otrzymują brzmienie:

- „a) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, Służbie Celno-Skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej lub Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,
 - b) przeprowadzania kontroli, której celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, Służbie Celno-Skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej lub Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu.”;
- b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu albo zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, wojewodom, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, dyrektorowi urzędu morskiego, sądowi lub prokuraturze.”;
- 2) uchyla się art. 3a;
- 3) w art. 4 w ust. 1 pkt 1-7 otrzymują brzmienie:
- „1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek Państwa Członkowskiego lub państwa obcego przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 3) świadków wezwanych do stawienia się przed sądem lub prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym lub podejrzanych

- wezwanym do stawienia się przed prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, którzy są poszukiwani, lub oskarżonych wezwanych do stawienia się przed sądem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są poszukiwani, lub skazanych, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, lub skazanych wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności - dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
- 4) cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu, przysługuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celno-Skarbowej, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wojewodzie, konsulowi, sądowi lub prokuraturze;
 - 5) osób zaginionych albo osób zaginionych, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny być oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 6) osób lub pojazdów silnikowych o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu przeprowadzania niejawnego nadzorowania lub kontroli przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu albo zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym, należących do jednej z poniższych kategorii:

- a) pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statki wodne i statki powietrzne,
 - b) przyczepy i naczepy o masie własnej przekraczającej 750 kg, przyczepy turystyczne, urządzenia przemysłowe, silniki przyczepne i kontenery,
 - c) broń palna,
 - d) blankiety dokumentów urzędowych, które zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone,
 - e) wydane dokumenty tożsamości, takie jak: paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy, dokumenty pobytowe i dokumenty podróży, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione,
 - f) dowody rejestracyjne i tablice rejestracyjne pojazdów, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione,
 - g) banknoty (o spisanych numerach),
 - h) papiery wartościowe i środki płatnicze, takie jak: czeki, karty kredytowe, obligacje, akcje i dokumenty potwierdzające udział, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione
- przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;”;
- 4) uchyla się art. 4a;
- 5) w art. 6 pkt 4-6 otrzymują brzmienie:
- „4) sprawdzania na przejściach granicznych tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu na terytorium Państw Członkowskich zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1), przysługuje Straży Granicznej i Służbie Celno-Skarbowej;
 - 5) sprawdzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży

- Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 6) zidentyfikowania osoby, która nie spełnia lub przestała spełniać warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Służbie Celno-Skarbowej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;”;
- 6) w art. 7:
- a) w ust. 1 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „1. Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych VIS przysługuje sądowi, prokuraturze, Policji, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Biuru Ochrony Rządu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej lub Służbie Wywiadu Wojskowego, jeżeli:”;
- b) w ust. 2:
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) Służby Celno-Skarbowej – Szef Krajowej Administracji Skarbowej;”;
 - uchyla się pkt 7.

Art. 112. W ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 49) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji oraz Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w pkt 8 lit. g otrzymuje brzmienie:
- „g) współdziałania z PFSO, CSO, Strażą Graniczną, Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz Służbą Celno-Skarbową w celu realizacji, w sposób określony w ustawie, ochrony żeglugi i portów;”;
- b) w pkt 10 lit. d otrzymuje brzmienie:
- „d) współdziałania z PFSO, CSO, Strażą Graniczną, Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz Służbą Celno-Skarbową w celu realizacji, w sposób określony w ustawie, ochrony na obszarze portu oraz zapewnienia im warunków do wykonywania obowiązków służbowych;”;

- c) w pkt 11 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) współdziałania z organami administracji morskiej, Strażą Graniczną, Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz Służbą Celno-Skarbową w celu realizacji ochrony na obszarze obiektu portowego, w sposób określony w ustawie i w planie ochrony obiektu portowego,”
- d) w pkt 12 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) współdziałania z organami administracji morskiej, Strażą Graniczną, Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz Służbą Celno-Skarbową w celu realizacji ochrony na statku, w sposób określony w ustawie i w planie ochrony statku, oraz zapewnienie im warunków do wykonywania obowiązków służbowych,”
- 3) w art. 39 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zadania związane z kontrolą, o której mowa w ust. 1, wykonuje zarządzający portem lub obiektem portowym zgodnie z planem ochrony portu lub obiektu portowego, we współdziałaniu odpowiednio ze Służbą Celno-Skarbową lub Strażą Graniczną, w zakresie określonym w tych planach.”
- 4) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Przedmioty lub substancje, o których mowa w ust. 1, mogą być transportowane na statek przez uprawnionych żołnierzy oraz funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Wywiadu Wojskowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Straży Granicznej, straży pożarnej, Biura Ochrony Rządu oraz Służby Celno-Skarbowej, podczas wykonywania czynności służbowych.”

Art. 113. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111, z późn. zm.⁵³⁾) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Krajowej Informacji Skarbowej,”

Art. 114. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1970) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa zasięga w sprawie złożonego wniosku o umieszczenie w wykazie oznaczeń opinii jednostek naukowych działających w zakresie rybołówstwa morskiego lub rybactwa śródlądowego, Głównego Inspektora Jakości

⁵³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1199, z 2015 r. poz. 211, 1220 i 1269 oraz z 2016 r. poz. 34.

Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”

Art. 115. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.⁵⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) eksport - wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3-4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015 r., str. 558) na podstawie informacji uzyskanych z urzędu wyprowadzenia, o którym mowa w art. 329 tego rozporządzenia;”;
 - b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

10) skład podatkowy - miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są: produkowane, magazynowane, przeładowywane lub do którego wyroby te są wprowadzane, lub z którego są wyprowadzane - z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; w przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego;
 - c) w pkt 23a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tej działalności;”;
 - d) w pkt 23d część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tej działalności;”
 - e) pkt 30a otrzymuje brzmienie:

⁵⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, poz. 1662, poz. 1877 oraz z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1269, 1479, 1649, 1844 i 1893.

- „30a) alternatywny dowód zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy - wydane przez właściwe organy podatkowe na terytorium kraju lub przez właściwe organy państwa członkowskiego potwierdzenie, że wysłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę albo że zostały wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej, zawierające w szczególności określenie rodzaju, ilości oraz kodów Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów, datę ich odbioru lub wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej, a także dane identyfikacyjne podmiotu, który wyroby te odebrał, albo oznaczenie organu celnego, który nadzorował ich wyprowadzenie poza terytorium Unii Europejskiej, wraz z danymi identyfikacyjnymi podmiotu, który dokonał ich eksportu;”;
- 2) w art. 8 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.”;
- 3) w art. 9a w ust. 1 w pkt 5 lit. c otrzymuje brzmienie:
- „c) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży wyrobów węglowych finalnemu nabywcy węglowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony w należnej wysokości;”;
- 4) w art. 9c w ust. 1 w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona w należnej wysokości;”;
- 5) art. 12 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności lub stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym organ podatkowy stwierdził dokonanie danej czynności lub istnienie danego stanu faktycznego.”;
- 6) w art. 13

- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony;”
- b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, lub”
- c) w ust. 6a pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, lub”
- 7) w art. 14:
- a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:
- „1. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 1b.”;
- 1a. Organem podatkowym właściwym w zakresie WIA jest dyrektor izby administracji skarbowej.”;
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
- „1b. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w ust. 1, jest organem podatkowym właściwym w zakresie akcyzy z tytułu importu i eksportu wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem poboru, oraz w zakresie wydania decyzji w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wyniku kontroli celno-skarbowej.”;
- c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju wykonują odpowiednio naczelnicy urzędów skarbowych, naczelnicy urzędów celno-skarbowych i dyrektorzy izb administracji skarbowych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
3. Właściwość miejscową naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego i dyrektora izby administracji skarbowej ustala się ze względu na miejsce wykonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, podlegających opodatkowaniu akcyzą, z zastrzeżeniem ust. 4-5b i 7-10.”;

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Właściwym miejscowo w zakresie akcyzy z tytułu importu jest naczelnik urzędu celno-skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej właściwi, na podstawie przepisów prawa celnego, do obliczenia i zaksięgowania kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego.”,

e) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) powiadamiania naczelnika urzędu skarbowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy o zamiarze wyrowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego;”,

f) ust. 5b i 5c otrzymują brzmienie:

„5b. W przypadku gdy zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej, o której mowa w art. 37h ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz.641), zwanej dalej "opłatą paliwową", wygasa na skutek zapłaty tego zobowiązania podatkowego lub tej opłaty paliwowej, organem właściwym do odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia jest naczelnik urzędu skarbowego, któremu podatnik składa deklarację podatkową.

5c. Na wniosek podatnika zwolnienie zabezpieczenia generalnego z obciążenia na skutek zapłaty zobowiązania podatkowego lub zapłaty opłaty paliwowej może odnotować inny niż określony w ust. 5b naczelnik urzędu skarbowego, pod warunkiem że posiada on informację, że zobowiązanie podatkowe lub opłata paliwowa zostały zapłacone, lub podatnik przedstawi mu dokumenty potwierdzające dokonanie tej zapłaty.”,

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadkach, o których mowa w ust. 4-4f, na wniosek właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego dyrektora izby administracji skarbowej, określone we wniosku czynności: sprawdzające, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego wykonuje odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub dyrektor izby administracji skarbowej, na którego obszarze właściwości miejscowej są wykonywane czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą lub występują stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą.”,

h) uchyla się ust. 7,

i) ust. 8-10 otrzymują brzmienie

„8. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzspółnotowego, z wyjątkiem nabycia wewnątrzspółnotowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, organami podatkowymi właściwymi miejscowo są naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, właściwi ze względu na adres zamieszkania tych osób.

9. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 42 ust. 4 i 8 oraz art. 82 ust. 1, 2 i 2e, są naczelnik urzędu skarbowego, któremu została złożona deklaracja podatkowa dla tej akcyzy lub który wydał decyzję określającą wysokość tej akcyzy, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

9a. Dyrektor właściwej izby administracji skarbowej dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu akcyzy na wniosek organu podatkowego, który określił wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

10. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób określony w ust. 3, 4-5 i 7-9, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie.”

j) w ust. 11 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wykaz urzędów skarbowych, urzędów celno-skarbowych i izb administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając liczbę podatników prowadzących działalność na danym obszarze,

2) właściwą izbę administracji skarbowej lub właściwe izby administracji skarbowej, na których rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kwot z tytułu zapłaty akcyzy, przedpłat akcyzy i wpłat dziennych oraz z których rachunku bankowego dokonuje się wypłaty kwot z tytułu zwrotu akcyzy, a także określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie”

k) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, dyrektora lub dyrektorów izb administracji skarbowej właściwych do prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 1a, oraz dyrektora izby administracji

skarbowej właściwego do prowadzenia tych spraw jako organ odwoławczy, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz zapewnienia jednolitości postępowania.”;

8) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organami właściwymi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy są naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwani dalej odpowiednio "właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy" oraz "właściwym dyrektorem izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy", których właściwość miejscową ustala się ze względu na adres siedziby lub zamieszkania podmiotu obowiązanej do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.”,

b) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1a. Dyrektor właściwej izby administracji skarbowej dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy i właściwym dyrektorem izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie”,

d) w ust. 3:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykaz urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;”,

- w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2) właściwą izbę administracji skarbowej lub właściwe izby administracji skarbowej, na których rachunek bankowy lub z których rachunku bankowego dokonuje się odpowiednio:”;

9) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub pierwszej czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”,

b) ust. 3 – 3b otrzymują brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, pisemnie potwierdza jego przyjęcie. Potwierdzenie powinno zawierać dane dotyczące zarejestrowanego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, w zakresie, których prowadzi on działalność gospodarczą.

3a. Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy, zamiast złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany powiadomić o tym pisemnie właściwego naczelnika urzędu skarbowego przed dniem rozpoczęcia tej działalności. Powiadomienie powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby podmiotu oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

3b. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego bez zbędnej zwłoki pisemnie potwierdza przyjęcie powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy. Potwierdzenie powinno zawierać dane, o których mowa w ust. 3a.”,

c) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym lub powiadomieniu o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot

węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

4a. Pośredniczący podmiot węglowy oraz pośredniczący podmiot gazowy są obowiązane poinformować właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zaprzestaniu prowadzenia działalności jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy w terminie 7 dni od dnia, w którym zaprzestano prowadzenia działalności.”;

10) w art. 17:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2-4.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z rejestru podmiot reprezentujący w przypadku naruszenia któregośkolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2-4. Art. 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 18 ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 16 ust. 1. Rejestr zawiera dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym tych podmiotów.

2. Na wniosek zainteresowanego podmiotu właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, czy dany podmiot jest zarejestrowanym podmiotem. Zainteresowanym podmiotem może być zarówno sam podmiot zarejestrowany, jak i inny podmiot mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowaniu.

3 Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi ewidencję w formie elektronicznej, która zawiera:

1) dane identyfikacyjne podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających oraz podmiotów pośredniczących, adresy ich siedzib lub zamieszkania oraz adresy ich poczty elektronicznej;

2) określenie rodzaju prowadzonej działalności przez podmioty, o których mowa w pkt 1, oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych objętych tą działalnością;

3) adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe, miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanych odbiorców oraz miejsca, w których jest wykonywana działalność podmiotów pośredniczących, oraz ich adresy poczty elektronicznej;

4) numery akcyzowe składów podatkowych, podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających, a także numery podmiotów pośredniczących.”;

12) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli podmiot zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”,

b) ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią podstawę do wykreślenia podmiotu z rejestru przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

4. W przypadku niezłożenia zgłoszeń zgodnie z ust. 1 i 2, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, który dokonał rejestracji, z urzędu wykreśla z rejestru podmiot zarejestrowany.

5. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego powiadamia o wykreśleniu z rejestru:

1) podmiot zarejestrowany, chyba że w wyniku kontroli celno-skarbowej okaże się, że podmiot nie istnieje;

2) Agencję Rezerw Materiałowych, w przypadku podmiotów zarejestrowanych, obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695).”;

13) w art. 20a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo upoważniony przez niego organ publikuje bez zbędnej zwłoki aktualny rejestr pośredniczących podmiotów tytoniowych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wpis podmiotu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, jego zmiana oraz wykreślenie pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru następują na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informację o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej albo upoważnionemu przez niego organowi w celu dokonania odpowiednio wpisu pośredniczącego podmiotu tytoniowego do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, zmiany wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub wykreślenia pośredniczącego podmiotu tytoniowego z tego rejestru.”;

14) w art. 20c ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z rejestru, o którym mowa w art. 18, podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego w przypadku naruszenia któregośkolwiek z warunków określonych w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2.”;

15) w art. 20f:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Pośredniczący podmiot tytoniowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o:”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pośredniczący podmiot tytoniowy lub jego następca prawny są obowiązani do powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zaprzestaniu prowadzenia działalności przez pośredniczący podmiot tytoniowy niezwłocznie po zaprzestaniu prowadzenia tej działalności, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym nastąpiło zaprzestanie prowadzenia tej działalności.”;

16) w art. 20g wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o odmowie dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych w przypadku:”;

17) w art. 20h w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje z urzędu decyzję o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych w przypadku:”;

b) lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) niedopełnienie obowiązku informowania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru,”;;

18) w art. 21:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby administracji skarbowej”;

b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe, według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby administracji skarbowej”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie

„5. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej lub z deklaracji uproszczonej, chyba że organ podatkowy określi inną wysokość tego zobowiązania.”;

19) w art. 21a w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby administracji skarbowej”;

20) w art. 22 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje w sprawie przedpłaty akcyzy, według ustalonego wzoru,

- 2) obliczać i wpłacać przedpłatę akcyzy na rachunek właściwej izby administracji skarbowej, w wysokości akcyzy, jaka będzie należna od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w danym miesiącu”;
- 21) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zarejestrowani odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmioty prowadzące składy podatkowe oraz podatnicy, o których mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne, na rachunek właściwej izby administracji skarbowej.”;
- 22) w art. 24 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„1. W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby administracji skarbowej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:”;
- 23) art. 24a otrzymuje brzmienie:
„Art. 24a. W przypadku suszu tytoniowego podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby administracji skarbowej, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, z zastrzeżeniem art. 78 ust. 1 pkt 3.”;
- 24) w art. 24b w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„1. W przypadku wyrobów gazowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby administracji skarbowej, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:”;
- 25) uchyla się art. 24c;
- 26) w art. 27 ust. 4-8 otrzymują brzmienie:
„4. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego stwierdzi, że w zgłoszeniu celnym kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, wydaje decyzję określającą

kwotę akcyzy w należnej wysokości. Właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego może określić kwotę akcyzy w decyzji dotyczącej należności celnych przywozowych.

5. Po przyjęciu zgłoszenia celnego, podatnik może wystąpić do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o wydanie decyzji określającej kwoty akcyzy w należnej wysokości.

6. W przypadkach innych niż określone w ust. 1, 4 i 5, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego określa kwotę akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych w drodze decyzji.

7. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

8. W przypadku stosowania procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, zarejestrowany wysyłający przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego kopię wpisu lub wydruku z ewidencji towarów dopuszczonych do obrotu, niezwłocznie po przesłaniu do Systemu projektu e-AD dotyczącego wyrobów akcyzowych będących przedmiotem wpisu, z wyłączeniem sytuacji, gdy po przesłaniu projektu e-AD niezwłocznie zostanie przesłane zgłoszenie uzupełniające, w rozumieniu przepisów prawa celnego.”;

27) w art. 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego zabezpiecza kwotę akcyzy oraz kwotę opłaty paliwowej, jeżeli nie zostały one zapłacone, w przypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyrób akcyzowy został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe.”;

28) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do obliczenia lub zweryfikowania należności podatkowych, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach prawa celnego na potrzeby prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu.”;

29) w art. 30:

a) ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 pkt 1 lit. a;”;

b) ust. 7b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazywanie przez podmiot wykorzystujący energię elektryczną do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podmiot wykorzystał energię elektryczną, oświadczenia o ilości wykorzystanej energii i sposobie jej wykorzystania.”;

30) w art. 31:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, wyznaczony naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.”;

b) ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyznaczy naczelników urzędów skarbowych właściwych w sprawach zwrotu zapłaconej kwoty akcyzy”;

31) w art. 31a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy węglowego straty wyrobów węglowych, nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż wskazane w ust. 1.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe uznaje się także podmiot rozpoczynający działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który uruchamia nową instalację wykorzystującą wyroby węglowe, pod warunkiem złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia o planowanym osiągnięciu w pierwszym roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 7.”;

32) w art. 31b:

- a) ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe uznaje się także podmiot rozpoczynający działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów gazowych lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który uruchamia nową instalację wykorzystującą wyroby gazowe, pod warunkiem złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia o planowanym osiągnięciu w pierwszym roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 10.”,

- b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy gazowego straty wyrobów gazowych nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1-4, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż określone w tych przepisach.”;

- 33) w art. 31d:

- a) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Zwrot kwoty zwracanej częściowo akcyzy dokonywany jest na wniosek zakładu, o którym mowa w ust. 1, za okres roku podatkowego. O zwrocie tym orzeka, w drodze decyzji, wyznaczony naczelnik urzędu skarbowego.

6. Dyrektor właściwej izby administracji skarbowej dokonuje wypłaty z tytułu zwrotu kwoty zwracanej częściowo akcyzy na wniosek wyznaczonego naczelnika urzędu skarbowego.”,

- b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznaczy naczelnika lub naczelników urzędów skarbowych właściwych w sprawie orzekania o zwrocie kwoty zwracanej częściowo akcyzy, uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w ust. 1, oraz zapewnienia właściwego przepływu informacji dotyczących tego zwolnienia.”;

- 34) art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za bagaż osobisty uważa się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić organom realizującym zadania organów celnych, przybywając na terytorium kraju, jak również bagaż, który zostanie przedstawiony organom realizującym zadania organów celnych, w terminie późniejszym, pod warunkiem przedstawienia tym organom dowodu,

że bagaż był zarejestrowany jako bagaż towarzyszący przez podmiot, który był odpowiedzialny za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży.”;

35) w art. 39 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.”;

36) w art. 40:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju do urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;”;

- w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;”;

b) w ust. 2 pkt 3-5 otrzymuje brzmienie:

„3) w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich do organu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;

4) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;

5) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium kraju do organu celnego na terytorium innego państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;”;

c) w ust. 2 w pkt 10 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;”;

d) w ust. 2 w pkt 11 lit. d – e otrzymują brzmienie:

„d) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej,

- e) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przez terytorium kraju.”;

37) w art. 41:

- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego.”;

- b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W przypadku dokonania kontroli lub wystąpienia w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy innego zdarzenia, które może mieć wpływ na przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury lub na jej dokumentowanie, właściwy naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego zamieszcza w Systemie informację o dokonanej kontroli lub o takim zdarzeniu.”;

38) w art. 41a:

- a) w ust 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sporządzeniu przez podmiot wysyłający dokumentu zastępującego e-AD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oraz właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.”;

- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli System jest niedostępny, podmiot wysyłający przed rozpoczęciem przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jest obowiązany:

1) przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego wraz z dokumentem, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, kopię dokumentu potwierdzającego złożenie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe albo zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, dotyczące przemieszczanych wyrobów;

2) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie w sprawie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe albo zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, dotyczące przemieszczanych wyrobów, o terminie ważności i kwocie wolnej zabezpieczenia generalnego lub o wysokości i terminie ważności zabezpieczenia ryczałtowego;

3) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie przewoźnika lub spedytora, który złożył zabezpieczenie generalne, albo podmiotu odbierającego, o wyrażeniu zgody na objęcie zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego albo zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być on obowiązany, ich zabezpieczeniem akcyzowym - w przypadkach, o których mowa w art. 63 ust. 3 pkt 1 i ust. 4.”;

39) w art. 41b w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) właściwych władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej podmiotu odbierającego, w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu dokonywanego przez organ celny wyprowadzenia znajdujący się w państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;

40) w art. 41e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku otrzymania z Systemu informacji o zamiarze przeprowadzenia przez naczelnika urzędu celno-skarbowego kontroli celno-skarbowej odebranych wyrobów akcyzowych podmiot odbierający ma obowiązek przesłania do Systemu powiadomienia o przybyciu przemieszczanych wyrobów akcyzowych niezwłocznie po ich odbiorze. Podmiot odbierający nie dokonuje rozładunku wyrobów do momentu przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.”,

b) ust 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane oraz, w przypadku wyrobów akcyzowych objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa - nie zostało odnotowane obciążenie zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych, albo nie zostało odnotowane objęcie tych wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym albo objęcie ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu, raport odbioru jest przesyłany z Systemu do podmiotów, o których mowa w ust. 3, po potwierdzeniu w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, że zobowiązanie podatkowe podmiotu odbierającego lub obowiązek zapłaty przez niego opłaty paliwowej, dotyczące przemieszczanych wyrobów, w całości lub w części wygasły lub że nie mogą już powstać.”,

c) w ust. 4:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) projekt raportu odbioru sporządzony przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego albo projekt raportu wywozu sporządzony przez naczelnika urzędu celno-skarbowego zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, albo”,

- część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu odpowiednio do podmiotu odbierającego albo do właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych przez urząd celno-skarbowy wyrowadzenia znajdujący się na terytorium kraju w Systemie jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego systemu obsługi eksportu, potwierdzającej wyjście wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej. Raport wywozu po sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości danych w nim zawartych jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego albo do właściwych dla podmiotu wysyłającego władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”,

e) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. W przypadku braku raportu odbioru albo gdy raport odbioru potwierdza dostarczenie tylko części przemieszczanych wyrobów akcyzowych do podmiotu odbierającego, odnotowanie zwolnienia:

1) zabezpieczenia generalnego z obciążenia, w całości lub w części, jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości lub w części wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać;

2) wyrobów z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe oraz obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać.

9. Podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 dostarcza do właściwego naczelnika urzędu skarbowego dokument zastępujący raport odbioru wraz ze świadectwem zwolnienia w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie wprowadza raport odbioru do Systemu w imieniu tego podmiotu.”;

41) w art. 41f :

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. System jest niedostępny, jeżeli użytkownik Systemu poinformuje pierwszą linię wsparcia merytoryczno-technicznego dla klientów korzystających z Systemu o niemożności przesyłania do Systemu dokumentów, a ta potwierdzi niedostępność Systemu.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy System jest niedostępny, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przekazują właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oraz naczelnikowi urzędu celno-skarbowego informacje, które w przypadku dostępności Systemu przesyłają do Systemu.”;

42) art. 41g otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy System jest niedostępny lub do tego momentu nie uzyskano e-AD, podmiot odbierający, który złożył zabezpieczenie generalne, którego kwota wolna pokrywa kwotę akcyzy albo kwotę akcyzy i opłaty paliwowej, wynikające z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, albo złożył zabezpieczenie ryczałtowe, albo został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, które obejmują te wyroby akcyzowe, przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż w terminie 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego po uzyskaniu potwierdzenia, że podmiot odbierający, o którym mowa w ust. 1, złożył zabezpieczenie generalne lub zabezpieczenie ryczałtowe obejmujące odebrane wyroby akcyzowe albo został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego obejmującego odebrane wyroby akcyzowe, przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu skarbowego, a w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego -

właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Właściwy dla podmiotu wysyłającego naczelnik urzędu skarbowego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru podmiotowi wysyłającemu.

3. Jeżeli, w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, System jest niedostępny lub gdy nie uzyskano e-AD, naczelnik urzędu celno-skarbowego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przesyła dokument zastępujący raport wywozu właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu skarbowego albo właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport wywozu podmiotowi wysyłającemu.”;

43) w art. 41h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, podmiot wysyłający oraz podmiot odbierający są obowiązani zapewnić aktualną informację o przemieszczanych wyrobach akcyzowych, jeżeli informacja taka nie jest automatycznie zapewniana przez System.”;

44) w art. 42:

a) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym doszło do tego naruszenia, a jeżeli tego dnia nie można ustalić - obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono to naruszenie.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2, informuje za pomocą Systemu właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz o powstaniu zobowiązania podatkowego na terytorium kraju.”,

c) w ust. 4 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- przysługuje zwrot kwoty akcyzy zapłaconej przez ten podmiot od tych wyrobów na terytorium kraju, na jego pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego.”,

d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym warunki procedury zawieszenia poboru akcyzy powodujące jej zakończenie zostały naruszone na terytorium kraju.

7. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 6, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, o fakcie naruszenia tych warunków oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego oraz na terytorium kraju, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy na terytorium kraju.”;

45) w art. 44:

a) w ust 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o sporządzeniu spisu z natury i ustalonej ilości wyrobów akcyzowych, a także kwocie akcyzy przypadającej do zapłaty od tych wyrobów, w terminie 7 dni od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu, nie później jednak niż w terminie złożenia deklaracji podatkowej i zapłaty akcyzy, o którym mowa w art. 21 ust. 2.”,

b) w ust. 3 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli spis z natury nie zostanie sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub zostanie sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa.”;

46) w art. 46:

- a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Z urzędu lub na wniosek złożony przez podmiot wysyłający lub podmiot odbierający do właściwego naczelnika urzędu skarbowego są usuwane stwierdzone w Systemie nieprawidłowości spowodowane niezgodnością czynności dokonywanych w Systemie z przepisami niniejszej ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Odmowa uwzględnienia wniosku następuje w drodze decyzji.”,

- b) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) warunki i sposób dostarczenia danych przez podmioty właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego celem wprowadzenia ich do Systemu.”;

- 47) w art. 47 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego win gronowych wyprodukowanych poza składem podatkowym jest obowiązany poinformować właściwego naczelnika urzędu skarbowego o odbiorze tych win oraz przedstawić dokument handlowy towarzyszący produktom winiarskim, na którego podstawie dokonano ich przemieszczenia na terytorium kraju.”;

- 48) w art. 48a ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w rozdziale 4 działu V ustawy z dnia ... o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U....).

3. Zmiana zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w rozdziale 4 działu V ustawy z dnia ... o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zmiany.”;

- 49) w art. 49:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego na pisemny wniosek podmiotu.”,

- b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się plan składu podatkowego, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 oraz dokumenty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 108

ust. 1 ustawy z dnia...o Krajowej Administracji Skarbowej, które są wymagane do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia.

7. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 8 i 10.”;

50) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, nadaje podmiotowi odrębną decyzją numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, który wydał zezwolenie, wskazuje w nim numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy, nadany na podstawie ust. 1.”;

51) w art. 52:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy:”,

b) ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie zostaną zatwierdzone akta weryfikacyjne w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w rozdziale 4 działu V ustawy z dnia... o Krajowej Administracji Skarbowej.”,

c) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:”,

d) ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podmiot dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy wysokość zobowiązania podatkowego została określona przez

organ podatkowy - w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

5. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na który zostało ono wydane i niewydania przed upływem tego okresu nowego zezwolenia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przesyła informację o cofnięciu lub wygaśnięciu tego zezwolenia, odpowiednio, właściwemu organowi prowadzącemu rejestr działalności regulowanej, organowi rejestrowemu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, organowi koncesyjnemu lub organowi zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.”;

52) w art. 54:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.”,

b) w ust. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„10. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia wyprowadzenia, w przypadku gdy:”,

c) w ust. 11 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„11. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie wyprowadzenia, jeżeli:”,

d) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia wyprowadzenia, jeżeli podatnik dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy - w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie wyprowadzenia również na wniosek podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3.”,

e) ust. 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemną informację zawierającą dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprowadziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprowadzenia, w terminie do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wyprowadzono te wyroby ze składu podatkowego.

16. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego doręcza kopię decyzji o zmianie lub cofnięciu zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, z którego następowało lub mogło nastąpić wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, określonego w zezwoleniu wyprowadzenia.”;

53) w art. 56:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7 i 9.”,

b) w ust. 11 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„11. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w przypadku, gdy:”,

c) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„12. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli:”,

d) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący również na wniosek podmiotu pośredniczącego.

14. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli podmiot pośredniczący dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe

zostało określone przez organ podatkowy - w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.”;

54) w art. 57:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione.”,

b) ust. 2b i 2c otrzymują brzmienie:

„2b. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w rozdziale 4 działu V ustawy z dnia...o Krajowej Administracji Skarbowej.

2c. Zmiana zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w rozdziale 4 działu V ustawy z dnia...o Krajowej Administracji Skarbowej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, załącza się plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2-6 oraz dokumenty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy z dnia...o Krajowej Administracji Skarbowej, które są wymagane do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarejestrowany odbiorca jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7 i 9.”;

55) w art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub zezwolenie na jednorazowe

nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych.”;

56) w art. 62a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki, wymienione w art. 48 ust. 1 pkt 2-6, wydaje zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej "zezwoleniem na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający".”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.”;

57) w art. 62b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego.”;

58) w art. 63 w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1-3, złożone zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem przez.”;

59) w art. 64:

a) ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia podmiot prowadzący skład podatkowy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmiot ten spełnia następujące warunki.”;

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zobowiązał się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, kwoty akcyzy oraz kwoty opłaty paliwowej, przypadających do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podatnik ten spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz 3-5.”,

c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. W przypadku złożenia przez podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego wniosku o przedłużenie tego zwolnienia, spełniającego wymagania określone w ust. 4 i 5, nie później niż 3 miesiące przed upływem terminu, na jaki zwolnienie zostało udzielone, zwolnienie to stosuje się do dnia doręczenia temu podmiotowi decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawie przedłużenia albo odmowy przedłużenia zwolnienia, nie dłużej jednak niż przez 90 dni od dnia, w którym upływa termin, na jaki zwolnienie zostało udzielone.”,

d) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub we wniosku o przedłużenie zwolnienia, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

9. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, w przypadku gdy podmiot, któremu udzielono zwolnienia, naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

60) w art. 65:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3, 3a lub 3b, na poziomie równym:”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dla ustalenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego stosuje się stawki akcyzy oraz stawki opłaty paliwowej, obowiązujące w dniu powstania obowiązku

podatkowego, a w przypadku gdy tego dnia nie można ustalić - w dniu złożenia zabezpieczenia; jeżeli jednak stawki akcyzy lub stawki opłaty paliwowej ulegną zmianie w trakcie trwania procedury zawieszenia poboru akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego koryguje wysokość zabezpieczenia akcyzowego i powiadamia o tym podmiot, który złożył zabezpieczenie.”,

c) w ust. 7a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w ust. 1 pkt 1-3 i 5 oraz ust. 1a - odnotowuje właściwy naczelnik urzędu skarbowego;”,

d) ust. 7b - 10 otrzymują brzmienie:

„7b. Obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać, a także jego zwolnienie z obciążenia, w przypadkach gdy to obciążenie lub zwolnienie nie jest odnotowywane z wykorzystaniem Systemu, może odnotowywać podmiot określony w ust. 1 pkt 1-3 i 5, pod warunkiem że sposób odnotowywania obciążania zabezpieczenia generalnego oraz zwalniania go z tego obciążenia zapewnia możliwość ustalenia w każdym czasie stanu wykorzystania tego zabezpieczenia oraz został uzgodniony na piśmie z właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego.

8. Na wniosek podmiotu określonego w ust. 1, który spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wyraża zgodę na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania jego zobowiązań podatkowych albo wykonania jego zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej przez ten podmiot. Przepisy art. 64 ust. 3-5a, 8 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie art. 64 ust. 10 dotyczące sposobu dokumentowania spełnienia warunków określonych w art. 64 ust. 1, w tym rodzaju dokumentów potwierdzających ich spełnienie, stosuje się odpowiednio.

9. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest obowiązany podmiot składający wniosek o złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, z zastrzeżeniem ust. 9a i 9b.

9a. Na wniosek pośredniczącego podmiotu tytoniowego albo podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, który spełnia odpowiednio warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4,

właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, z zastrzeżeniem ust. 9b, na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia są obowiązane te podmioty, jednak nie większym niż 30 mln zł.

9b. Na wniosek pośredniczącego podmiotu tytoniowego, który posiada odpowiednią infrastrukturę do przechowywania suszu tytoniowego, zawarł umowy z producentami suszu tytoniowego na dostarczenie co najmniej 100 ton suszu tytoniowego w ciągu roku, spełnia odpowiednio warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 oraz nie naruszył przepisów prawa podatkowego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku, właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego z uwzględnieniem ilości suszu tytoniowego nabytego na terytorium kraju, nabytego wewnątrzspółnotowo lub importowanego przez ten podmiot w ciągu roku przed dniem ustalenia tej wysokości, na poziomie 1 mln zł od każdego pełnego tysiąca ton suszu tytoniowego, jednak nie mniej niż 1 mln zł.

10. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego co najmniej raz w roku ustala ponownie wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, w szczególności w przypadku zmiany maksymalnych kwot zobowiązań podatkowych lub opłat paliwowych podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu, zmiany ilości suszu tytoniowego nabytego na terytorium kraju, nabytego wewnątrzspółnotowo lub importowanego w okresie roku przez pośredniczący podmiot tytoniowy, o którym mowa w ust. 9b, lub na wniosek podmiotu składającego zabezpieczenie ryczałtowe.”;

61) w art. 69 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub łącznie z nim, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego, zabezpieczonej kwoty opłaty paliwowej, albo obu tych kwot, wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli ich zapłacenie stanie się wymagalne.”;

62) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi, że nie zapewni ono pokrycia w należnej

wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz kwoty opłaty paliwowej.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ono w sposób skuteczny pokrycia w terminie kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz kwoty opłaty paliwowej.”;

63) w art. 78:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego;”;

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwej izby administracji skarbowej, w terminie 10 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed dołączeniem do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy.”;

64) w art. 80:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedstawicielem podatkowym może być wyłącznie podmiot, spełniający łącznie warunki, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2-6, któremu właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydał zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.”;

- b) ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe;”
 - c) uchyla się ust. 2a;
- 65) w art. 81:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydawane jest na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, na wniosek sprzedawcy.”
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.”;
- 66) w art. 82:
- a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „- na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.”
 - b) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „- na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w ciągu roku od dnia dokonania eksportu wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4.”
 - c) ust. 2a część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „- właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym powstała nieprawidłowość, a jeżeli tego dnia nie można ustalić - obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono powstanie tej nieprawidłowości.”
 - d) ust. 2b - 2d otrzymują brzmienie:
 - „2b. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2a, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o powstaniu lub stwierdzeniu powstania nieprawidłowości oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2c. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym nieprawidłowość ta powstała.

2d. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2c, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości, o powstaniu nieprawidłowości oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.”,

e) ust. 2f otrzymuje brzmienie:

„2f. W przypadku, o którym mowa w ust. 2e, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.”,

f) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„3. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani po dokonaniu dostawy wewnątrzspółnotowej przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”,

g) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 2, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”,

h) w ust. 4a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„4a. Podmiot, o którym mowa w ust. 2e, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”,

i) ust. 6 i 6a otrzymują brzmienie:

„6. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 3-4a.

6a. W przypadku niedokonania przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, zwrot ten traktuje się jako

nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.”;

67) w art. 83a:

a) ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego - w innym miejscu spełniającym warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, w obecności przedstawiciela urzędu celno-skarbowego.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, właściwy naczelnik urzędu skarbowego po otrzymaniu zawiadomienia podatnika o zamiarze zniszczenia wyrobów akcyzowych może udzielić zgody na zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1, bez obecności przedstawiciela organu podatkowego.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku udzielenia zgody na zniszczenie wyrobów akcyzowych bez obecności przedstawiciela organu podatkowego podatnik, w terminie 3 dni roboczych, składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie potwierdzające zniszczenie wyrobów akcyzowych.”;

68) w art. 84 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do postępowań w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 działu V ustawy z dnia...o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie postępowania audytowego, nie stosuje się art. 6.”;

69) w art. 85:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 7, ustala, w drodze decyzji, dla poszczególnych podmiotów, na ich wnioski:”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 7, w drodze decyzji wydanej z urzędu dla poszczególnych podmiotów:”,

c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, ustalając normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych oraz dopuszczalne normy ich zużycia, uwzględni:”,

d) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, lub zmiany warunków technicznych i technologicznych przy dokonywaniu tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.”;

70) w art. 87 w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów - w terminie 14 dni od dnia uzyskania po raz pierwszy tych wyrobów;
- 2) przedstawienia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemnej informacji o uzyskanym przychodzie, z wyszczególnieniem ilości uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także o wysokości przychodu osiągniętego ze sprzedaży tych wyrobów - na zakończenie każdego roku obrotowego.”;

71) w art. 88 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Podmiot, który określa szacunkową ilość nielegalnie pobranej energii elektrycznej, jest obowiązany powiadomić właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego o tym fakcie w terminie 7 dni od dnia ustalenia podmiotu dokonującego nielegalnego poboru energii elektrycznej.”;

72) w art. 89:

a) w ust. 8a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazania kopii tej umowy właściwemu dla sprzedawcy naczelnikowi urzędu skarbowego przed dokonaniem pierwszej sprzedaży tych wyrobów;”;

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie

„11. Importer wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a składa właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, a podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego tych wyrobów – właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, oświadczenie, że przywożone wyroby zostaną przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.”;

c) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. W przypadku importu wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, importer jest obowiązany do sporządzenia i przekazania do właściwego dla niego naczelnika urzędu celno-skarbowego miesięcznego zestawienia oświadczeń, o których mowa w ust. 11, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało złożone zgłoszenie celne.

14. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a sporządza i przekazuje do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano sprzedaży, miesięczne zestawienie oświadczeń, o których mowa w ust. 5; oryginały oświadczeń powinny być przechowywane przez sprzedawcę przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone, i udostępniane w celu kontroli celno-skarbowej.”,

d) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 5-12, nie zostały spełnione i w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego ustalono, że wyroby, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 lit. a, nie zostały użyte do celów opałowych lub gdy nie ustalono nabywcy tych wyrobów, stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 4 pkt 1.”;

73) w art. 99 w ust. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nabycia lub posiadania papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych albo oznaczonych maksymalną ceną detaliczną, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony,”;

74) w art. 100 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju, następująca po sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli wcześniej akcyza nie została zapłacona w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.”;

75) w art. 101 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności podlegającej opodatkowaniu, o której mowa w art. 100 ust. 1 lub ust. 2, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.”;

76) w art. 103 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Płatnik akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby administracji skarbowej w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym sprzedano samochód, a także przekazać w tym terminie do właściwego naczelnika urzędu skarbowego deklarację o wysokości pobranej i wpłaconej akcyzy według ustalonego wzoru.”;

77) w art. 104:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do podstawy opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli organy realizujące zadania organów celnych mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu samochodu.”;

b) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania w przypadku czynności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od średniej wartości rynkowej tego samochodu osobowego, organ podatkowy wzywa podatnika do zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub wskazania przyczyn uzasadniających podanie jej wysokości w kwocie znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego.

9. W razie nieudzielenia odpowiedzi, niedokonania zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają podanie jej wysokości znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego, organ podatkowy określi wysokość podstawy opodatkowania.”;

78) w art. 106:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe w sprawie akcyzy, według ustalonego wzoru,

- 2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby administracji skarbowej”,
b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego dokonać obliczenia i zapłaty na rachunek właściwej izby administracji skarbowej, akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.”;

- 79) art. 107:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot, który nabył prawo rozporządzania jak właściciel samochodem osobowym niezarejestrowanym wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego, lub jeżeli w jego imieniu ta dostawa albo eksport są realizowane, ma prawo do zwrotu akcyzy na wniosek złożony właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie roku od dnia dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego.”;

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, są właściwy naczelnik urzędu skarbowego i właściwy dyrektor izby administracji skarbowej.”;

- 80) w art. 109 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany, dla celów

związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju, do wydania podatnikowi, na jego wniosek, dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4.

2. Dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany wydać na wniosek zainteresowanego podmiotu dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4.”;

81) w art. 110:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 2, jest obowiązana do przedłożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dowodu zawarcia związku małżeńskiego w okresie 4 miesięcy od daty jego zawarcia.

4. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną, która nabyła w drodze dziedziczenia prawo własności lub prawo użytkowania tego samochodu osobowego na terytorium państwa członkowskiego, pod warunkiem że osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dokument stwierdzający prawo własności lub prawo użytkowania samochodu osobowego nabyte w drodze dziedziczenia potwierdzony przez notariusza lub inne właściwe władze, a także że samochód osobowy jest przywożony na terytorium kraju nie później niż w terminie 2 lat, licząc od daty wejścia w posiadanie tego samochodu.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.”;

82) w art. 110a ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.”;

83) w art. 111:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku nieprzedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu w terminie dwunastu miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego zalicza kaucję na poczet kwoty należnej akcyzy.”;

84) w art. 112 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;”;

85) w art. 113 ust. 3 otrzymuje brzmienie

„3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.”;

86) w art. 115 ust 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie właściwym naczelnikom urzędów skarbowego w sprawach znaków akcyzy lub podmiotom przez nich upoważnionym.”;

87) w art. 116 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 3, przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”;

88) w art. 118 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 3 i 6 mogą być bez znaków akcyzy umieszczone w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydane z magazynu wyrobów gotowych, pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego przed dniem umieszczenia wyrobów akcyzowych w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Na wniosek właściwego naczelnika urzędu skarbowego naczelnik urzędu celno-skarbowego zarządza konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy

wewnątrzspółnotowej lub eksportu albo do momentu umieszczenia ich w składzie wolnocłowym lub wolnym obszarze celnym. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.”;

89) w art. 121 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy w przypadku nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazuje, w drodze decyzji, sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.”;

90) w art. 123:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub właściciela wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy.”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) niezwłocznie niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.”;

91) w art. 126 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.”;

92) art. 127 otrzymuje brzmienie:

„Art. 127. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:

- 1) nie zostanie wpłacona kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy lub
- 2) nie zostanie wniesiona należność za legalizacyjne znaki akcyzy, lub
- 3) nie zostaną złożone wymagane dokumenty.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności

publicznoprawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy:

1) który ma zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa lub

2) wobec którego jest prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe lub likwidacyjne, z wyjątkiem likwidacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego prywatyzacji.

3. W przypadku wydania decyzji o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, odpowiednio, kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.”;

93) w art. 128:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wydanie znaków akcyzy przez ich wytwórcę następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy wydanego przez naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach znaków akcyzy.”;

94) w art. 130 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, od którego odebrano te znaki;”;

95) w art. 131 ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy, albo do ich wytwórcy;”;

96) w art. 133 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 30 dni od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia lub zniszczenia, podmiotowi, który je wydał, albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.”;

97) w art. 136 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność dla podmiotu, który otrzymał je na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, i nie mogą być nanoszone przez ten podmiot na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych lub winiarskich lub na wyroby spirytusowe lub winiarskie.”;

98) w art. 138 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania są zwracane podmiotowi, który je wydał albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.”;

99) w art. 138m ust. 3-5 otrzymują brzmienie:

„3. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza się w co najmniej dwóch egzemplarzach. Egzemplarz protokołu przesyła się niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

4. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się w co najmniej trzech egzemplarzach. Egzemplarz protokołu przesyła się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie akcyzy oraz naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, z wyłączeniem przypadków, w których w czynnościach, które potwierdza protokół, uczestniczył przedstawiciel właściwego organu podatkowego.

5. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, sporządza się w trzech egzemplarzach, a w przypadku gdy alkohol etylowy skażony ma zostać wysłany do innego podmiotu, protokół sporządza się w czterech egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu otrzymuje naczelnik urzędu skarbowego, jeden egzemplarz protokołu komórka organizacyjna utworzona przez naczelnika urzędu celno-skarbowego na terenie podmiotu podlegającego kontroli celno-skarbowej – w przypadku kontroli celno-skarbowej wykonywanej jako kontrola stała w rozumieniu art. 51 ust. 1 ustawy z dnia...o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. _.”;

100) art. 138n otrzymuje brzmienie:

„Art. 138n. W przypadku gdy zamierzone oznaczanie wyrobów akcyzowych znakami akcyzy następuje z powodu uszkodzenia znaków akcyzy na tych wyrobach, nieprawidłowego oznaczenia tych wyrobów bądź oznaczenia ich nieodpowiednimi znakami akcyzy, jak również z powodu wystąpienia w obrocie wyrobów akcyzowych nieoznaczonych znakami akcyzy, podmiot sporządza spis tych wyrobów i przedstawia go

naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, w terminie 3 dni od dnia stwierdzenia wystąpienia tych zdarzeń lub od dnia ich wystąpienia, w celu jego potwierdzenia.”;

101) w art. 138r:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot, który wystawia dokument dostawy, sporządza kwartalne zestawienie wystawionych dokumentów dostawy. Jeden egzemplarz tego zestawienia przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, którego dotyczy zestawienie.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1, może być sporządzane oraz przekazywane naczelnikowi urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, w formie elektronicznej, w sposób uzgodniony z tym naczelnikiem.”.

Art. 116. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz.U. z 2015. poz. 525 i 1960) w art. 56 ust. 1:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dyrektorzy izb administracji skarbowej, naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych;”;

2) uchyla się pkt 3.

Art. 117. W ustawie z dnia 3 kwietnia 2009 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. U. z 2009 r. poz. 619 i 1241 oraz z 2015r. poz. 1358) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania instytucji audytowej, o której mowa w art. 58 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1198/2006.”.

Art. 118. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1011 i 1844) w art. 9:

1) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja zalicza kandydatowi na biegłego rewidenta, posiadającemu tytuł doradcy podatkowego, na jego wniosek, egzamin z prawa podatkowego.”;

2) w ust. 7 uchyla się pkt 2.

Art. 119. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁵⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) dysponencie części budżetowej - rozumie się przez to kierowników jednostek oraz organy wymienione w art. 139 ust. 2, właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, wojewodów oraz kierowników państwowych jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 114 ust. 3 pkt 2, dysponujących częściami budżetu państwa.”;

2) w art. 36:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dyrektor izby administracji skarbowej ogłasza w wojewódzkim dzienniku urzędowym wykaz osób prawnych i fizycznych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym umorzono zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłaty prolongacyjne w kwocie przewyższającej 5000 zł, wraz ze wskazaniem wysokości umorzonych kwot i przyczyn umorzenia.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania umorzonych kwot oraz termin ogłaszania wykazu, o którym mowa w ust. 3, a także organy obowiązane do przekazywania dyrektorowi izby administracji skarbowej danych umożliwiających sporządzenie tego wykazu i termin ich przekazywania, uwzględniając rodzaje podmiotów, których informacje dotyczą.”;

3) w art. 61 w ust. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) dyrektor izby administracji skarbowej – od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez naczelnika urzędu skarbowego;”;

4) w art. 274 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) izbach administracji skarbowej;”,

b) uchyla się pkt 5;

5) w art. 286 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

⁵⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877, z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269, 1358, 1513, 1830, 1854, 1890 i 2150 oraz z 2016 r. poz. 195.

„2) realizacją przez funkcjonariuszy celno-skarbowych czynności z zakresu certyfikacji i wydawania deklaracji zamknięcia pomocy finansowej ze środków pochodzących z Unii Europejskiej, o których mowa w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. poz. 214, z późn. zm.);”;

6) w art. 293 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zlecić przeprowadzenie audytu wewnętrznego w zakresie środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, w jednostkach, o których mowa w art. 274 ust. 1–4, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w art. 139 ust. 2. Przepis art. 292 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

7) art. 294 otrzymuje brzmienie:

„Art. 294. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może dokonać oceny audytu wewnętrznego w zakresie środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, w jednostkach, o których mowa w art. 274 ust. 1–4, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w art. 139 ust. 2. Przepis art. 292 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Ocena, o której mowa w ust. 1 i art. 292 ust. 1 pkt 2, może być dokonana w siedzibie jednostki przez pracowników Ministerstwa Finansów na podstawie pisemnego upoważnienia Ministra Finansów lub Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 120. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.⁵⁶⁾) art. 143 otrzymuje brzmienie:

„Art. 143. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej jest obowiązany zapewnić funkcjonariuszowi bezpieczne i higieniczne warunki służby oraz prowadzić systematyczne szkolenie pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny służby.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany do przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny służby oraz przepisów przeciwpożarowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby, mając na uwadze zadania wykonywane przez funkcjonariuszy oraz warunki i miejsce pełnienia służby.

4. W sprawach związanych z bezpieczeństwem i higieną służby, w zakresie nieuregulowanym ustawą i rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy działu dziesiątego Kodeksu pracy, z wyłączeniem art. 210, art. 229 § 1 i 8, art. 230,

⁵⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1217, 1268, 1479, 1642, 1830, 1890 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147.

art. 231, art. 232, art. 234-237², art. 237⁷ § 1 pkt 1 i § 2-4, art. 237⁸, art. 237⁹§ 3, art. 237¹¹ § 4, art. 237^{11a}, art. 237¹², art. 237¹³ i art. 237^{13a}”.

Art. 121. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.⁵⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9f:
 - a) w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) na żądanie organu Krajowej Administracji Skarbowej, w związku z prowadzoną sprawą o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe przeciwko członkowi kasy, o ile informacje mają związek z tą sprawą;”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakres oraz zasady udzielania informacji przez kasy organom Krajowej Administracji Skarbowej, organom podatkowym, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej regulują odrębne przepisy.”;
- 2) uchyla się art. 16a.

Art. 122. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 15a ust. 5, art. 15b ust. 2, art. 15d ust. 4, art. 20 ust. 8, art. 25 ust. 4 pkt 1 i art. 33 ust. 3, w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „funkcjonariusz celny” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej”;
- 2) skreśla się użyte w art. 15a ust. 5, art. 15b ust. 2 i art. 20 ust. 8, w różnej liczbie i w różnym przypadku, wyrazy „inspektor kontroli skarbowej”;
- 3) użyte w art. 17 ust. 2, art. 20 ust. 3, 4 i 10, art. 23a ust. 1, 3 i 7, art. 23b ust. 1 i 3, art. 23c, art. 23e ust. 1 i 3, art. 32 ust. 3a, 4a i 8, art. 77 ust. 4, art. 81 oraz art. 90 ust. 1, w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu celno-skarbowego”;
- 4) użyte w art. 32 ust. 3, 4 i 7, art. 60 ust. 3, art. 77 ust. 1 i 4, art. 79 ust. 1 oraz art. 81 w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „dyrektor izby celnej” zastępuje się użytymi w

⁵⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1158, 1259, 1311, 1830, 1854 i 1864.

odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „dyrektor izby administracji skarbowej”;

- 5) użyte w art. 32 ust. 4 i art. 77 ust. 3 wyrazy „Dyrektor Izby Celnej w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie”;
- 6) użyte w art. 32 ust. 4a wyrazy „Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Naczelnik Urzędu Celno-Skarbowego w”
- 7) użyte w art. 77 ust. 3 wyrazy „Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie”;
- 8) skreśla się użyte w art. 71 ust. 5 i art. 75 ust. 8 wyrazy „organ kontroli skarbowej”;
- 9) użyte w art. 75 ust. 1 pkt 1, ust. 6 pkt 1 i ust. 9, art. 77 ust. 1, art. 81 i art. 82 pkt 1 w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;
- 10) użyte w art. 75 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i ust. 6 pkt 2, art. 77 ust. 5 pkt 2 oraz art. 82 pkt 2, w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „właściwej izby celnej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „właściwej izby administracji skarbowej”;
- 11) użyte w art. 77 ust. 5 pkt 1 wyrazy „urzędów celnych i izb celnych” zastępuje się wyrazami „urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej”;
- 12) użyte w art. 83 wyrazy „Dyrektor izby celnej, o której mowa” zastępuje się wyrazami „Dyrektor izby administracji skarbowej, o której mowa”.

Art. 123. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 47 poz. 278, z późn. zm.⁵⁸⁾) w art. 3 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej.”.

⁵⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. poz. 654, 1367 i 1368, z 2015 r. poz. 1513 oraz z 2016 r. poz. 65.

Art. 124. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015 i 1188 oraz z 2015 r. poz. 396) w art. 25 w ust. 1:

1) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) organy Krajowej Administracji Skarbowej - w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz...U...);”

2) uchyla się pkt 8 i 14.

Art. 125. W ustawie z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 876 i 1918 oraz z 2016 r. poz. 542) w art. 68 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Szefem Krajowej Administracji Skarbowej,”.

Art. 126. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. poz. 1228, z późn. zm.⁵⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy zakres, warunki, sposób i tryb udzielania przez Centralne Biuro Antykorupcyjne, zwane dalej „CBA”, Policję, Straż Graniczną, Żandarmerię Wojskową oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej niezbędnej pomocy służbom i instytucjom uprawnionym do prowadzenia poszerzonych postępowań sprawdzających, kontrolnych postępowań sprawdzających i postępowań bezpieczeństwa przemysłowego przy wykonywaniu czynności w ramach tych postępowań.”;

2) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są wykonywane zgodnie z art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. k ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. poz. 665, z późn. zm.). Przepisy art. 82 § 1 i 2, art. 182 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.) oraz art. 48 ustawy z dnia... o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ...) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 127. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2016 r. poz. 391) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 3:

⁵⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 21, 1224 i 2281.

- a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) organy Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- b) uchyla się pkt 12;
- 2) w art. 72 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) podmioty, o których mowa w art. 66 ust. 3 pkt 1-11;”;
- 3) w art. 75:
 - a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) podmioty, o których mowa w art. 66 ust. 3 pkt 1-11;”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Podmiotom, o których mowa w art. 66 ust. 3 pkt 1-11, sądom oraz innym podmiotom realizującym zadania publiczne w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawach szczególnych dokumentację związaną z dowodami osobistymi udostępnia się nieodpłatnie.”.

Art. 128. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2016 r. poz. 722) w art. 46 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celno-Skarbowej, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biuru Ochrony Rządu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom wyborczym i strażom gminnym (miejskim);”;
- 2) uchyla się pkt 4.”.

Art. 129. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U. poz. 112, z późn. zm.⁶⁰⁾) w art. 149 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przepis § 1 nie dotyczy korzyści majątkowych udzielonych komitetowi wyborczemu z naruszeniem przepisów kodeksu, które to korzyści lub ich równowartość zostały, w terminie 14 dni od dnia doręczenia komitetowi wyborczemu postanowienia o przyjęciu lub o odrzuceniu jego sprawozdania finansowego, a w przypadku złożenia

⁶⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. poz. 134, 550, 588, 777, 881, 889, 1016 i 1281, z 2012 r. poz. 849, 951 i 1529, z 2014 r. poz. 179, 180 i 1072 oraz z 2015 r. poz. 1043, 1044, 1045, 1923 i 2281.

skargi lub odwołania, o których mowa w art. 145 § 1 i 5 - w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego przez właściwy sąd, dobrowolnie wpłacone na rachunek bankowy dyrektora izby administracji skarbowej właściwego dla siedziby komitetu. Korzyści majątkowe o charakterze niepieniężnym komitet wyborczy przekazuje temu naczelnikowi urzędu skarbowego. Potwierdzenie wpłacenia albo przekazania korzyści majątkowej lub jej równowartości komitet wyborczy przedstawia właściwemu organowi wyborczemu.”.

Art. 130. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2016 r. poz. 627) w art. 109 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Żołnierzom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariuszom oraz pracownikom: Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Biura Ochrony Rządu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej, a także pracownikom wojska zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydaje nieodpłatnie odpowiedni organ jednostki, w której osoby te pełnią służbę lub są zatrudnione. Przepisy ust. 1, 1a i 2-4b stosuje się odpowiednio.”.

Art. 131. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.⁶¹⁾) w art. 192 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaległości podatkowych i celnych określonych w decyzji właściwego organu podatkowego lub organu celnego,”.

Art. 132. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. poz. 789, z późn. zm.⁶²⁾) w art. 58 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kara pieniężna jest płacona na rachunek izby administracji skarbowej właściwej ze względu na miejsce lokalizacji inwestycji.”.

Art. 133. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281) w art. 5 w pkt 6 lit. e otrzymuje brzmienie:

⁶¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 788, 905, 1640, 1697, 1844, 1887, 1918 i 1919.

⁶²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951, z 2014 r. poz. 40, z 2015 r. poz. 1045, 1777, 1893 i 1936 oraz z 2016 r. poz. 266.

„e) wykonywania ustawowych zadań Krajowej Administracji Skarbowej, ”.

Art. 134. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. poz. 1367, z późn. zm.⁶³⁾):

- 1) w art. 99 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej - na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;
- 2) w art. 100 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej przeprowadzają kontrolę w zakresie określonym w ust. 1 pkt 5.”;
- 3) w art. 104 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Komendant Główny Straży Granicznej i Komendant Główny Policji, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazują ministrowi właściwemu do spraw transportu informacje, o których mowa w ust. 1.”;
- 4) art. 107 w ust. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) organy celne.”.

Art. 135. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 1371, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 poz. 1199) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2:
 - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) Krajowa Administracja Skarbowa;”;
 - b) uchyla się pkt 6;
- 2) w art. 2 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) izby administracji skarbowej i urzędy uchyla się pkt 3.”.

Art. 136. W ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. poz. 362, z późn. zm.⁶⁴) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

⁶³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. poz. 1454, z 2015 r. poz. 1273 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 542.

⁶⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1215, z 2015 r. poz. 211 oraz z 2016 r. poz. 542.

„3. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy w związku z wyprodukowaniem koncentratu, wydobyciem urobku rudy miedzi, wydobyciem gazu ziemnego lub wydobyciem ropy naftowej, za dzień jego powstania uznaje się dzień, w którym organ podatkowy stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.”;

2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie podatku są naczelnik urzędu skarbowego oraz dyrektor izby administracji skarbowej, właściwi ze względu na adres siedziby podatnika - w przypadku osób prawnych albo jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, albo miejsce zamieszkania podatnika - w przypadku osób fizycznych.

2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwymi organami podatkowymi są:

1) Naczelnik Urzędu Skarbowego w Legnicy oraz Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu - w sprawach podatku w zakresie wydobycia miedzi oraz srebra;

2) Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie oraz Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie - w sprawach podatku w zakresie wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) urzędy skarbowe lub urząd skarbowy i izby administracji skarbowej lub izbę administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie podatku, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając gospodarcze potrzeby podatników,

2) właściwą izbę administracji skarbowej lub właściwe izby administracji skarbowej, na których rachunek bankowy dokonuje się zapłaty podatku, oraz określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie

- uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru podatku.”;

3) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego prowadzi rejestr podatników.”;

4) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik jest obowiązany, bez wezwania:

- 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację podatkową,
- 2) obliczać i wpłacać podatek na rachunek właściwej izby administracji skarbowej - za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.”.

Art. 137. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830) w art. 82 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Operator pocztowy, poczynszy od dnia rozpoczęcia działalności pocztowej, jest obowiązany do neodpłatnego zapewnienia, w ramach wykonywanej przez siebie działalności pocztowej, technicznych i organizacyjnych możliwości wykonywania przez Policję, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Służbę Celno-Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, oraz prokuraturę i sądy, ich zadań określonych odrębnymi przepisami, wymagających:”.

Art. 138. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.⁶⁵⁾):

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 4,
 - b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej;”,
 - c) uchyla się pkt 6;
- 2) w art. 4 w pkt 8 w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:
„– centralnych organów państwowych, wymiaru sprawiedliwości, Krajowej Administracji Skarbowej, przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych albo organizacji międzynarodowych;”;
- 3) w art. 35 w ust. 4:
 - a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej wykonującym czynności, o których mowa w art. 110-125, art. 128, art. 130 i art. 133 ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz.) – naczelnik urzędu celno-skarbowego;”,
 - b) po pkt. 9 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

⁶⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1165 oraz z 2014 r. poz. 24 i 1199.

„10) funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej upoważnionym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13-16 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej – kierownik wyodrębnionej komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art. 139. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888, z 2015 r. poz. 1688 oraz z 2016 r. poz. 542) w art. 53 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez kontrolowanego przedsiębiorcę przepisów ustawy lub gdy wystąpi uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, marszałek województwa występuje do innych organów kontroli, w szczególności wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, właściwego organu Krajowej Administracji Skarbowej oraz Policji, o podjęcie odpowiednich działań będących w ich kompetencji, przekazując dokumentację sprawy.”.

Art. 140. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, z późn.zm.⁶⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 289 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może prowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 1, w ramach dokonywanych kontroli, na zasadach i w trybie określonych w:

1) ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.);

2) ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414);

3) ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. poz. 1170, z późn. zm.);

4) ustawie z dnia ... r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U....);

5) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. poz. 1540, z późn. zm.) w związku z ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2010 r. poz. 153, z późn. zm.)”;

⁶⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004, z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767 oraz z 2016 r. poz. 65.

- 2) art. 290 otrzymuje brzmienie:

„Art. 290. Organy administracji rządowej i samorządowej są obowiązane współdziałać z organami Straży Granicznej, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Szefem Urzędu oraz wojewodą w zakresie dokonywania kontroli, o której mowa w art. 289.”;
- 3) art. 291 otrzymuje brzmienie:

„Art. 291. 1. Kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadza co najmniej dwóch funkcjonariuszy Straży Granicznej, Policji, Służby Celno-Skarbowej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, lub co najmniej dwóch upoważnionych pracowników Urzędu albo urzędu wojewódzkiego, zwanych dalej "pracownikami.”;
- 4) art. 296 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ Policji, Szef Urzędu, wojewoda lub organ Krajowej Administracji Skarbowej zawiadamia komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej właściwego do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu o stwierdzeniu, po przeprowadzeniu kontroli, że pobyt cudzoziemca jest niezgodny z przepisami dotyczącymi warunków wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ich pobytu na tym terytorium.”;
- 5) w art. 310 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) na wniosek wojewody, Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, organu Krajowej Administracji Skarbowej, komendanta wojewódzkiego lub komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, właściwy ze względu na siedzibę organu występującego z wnioskiem albo miejsce pobytu cudzoziemca.”;
- 6) art. 440 ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 2,
 - b) uchyla się pkt 8,
 - c) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 7) art. 450 w ust. 1:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Radzie do Spraw Uchodźców, Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biuru Ochrony Rządu, Państwowej Inspekcji Pracy, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i straży gminnej (miejskiej);”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organom Krajowej Administracji Skarbowej.”

Art. 141. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217) w art. 13 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Instytucją audytową jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”

Art. 142. W ustawie z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. poz. 1215 oraz z 2015 r. poz. 978):

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. W przypadku określenia przez organ podatkowy dochodów lub przychodów danego podmiotu oraz podatku należnego w drodze oszacowania dla celów i na zasadach określonych w przepisach ustawy o podatku dochodowym, wielkość określonych przychodów, kosztów uzyskania przychodów oraz podatku należnego, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 6 i 10, przyjmuje się odpowiednio dla celów określenia wysokości przychodów, wydatków kwalifikowanych oraz podatku należnego.”

2) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik jest obowiązany bez wezwania składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje miesięczne, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego zysku (poniesionej straty) od początku roku podatkowego, wysokości skumulowanych przychodów oraz skumulowanych wydatków kwalifikowanych i wpłacać na rachunek właściwej izby administracji skarbowej zaliczki miesięczne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od zysku osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.”

Art. 143. W ustawie z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. poz. 1200 oraz z 2015 r. poz. 151) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykaz, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 5, nie obejmuje budynków zajmowanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służby

Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Policję, Straż Graniczną, Służbę Więzienną, Biuro Ochrony Rządu, organy Krajowej Administracji Skarbowej oraz Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.”;

Art. 144. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1822) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 3,
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu osób niebędących funkcjonariuszami Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego, które w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez te służby z ich pomocy poniosły uszczerbek na zdrowiu oraz związku tego stopnia uszczerbku z tym zdarzeniem albo związku śmierci z tym zdarzeniem;”,
 - c) uchyla się pkt 7;
- 2) w art. 2 w ust. 2:
 - a) uchyla się pkt 1,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osób niebędących funkcjonariuszami Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego, które w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez te służby z ich pomocy utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu;”,
 - c) uchyla się pkt 4;
- 3) w dziale II uchyla się rozdział 2;
- 4) w art. 17 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) funkcjonariuszy - zgodnie z miejscem pełnienia służby;”;
- 5) w art. 25:
 - a) w ust. 2 uchyla się pkt 3,
 - b) w ust. 3 uchyla się pkt 2;
- 6) w art. 26 w ust. 1 uchyla się pkt 6;

- 7) w art. 29 w ust. 1 uchyla się pkt 3;
- 8) w art. 30 uchyla się ust. 4.

Art. 145. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz.U. z 2015 r. poz. 222) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. 1. Okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego niezwłocznie informuje granicznego lekarza weterynarii i naczelnika urzędu celno-skarbowego, właściwego ze względu na miejsce położenia portu, o wejściu do tego portu statku rybackiego o obcej przynależności innej niż przynależność do państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz statku NNN.

2. W przypadku określonym w art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1005/2008, okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego wydaje niezwłocznie, w drodze decyzji, zgodę na całkowity lub częściowy wyładunek produktów rybołówstwa i przesyła kopię tej decyzji naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce położenia portu wyładunku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, produkty rybołówstwa pozostają pod dozorem celnym.

4. Jeżeli w terminie 14 dni od zakończenia wyładunku proces sprawdzania lub weryfikacji, o którym mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1005/2008, nie został zakończony, okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego przekazuje informację o tym do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce położenia portu wyładunku.”;

- 2) w art. 107 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Okręgowi inspektorzy rybołówstwa morskiego przy realizacji swoich zadań współdziałają z organami i jednostkami organizacyjnymi Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Krajowej Administracji Skarbowej, Inspekcji Handlowej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Straży Rybackiej, Społecznej Straży Rybackiej, Straży Granicznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Policji, oraz ze strażami gminnymi, wojewódzkimi inspektoratami ochrony środowiska, podmiotami zarządzającymi portami i przystaniami morskimi i z terenowymi organami administracji morskiej z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów i jednostek organizacyjnych.”.

Art. 146. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. poz. 238) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z rachunku, o którym mowa w art. 25 ust. 4, emitent nie może dokonywać wypłat środków dla celów innych niż zaspokojenie roszczeń obligatariuszy uprawnionych z obligacji przychodowych, chyba że dotyczą one wpływających na ten rachunek kwot należnego podatku od towarów i usług, które są przekazywane na rachunek izby administracji skarbowej. W warunkach emisji można postanowić, że ograniczenie to nie dotyczy kwot przewyższających kwotę wystarczającą do zaspokojenia roszczeń obligatariuszy uprawnionych z obligacji przychodowych w okresie następnych 12 miesięcy.”.

Art. 147. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365) w art. 175 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek właściwej izby administracji skarbowej.”.

Art. 148. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881) w art. 46:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy Krajowej Administracji Skarbowej kontrolują przywóz i wywóz substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych.”;

2) w ust. 5 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„5. Organy Krajowej Administracji Skarbowej przedkładają ministrowi właściwemu do spraw środowiska, do dnia 31 marca roku następnego, sprawozdanie zawierające:”.

Art. 149. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978, z późn. zm.⁶⁷⁾) w art. 235 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O otwarciu postępowania zawiadamia się właściwą izbę administracji skarbowej i właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego

⁶⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1259, 1513, 1830 i 1844.

Ubezpieczenia Społecznego, a także znane sądowni organy egzekucyjne prowadzące postępowania egzekucyjne przeciwko dłużnikowi.”;

Art. 150. W ustawie z dnia 27 maja 2015 r. o finansowaniu wspólnej polityki rolnej (Dz. U. poz. 1130) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcję jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 9 rozporządzenia nr 1306/2013, pełni Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonujący swoje zadania na podstawie ustawy z dnia o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. ...).”.

Art. 151. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 178 i 542) w art. 2 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wojskowej, wykonywanej przez wojskowe statki powietrzne, Służby Celno-Skarbowej, Policji, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej, straży miejskiej i innych służb ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego,”.

Art. 152. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269, z późn. zm.⁶⁸⁾) uchyla się art. 1-4, art. 6-13, art. 14 ust. 1-6, art. 16-17, art. 19-38, art. 39 pkt 1, 15, 17, 19-21 i 24, art. 42, art. 44, art. 45 pkt 2 lit. a tiret pierwsze i lit. b, pkt 3, 8, 9, 15 i 17, art. 46, art. 48, art. 53, art. 56, art. 57 ust. 1, art. 58-65, art. 67, art. 69, art. 71, art. 73 i art. 76.

Art. 153. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. poz. 1358) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej:

1) pełni funkcję instytucji audytowej, o której mowa w art. 123 ust. 4 rozporządzenia nr 1303/2013;

2) wykonuje zadania niezależnego podmiotu audytowego, o którym mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 1303/2013.”.

Art. 154. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1311, z późn. zm.⁶⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

⁶⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1513 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 394.

⁶⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1513 oraz z 2016 r. 178, 394 i 615.

„6) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. § 1. Doręczenia pomiędzy organami egzekucyjnymi oraz pomiędzy organem egzekucyjnym a komornikiem sądowym dokonuje się z użyciem środków komunikacji elektronicznej. Jeżeli doręczenie za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest niemożliwe z przyczyn technicznych, w czasie niezbędnym do przywrócenia ich funkcjonowania doręczenia dokonuje w postaci papierowej.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania i dokonywania doręczeń z użyciem środków komunikacji elektronicznej odpisów dokumentów w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji, mając na względzie bezpieczeństwo posługiwania się dokumentami w postaci elektronicznej oraz sprawność i skuteczność egzekucji.”;

2) w art. 21 dodaje się ust. 11 i 12 w brzmieniu:

„11. Przepis art. 759² ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie dokonywania przez komornika doręczeń organom podatkowym stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

12. Przepis art. 112d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do zajęć wierzytelności z rachunku bankowego dłużnika dokonanych przez administracyjny organ egzekucyjny od dnia 1 stycznia 2018 r.”;

3) w art. 23 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) art. 3 pkt 17 i pkt 19 w zakresie art. 89a § 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.”;

Art. 155. W ustawie z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1649, 2183 i 2184) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) pkt 41 otrzymuje brzmienie:

„41) art. 42-43 otrzymują brzmienie:

„Art. 42. Organ podatkowy dokonuje spisu rzeczy ruchomych oraz zbywalnych praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego.

Art. 43. § 1. Tworzy się Rejestr Zastawów Skarbowych, zwany dalej „rejestrem zastawów”.

§ 2. Wpis do rejestru zastawów obejmuje:

- 1) datę ustanowienia zastawu skarbowego;
- 2) podstawę prawną wniosku o wpis zastawu skarbowego;
- 3) oznaczenie organu występującego z wnioskiem o wpis zastawu skarbowego;
- 4) dane dotyczące podmiotu, o którym mowa w art. 41 § 1 i 3: imię i nazwisko lub nazwę (firmę), miejsce zamieszkania lub adres siedziby oraz identyfikator podatkowy, a w przypadku nierezydenta - numer paszportu lub inny numer identyfikacyjny, o ile nie posiada identyfikatora podatkowego, oraz znany adres do doręczeń w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) dane identyfikujące przedmiot zastawu skarbowego;
- 6) wysokość zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej zabezpieczonej zastawem skarbowym;
- 7) datę wygaśnięcia i wykreślenia zastawu skarbowego.

§ 3. Rejestr zastawów jest prowadzony w systemie teleinformatycznym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 44. § 1. Podstawą wniosku o wpis zastawu skarbowego do rejestru zastawów jest doręczona decyzja:

- 1) ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego;
- 2) określająca wysokość zobowiązania podatkowego;
- 3) określająca wysokość odsetek za zwłokę;
- 4) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta;
- 5) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej;
- 6) o odpowiedzialności spadkobiercy;
- 7) określająca wysokość zwrotu podatku.

§ 2. W przypadku zobowiązań podatkowych powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1 podstawę wniosku o wpis zastawu skarbowego stanowi również deklaracja, jeżeli wykazane w niej zobowiązanie podatkowe nie zostało wykonane. Wpis zastawu skarbowego nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 14 dni od upływu terminu płatności zobowiązania podatkowego.

Art. 45. § 1. Zastaw skarbowy powstaje z dniem wpisu do rejestru zastawów.

§ 2. O kolejności wpisu rozstrzyga czas wpływu wniosku do organu prowadzącego rejestr zastawów. Za czas wpływu wniosku uważa się godzinę, z dokładnością co do minuty, w której w danym dniu wniosek wpłynął do organu. Wnioski, które wpłynęły w tym samym czasie, uznaje się za złożone równocześnie.

§ 3. O dokonaniu wpisu zastawu skarbowego organ prowadzący rejestr zastawów zawiadamia podatnika, płatnika lub inkasenta, następcę prawnego lub osobę trzecią odpowiadającą za zobowiązanie podatkowe lub zaległość podatkową oraz organ, na wniosek którego dokonano wpisu.

§ 4. Wpisem w rejestrze zastawów jest również wykreślenie.

Art. 46. § 1. Zastaw skarbowy jest skuteczny wobec każdorazowego właściciela przedmiotu zastawu i ma pierwszeństwo przed jego wierzycielami osobistymi.

§ 2. Zastaw skarbowy wpisany wcześniej ma pierwszeństwo przed zastawem skarbowym wpisanym później.

§ 3. W przypadku gdy rzecz ruchoma lub zbywalne prawo majątkowe zostały obciążone zastawem ujawnionym w innym rejestrze prowadzonym na podstawie odrębnych ustaw, zastaw wpisany wcześniej ma pierwszeństwo przed zastawem wpisanym później.

§ 4. Zaspokojenie z przedmiotu zastawu skarbowego następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, chyba że z ruchomości lub zbywalnego prawa majątkowego jest prowadzona egzekucja przez sądowy organ egzekucyjny.”;”;

b) pkt 42 otrzymuje brzmienie:

„42) po art. 46 dodaje się art. 46a-46i w brzmieniu:

„Art. 46a. § 1. Organ prowadzący rejestr zastawów dokonuje wpisu zastawu skarbowego na wniosek organu uprawnionego do występowania w imieniu Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

§ 2. Wnioski i inne dokumenty przesyła się do organu prowadzącego rejestr zastawów za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 46b. § 1. Wnioski o wpis składa się na urzędowym formularzu.

§ 2. Rozpoznając wniosek o wpis, organ prowadzący rejestr zastawów bada:

1) treść i formę wniosku;

2) zgodność danych wskazanych we wniosku z dostępnymi mu danymi zgromadzonymi w systemach teleinformatycznych, przy pomocy których są prowadzone rejestry publiczne osób, ruchomości lub zbywalnych praw majątkowych.

§ 3. Brak wymaganej treści lub niezachowanie wymaganej formy wniosku, lub niezgodność danych, o których mowa w § 2, stanowi przeszkodę do dokonania wpisu. Organ prowadzący rejestr zastawów informuje organ, który wystąpił o dokonanie wpisu, o przyczynie niedokonania wpisu.

Art. 46c. § 1. Wypis z rejestru zastawów wydaje naczelnik urzędu skarbowego, do którego wpłynął wniosek zainteresowanego. Wypis zawiera informacje w zakresie obciążenia ruchomości lub zbywalnego prawa majątkowego zastawem skarbowym, inne niż dane, o których mowa w art. 43 § 2 pkt 4, a także informacje dotyczące wysokości zabezpieczonego zastawem skarbowym zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej, oznaczenie organu, na wniosek którego wpisano zastaw skarbowy do rejestru zastawów, numer jego wniosku o wpis oraz datę powstania zastawu skarbowego.

§ 2. Naczelnik urzędu skarbowego, do którego wpłynął wniosek zainteresowanego, wydaje, na wniosek tego zainteresowanego, zaświadczenie o:

- 1) braku wpisu zainteresowanego do rejestru zastawów;
- 2) wpisie zainteresowanego do rejestru zastawów jako właściciela obciążonych zastawem skarbowym ruchomości lub zbywalnego prawa majątkowego wraz z danymi dotyczącymi:
 - a) przedmiotu zastawu skarbowego,
 - b) wysokości zabezpieczonych zastawem skarbowym zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej,
 - c) organu, na wniosek którego wpisano zastaw skarbowy do rejestru zastawów, i numeru jego wniosku o wpis,
 - d) daty powstania zastawu skarbowego.

§ 3. Naczelnicy urzędów administracji skarbowej przetwarzają dane z rejestru zastawów w zakresie niezbędnym do wydawania wypisów z rejestru i zaświadczeń.

§ 4. Wypisy z rejestru zastawów i zaświadczenia mają moc dokumentów urzędowych.

§ 5. Za wydanie wypisu z rejestru zastawów i zaświadczenia pobiera się opłatę stanowiącą dochód budżetu państwa w wysokości nie większej niż 50 zł. W przypadku nieuiszczenia opłaty wnioski o wydanie wypisu lub zaświadczenia pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 6. Wydanie wypisu z rejestru zastawów i zaświadczenia nie narusza przepisów o tajemnicy skarbowej.

§ 7. Wypisy i zaświadczenia mogą być sporządzane w postaci elektronicznej, zgodnie z art. 152a.

Art. 46d. § 1. Rejestr zastawów jest dostępny w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ prowadzący ten rejestr.

§ 2. Bezpłatne wyszukiwanie w rejestrze zastawów informacji, o których mowa w art. 46c § 1, odbywa się za pośrednictwem aplikacji zamieszczonej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ prowadzący ten rejestr. Przepis art. 46c § 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 46e. Dostęp do rejestru zastawów zapewnia się organom uprawnionym do występowania o wpis zastawu skarbowego do tego rejestru oraz organom egzekucyjnym w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowych zadań.

Art. 46f. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) strukturę rejestru zastawów,
- 2) sposób przesyłania wniosków o wpis zastawu skarbowego do rejestru zastawów i innych dokumentów,
- 3) wzór wniosku o wpis zastawu skarbowego do rejestru zastawów,
- 4) wzór wniosku o wydanie wypisu z rejestru zastawów i zaświadczenia,
- 5) wysokość opłaty za wydanie wypisu z rejestru zastawów i zaświadczenia,
- 6) tryb zapewnienia dostępu do rejestru zastawów organom uprawnionym do występowania o wpis zastawu skarbowego do tego rejestru oraz organom egzekucyjnym, innym niż naczelnicy urzędów administracji skarbowych
 - przy uwzględnieniu potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa przesyłania dokumentów, ujednolicenia treści składanych wniosków, sprawności postępowania w sprawie dokonywania wpisu, ułatwienia pozyskiwania informacji zawartych w rejestrze, sprawności wydawania wypisów z rejestru zastawów i zaświadczeń oraz kosztów związanych z wydaniem wypisu z tego rejestru i zaświadczenia.

Art. 46g. Zastaw skarbowy wygasa:

- 1) z mocy prawa, z dniem wygaśnięcia zobowiązania podatkowego albo
- 2) z dniem:

a) sprzedaży przedmiotu zastawu skarbowego w postępowaniu egzekucyjnym lub upadłościowym albo

b) wykreślenia wpisu z rejestru zastawów.

Art. 46h. § 1. Organ, na wniosek którego ustanowiono zastaw skarbowy, może wydać decyzję w sprawie wykreślenia zastawu skarbowego z rejestru zastawów, na wniosek:

1) osoby powołującej się na swoje prawo własności ruchomości lub zbywalne prawo majątkowe, jeżeli ruchomość lub zbywalne prawo majątkowe obciążone zastawem skarbowym w dniu jego powstania nie stanowiły własności podatnika, płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osoby trzeciej odpowiadającej za zobowiązanie podatkowe lub zaległości podatkowe;

2) podatnika, płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osoby trzeciej odpowiadającej za zobowiązanie podatkowe lub zaległości podatkowe, której w dniu powstania zastawu skarbowego nie przysługiwało prawo własności obciążonej zastawem skarbowym ruchomości lub zbywalne prawo majątkowe.

§ 2. Ostateczną decyzję o wykreśleniu zastawu skarbowego doręcza się również organowi prowadzącemu rejestr zastawów, który z urzędu wykreśla zastaw skarbowy z tego rejestru.

Art. 46i. Na wniosek organu uprawnionego do występowania w imieniu Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, o którym mowa w art. 46a § 1, wykreśla się zastaw skarbowy z rejestru zastawów w przypadku stwierdzenia przez ten organ:

1) wygaśnięcia zastawu skarbowego zgodnie z art. 46g pkt 1 i 2 lit. a;

2) utraty zasadności istnienia zastawu skarbowego, w szczególności znacznego obniżenia wartości przedmiotu tego zastawu;

3) ustanowienia innego zabezpieczenia zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej zabezpieczonych uprzednio tym zastawem skarbowym.”;

2) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Zastawy skarbowe powstałe przed dniem 1 stycznia 2018 r. stają się zastawami skarbowymi w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dane zawarte w rejestrach zastawów skarbowych i Centralnym Rejestrze Zastawów Skarbowych prowadzonych przed dniem 1 stycznia 2018 r. stają się danymi

Rejestru Zastawów Skarbowych, o którym mowa w art. 43 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;

3) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Do wniosków o wypis z Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych oraz rejestrów zastawów skarbowych prowadzonych przez naczelników urzędów skarbowych, złożonych i nierozpatrzonej do dnia 1 stycznia 2018 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2018 r.”;

4) w art. 31 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 1 pkt 41 i 42, art. 7, art. 8 pkt 2, art. 17 oraz art. 18, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.”.

Art. 156. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1844) w art. 35 w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) organów Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o Krajowej Administracji Skarbowej;”;

2) uchyla się pkt 13.

Art. 157. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1932) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w pkt 4 lit. g i h otrzymują brzmienie:

„g) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na żądanie organów podatkowych podatnicy, o których mowa w ust. 1, 1b, 5a i 5b, są obowiązani do przedłożenia dokumentacji podatkowej w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego żądania.”,

h) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Organ podatkowy może wystąpić do podatnika z żądaniem sporządzenia i przedłożenia dokumentacji podatkowej dla transakcji lub innych zdarzeń, których wartość nie przekracza limitów określonych w ust. 1d lub 1e, w przypadku zaistnienia okoliczności wskazujących na prawdopodobieństwo zaniżenia ich wartości w celu uniknięcia obowiązku

sporządzenia dokumentacji podatkowej. Żądanie powinno wskazywać okoliczności świadczące o prawdopodobieństwie zaniżenia wartości transakcji lub innych zdarzeń. Podatnik jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia dokumentacji podatkowej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia takiego żądania.”,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w art. 30d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli organ podatkowy określi, na podstawie art. 25, dochód podatnika w wysokości wyższej (stratę w wysokości niższej) niż zadeklarowana przez podatnika w związku z dokonaniem transakcji lub ujęciem innych zdarzeń, o których mowa w art. 25a, a podatnik nie przedłoży temu organowi dokumentacji podatkowej - różnicę między dochodem zadeklarowanym przez podatnika a określonym przez ten organ opodatkowuje się stawką 50%.”,”;

2) w art. 2:

a) w pkt 1:

- lit. g i h otrzymują brzmienie:

„g) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na żądanie organów podatkowych podatnicy, o których mowa w ust. 1, 1b, 5a i 5b, są obowiązani do przedłożenia dokumentacji podatkowej w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego żądania.”,

h) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Organ podatkowy może wystąpić do podatnika z żądaniem sporządzenia i przedłożenia dokumentacji podatkowej dla transakcji lub innych zdarzeń, których wartość nie przekracza limitów określonych w ust. 1d lub 1e, w przypadku zaistnienia okoliczności wskazujących na prawdopodobieństwo zaniżenia ich wartości w celu uniknięcia obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej. Żądanie powinno wskazywać okoliczności świadczące o prawdopodobieństwie zaniżenia wartości transakcji lub innych zdarzeń. Podatnik jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia dokumentacji podatkowej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia takiego żądania.”,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli organ podatkowy określi, na podstawie art. 11, dochód podatnika w wysokości wyższej (stratę w wysokości niższej) niż zadeklarowana przez podatnika w związku z dokonaniem transakcji lub ujęciem innych zdarzeń, o których mowa w art. 9a, a podatnik nie przedłożył tym organom dokumentacji podatkowej - różnicę między dochodem zadeklarowanym przez podatnika a określonym przez te organy opodatkowuje się stawką 50%.”;

Art. 158. W ustawie z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. poz. 68) w art. 8:

1) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obliczać i wpłacać podatek na rachunek właściwej izby administracji skarbowej”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy podatników, w przypadku których wielkość podstawy opodatkowania określona zgodnie z art. 5 ust. 1-3, po zastosowaniu obniżek określonych w art. 5 ust. 4-9, nie powoduje powstania obowiązku wpłacenia podatku na rachunek właściwej izby administracji skarbowej.”.

Rozdział 3

Przepisy uchylające, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 159. Traci moc:

- 1) ustawa z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 720);
- 2) ustawa z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578);
- 3) ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.⁷⁰⁾);
- 4) ustawa z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1269, z późn. zm.⁷¹⁾).

Art. 160. 1. Znosi się:

- 1) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej,
- 2) dyrektorów izb skarbowych,

⁷⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1217, 1268, 1269, 1479, 1642, 1830, 1890 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147.

⁷¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1513 i 2183 oraz z 2016 r. poz. 394.

- 3) dyrektorów izb celnych,
- 4) dyrektorów urzędów kontroli skarbowej,
- 5) naczelników urzędów celnych.

2. Z dniem 1 września 2016 r. izba skarbowa kontynuuje działalność i staje się izbą administracji skarbowej.

3. Z dniem 1 stycznia 2017 r. łączy się izbę administracji skarbowej z izbą celną i urzędem kontroli skarbowej.

4. Izba administracji skarbowej, w związku z połączeniem z izbą celną i urzędem kontroli skarbowej wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki łączonych jednostek bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego te prawa i obowiązki wynikają.

5. Bilanse zamknięcia sporządzone przez izbę administracji skarbowej, izbę celną oraz urząd kontroli skarbowej na dzień 31 grudnia 2016 r. stają się bilansem otwarcia sporządzonym przez izbę administracji skarbowej na dzień 1 stycznia 2017 r.

6. Z dniem 1 stycznia 2017 r. należności i zobowiązania izby skarbowej, izby celnej, urzędu kontroli skarbowej stają się należnościami i zobowiązaniami izby administracji skarbowej.

7. Znosi się urzędy celne.

Art. 161. 1. Z dniem 31 grudnia 2016 r. znosi się Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów.

2. Z dniem 1 stycznia 2017 r. tworzy się Krajowa Szkoła Skarbowości.

3. Mienie obejmujące własność i inne prawa majątkowe Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów staje się mieniem Krajowej Szkoły Skarbowości.

4. Krajowa Szkoła Skarbowości przejmuje, z dniem utworzenia, prawa i zobowiązania Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów

5. Bilans zamknięcia Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów staje się bilansem otwarcia Krajowej Szkoły Skarbowości.

Art. 162. Ustanawia się organy Krajowej Administracji Skarbowej:

- 1) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej;
- 3) dyrektora izby administracji skarbowej;
- 4) naczelnika urzędu skarbowego;
- 5) naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Art. 163. 1. Tworzy się:

- 1) Krajową Informację Skarbową;
- 2) urzędy celno-skarbowe;
- 3) Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej jest państwową jednostką budżetową.

Art. 164. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania w zakresie tworzenia i organizacji Krajowej Administracji Skarbowej i może w tym celu wydawać zarządzenia.

2. Od dnia, o którym mowa w art. 239 pkt 2, zadania w zakresie utworzenia urzędu celno-skarbowego wykonuje dyrektor izby skarbowej.

3. W terminie 7 dni od dnia, o którym mowa w art. 239 pkt 2, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze zarządzenia, powoła i określi zakres zadań Pełnomocnika do spraw utworzenia Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

4. Pełnomocnik do spraw organizacji Krajowej Informacji Podatkowej przekształca się z dniem 1 lipca 2016 r. w Pełnomocnika do spraw organizacji Krajowej Informacji Skarbowej.

5. Pełnomocnicy, o których mowa w ust. 3 i 4, podlegają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

6. Do czasu powołania dyrektora Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, nie dłużej niż przez dwanaście miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zadania dyrektora Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje Pełnomocnik do spraw utworzenia Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

Art 165. 1. Osoby zatrudnione w izbach skarbowych stają się z dniem 1 września 2016 r., nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., pracownikami zatrudnionymi w izbach administracji skarbowej i zachowują ciągłość pracy i służby. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Osoby zatrudnione w izbach skarbowych, nie później niż do dnia 31 lipca 2016 r., otrzymują pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulega ono zmianie. Brak informacji w terminie wskazanym w zdaniu pierwszym, jest równoznaczny z powierzeniem wykonywania obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu.

3. Osoby zatrudnione w jednostkach łączonych albo znoszonych oraz funkcjonariusze celni pełniący służbę w tych jednostkach albo w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz pracownicy wykonujący zadania Krajowej Administracji

Skarbowej zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, stają się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., odpowiednio pracownikami zatrudnionymi w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, zwanych dalej „jednostkami KAS”, albo funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej, zwanymi dalej „funkcjonariuszami”, pełniącymi służbę w jednostkach KAS i zachowują ciągłość pracy i służby. W sprawach wynikających ze stosunku pracy i stosunku służbowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Pracownicy izb skarbowych zatrudnieni przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w Izbie Skarbowej w Bydgoszczy, Katowicach, Łodzi, Poznaniu i Warszawie realizujący zadania w biurach Krajowej Informacji Podatkowej oraz w Izbie Celnej w Katowicach realizujący zadania informacji celnej, stają się, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., pracownikami Biura Krajowej Informacji Skarbowej.

5. Pracownicy zatrudnieni przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów Krajowej stają się, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., pracownikami Krajowej Szkoły Skarbowości.

6. Osoby zatrudnione oraz pełniące służbę w jednostkach łączonych albo znoszonych, nie później niż do dnia 30 listopada 2016 r., otrzymują pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulega ono zmianie. Brak informacji w terminie wskazanym w zdaniu pierwszym, jest równoznaczny z wykonywaniem obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu.

Art. 166. 1. Pracownicy wywiadu skarbowego i pracownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, oraz funkcjonariusze celni, którzy stali się odpowiednio pracownikami zatrudnionymi w jednostkach KAS, albo funkcjonariuszami, są uprawnieni, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., do wykonywania i realizacji zadań na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2, 13-16, art.14 ust. 1 pkt 8, ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Pracownicy wywiadu skarbowego, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., do wykonywania czynności na podstawie art. 110-125 i art. 128 ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Pracownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej oraz funkcjonariusze celni, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni, nie dłużej niż do dnia 30

czerwca 2017 r., do wykonywania czynności na podstawie art. 130 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 167. 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej, dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości oraz Dyrektor Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, składa pracownikom oraz funkcjonariuszom celnym, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

2. Dyrektor Generalny Ministerstwa Finansów, w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, składa pracownikom oraz funkcjonariuszom celnym wykonującym zadania Krajowej Administracji Skarbowej odpowiednio zatrudnionym albo pełniącym służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pracy określającą nowe warunki zatrudnienia, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej składa funkcjonariuszom celnym pełniącym służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pełnienia służby określającą nowe warunki pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w porozumieniu z Dyrektorem Generalnym Ministerstwa Finansów, przedkłada pracownikom wykonującym zadania Krajowej Administracji Skarbowej zatrudnionym w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pełnienia służby określającą nowe warunki pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Art. 168. 1. Funkcjonariuszowi, który otrzymał propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej, przysługuje stopień służbowy równorzędny do dotychczasowego.

2. Funkcjonariusz, który w dniu otrzymania propozycji zatrudnienia jest uprawniony do świadczeń, o których mowa w art. 93 ustawy z dnia z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej,

na jego wniosek jest przenoszony do izby administracji skarbowej właściwej ze względu na miejsce stałego zamieszkania. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Propozycja pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej stanowi decyzję ustalającą warunki pełnienia służby. W terminie 14 dni od dnia doręczenia propozycji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 169. 1. Stosunki pracy oraz stosunki służbowe osób odpowiednio zatrudnionych albo pełniących służbę w izbach administracji skarbowych, jednostkach łączonych albo znoszonych, wygasają z dniem 30 czerwca 2017 r., jeżeli w terminie do dnia 31 maja 2017 r. osoby te:

- 1) nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby;
- 2) nie przyjmą propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby.

2. Pracownik albo funkcjonariusz celny, któremu przedstawiono propozycję zatrudnienia albo pełnienia służby, składa w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania oświadczenie o przyjęciu albo odmowie przyjęcia propozycji. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wygaśnięcie stosunku służbowego funkcjonariusza celnego traktuje się jak zwolnienie ze służby.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracownikom oraz funkcjonariuszom celnym przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy o Służbie Celnej.

5. Przepisów ust. 1, 3 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których mają zastosowanie przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 170. 1. W przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, z dniem określonym w propozycji, dotychczasowy:

- 1) stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony,
 - 2) stosunek służby w służbie przygotowawczej albo stałej
- przekształca się odpowiednio w stosunek pracy albo służby w Służbie Celno-Skarbowej, odpowiednio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, mianowania do służby przygotowawczej albo służby stałej.

2. Do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej oraz pracy w jednostkach KAS, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne funkcjonariuszowi oraz pracownikowi wlicza się okres:

- 1) służby w Służbie Celnej,
- 2) pracy w:
 - a) jednostkach organizacyjnych Służby Celnej,
 - b) izbach skarbowych i urzędach skarbowych,
 - c) urzędach kontroli skarbowej,
 - d) Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów,
 - e) w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, budżetu i instytucji finansowych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 156 i art. 207 ustawy, o której mowa w art. 1 nie stosuje się.

Art. 171. Powołanie na stanowisko dyrektora izby administracji skarbowej, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego, dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości albo dyrektora Centrum Informatyki KAS jest równoznaczne z przyjęciem propozycji pracy albo pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

Art. 172. 1. Urzędnik służby cywilnej, który przyjął propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej zachowuje prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego za rok 2017 r.

2. Pracownik, który przyjął propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej i spełnia warunki, o których mowa w art. 214 ust. 4, o której mowa w art. 1, nabywa prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego za rok 2017 r. proporcjonalnie do okresu pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

3. Funkcjonariusz, który przyjął propozycję pracy:

- 1) zachowuje prawo do:
 - a) dodatkowego urlopu wypoczynkowego za rok 2017 r.,
 - b) płatnego urlopu zdrowotnego w roku 2017;
- 2) nie jest zobowiązany do zwrotu równowartości pieniężnej składników umundurowania oraz kosztów, o których mowa w art. 132 ustawy z dnia z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

Art. 173. W roku 2017 funkcjonariuszom, o których mowa w art. 165 ust. 3, świadczenia socjalne są przyznawane na podstawie art. 210 ustawy, o której mowa w art. 1, a pracownikom, o których mowa w art. 165 ust. 1-5, z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych utworzonego zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. poz. 111 i 2199).

Art. 174. W przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 144, ustawy o której mowa w art. 1, pracownicy oraz funkcjonariusze są obowiązani do złożenia, w terminie do dnia 31 marca 2017 r., pisemnej informacji, o której mowa w art. 144 ust. 2 ustawy o której mowa w art. 1, według wzoru określonego w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 144 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1. Przepis art. 144 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 175. Pracownik oraz funkcjonariusz urodzony przed dniem 1 sierpnia 1972 r. składa, w terminie do dnia 31 marca 2017 r., oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990; art. 7 ust. 3a tej ustawy stosuje się odpowiednio.

Art. 176. 1. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1:

- 1) postępowania kwalifikacyjne do Służby Celnej, komórek wywiadu skarbowego oraz wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r o kontroli skarbowej,
 - 2) nabory:
 - a) do korpusu służby cywilnej w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wykonujących zadania Krajowej Administracji Skarbowej,
 - b) do korpusu służby cywilnej w izbie skarbowej, urzędzie kontroli skarbowej i izbie celnej,
 - c) na stanowisko dyrektora izby skarbowej, dyrektora urzędu kontroli skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego,
 - 3) rekrutacje na stanowisko dyrektora izby celnej, naczelnika urzędu celnego i ich zastępców,
 - 4) rekrutacje wewnętrzne w Służbie Celnej
- kończą się z dniem 31 grudnia 2016 r.

Art. 177. 1. Do funkcjonariusza celnego, który przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpoczął i nie zakończył służby przygotowawczej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Funkcjonariuszowi celnemu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się dotychczas odbyte szkolenia oraz złożone albo potwierdzone egzaminy.

Art. 178. 1. Do postępowań dyscyplinarnych funkcjonariuszy celnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy działu VII rozdział 2 ustawy, o której mowa w art. 1, chyba że przepisy dotychczasowe są względniejsze dla obwinionego.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, kończy się kadencja rzecznika dyscyplinarnego, powołanego na podstawie art. 171 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

3. Sprawy wszczęte i niezakończone prowadzone na podstawie rozdziału 9 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej prowadzą komisje dyscyplinarne właściwe dla jednostki organizacyjnej KAS, w której obwiniony wykonuje obowiązki służbowe po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przy czym wszystkie dotychczas podjęte czynności pozostają w mocy.

Art. 179. Ocenę okresową członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w przekształcanej, łączonej albo znoszonej, jednostce organizacyjnej oraz funkcjonariusza celnego pełniącego służbę w tej jednostce, sporządza się, jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 12 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 180. 1. Do osób, które były zatrudnione na stanowisku inspektora kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) art. 20 ust. 2 i 4 ustawy wymienionej w art. 26,
- 2) art. 9 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 118,
- 3) art. 286 ust. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 119
- stosuje się odpowiednio;
- 4) art. 9 ust. 7 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 118 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do osób spełniających warunek określony w art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, art. 20 ust. 2 i 4 ustawy wymienionej w art. 26 stosuje się odpowiednio.

3. Do osób, które przed dniem wejścia w życie ustawy były funkcjonariuszami celnymi w służbie stałej i posiadały ośmioletni staż służby w organach celnych, art. 20 ust. 2, 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 26, stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

4. Przez rozstrzygnięcie spraw, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 26, rozumie się przeprowadzanie do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy także kontroli podatkowej.

Art. 181. Do stażu służby funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej w Służbie Celno-Skarbowej, o którym mowa w art. 20 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 26, który przed dniem wejścia w życie ustawy pełnił służbę stałą w Służbie Celnej, wlicza się odbytą przez niego przed dniem wejścia w życie ustawy służbę w organach celnych.

Art. 182. 1. W sprawach ze stosunku służbowego, zaistniałych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, przejmują organy Krajowej Administracji Skarbowej właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 183. Dotychczasowe legitymacje służbowe wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, pracownikom izby skarbowej, urzędu kontroli skarbowej, wywiadu skarbowego, wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej oraz funkcjonariuszom celnym i inspektorom kontroli skarbowej, zachowują ważność do czasu wydania nowych, nie dłużej niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 184. 1. Dotychczasowe:

- 1) składniki umundurowania oraz znaki identyfikacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej,
 - 2) składniki umundurowania, oznaczenia stopni służbowych oraz inne oznaczenia identyfikacyjne Służby Celnej
- zachowują ważność nie dłużej niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Pracownicy, o których mowa w art. 167, którzy przyjęli propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej oraz funkcjonariusze przyjęci do służby na podstawie art. 150 ustawy, o której mowa w art. 1, wykonują obowiązki służbowe w składnikach umundurowania oraz noszą oznaczenia stopni służbowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 nie dłużej niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 185. Decyzje w sprawie przydzielenia broni służbowej wydane przez organy kontroli skarbowej i organy Służby Celnej zachowują ważność nie dłużej niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 186. Dotychczasowe oznakowanie pojazdów służbowych i jednostek pływających Służby Celnej oraz pojazdów służbowych kontroli skarbowej, zachowuje ważność nie dłużej niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art 187. 1. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb skarbowych, izb celnych i urzędów kontroli skarbowej oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb skarbowych, izb celnych i urzędów kontroli skarbowej stają się mieniem będącym odpowiednio w dyspozycji lub w trwałym zarządzie właściwych miejscowo izb administracji skarbowej.

2. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb skarbowych oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb administracji skarbowych, użytkowane przez biura Krajowej Informacji Podatkowej w tych izbach, stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie urzędu Krajowej Informacji Skarbowej.

Art. 188. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów kontroli skarbowej oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie ministra właściwego do spraw finansów publicznych użytkowane przez wywiad skarbowy w celu realizacji ustawowych zadań stają się mieniem oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie odpowiednio w dyspozycji Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz urzędów celno-skarbowych użytkowanym przez wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych podlegające Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz przez wyodrębnione komórki organizacyjne urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Art. 189. 1. Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, z dniem jego utworzenia, jest wyposażone w nieruchomości niezbędne do jego działalności przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz kierownicy jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przekażą Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej nieodpłatnie na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego, sprzęt i wyposażenie wraz z komputerami i bazą danych użytkowane dotychczas przez pracowników oraz funkcjonariuszy celnych oraz inne mienie niezbędne do wykonywania zadań przez Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, lub urząd obsługujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w zakresie dostarczania informatycznych usług aplikacyjnych będących przedmiotem działalności Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie dostarczania usług informatycznych, w tym finansowanych albo dofinansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, przejmuje Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

4. Należności i zobowiązania ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, lub urząd obsługujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, związane z przyjętym przez Centrum Informatyki Resortu Finansów mieniem, o którym mowa w ust. 2, oraz wynikające z umów i porozumień, o których mowa w ust. 3, stają się należnościami i zobowiązaniami Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 190. 1. Należności i zobowiązania łączonych oraz znoszonych urzędów i znoszonych organów, w sprawach organizacyjno-finansowych oraz z zakresu służby i pracy, stają się

należnościami i zobowiązaniami właściwych jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej lub organów Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Prawa i obowiązki łączonych oraz znoszonych urzędów i znoszonych organów, przejmują odpowiednie jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej lub organy Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 191. 1. Stroną porozumień zawartych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej z innymi podmiotami, z dniem wejścia w życie ustawy, staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W zakresie, w jakim porozumienia, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do wywiadu skarbowego lub pracowników wywiadu skarbowego, z dniem wejścia w życie ustawy w ich miejsce uprawnionymi stają się funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Art. 192. 1. Stroną porozumień zawartych przez Szefa Służby Celnej z innymi podmiotami, z dniem wejścia w życie ustawy, staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W zakresie, w jakim porozumienia, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do funkcjonariuszy celnych, z dniem wejścia w życie ustawy w ich miejsce uprawnionymi stają się funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej.

Art. 193. Zasoby archiwalne archiwum wyodrębnionego wykonującego zadania archiwum wyodrębnionego komórek organizacyjnych wykonujących czynności wywiadu skarbowego w Ministerstwie finansów oraz zadania archiwów wyodrębnionych komórek organizacyjnych wykonujących czynności wywiadu skarbowego w urzędach kontroli skarbowej przejmuje archiwum wyodrębnione wyodrębnionych komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Art. 194. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przejmuje z dniem 1 stycznia 2017 r. prowadzenie następujących rejestrów:

1) Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz.1314, z późn. zm.);

2) Centralnego Rejestru Pełnomocnictw Ogólnych, o którym mowa w art. 138d § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.);

3) Centralnego Rejestru Danych Podatkowych, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269, z późn. zm.);

4) Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych, o którym mowa w art. 43 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

5) wykazu podmiotów dokonujących dostawy towarów, które złożyły kaucję gwarancyjną, o którym mowa w art. 105c ust. ustawy z dnia 11 marca 2004 r. ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. poz. 1054, z późn. zm.);

6) bazy danych Systemu Wymiany Informacji dotyczących Podatku Akcyzowego (SEED), o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 2752, z późn. zm.);

7) pośredniczących podmiotów tytoniowych o którym mowa w art. 20a ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Art. 195. 1. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez inspektorów kontroli skarbowej jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

2. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe wszczęte i niezakończone przez urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

3. Postępowania w sprawach o wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez urzędy skarbowe jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów skarbowych.

Art. 196. Postępowania w sprawach o przestępstwa lub wykroczenia prowadzone i niezakończone przez dyrektorów izb celnych, naczelników urzędów celnych oraz inspektorów kontroli skarbowej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przejmują do prowadzenia właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

Art. 197. Postępowania prowadzone przez dyrektorów izb skarbowych, dyrektorów izb celnych i Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, jako organów nadrzędnych nad finansowymi organami postępowania przygotowawczego, w sprawach, o których mowa w art.

195, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują odpowiednio właściwi dyrektorzy izb administracji skarbowej.

Art. 198. 1. Postępowania prowadzone na podstawie ustawy o kontroli skarbowej wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) dyrektora urzędu kontroli skarbowej - prowadzi naczelnik urzędu celno-skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej - prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Kontrole podatkowe prowadzone w toku postępowania kontrolnego przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej prowadzone są nadal na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. W sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

4. W sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego.

Art. 199. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kontrole oświadczeń majątkowych prowadzone na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 200. 1. Odwołanie od decyzji dyrektora urzędu kontroli skarbowej wnosi się do dyrektora izby administracji skarbowej, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepis stosuje się odpowiednio do zażaleń.

2. Od decyzji wydanych w pierwszej instancji przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługują do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa dotyczące odwołań.

Art. 201. 1. W postępowaniach sądowych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej i Szef Służby

Celnej, prawa i obowiązki strony w tych postępowaniach przejmuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W postępowaniach sądowych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych dyrektor izby skarbowej i dyrektor izby celnej prawa i obowiązki strony w tych postępowaniach przejmuje dyrektor izby administracji skarbowej.

3. W postępowaniach sądowych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych dyrektor urzędu kontroli skarbowej i naczelnik urzędu celnego, prawa i obowiązki strony w tych postępowaniach przejmuje naczelnik urzędu celno-skarbowego.

Art. 202. Audyty wykonywane przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej na podstawie przepisów art. 3a ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 203. Postępowania podatkowe wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) naczelnika urzędu celnego jako organ podatkowy pierwszej instancji - prowadzi naczelnik urzędu skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej – jako:
 - a) organ odwoławczy odpowiednio od decyzji naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego,
 - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji - prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 204. Postępowania podatkowe i celne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 205. 1. W sprawach wznowienia postępowania podatkowego, stwierdzenia nieważności oraz uchylenia lub zmiany decyzji, właściwe są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest właściwy w sprawach wznowienia postępowania podatkowego, stwierdzenia nieważności oraz uchylecia lub zmiany decyzji wydanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. W sprawach postanowień przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 206. Postępowania celne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) naczelnika urzędu celnego jako organ pierwszej instancji - prowadzi naczelnik urzędu celno-skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) dyrektora izby celnej – jako:
 - a) organ odwoławczy odpowiednio od decyzji naczelnika urzędu celnego,
 - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji - prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 207. 1. Dyrektor izby administracji skarbowej jest organem odwoławczym od decyzji:

- 1) naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celnych oraz dyrektorów urzędów kontroli skarbowej,
- 2) dyrektorów izb skarbowych oraz dyrektorów izb celnych wydanych przez te organy w pierwszej instancji,

- jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Odwołania od decyzji w sprawach podatkowych i celnych wydanych w pierwszej instancji przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych podlegają rozpatrzeniu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zażaleń.

Art. 208. Sprawy wywiadu skarbowego wszczęte przez pracowników wywiadu skarbowego zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz w urzędzie kontroli skarbowej i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 209. 1. Kontrole podatkowe prowadzone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 281 par. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja

podatkowa, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Kontrole podatkowe prowadzone przez naczelników urzędów celnych wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez naczelników urzędów celno-skarbowych.

3. Kontrole wykonywane przez Służbę Celną na podstawie przepisów rozdziału 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez naczelników urzędów celno-skarbowych.

4. Kontrole wykonywane przez Służbę Celną, o których mowa w art. 48 Unijnego Kodeksu Celnego, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez naczelników urzędów celno-skarbowych.

Art. 210. Postępowanie audytowe i monitorowanie wykonywane przez Służbę Celną, o których mowa w art. 56 i 61a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez dyrektorów izb administracji skarbowej.

Art. 211. Urzędowe sprawdzenie wykonywane przez Służbę Celną, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Art. 212. Zgłoszenia, powiadomienia i informacje dotyczące rejestracji w zakresie podatku akcyzowego, złożone na podstawie ustawy o podatku akcyzowym właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za złożone organom właściwym w sprawach rejestracji w zakresie podatku akcyzowego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 213. Postępowania w sprawach wynikających z przepisów ustawy o podatku akcyzowym wszczęte i niezakończone ostatecznym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie ustawy, przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 214. 1. W sprawach dotyczących wydawania interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego wszczętych przed dnem wejścia w życie ustawy organem właściwym staje się dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

2. W sprawach zmiany interpretacji indywidualnych lub uchylenia interpretacji indywidualnych i umorzenia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnych, jeżeli w dniu jej wydania istniały przesłanki odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnych, wydanych na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 37, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy organem właściwym staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W sprawach zmiany interpretacji indywidualnych na etapie rozpatrywania wezwania do usunięcia naruszenia prawa, stwierdzenia wygaśnięcia interpretacji indywidualnej, uchylania interpretacji indywidualnych, zmiany lub uchylenia postanowień, o których mowa w art. 14b § 5a, wydanych na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 37, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy organem właściwym staje się dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

Art. 215. Postępowania w sprawach opłaty paliwowej wynikające z przepisów ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, wszczęte i niezakończone ostatecznym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie ustawy, przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 216. W sprawach wynikających z przepisów ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym dotyczących wznowienia postępowań w przedmiocie opłaty paliwowej zakończonych decyzją ostateczną, stwierdzenia nieważności oraz uchylenia lub zmiany takiej decyzji, właściwe są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 217. Informacje o opłacie paliwowej, o których mowa w ustawie o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym złożone właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za złożone organom właściwym do przyjmowania takich informacji po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 218. Opłatę paliwową wpłaconą na podstawie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym na wyodrębniony rachunek bankowy izby celnej właściwej dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego, uznaje się za opłatę

paliwową wpłaconą na wyodrębniony rachunek bankowy izby administracji skarbowej właściwej dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego.

Art. 219. Organami właściwymi do uzyskania od Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych informacji o odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru systemu zapasów interwencyjnych, w przypadku wydania przed dniem wejścia w życie ustawy decyzji administracyjnych, o których mowa w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, są organy właściwe do uzyskania tych informacji po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 220. Informacje uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy przez właściwego naczelnika urzędu celnego na podstawie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym od Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych o odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru systemu zapasów interwencyjnych, uznaje się za informacje uzyskane przez organy właściwe do uzyskania tych informacji po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 221. Wykaz pytań i zadań egzaminacyjnych, o którym mowa w art. 22 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 26, ustalony przez Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego przed dniem wejścia w życie ustawy i obowiązujący do dnia jej wejścia w życie, zachowuje moc do dnia ustalenia nowego wykazu pytań i zadań egzaminacyjnych uwzględniającego zmiany w art. 20 ust. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w art. 26, nie dłużej jednak niż przez 4 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 222. 1. W odniesieniu do powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy obowiązków z tytułu:

- 1) należności celnych i innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów,
- 2) podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów,
- 3) podatku akcyzowego,
- 4) podatku od gier oraz dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych,
- 5) opłaty paliwowej,
- 6) podatku od wydobycia niektórych kopalin

wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego określony na podstawie przepisów wydanych zgodnie z art. 5 § 1a ustawy zmienianej w art. 3. Naczelnik urzędu skarbowego wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej jako wierzyciela.

2. W odniesieniu do obowiązków powstałych i niewygasłych przed dniem wejścia w życie ustawy, których wierzycielem był dyrektor izby skarbowej, wierzycielem staje się dyrektor izby administracji skarbowej. Dyrektor izby administracji skarbowej wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela.

3. Pozostają w mocy wysłane upomnienia, tytuły wykonawcze, postanowienia zawierające stanowisko dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej oraz inne czynności dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela podjęte w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

4. Postępowania w sprawie stanowiska dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela wszczęte na podstawie art. 34 ustawy zmienianej w art. 3 i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, są dalej prowadzone odpowiednio przez naczelnika urzędu skarbowego określonego na podstawie art. 5 § 1a ustawy zmienianej w art. 3 i dyrektora izby administracji skarbowej.

Art. 223. 1. Postępowania egzekucyjne, wszczęte przez dyrektora izby celnej i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego ustalonego według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego.

2. Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej jako organu egzekucyjnego.

Art. 224. Postępowania wszczęte przez dyrektora izby celnej jako organ egzekucyjny z urzędu albo na wniosek, skargę i zarzuty złożone przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 3 i niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 223 ust. 1.

Art. 225. Kontrolę prawidłowości realizacji środka egzekucyjnego, o której mowa w art. 71a ustawy zmienianej w art. 3, zastosowanego przed dniem wejścia w ustawy przez dyrektora izby celnej przeprowadza naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 223 ust. 1.

Art. 226. Naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 223 ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej

w postępowaniach sądowych wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy w sprawie zwolnienia rzeczy lub prawa majątkowego spod egzekucji, o którym mowa w art. 40 § 2 ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 227. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby skarbowej oraz dyrektora izby celnej w postępowaniach sądowych wszczętych skargami w związku postępowaniami egzekucyjnymi lub zabezpieczającymi, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 3.

Art. 228. 1. W postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez dyrektora izby celnej i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia zobowiązanego o zmianie wierzyciela lub organu egzekucyjnego przy pierwszej podjętej czynności w stosunku do zobowiązanego.

2. W przypadku rozłożenia na raty zapłaty kosztów egzekucyjnych przez dyrektora izby celnej i nieuiszczenia rat do dnia wejścia w życie ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 223 ust. 1, zawiadamia zobowiązanego o zmianie organu egzekucyjnego i numerze rachunku bankowego.

3. W przypadku zajęć wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych dokonanych przez dyrektora izby celnej i niezrealizowanych do dnia wejścia w życie ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 223 ust. 1, zawiadamia dłużnika zajętej wierzytelności o zmianie organu egzekucyjnego oraz numerze rachunku bankowego.

Art. 229. Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w zakresie rozstrzygnięć wydanych przez dyrektora izby celnej jako wierzyciela i organu egzekucyjnego przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 230. Do rozpatrzenia wniosków złożonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 3, w sprawach, w których egzekucja, postępowanie egzekucyjne zostały zakończone przez dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie ustawy, właściwy jest naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 223 ust. 1.

Art. 231. Do należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez dyrektora izby celnej stosuje się art. 66 § 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 232. Do rozliczania formularzy mandatu karnego lub serii i numerów mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, odpowiednio wydanych lub przydzielonych przez dyrektora izby skarbowej przed dniem wejścia w życie ustawy, właściwy jest właściwy miejscowo dyrektor izby administracji skarbowej.

Art. 233. 1. Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością dyrektora izby skarbowej albo dyrektora izby celnej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością naczelnika urzędu celnego albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje dyrektor izby administracji skarbowej.

Art. 234. Czynności już podjęte w postępowaniach i w kontrolach, o których mowa w art. 195 - 233 pozostają w mocy.

Art. 235. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, kończy się kadencja Rady Konsultacyjnej Służby Celnej, powołanej na podstawie art. 16 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

Art. 236. Ilekroć przepisy ustaw podatkowych odnoszą się do naczelnika urzędu skarbowego jako organu podatkowego przepisy te stosuje się odpowiednio do radcy skarbowego, wykonującego czynności orzecznicze.

Art. 237. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 5 ust. 2, art. 11b ust. 7, art. 11c ust. 3, art. 36c ust. 17, art. 36ca ust. 5, art. 36f ust. 4 i 5, art. 37 ust. 3, oraz art. 37a ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 159 pkt 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 5, art. 66 ust. 6, art. 92 ust. 6, art. 115 ust. 18, art. 116 ust. 7, art. 124, art. 127 ust. 2, art. 128 ust. 5, art. 131 ust. 6 oraz art. 132 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) art. 11g ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 159 pkt 1, zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 137 pkt 1 i 3 oraz art. 206

ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

- 3) art. 4 ust. 3, art. 8 ust. 11, art. 30 ust. 7 i 8, art. 42 ust. 5, art. 46 ust. 6, art. 47 ust. 11, art. 48 ust. 3, art. 49 ust. 1 pkt 1-3, art. 50 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 51a, art. 64 ust. 9, art. 72 ust. 6 i 7, art. 77 ust. 4, art. 80 ust. 6, art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90, art. 92 ust. 4, art. 93 ust. 3, art. 100 ust. 3, art. 101 ust. 6, art. 111 ust. 4, art. 112 ust. 12, art. 115 ust. 10, art. 120 ust. 7, art. 121 ust. 3, art. 123 ust. 10, art. 125a ust. 2, art. 128 ust. 2, art. 129 ust. 5, art. 135 ust. 2, art. 136 ust. 2, art. 141 ust. 2, art. 142 ust. 2, art. 154 ust. 4, art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 3, art. 158 ust. 2, art. 160 ust. 3, art. 186 ustawy, o której mowa w art. 159 pkt 3, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 3, art. 49 ust. 3, art. 50 ust. 3 i 4, art. 63 ust. 5, art. 66 ust. 6, art. 67 ust. 3, art. 86 ust. 1 pkt 1-3, art. 87 ust. 1 pkt 1-4, art. 88 ust. 1 pkt 1-3, art. 89 pkt 1 i 2, art. 96 ust. 4 i 5, art. 108 ust. 1 pkt 1-6, art. 131 ust. 6, art. 132, art. 133 ust. 12, art. 150 ust. 6 i 7, art. 152 ust. 4, art. 157 ust. 2, art. 160 ust. 2, art. 164, art. 166 ust. 4, art. 167 ust. 3, art. 173 ust. 3, art. 174 ust. 5, art. 186 ust. 4, art. 187 ust. 20, art. 190 ust. 10, art. 195 ust. 7, art. 196 ust. 3, art. 198 ust. 8, art. 201 ust. 2, art. 203 ust. 2, art. 204 ust. 6, art. 210 ust. 2, art. 211 ust. 2, art. 217 ust. 2, art. 218 ust. 2, art. 239 ust. 4, art. 241 ust. 2, art. 242 ust. 3, art. 243 ust. 2, art. 245 ust. 3, art. 272 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 4) art. 15 ust. 7, art. 67 ust. 2, art. 70 pkt 2 oraz art. 131 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 159 pkt 3, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 7, art. 137 pkt 2 i 4 oraz art. 206 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Ilekroć w rozporządzeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 jest mowa o:

- 1) „funkcjonariuszu celnym” należy przez to rozumieć „funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej”,
- 2) „Służbie Celnej” należy przez to rozumieć odpowiednio „Służbę Celno-Skarbową”, albo „Krajową Administrację Skarbową”,
- 3) ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej lub określonych jej przepisach należy rozumieć ustawę z dnia... o Krajowej Administracji Skarbowej lub odpowiednie jej przepisy;
- 4) „Szefie Służby Celnej” należy przez to rozumieć „Szefa Krajowej Administracji Skarbowej”;

- 5) „Zastępcy Szefa Służby Celnej” należy przez to rozumieć „Zastępcę Szefa Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 6) „dyrektorze izby celnej” albo „izbie celnej” należy przez to rozumieć odpowiednio „dyrektora izby administracji skarbowej” albo „izbę administracji skarbowej”;
- 7) „naczelniku urzędu celnego” albo „urzędzie celnym” należy przez to rozumieć odpowiednio „naczelnika urzędu celno-skarbowego” albo „urząd celny”;
- 8) „Dniu Służby Celnej” należy przez to rozumieć „Dzień Krajowej Administracji Skarbowej”.

3. Ilekroć w rozporządzeniach, o których mowa w ust. 1, jest mowa o stopniach służbowych w Służbie Celnej należy rozumieć stopnie służbowe w Służbie Celno-Skarbowej.

Art. 238. Do wyczerpania nakładów druków formularzy, których wzory zostały określone na podstawie odrębnych przepisów zmienianych przepisami ustawy, druki te mogą być stosowane jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 239. 1. Pracownicy komórek organizacyjnych urzędów wojewódzkich, właściwych do obsługi spraw związanych z należnościami wynikającymi z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego, stają się pracownikami właściwych miejscowo izb skarbowych odpowiednio z dniem 1 stycznia 2017 r., 1 stycznia 2018 r. oraz 1 stycznia 2019 r.

2. W przypadku gdy nie jest możliwe zatrudnienie pracownika będącego członkiem korpusu służby cywilnej, przejętego w trybie określonym w ust. 1, na stanowisku o tej samej nazwie, na którym był zatrudniony w urzędzie wojewódzkim, pracownika tego zatrudnia się na stanowisku należącym do tej samej grupy stanowisk zgodnie z wykazem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 99 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

3. Przed przejęciem pracownika, o którym mowa w ust. 1, będącego członkiem korpusu służby cywilnej, sporządza się ocenę okresową tego pracownika, jeżeli od dnia sporządzenia jego ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 6 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.

4. Dyrektor izby skarbowej w terminie do dnia 31 października 2016 r. zawiera porozumienie z właściwym miejscowo wojewodą określające liczbę pracowników, o których mowa w ust. 1, którzy staną się pracownikami właściwej miejscowo izby skarbowej w terminach określonych w ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej obsługi

spraw związanych z poborem należności wynikających z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego oraz liczbę spraw mandatowych prowadzonych w urzędach wojewódzkich na podstawie mandatów nakładanych w roku kalendarzowym. Porozumienie może zawierać również postanowienia dotyczące przekazania właściwej miejscowo izbie skarbowej wyposażenia stanowisk pracy.

5. Dyrektor generalny urzędu wojewódzkiego, w terminie 14 dni przed dniem przejścia pracownika, o którym mowa w ust. 1:

- 1) informuje na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie zajdą w zakresie jego stosunku pracy;
- 2) przesyła do właściwego dyrektora izby skarbowej wykaz pracowników zawierający w szczególności:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) wykształcenie,
 - c) staż pracy,
 - d) status pracownika z podaniem stopnia służbowego w przypadku urzędnika służby cywilnej,
 - e) stanowisko,
 - f) składniki wynagrodzenia,
 - g) doświadczenie zawodowe na stanowisku obejmującym zadania podlegające przekazaniu.

6. Dyrektor izby skarbowej w terminie 7 dni od dnia przejścia pracownika, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie nastąpiły w zakresie jego stosunku pracy. Przepisy art. 231 § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

7. Porozumienia zawarte pomiędzy wojewodami a dyrektorami izb skarbowych na podstawie art. 74 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 4 zachowują moc do czasu zawarcia porozumień na podstawie art. 239 ust. 4, jednak nie dłużej niż do dnia 31 października 2016 r.

Art. 240. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 i art. 162 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 239, art. 152, art. 164 i art. 165 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r.;
- 3) art. 34, art. 37 pkt 2 lit. d - w zakresie art. 13 § 2a, pkt 5 lit. a, pkt 7, pkt 29 lit. a - w zakresie art. 130 § 1 w zakresie dotyczącym pracownika Biura Krajowej Informacji Skarbowej, lit. b - w zakresie art. 130 § 4 w zakresie dotyczącym dyrektora Krajowej

Informacji Skarbowej, pkt 36 lit. b - w zakresie art. 143 § 2 pkt 4, pkt 51 lit. a - w zakresie dotyczącym pracowników Biura Krajowej Informacji Skarbowej, art. 160 ust. 2, art. 162 pkt 2, art. 163 ust. 1 pkt 1, art. 165 ust. 1, 4 i 6, art. 171 w zakresie dotyczącym dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, art. 187 ust. 2, art. 214, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2016 r.;

- 4) art. 120, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2016 r.;
- 5) art. 3 pkt 10, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2017 r.

UZASADNIENIE

Konsekwencją wprowadzanych regulacji w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej, w tym zastąpienia dotychczasowych norm dotyczących zasad działania administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej, przepisami regulującymi działalność jednej administracji – Krajowej Administracji Skarbowej – jest potrzeba uregulowania w odrębnej ustawie – *Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej* – kwestii mających na celu skuteczne i sprawne wejście w życie przepisów dotyczących Krajowej Administracji Skarbowej.

Ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej zawiera zarówno przepisy zmieniające, jak i uchylające, przejściowe, dostosowujące i końcowe.

I. Rozdział 1. Przepisy ogólne.

Zgodnie z tym przepisem ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej, co do zasady, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem przepisu, na podstawie którego zostanie ustanowiony organ Krajowej Administracji Skarbowej – Szef Krajowej Administracji Skarbowej i jednocześnie przepis, na podstawie którego Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, będzie mógł powołać Szefa KAS, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Ponadto z dniem 1 września 2016 r. wchodzi w życie przepisy dotyczące Krajowej Informacji Skarbowej (art. 11 ust. 1 pkt 3, ust. 2 w zakresie dotyczącym dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, art. 14 ust. 1 pkt 1 w zakresie nadzoru nad działalnością dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, art. 21 ust. 1 i 2 i art. 22).

II. Rozdział II. Zmiany w przepisach obowiązujących.

1. W związku ze zmianą dotychczasowej struktury organizacyjnej administracji podatkowej, Służby Celnej oraz urzędów kontroli skarbowej w strukturę Krajowej Administracji Skarbowej zachodzi konieczność wprowadzenia zmian dostosowujących w:

- 1) ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.),
- 2) ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.),

- 3) ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 235, poz. 2000, z późn. zm.),
- 4) ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1384 oraz z 2015 r. poz. 1322),
- 5) ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2013 r. poz. 707, z późn. zm.),
- 6) ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1446),
- 7) ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2016 r. poz. 205),
- 8) ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.),
- 9) – ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 6, poz. 27, z późn. zm.),
- 10) ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1169 oraz z 2014 r. poz. 498),
- 11) ustawie z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520, z późn. zm.),
- 12) ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 i 1890),
- 13) ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.),
- 14) ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.),
- 15) ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 164, z późn. zm.),
- 16) ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 295 i 1240),
- 17) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.),
- 18) ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100, 2143 i 2168),
- 19) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.),

- 20) ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz.U. z 2012 r. poz. 1138, z późn. zm.),
- 21) ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266),
- 22) ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641 i 901),
- 23) ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 746, 1322 i 1830),
- 24) ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314, z późn. zm.),
- 25) ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9 poz. 86, z późn. zm.),
- 26) ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.),
- 27) ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.),
- 28) ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.),
- 29) ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.),
- 30) ustawie z dnia z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 924 oraz z 2015 r. poz. 1064 i 1485),
- 31) ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z późn. zm.),
- 32) ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. poz. 1584, z późn. zm.),
- 33) ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o izbach i urzędach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578),
- 34) ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.),
- 35) ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych z dnia 28 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 989, z późn.zm.),

- 36) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.),
- 37) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.),
- 38) ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 812. z późn. zm.),
- 39) ustawie z dnia z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1144, z 2015 r. poz. 1268),
- 40) ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 i 1890),
- 41) ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1445 i 1890),
- 42) ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.),
- 43) ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748, z późn. zm.),
- 44) ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz.U. z 2015 r., poz. 620),
- 45) ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r., poz. 576, z późn. zm.),
- 46) ustawie z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.),
- 47) ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 2030 i 2199),
- 48) ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1036),
- 49) ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 626, 1045 i 1322),

- 50) ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.),
- 51) ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 r. poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1223),
- 52) ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 poz. 1512 oraz z 2015 r. poz. 1505 i 1893),
- 53) ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. 2013 r. poz. 194),
- 54) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 i 1505 oraz z 2016 r. poz. 50),
- 55) ustawie z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069 oraz z 2015 r. poz. 978),
- 56) ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017 z późn. zm.),
- 57) ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (Dz. U. z 2001 r. Nr 76, poz. 812 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228),
- 58) ustawie z dnia 6 lipca 2001r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 29, poz. 153, z późn. zm.),
- 59) ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, 1590, 1642 i 2295),
- 60) ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.),
- 61) ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395 z późn. zm.),
- 62) ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 568, 628, z 2014 r. poz. 1055 oraz z 2015 r. poz. 1322),
- 63) ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414),

- 64) ustawie z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.),
- 65) ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016r. poz. 147),
- 66) ustawie dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893),
- 67) ustawie dnia z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393, z późn. zm.),
- 68) ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826 z późn. zm.),
- 69) ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.),
- 70) ustawie z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U z 2002 r. Nr 213, poz. 1800 z późn. zm.),
- 71) ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, 978, 1166, 1259 i 1844),
- 72) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1297, z późn. zm.),
- 73) ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 239),
- 74) ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 z późn. zm.),
- 75) ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392, z późn. zm.),
- 76) ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 424 i 1662),
- 77) ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 513, z późn. zm.),
- 78) ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17 i 50),
- 79) ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1482 i 1918 oraz z 2016 r. poz. 16),

- 80) ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 633 z późn. zm.),
- 81) ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.),
- 82) ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.),
- 83) ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.),
- 84) ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149, z późn. zm.),
- 85) ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1448),
- 86) ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.),
- 87) ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 710, z późn. zm.),
- 88) ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 97, poz. 964, z późn. zm.),
- 89) ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.),
- 90) ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.),
- 91) ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. 2014 r. poz. 243, z późn. zm.),
- 92) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581 z późn. zm.),
- 93) ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 140 i 933),
- 94) ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684, z późn. zm.),
- 95) ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2012 r. poz. 124 oraz z 2015 r. poz. 28, poz. 875, poz. 1916 i poz. 2014),
- 96) ustawie z dnia z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.),

- 97) ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.),
- 98) ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174),
- 99) ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 511 i z 2015 r. poz. 211),
- 100) ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65),
- 101) ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 775),
- 102) ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728 oraz z 2015 r. poz. 1361),
- 103) ustawie z dnia 22 września 2006 r. o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1065),
- 104) ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388 oraz 2016 r. poz. 178),
- 105) ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1649, z późn. zm.),
- 106) ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352),
- 107) ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 640 i 1240),
- 108) ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2015 r. poz. 1048),
- 109) ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 625 i 1893),
- 110) ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1203 oraz z 2015 r. poz. 1607),

- 111) ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 49),
- 112) ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111, z późn. zm.),
- 113) ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1970),
- 114) ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.),
- 115) ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015. poz. 525 i 1960),
- 116) ustawie z dnia 3 kwietnia 2009 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. U. z 2009r., Nr 72, poz. 619, oraz Nr 157, poz. 1241, Dz. U. z 2015r. poz. 1358),
- 117) ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1011 i 1844),
- 118) ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.),
- 119) ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.),
- 120) ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.),
- 121) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 612, z późn. zm.),
- 122) ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 47 poz. 278, z późn. zm.),
- 123) ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015, z późn. zm.),
- 124) ustawie z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 876 oraz 1918),
- 125) ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 21, 1224 i 2281),

- 126) ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2010 r. Nr 167, poz. 1131, z późn. zm.),
- 127) ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2015 r. poz. 388, z późn. zm.),
- 128) ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112, z późn. zm.),
- 129) ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2015 r. poz. 155, z późn. zm.),
- 130) ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.),
- 131) ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. poz. 789, z późn. zm.),
- 132) ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281),
- 133) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. poz. 1367, z późn. zm.),
- 134) ustawie z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 230, poz. 1371, Dz. U. z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1199),
- 135) ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. poz. 362, z 2014 r. poz. 1215 oraz z 2015 r. poz. 211),
- 136) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830),
- 137) ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.),
- 138) ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 oraz z 2015 r. poz. 1688),
- 139) ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, z późn. zm.),
- 140) ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. poz. 1146, z późn. zm.),

- 141) ustawie z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. poz. 1215 oraz z 2015 r. poz. 978),
- 142) ustawie z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. z 2014 r. poz. 1200 oraz z 2015 r. poz. 151),
- 143) ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1822),
- 144) ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2015 r. poz. 222),
- 145) ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. poz. 238),
- 146) ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365),
- 147) ustawie z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881),
- 148) ustawie z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978, z późn. zm.),
- 149) ustawie z dnia 27 maja 2015 r. o finansowaniu wspólnej polityki rolnej (Dz. U. poz. 1130),
- 150) ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 178),
- 151) ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269, z późn. zm.),
- 152) ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. poz. 1358),
- 153) ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1311, z późn. zm.),
- 154) ustawie z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1649, 2183 i 2184),
- 155) ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1844),
- 156) ustawie z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1932),

157) ustawie z dnia z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. poz. 68).

Zmiany dokonywane w ustawach konsekwencją ustalenia nowej struktury organów w ramach Krajowej Administracji Skarbowej.

Zmiany występujące w większości ustaw polegają są co do zasady na:

1. zastąpieniu w obowiązujących aktach prawnych regulacji dotyczących:
 - a) izb skarbowych i izb celnych regulacjami dotyczącymi izb administracji skarbowej,
 - b) urzędów celnych regulacjami dotyczącymi urzędów skarbowych lub urzędów celno-skarbowych,
 - c) organów kontroli skarbowej regulacjami dotyczącymi urzędów celno-skarbowych, albo skreśleniu w obowiązujących aktach prawnych regulacji dotyczących organów kontroli skarbowej zarówno w aspekcie organizacyjnym (organy kontroli skarbowej) jak i proceduralnym; zmiany w ustawach polegają więc, albo na usunięciu wrażeń „organy kontroli skarbowej” w ogóle i w miejscach, w których jest to zasadne zastąpieniu ich odpowiednim wyrażeniem (np. „naczelnik urzędu celno-skarbowego”, „Szef Krajowej Administracji Skarbowej”),
2. zastąpieniu w obowiązujących aktach prawnych regulacji dotyczących funkcjonariuszy celnych regulacjami odnoszącymi się do funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej,
3. zastąpieniu regulacji dotyczących wpłat na rachunek bankowy urzędu skarbowego regulacjami dotyczącymi wpłat na rachunek bankowy izby administracji skarbowej.

2. Uzasadnienie zmian w ustawach, w których wprowadzono dodatkowo inne zmiany niż wynikające ze zmiany dotychczasowej struktury organizacyjnej administracji podatkowej, Służby Celnej oraz urzędów kontroli skarbowej.

2.1.

Art. 3 - ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

Według przepisów ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej podstawowe zadania w procesie poboru danin realizuje naczelnik urzędu skarbowego. Do jego kompetencji należy pobór podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych jak również innych należności na podstawie odrębnych przepisów oraz wykonywanie zadań wierzyciela należności pieniężnych, a także wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych. Zmiany

zawarte w projekcie ustawy wprowadzającej mają na celu dostosowanie dotychczasowych regulacji do powyższej zasady.

Zmiana w pkt 1 stanowi przeniesienie dotychczasowych zadań z izb skarbowych na izby administracji skarbowej.

Zmiana w pkt 2 dotyczy wyznaczenia „centralnego” wierzyciela w odniesieniu do niektórych zadań w zakresie określonych obowiązków podlegających egzekucji administracyjnej – proponowany art. 5 § 1a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Dodanie w art. 5 przepisu § 1a, upoważniającego ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, naczelnika urzędu administracji skarbowej uprawnionego do wykonywania niektórych zadań wierzyciela w odniesieniu do określonych obowiązków podlegających egzekucji administracyjnej, ma na celu przede wszystkim zachowanie obowiązujących zasad dotyczących poboru należności pieniężnych wymienionych w art. 5 § 1a tej ustawy przez jeden centralny organ właściwy miejscowo dla terytorium całego kraju. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym do wykonywania zadań wierzyciela tych należności przepisem § 1c rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 maja 2012 r. w sprawie wyznaczenia organu Służby Celnej właściwego do wykonywania niektórych zadań Służby Celnej oraz określenia terytorialnego zasięgu jego działania (Dz. U. poz. 565, z późn. zm.), wyznaczony został jeden organ. Dotychczasowa praktyka wskazuje, iż przyjęcie opisanego rozwiązania, tj. centralizacji poboru ww. należności pieniężnych, pozwala na sprawną, efektywną i skuteczną realizację zadań wierzyciela. Z powyższego względu zaproponowano zachowanie ww. centralizacji również po przejęciu zadań wierzyciela przez naczelnika urzędu skarbowego. Ponadto omawiany przepis umożliwi centralizację niektórych zadań wierzyciela również w odniesieniu do innych należności pobieranych przez naczelników urzędów skarbowych.

Zmiana w pkt 3 lit. a polega na wskazaniu, że zażalenie wnosi się do organu odwoławczego już nie za pośrednictwem organu egzekucyjnego, ale za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżone postanowienie.

Zmiana w pkt 3 lit. b polega na zastąpieniu odesłania do art. 23 zmienianej ustawy wymienieniem organów (ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dyrektora izby administracji skarbowej, samorządowego kolegium odwoławczego) wydających postanowienia w pierwszej instancji.

Zmiana w pkt 3 lit. c polega na dodaniu kolejnej jednostki redakcyjnej - § 3 - w art. 17 wskazującej organy właściwe w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia w sprawie rozstrzygnięcia i zajmowanego przez organ egzekucyjny lub wierzyciela stanowiska w sprawach dotyczących postępowania egzekucyjnego.

Zmiana w pkt 4 oraz w pkt 5 lit. b) jest wynikiem przeniesienia wszystkich uprawnień dyrektora izby celnej jako organu egzekucyjnego na naczelnika urzędu skarbowego.

Zmiana w pkt 6 ma na celu przeniesienie dotychczasowych zadań organów celnych na naczelników urzędów skarbowych. Zmiana art. 55a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – elektroniczne przekazywanie wniosków do Krajowego Rejestru Sądowego.

Zmiany zaproponowane w art. 55a umożliwią przekazywanie wniosków o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Celem ich wprowadzenia jest przyspieszenie i usprawnienie dokonywania w KRS wpisów dotyczących wszczęcia egzekucji należności podatkowych, celnych lub należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w odniesieniu do podmiotów wpisanych do KRS. Szczegółowy sposób dokonywania ww. zgłoszeń oraz sporządzania odpisów dokumentów może zostać określony w rozporządzeniu ministra finansów wydawanym w porozumieniu z ministrem do spraw zabezpieczenia społecznego, Ministrem Sprawiedliwości i ministrem do spraw cyfryzacji.

Zmiana w pkt 7 jest konsekwencją wprowadzonych zmian organizacyjnych. Wprowadza się regulację, zgodnie z którą spór o właściwość między organami egzekucyjnymi rozstrzyga, na wniosek organu egzekucyjnego pozostającego w sporze, dyrektor izby administracji skarbowej właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa - dyrektor izby administracji skarbowej właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie.

Zmiany w pkt 8 i 9 jest wynikiem dostosowania tego przepisu do zmian organizacyjnych.

Zmiany w pkt 10 odnoszą się do poszerzenia regulacji dotyczącej licytacji publicznej o możliwość prowadzenia licytacji w formie elektronicznej – licytacja elektroniczna. Ustawa wprowadza zasady przeprowadzania tej licytacji.

Zaproponowane przepisy dotyczące licytacji elektronicznej są w dużej mierze odzwierciedleniem przepisów normujących tę licytację, określonych w ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269, z późn. zm.). Projekt zakłada jednak nieznaczną modyfikację wskazanych regulacji. Celem zmian przepisów dotyczących licytacji elektronicznej jest m.in. przedłużenie terminu *vacatio legis* niezbędnego do przygotowania

systemu teleinformatycznego, w którym przeprowadzane będą licytacje lub wybór, w trybie zamówień publicznych podmiotu prowadzącego taki system. Ponadto zmiany będą służyły usprawnieniu sposobu przeprowadzania licytacji elektronicznych. Zakłada się umożliwienie samorządowym organom egzekucyjnym samodzielny wybór podmiotu prowadzącego system teleinformatyczny. Przepisy dotyczące licytacji elektronicznej wprowadzone ustawą o administracji podatkowej wprowadzały bowiem zasadę, iż wszystkie administracyjne organy egzekucyjne są zobowiązane do przeprowadzania licytacji elektronicznych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez podmiot podległy lub nadzorowany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, bądź wybrany przez tego ministra. Zatem samorządowe organy egzekucyjne były pozbawione możliwości samodzielnego wyboru podmiotu prowadzącego system teleinformatyczny, za pośrednictwem którego przeprowadza się licytacje elektroniczne. W odniesieniu do licytacji elektronicznej został również dodany przepis analogiczny do art. 105d § 2 zdanie drugie – dotyczącego publicznej licytacji ruchomości, tj. stanowiący, iż nabywca, który nie uiszczy ceny nabycia w terminie określonym w ustawie traci prawo wynikłe z przybicia. Ponadto w projekcie przewidziano możliwość zawieszenia dostępu do systemu teleinformatycznego użytkownikowi, który uzyskał przybicie i nie zapłacił ceny nabycia, bądź nie odebrał nabytej ruchomości, a także wygaśnięcia tego dostępu w przypadku gdy użytkownik w okresie 5 kolejnych lat z niego nie korzysta. Zmiana w pkt 11 wynika z faktu likwidacji organów kontroli skarbowej oraz realizacji zadań z zakresu egzekucji przez naczelnika urzędu skarbowego.

2.2

Art. 37 - ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa

Zmiany w ustawie – Ordynacja podatkowa w przeważającej części mają charakter dostosowawczy do projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Zmiany te obejmują w szczególności:

1) modyfikację w nazewnictwie organów podatkowych, np.: zmiany w art. 3 pkt 14, art. 13 § 1 pkt 1 i 2, § 1a i § 2a, art. 14 § 2, art. 14b § 1, art. 19, art. 20i § 2a, art. 66 § 2 pkt 1, art. 82 § 2c, art. 131 § 1 pkt 2, § 2 pkt 1 i § 3, art. 143 § 2, art. 244 § 3, art. 275 § 2 art. 295 pkt 1, art. 297, art. 299b,

2) zmiany związane z nową organizacją administracji skarbowej (połączenie administracji podatkowej, skarbowej i celnej), co wiąże się z nowym podziałem kompetencji dla poszczególnych organów administracji skarbowej (np.: przejęcie kompetencji organów

kontroli skarbowej, naczelników urzędów celnych i izb celnych przez naczelników urzędów celno-skarbowych, czego konsekwencją jest m. in. zniesienie pojęcia „organy kontroli skarbowej”), np.: art. 13, 14a § 1, § 2 pkt 2, § 3 i 7, art. 14b § 2a, art. 19 § 1 pkt 1-4, art. 20i § 2a, art. 138d § 1, art. 143,

3) zastąpienie postępowania kontrolnego prowadzonego przez organy kontroli skarbowej kontrolą celno-skarbową, np: art. 14a § 3, art. 14b § 4 i 5, art. 20c pkt 2, art. 297 § 1 pkt 1 i 2,

4) powołanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i przejęciu przez ten organ kompetencji Ministra Finansów (z wyjątkiem kompetencji w zakresie legislacji), np.: art. 3 pkt 15, art. 144b § 2, 2 i § 4, art. 181a § 3 (obsługa portalu podatkowego), art. 13 § 2 pkt 1 i 2, art. 221 § 1, art. 244 § 3, art. 248 § 2 pkt 2 i 3 (wydawanie decyzji w trybach nadzwyczajnych), art. 13 § 2 pkt 3, art. 281 § 3, art. 295a (właściwość w sprawach porozumień dotyczących ustalenia cen transakcyjnych, w tym do wydawania decyzji i prowadzenia kontroli), art. 14 § 1 (sprawowanie ogólnego nadzoru w sprawach podatkowych), art. 19 § 1 pkt 2, 4, nowy pkt 4a i pkt 8 (rozstrzyganie sporów kompetencyjnych), art. 43 § 2 (prowadzenie Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych), art. 80a § 2c (przyjmowanie pełnomocnictw do podpisywania deklaracji oraz zawiadomień o ich odwołaniu, składanych w formie dokumentu elektronicznego), art. 82 § 2 (przekazywanie przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, w formie dokumentu elektronicznego - informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej), § 2c i § 3, art. 130 § 4, art. 131 § 2 pkt 2 (wyznaczanie naczelnika urzędu skarbowego w przypadku wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego dotychczas właściwego) i § 3, art. 138d § 3 i 4, art. 138k § 1 (prowadzenie przez Szefa KAS Centralnego Rejestru Pełnomocnictw Ogólnych), art. 141 § 1 pkt 2 (rozpoznawanie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej ponagień, jeżeli sprawa nie została załatwiona przez dyrektora izby administracji skarbowej), art. 291a (właściwość w zakresie kontroli jednoczesnych), art. 294 § 1 pkt 4a, art. 295 pkt 1, art. 297 § 1 pkt 1 (umożliwienie Szefowi KAS dostępu do akt objętych tajemnicą skarbową), art. 299b § 1 i § 3 (wyrażanie zgody Szefa KAS na ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę skarbową, jeśli spełnione przesłanki określone w art. 299b),

5) uwzględnienie w zasadach naliczania odsetek za zwłokę regulacji dotyczących kontroli celno-skarbowej - art. 56a § 3 pkt 1a, art. 56b pkt 2 lit. c.

Ponadto w projektowanym art. 13 § 2c proponuje się wprowadzenie regulacji, w myśl której w zakresie rozstrzygnięcia spraw podatkowych uprawnienia:

- 1) naczelnika urzędu skarbowego jako organu podatkowego pierwszej instancji,
 - 2) dyrektora izby administracji skarbowej jako organu podatkowego pierwszej instancji,
 - 3) dyrektora izby administracji skarbowej jako organu odwoławczego,
- przysługują także radcy skarbowemu, wykonującemu czynności orzecznicze.”;

Jednocześnie rozszerzono niedewolutywny środek zaskarżenia, o którym mowa w art. 221, na decyzje wydane przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Odwołanie od decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego jest rozpatrywane przez ten sam organ.

Projekt zawiera także zmiany o charakterze doprecyzowującym, do których należą:

- 1) zmiana w art. 75 § 4b polegająca na skorygowaniu odesłania (jest odesłanie do § 4, a powinno być do § 4a),
- 2) zmiana w art. 269 § 2; proponowana treść przepisu usuwa wątpliwości, co do wysokości kosztów postępowania, które nie podlegają ustaleniu przez organ podatkowy.

2.3

Art. 38 – ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe

Celem zaproponowanych zmian w ustawie – Prawo bankowe jest dostosowanie przepisów tej ustawy do rozwiązań wprowadzonych w art. 36 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269, z późn. zm.). Wskazana zmiana doprecyzowała zakres informacji, jakich administracyjne organy egzekucyjne oraz centralne biuro łącznikowe mogą żądać od banków (odpowiednio spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowe oraz podmiotów prowadzących rachunki papierów wartościowych lub inne rachunki, na których zapisane są instrumenty finansowe, a także rachunki pieniężne). Projektowana zmiana art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. v ustawy – Prawo bankowe ma na celu jednoznaczne określenie, iż przekazanie określonego zakresu informacji administracyjnym organom egzekucyjnym bądź centralnemu biuru łącznikowemu, na ich wniosek, w związku z wykonywaniem przez te organy ich zadań ustawowych, nie stanowi naruszenia przepisów dotyczących tajemnicy bankowej.

2.4

Art. 47 – ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy

Zmiany w ustawie z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy mają charakter dostosowujący do zmiany nazewnictwa organów oraz podziału zadań planowanych do wykonywania przez poszczególne organy Krajowej Administracji Skarbowej. Dodatkowo, niektóre zmiany mają na celu poprawę sprawności prowadzonych postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe poprzez zwiększenie uprawnień finansowych postępowania przygotowawczego oraz organów nadrzędnych nad nimi, jako organów wyspecjalizowanych w ściganiu sprawców czynów zabronionych określonych w Kodeksie karnym skarbowym. Zapewni to lepszą ochronę finansów publicznych, w szczególności dochodów budżetu państwa.

Zmiana w art. 53 § 31 i uchylenie § 31a w tym artykule mają charakter tylko dostosowujący w zakresie wskazania rodzajów czynności i modyfikacji odesłania do właściwej ustawy, w której będą one określone, czyli do ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.

Zmiany w art. 53 § 37 i § 39 związane są ze zmianami organów w związku z utworzeniem Krajowej Administracji Skarbowej. Likwidacji podlegają urzędy celne oraz zniesiony będzie status inspektorów kontroli skarbowej jako organów. Nowymi finansowymi organami postępowania przygotowawczego będą naczelnik urzędu celno-skarbowego, naczelnik urzędu skarbowego oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Natomiast nowymi organami nadrzędnymi będą dyrektor izby administracji skarbowej oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Organem nadrzędnym będzie nadal minister właściwy do spraw finansów publicznych tyle, że w sprawach należących do właściwości Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Zmiany w art. 83 § 1, art. 114a i art. 114b mają charakter wyłącznie dostosowujący do zmian słownictwa odnoszącego się do czynności określonych w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej.

Zmiany w art. 118 związane są z planowaną strukturą organizacyjną i zadaniami organów KAS. Projekt ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej przewiduje, że naczelnik urzędu celno-skarbowego, naczelnik urzędu skarbowego oraz Szef KAS będą prowadzili postępowania przygotowawcze w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.

Zmiana w art. 122 § 1 pkt 1 Kks polega na uzupełnieniu katalogu przepisów Kpk, w których przez wyrażenie „prokurator” rozumie się także „finansowy organ postępowania przygotowawczego”, o odesłanie do art. 293 § 1 i 4 Kpk. Umożliwi to wydawanie postanowień o zabezpieczeniu majątkowym w postępowaniu przygotowawczym przez finansowe organy postępowania przygotowawczego, samodzielnie bez potrzeby występowania do prokuratora o

wydanie takiego postanowienia. Wydawanie takich postanowień w postępowaniach przygotowawczych prowadzonych samodzielnie przez finansowe organy postępowania przygotowawczego i pod nadzorem organów nadrzędnych nad nimi, stanowi tzw. „czynność wpadkową” i nie wiąże się z przejściem nadzoru przez prokuratora. Wydawanie postanowień o zabezpieczeniu majątkowym samodzielnie przez finansowe organy postępowania przygotowawczego przyczyni się do poprawy efektywności i sprawności prowadzonych postępowań. Należy przy tym podnieść, że nie pogorszy to sytuacji osób, wobec których postanowienie takie będzie wydane, gdyż podobnie jak obecnie, czynność ta podlega kontroli sądowej. Zgodnie bowiem z art. 293 § 3 w zw. z § 4 Kpk w zw. z art. 113 § 1 Kks na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Przepis art. 122 § 1 pkt 1 Kks polega także na uzupełnieniu katalogu przepisów Kpk, w których przez wyrażenie „prokurator” rozumie się także „finansowy organ postępowania przygotowawczego”, o odesłanie do art. 324 § 1 i 2 Kpk.

Zmiana w art. 122 § 1 pkt 3 Kks wskazuje, że uprawnienia Prokuratora Generalnego określone w art. 328 Kpk w zakresie uchylecia prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego będą przysługiwać Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, podczas gdy dotychczas przysługiwały one ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Jest to związane z utworzeniem Krajowej Administracji Skarbowej i planowanym podziałem zadań między organami KAS.

Zmiany w art. 133 Kks związane są z planowaną strukturą organizacyjną i zadaniami organów KAS. W § 1 określono, że naczelnik urzędu administracji skarbowej będzie prowadził postępowania przygotowawcze w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe w zakresie swojego działania, zaś naczelnik urzędu celno-skarbowego będzie prowadził postępowania przygotowawcze w sprawach o pozostałe przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.

Zmiana w art. 135 § 4 Kks polega na wskazaniu, że spór między finansowymi organami postępowania przygotowawczego niemającymi wspólnego organu nadrzędnego będzie rozpatrywał Szef Krajowej Administracji Skarbowej, podczas gdy dotychczas było to uprawnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Jest to związane z utworzeniem Krajowej Administracji Skarbowej i planowanym podziałem zadań między organami KAS.

Zmiana w art. 136 § 1 Kks związana jest z uchYLENIEM art. 118 § 4 Kks.

Zmiany w art. 150 § 3 i 4 Kks związane są z utworzeniem Krajowej Administracji Skarbowej i wyodrębnieniem w jej strukturze Służby Celno-Skarbowej, która m.in. przejmie niektóre dotychczasowe zadania likwidowanej Służby Celnej.

Zmiana proponowana w art. 153 § 1 Kks polega na wprowadzeniu zmian dostosowujących i tak, w razie niezakończenia postępowania przygotowawczego w terminie 3 miesięcy organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, a gdy postępowanie prowadzi lub nadzoruje prokurator - prokurator bezpośrednio przełożony, mogą przedłużyć je na okres do 1 roku. W szczególnie uzasadnionych wypadkach organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, a gdy postępowanie prowadzi lub nadzoruje prokurator – prokurator bezpośrednio przełożony mogą przedłużyć okres postępowania na dalszy czas oznaczony, jednak gdy jest ono prowadzone w formie śledztwa, przedłużenia na okres przekraczający rok dokonuje prokurator nadrzędny nad prokuratorem nadzorującym lub prowadzącym postępowanie.

Zmiana proponowana w art. 153a Kks ma na celu wskazanie wprost w tym przepisie, że w przypadku, jeżeli organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego nie przychyli się do zażalenia na postanowienie, kieruje je do sądu.

Zmiany proponowane w art. 179, art. 180 § 1 i art. 189 Kks mają charakter dostosowujący i związane są ze zmianami w kompetencjach organów w związku z utworzeniem Krajowej Administracji Skarbowej.

2.5

Art. 52 - ustawa z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu

Reorganizacja administracji polegająca na powstaniu Krajowej Administracji Skarbowej obejmuje również regulacje dotyczące ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Zmiany odnoszą się m.in. do organów administracji rządowej właściwych w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy. Zgodnie z projektem organami tymi będą minister właściwy do spraw finansów publicznych, jako naczelny organ informacji finansowej oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jako Generalny Inspektor Informacji Finansowej. W związku z tym, że status Szefa KAS określa ustawa o KAS, to w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu uchyla się dotychczasowe regulacje dotyczące powołania i odwołania Generalnego Inspektora Informacji Finansowej

jako podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów. Szef KAS będzie pełnił rolę GIIFa jako sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów.

W Ministerstwie Finansów (urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a nie instytucji finansowych jak dotychczas) będzie funkcjonowała komórka organizacyjna będąca jednostką organizacyjną KAS, która będzie realizowała zadania GIIFa.

Szereg zmian w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odnosi się do zmiany ministra właściwego ds. instytucji finansowych na ministra właściwego ds. finansów publicznych oraz dostosowaniu zadań do nowej struktury organów KAS. Jednocześnie zmienia się regulację dotyczącą kontroli wypełniania przez instytucje obowiązane, z wyłączeniem Narodowego Banku Polskiego, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wskazując, że kontrolę wykonują jedynie naczelnicy urzędów celno-skarbowych. Kontroli tej nie będą już realizować pracownicy jednostki organizacyjnej wyodrębnionej w tym celu w strukturze Ministerstwa Finansów.

2.6

Art. 84 - ustawa z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne

W ustawie, oprócz zmian dostosowawczych do projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowe, dodano regulacje dotyczące tajemnicy celnej (dotychczas kwestie te były uregulowane w ustawie o Służbie Celnej). Indywidualne dane zawarte w zgłoszeniu celnym oraz innych dokumentach składanych przez zgłaszającego objęte są tajemnicą celną (art. 95b § 1). Tajemnicą celną są również objęte dane zawarte w:

- 1) aktach postępowania celnego oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe;
- 2) dokumentacji rachunkowej organu celnego;
- 3) informacjach uzyskanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego z banków oraz z innych źródeł niż wymienione w § 1.

2. Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązani są funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej oraz członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, którzy w związku z wykonywaniem obowiązków uzyskali dostęp do informacji stanowiących tajemnicę celną.

Osoby te są obowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści:

„Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy celnej. Oświadczam, że są mi znane przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tej tajemnicy.”

Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązane są również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą celną, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.

6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie - Prawo celne stosuje się odpowiednio przepisy art. 294 § 3, 295, 296-297a oraz art. 299-299b i art. 301 Ordynacji podatkowej (dotyczące tajemnicy skarbowej). Naruszenie tajemnicy celnej podlega odpowiedzialności karnej jak za naruszenie tajemnicy skarbowej. Przepisów o tajemnicy celnej nie stosuje się do informacji podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

2.7

Art. 105 - ustawa z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388 oraz 2016 r. poz. 178)

Zmiana ma na celu objęcie obowiązkiem złożenia oświadczenia lustracyjnego, dotyczącego pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z tymi organami w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r., również przez pracowników i funkcjonariuszy KAS, urodzonych przed dniem 1 sierpnia 1972 r. Oświadczenie przedkłada się kierownikowi jednostki organizacyjnej KAS.

2.8

Art. 120 - ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (implementacja wyroku Trybunału Konstytucyjnego)

Zmiana w ustawie o Służbie Celnej polega na dodaniu przepisu mającego na celu implementację wyroku Trybunału Konstytucyjnego RP z dnia 24 listopada 2015 r. sygn. akt K 18/14, w którym TK orzekł, że art. 143 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej jest niezgodny z art. 66 ust. 1 w zw. z art. 92 ust. 1 Konstytucji. Analogiczne rozstrzygnięcie Trybunał Konstytucyjny wydał w odniesieniu do art. 52 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, art. 56 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz art. 11 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

W uzasadnieniu wyroku Trybunał podkreślił, że niekonstytucyjność zaskarżonego przepisu jest skutkiem niezrealizowania przez ustawodawcę obowiązku, który wynika z formalnego aspektu art. 66 ust. 1 Konstytucji. Brak bowiem w zaskarżonym przepisie ustawy o Służbie Celnej określenia publicznego prawa podmiotowego każdej osoby wykonującej pracę do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy oraz – odpowiadających temu prawu – obowiązków szeroko rozumianego pracodawcy. Z uwagi na ten brak art. 66 ust. 1 Konstytucji traci swój gwarancyjny charakter. Mając na względzie rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego należało wprowadzić zmiany w ustawie o Służbie Celnej. Przyjęto przy tym założenie, zgodnie z którym zmiany w przepisach pragmatyki służbowej funkcjonariuszy celnych powinny zmierzać do uregulowania w ustawie zasadniczych spraw dotyczących bezpieczeństwa i higieny służby funkcjonariuszy tej formacji. Sentencja wyroku została ogłoszona dnia 2 grudnia 2015 w Dz. U. poz. 2023. Oznacza to, że w terminie 12 miesięcy od tej daty powinny zostać wydane przepisy, których niekonstytucyjność została orzeczona, tj. ustawa wraz z rozporządzeniem.

Mając powyższe na uwadze nadano nowe brzmienie art. 143 ustawy o Służbie Celnej, które zastąpiło obowiązującą jedynie delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby. Teraz zgodnie z projektem ustawy kierownik jednostki organizacyjnej jest obowiązany zapewnić funkcjonariuszowi bezpieczne i higieniczne warunki służby oraz prowadzić systematyczne szkolenie pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny służby, a funkcjonariusz jest obowiązany do przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny służby oraz przepisów przeciwpożarowych. Pozostawiono delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków bezpieczeństwa i higieny służby i określono, że W sprawach związanych z bezpieczeństwem i higieną służby, w zakresie nieuregulowanym ustawą i rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy działu dziesiątego Kodeksu pracy, z wyłączeniem art. 210, art. 229 § 1 i 8, art. 230, art. 231, art. 232, art. 234-237², art. 237⁷ § 1 pkt 1 i § 2-4, art. 237⁸, art. 237⁹ § 3, art. 237¹¹ § 4, art. 237^{11a}, art. 237¹², art. 237¹³ i art. 237^{13a} ustawy o KAS.

2.9

Art. 154 - ustawa z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw

Zmiana brzmienia art. 63a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ma na celu zapewnienie sprawnego przekazywania dokumentów w związku ze zbiegiem egzekucji, w sytuacji gdy ze względów technicznych przesłanie drogą elektroniczną nie będzie możliwe np. w przypadku wystąpienia awarii. W tej sytuacji do momentu usunięcia przeszkody o charakterze technicznym dokumenty będą doręczane w postaci papierowej.

Przesunięcie terminu wejścia w życie przepisów regulujących elektroniczny sposób przekazywania przez administracyjne organy egzekucyjne zawiadomień o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego lub przez sądowe organy egzekucyjne zawiadomień o zajęciu nadpłaty podatku, dodanych ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, wynika z konieczności opracowania i wprowadzenia nowych rozwiązań informatycznych. Mając na względzie, iż wskazane regulacje odnoszą się do postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez każdy z administracyjnych organów egzekucyjnych, a zatem zarówno naczelników urzędów skarbowych, organy gminy, dyrektorów oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dyrektorów izb celnych, czy marszałków województw, konieczne jest wprowadzenie rozwiązania, które umożliwi sprawne działanie każdemu z powyższych organów egzekucyjnych, przy uwzględnieniu różnorodności posiadanych przez te organy systemów informatycznych.

2.10

Art. 155 - ustawa z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw

Przepis art. 1 pkt 41 i 42 ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., a więc w tym samym terminie co ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej. Zachodzi zatem konieczność dostosowania tego przepisu do stanu prawnego ukształtowanego przez ustawę o Krajowej Administracji Podatkowej. Dostosowanie obejmuje zmianę nazwy dotychczasowego naczelnika urzędu skarbowego.

Zmiany zawarte w pkt 2 i 3 dotyczą zmiany terminu w nich zawartego z 1 stycznia 2017 r. na 1 stycznia 2018 r.

Zmiana zawarta w pkt 4 - propozycja zmiany terminu wejścia w życie przepisów regulujących zastaw skarbowy wprowadzonych ustawą z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw z dnia 1 stycznia 2017 r. na dzień 1 stycznia 2018 r. wynika z konieczności przygotowania odpowiednich narzędzi informatycznych w zakresie Rejestru Zastawów Skarbowych.

III. Rozdział 3. Przepisy uchylające, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Krajowa Administracja Skarbowa przejmie realizację zadań wykonywanych przez kontrolę skarbową, administrację podatkową oraz Służbę Celną, dlatego też przepisy ustaw statuujących te formacje tracą moc, co do zasady z dniem 1 stycznia 2017 r. Dotyczy to ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 553, z późn. zm.), ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578, z późn. zm.), ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1269, z późn. zm.).

W związku z regulacjami przyjętymi w ustawie o KAS znosi się Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, dyrektorów izb skarbowych, dyrektorów izb celnych, dyrektorów urzędów kontroli skarbowej oraz naczelników urzędów celnych. Znosi się również urzędy celne.

Izba skarbowa kontynuuje działalność i staje się izbą administracji skarbowej z dniem 1 września 2016 r. W okresie od 1 września 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. dyrektor izby skarbowej wykonuje swoje zadania przy pomocy izby administracji skarbowej. Z dniem 1 stycznia 2017 r. łączy się izbę administracji skarbowej z izbą celną i urzędem kontroli skarbowej, przy czym izba administracji skarbowej, w związku z połączeniem z izbą celną i urzędem kontroli skarbowej wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki łączonych jednostek bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego te prawa i obowiązki wynikają. Należności i zobowiązania izby skarbowej, izby celnej, urzędu kontroli skarbowej stają się należnościami i zobowiązaniami izby administracji skarbowej.

Bilanse zamknięcia sporządzone przez izbę administracji skarbowej, izbę celną oraz urząd kontroli skarbowej na dzień 31 grudnia 2016 r. stają się bilansem otwarcia sporządzonym przez izbę administracji skarbowej na dzień 1 stycznia 2017 r. (art. 160).

Kolejne zmiany odnoszą się do Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów, które zostaje zniesione z dniem 31 grudnia 2016 r., a z dniem 1 stycznia 2017 r. tworzy się Krajową Szkołę

Skarbowości - mienie obejmujące własność i inne prawa majątkowe Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów staje się mieniem Krajowej Szkoły Skarbowości i przejmuje ona prawa i zobowiązania Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów. Bilans zamknięcia Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów staje się bilansem otwarcia Krajowej Szkoły Skarbowości (art. 161).

Ustawą ustanawia się następujące organy Krajowej Administracji Skarbowej: Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego oraz naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Ponadto tworzy się: Krajową Informację Skarbową, urzędy celno-skarbowe oraz Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, które jest państwową jednostką budżetową (art. 163).

Ustawa wskazuje, że Szef Krajowej Administracji Skarbowej, od dnia 1 lipca 2016 r., wykonuje zadania w zakresie tworzenia i organizacji Krajowej Administracji Skarbowej i może w tym celu wydawać zarządzenia. Również od tego dnia, zadania w zakresie utworzenia urzędu celno-skarbowego wykonuje dyrektor izby skarbowej.

W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze zarządzenia, powoła i określi zakres zadań pełnomocnika do spraw utworzenia Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej. Pełnomocnik do spraw organizacji Krajowej Informacji Podatkowej przekształca się z dniem 1 lipca 2016 r. w Pełnomocnika do spraw organizacji Krajowej Informacji Skarbowej – obaj pełnomocnicy podlegają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

Do czasu powołania dyrektora Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej zadania dyrektora Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje Pełnomocnik (art. 164).

Celowość utworzenia nowej jednostki - Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, zwane dalej „Centrum Informatyki KAS”.

Centrum Informatyki KAS powstanie na bazie zasobów (majątkowych, osobowych, kompetencyjnych) funkcjonujących dotychczas w strukturze centrali Ministerstwa Finansów – tj. częściowo Departamentu Informatyzacji oraz częściowo z lokalnych zasobów jednostek terenowych. Centrum Informatyki będzie koncentrować się na potrzebach i zadaniach Krajowej Administracji Skarbowej oraz uwolni jednostki organizacyjne KAS od kosztów związanych z zakupem i utrzymaniem infrastruktury teleinformatycznej na potrzeby centralnych systemów

informatycznych KAS. Niewątpliwą korzyścią dla jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej wynikającą z utworzenia Centrum Informatyki KAS jest scentralizowanie zarządzania usługami informatycznymi KAS. Zapewni to sprawne funkcjonowanie oraz racjonalne rozwijanie systemów informatycznych resortu finansów.

3.1 W zakresie zasobów kadrowych przyjęto następujące zasady kontynuacji zatrudnienia/służby.

W pierwszej kolejności uregulowano zasady kontynuacji pracy/służby w przekształconych, łączonych i znoszonych jednostkach do dnia 30 czerwca 2017 r.

Zgodnie z art. 165 ustawy osoby zatrudnione w izbach skarbowych stają się z dniem 1 września 2016 r., nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., pracownikami zatrudnionymi w izbach administracji skarbowej i zachowują ciągłość pracy i służby. Osoby te, nie później niż do dnia 31 lipca 2016 r., otrzymują pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulega ono zmianie. Brak informacji w tym terminie jest równoznaczny z wykonywaniem obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu.

Osoby zatrudnione w jednostkach łączonych albo znoszonych oraz funkcjonariusze celni pełniący służbę w tych jednostkach albo w Ministerstwie Finansów oraz pracownicy wykonujący zadania Krajowej Administracji Skarbowej zatrudnieni w Ministerstwie Finansów, stają się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., odpowiednio pracownikami zatrudnionymi w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, albo funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej, pełniącymi służbę w jednostkach KAS i zachowują ciągłość pracy i służby.

Takie same zasady odnoszą się do pracowników izb skarbowych zatrudnionych przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS w Izbie Skarbowej w Bydgoszczy, Katowicach, Łodzi, Poznaniu i Warszawie realizujących zadania w biurach Krajowej Informacji Podatkowej oraz w Izbie Celnej w Katowicach realizujących zadania informacji celnej - stają się, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., pracownikami Biura Krajowej Informacji Skarbowej.

Z kolei pracownicy zatrudnieni przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS w Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów stają się, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., pracownikami Krajowej Szkoły Skarbowości.

Podobnie jak w przypadku izb skarbowych osoby zatrudnione oraz pełniące służbę w jednostkach łączonych albo znoszonych, nie później niż do dnia 30 listopada 2016 r., otrzymują pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulega ono

zmianie, a brak informacji w tym terminie jest równoznaczny z wykonywaniem obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu.

Wprowadza się również regulację (art. 166), że nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r.:

1) pracownicy wywiadu skarbowego i pracownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, oraz funkcjonariusze celni są uprawnieni, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., do wykonywania i realizacji zadań na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2, 13-16, art. 14 ust. 1 pkt 8 ustawy o KAS,

2) pracownicy wywiadu skarbowego są uprawnieni, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., do wykonywania czynności na podstawie art. 110-125 i art. 128 ustawy o KAS.

W dalszej kolejności ustawa określa zasady składania propozycji kontynuacji zatrudnienia/służby po 30 czerwca 2017 r.

I tak, zgodnie z art. 167, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej, dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości oraz Dyrektor Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, składają pracownikom oraz funkcjonariuszom celnym, pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby. Podobnie, Dyrektor Generalny Ministerstwa Finansów, w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, składa pracownikom oraz funkcjonariuszom celnym wykonującym zadania Krajowej Administracji Skarbowej odpowiednio zatrudnionym albo pełniącym służbę w Ministerstwie Finansów, w tym samym terminie, pisemną propozycję pracy określającą nowe warunki zatrudnienia, a Szef Krajowej Administracji Skarbowej składa propozycję pełnienia służby funkcjonariuszom celnym pełniącym służbę w Ministerstwie Finansów.

Natomiast Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w porozumieniu z Dyrektorem Generalnym Ministerstwa Finansów, przedkłada pracownikom wykonującym zadania Krajowej Administracji Skarbowej zatrudnionym w Ministerstwie Finansów, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pełnienia służby określającą nowe warunki pełnienia służby.

Powyższe propozycje uwzględniają posiadane kwalifikacje pracownika/funkcjonariusza i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Funkcjonariusz, który w dniu otrzymania propozycji zatrudnienia jest uprawniony do świadczeń, o których mowa w art. 93 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej,

na jego wniosek jest przenoszony do izby administracji skarbowej właściwej ze względu na miejsce stałego zamieszkania. W takim przypadku otrzymuje również propozycję określającą nowe warunki pełnienia służby.

Propozycja pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej stanowi decyzję ustalającą warunki pełnienia służby. W terminie 14 dni od dnia doręczenia propozycji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku nieotrzymania albo nieprzyjęcia propozycji zatrudnienia w terminie do dnia 31 maja 2017 r. stosunki pracy oraz stosunki służbowe osób odpowiednio zatrudnionych albo pełniących służbę w izbach administracji skarbowych, jednostkach łączonych albo znoszonych, wygasają z dniem 30 czerwca 2017 r. Pracownik oraz funkcjonariusz celny składają oświadczenie w sprawie decyzji co do przyjęcia propozycji. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracownikom oraz funkcjonariuszom celnym przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy o Służbie Celnej.

Przepisów dot. wygaśnięcia stosunków pracy oraz świadczeń przysługujących z tego tytułu nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których mają zastosowanie przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (art. 169).

W przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby art. 170 statuuje zasady dotyczące kontynuacji zatrudnienia/służby. Przyjmuje się, że stosunki pracy oraz stosunki służby przekształcają się odpowiednio w stosunki pracy albo w stosunki służby w Służbie Celno-Skarbowej. W tym przypadku nie składa się wymaganych przez ustawę o KAS oświadczeń majątkowych ani ponownego ślubowania.

W dalszej kolejności normuje się zasady przyznania stopni funkcjonariuszom z korpusu oficerów i generałów Służby Celnej, którzy przyjęli propozycję zatrudnienia w jednostkach KAS i na podstawie mianowania w służbie cywilnej stają się urzędnikami służby cywilnej. W zależności od korpusu w Służbie Celnej będą przyznawane stopnie w służbie cywilnej. Stosunek służbowy funkcjonariusza, który nie wyraził zgody na propozycję zatrudnienia na podstawie mianowania w służbie cywilnej przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Nowi urzędnicy jak i pracownicy służby cywilnej są

zwolnieni z odbywania służby przygotowawczej, o której mowa w ustawie o służbie cywilnej oraz nie podlegają pierwszej ocenie w służbie cywilnej.

Ustawa wprowadza także ogólną zasadę zachowania przez pracowników i funkcjonariuszy celnych ciągłości pracy albo służby. Do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej oraz pracy w jednostkach organizacyjnych KAS, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne funkcjonariuszowi oraz pracownikowi wlicza się okres służby w Służbie Celnej, lub pracy w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej, izbach skarbowych i urzędach skarbowych, urzędach kontroli skarbowej, Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów, Ministerstwie Finansów.

W art. 171 wprowadza się regulację dotyczącą powołania na stanowisko dyrektora izby administracji skarbowej, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego, dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości albo dyrektora Centrum Informatyki KAS; powołanie to jest równoznaczne z przyjęciem propozycji pracy albo pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

Ustawa określa także zasady korzystania w 2017 r. z prawa do dodatkowego urlopu wypoczynkowego urzędników służby cywilnej i z dodatkowego urlopu wypoczynkowego oraz urlopu zdrowotnego funkcjonariuszy celnych.

Funkcjonariusz, który przyjął propozycję pracy nie jest zobowiązany do zwrotu równowartości pieniężnej składników umundurowania oraz kosztów, o których mowa w art. 132 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (art. 172).

Przepis art. 173 jest regulacją przejściową określającą zasady przyznawania świadczeń socjalnych funkcjonariuszom w 2017 r.

W roku 2017 funkcjonariuszom, o których mowa w art. 165 ust. 3, świadczenia socjalne są przyznawane na podstawie art. 210 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, zwanej dalej „ustawą o KAS”, a pracownikom, o których mowa w art. 165 ust. 1-5, z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych utworzonego zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

W terminie do dnia 31 marca 2017 r., pracownicy oraz funkcjonariusze są obowiązani do złożenia pisemnej informacji dotyczącej powstania pomiędzy nimi a osobami będącymi

funkcjonariuszami albo zatrudnionymi w jednostkach organizacyjnych KAS stosunku małżeństwa, stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie, powinowactwa pierwszego stopnia, przysposobienia, opieki lub kurateli a także prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego. W przypadku powstania podległości służbowej osoby takie nie mogą być zatrudnione albo pełnić służby w jednostkach organizacyjnych KAS. W przypadku niezłożenia informacji w tym terminie z powodu nieobecności informację składa się pierwszego dnia po stawieniu się do służby/pracy (art. 174).

Również w terminie do 31 marca 2017 r. osoby urodzone przed dniem 1 sierpnia 1972 r. muszą złożyć oświadczenie lustracyjne. W przypadku wcześniejszego złożenia oświadczenia lustracyjnego należy złożyć właściwemu organowi jedynie informację o uprzednim złożeniu tego oświadczenia (art. 175).

W zakresie procesu zatrudniania/przyjmowania do służby przyjęto zasadę, że postępowania kwalifikacyjne, nabory oraz rekrutacje wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów kończą się z dniem 31 grudnia 2016 r. (art. 176).

Służba przygotowawcza funkcjonariusza celnego rozpoczęta i nie zakończona przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS, jest realizowana dalej na podstawie przepisów tej ustawy, a funkcjonariuszowi celnemu zalicza się dotychczas odbyte szkolenia oraz złożone albo potwierdzone egzaminy (art. 177).

Przepis art. 178 reguluje sposób prowadzenia spraw dyscyplinarnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS. Postępowania te są prowadzone nadal na podstawie działu VII rozdział 2 ustawy o KAS, chyba że przepisy dotychczasowe są względniejsze dla obwinionego. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego, powołanego na podstawie ustawy o Służbie Celnej z dniem wejścia w życie ustawy o KAS kończy się. Również kontynuowane będą sprawy wszczęte i niezakończone prowadzone na podstawie ustawy o służbie cywilnej, które będą prowadzone przez komisje dyscyplinarne właściwe dla jednostki organizacyjnej KAS, w której obwiniony będzie wykonywał obowiązki służbowe po dniu wejścia w życie ustawy o KAS; wszystkie dotychczas podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy.

Ustawa wskazuje również zasady dokonywania ocen okresowych członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w przekształcanej, łączonej albo znoszonej jednostce organizacyjnej oraz funkcjonariusza celnego pełniącego służbę w tej jednostce. Ocenę taką sporządza się, jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 12 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy (art. 179).

W art. 180 zawarte są regulacje przejściowe związane z problematyką ustawy o doradztwie podatkowym, ustawy o biegłych rewidentach i ustawy o finansach publicznych. Dotyczą one zasad składania przez inspektorów kontroli skarbowej oraz funkcjonariuszy celnych egzaminów na doradcę podatkowego oraz przez inspektorów kontroli skarbowej egzaminów na biegłego rewidenta, a także nabywania statusu audytora wewnętrznego. Do stażu służby funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej w Służbie Celno-Skarbowej, o którym mowa w ustawie o doradztwie podatkowym, który przed dniem wejścia w życie ustawy pełnił służbę stałą w Służbie Celnej, wlicza się odbytą przez niego przed dniem wejścia w życie ustawy służbę w organach celnych (art. 181).

W zakresie ustawy o doradztwie podatkowym postanawia się także, że wykaz pytań i zadań egzaminacyjnych, o którym mowa w tej ustawie ustalony przez Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego przed dniem wejścia w życie ustawy i obowiązujący do dnia jej wejścia w życie, zachowuje moc do dnia ustalenia nowego wykazu pytań i zadań egzaminacyjnych uwzględniającego zmiany wprowadzone niniejszą ustawą w ustawie o doradztwie podatkowym, nie dłużej jednak niż przez 4 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy wprowadzającej (art. 221).

Sprawy ze stosunku służbowego zaistniałe przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS będą rozpatrywane według przepisów dotychczasowych, przez organy KAS właściwe w takich sprawach po wejściu w życie ustawy o KAS (art. 182).

3.2 W zakresie kontynuacji działalności jednostek Krajowej Administracji Skarbowej po reorganizacji przyjęto następujące rozwiązania.

W celu zachowania płynności w realizacji zadań i stopniowego wdrażania nowych regulacji bez uszczerbku dla wykonywania zadań ustawowych przewiduje się okres trzyletni na zmiany dotyczące legitymacji służbowych, składników umundurowania, oznakowania pojazdów i jednostek pływających i samochodów służbowych oraz decyzji dotyczących przydzielenia broni służbowej. Termin ważności legitymacji służbowych wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS pracownikom izby skarbowej, urzędu kontroli skarbowej, wywiadu skarbowego, wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej oraz funkcjonariuszom celnym i inspektorom kontroli skarbowej jest utrzymany do czasu wydania nowych legitymacji, z tym że nie będą one ważne dłużej niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy o KAS. Taki sam okres czasu będą ważne składniki umundurowania (art. 183) oznakowanie pojazdów służbowych i jednostek pływających Służby Celnej oraz pojazdów służbowych kontroli skarbowej. Obowiązki służbowe mogą być wykonywane w dotychczasowych składnikach umundurowania (jak również oznaczenia dotyczące stopni służbowych) nie dłużej niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy o KAS. Również 3 lata zachowują ważność decyzje w sprawie przydzielenia broni służbowej wydane przez organy kontroli skarbowej i organy Służby Celnej (art. 183-186).

Z mocy ustawy mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb skarbowych, izb celnych i urzędów kontroli skarbowej oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb skarbowych, izb celnych i urzędów kontroli skarbowej staje się mieniem będącym odpowiednio w dyspozycji lub w trwałym zarządzie właściwych miejscowo izb administracji skarbowej, natomiast mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb skarbowych oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb skarbowych, użytkowane przez biura Krajowej Informacji Podatkowej w tych izbach, stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie urzędu Krajowej Informacji Skarbowej (art. 187).

Szczególną regulację przyjęto w stosunku do mienia znajdującego się w dyspozycji Ministra Finansów i urzędów kontroli skarbowej oraz nieruchomości znajdujących się w trwałym zarządzie Ministra Finansów użytkowanych przez wywiad skarbowy w celu realizacji ustawowych zadań – stają się one mieniem oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie odpowiednio w dyspozycji Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz urzędów celno-skarbowych użytkowanym przez wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu obsługującego

Ministra Finansów podlegające Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz przez wyodrębnione komórki organizacyjne urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze (art. 188).

Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, z dniem jego utworzenia, zostanie wyposażone w nieruchomości niezbędne do jego działalności przez Ministra Skarbu Państwa. W pozostałe składniki tj. sprzęt i wyposażenie wraz z komputerami i bazą danych oraz inne mienie niezbędne do wykonywania zadań przez Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej zostanie ono wyposażone nieodpłatnie przez Ministra Finansów, Dyrektora Generalnego w MF oraz kierowników jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Finansów.

Ustawa stanowi także, że Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej przejmuje prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez Ministra Finansów lub Ministerstwo Finansów, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministra Finansów, w zakresie dostarczania informatycznych usług aplikacyjnych będących przedmiotem działalności Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie dostarczania usług informatycznych, w tym finansowanych albo dofinansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Podobnie należności i zobowiązania Ministra Finansów lub Ministerstwa Finansów, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministra Finansów, związane z przejętym przez Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej mieniem, oraz wynikające z umów i porozumień, stają się należnościami i zobowiązaniami Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej (art. 189).

Należności i zobowiązania przekształconych, łączonych oraz znoszonych urzędów i znoszonych organów, w sprawach organizacyjno-finansowych oraz z zakresu służby i pracy, stają się należnościami i zobowiązaniami właściwych jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej lub organów Krajowej Administracji Skarbowej.

Prawa i obowiązki przekształconych, łączonych oraz znoszonych urzędów i znoszonych organów, przejmują odpowiednie jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej lub organy Krajowej Administracji Skarbowej (art. 190).

Przepisy art. 191 i art. 192 mają na celu zapobiegnięciu wygaszenia dotychczas zawartych porozumień przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej oraz przez Szefa Służby Celnej. W tym celu stanowi się, że w ich miejsce wstępuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, a zawarte porozumienia odnoszą się również do dotychczas uprawnionych pracowników wywiadu skarbowego i funkcjonariuszy celnych.

Zgodnie z art. 193 zasoby archiwalne archiwum wyodrębnionego wykonującego zadania archiwum wyodrębnionego komórek organizacyjnych wykonujących czynności wywiadu skarbowego w Ministerstwie finansów oraz zadania archiwów wyodrębnionych komórek organizacyjnych wykonujących czynności wywiadu skarbowego w urzędach kontroli skarbowej przejmuje archiwum wyodrębnione wyodrębnionych komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Z uwagi na przejęcie przez Szefa KAS szeregu zadań dotychczas realizowanych przez Ministra Finansów, do Szefa KAS będzie należało również prowadzenie od dnia 1 stycznia 2017 r. następujących rejestrów (art. 194):

- 1) Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz.1314 z późn. zm.);
- 2) Centralnego Rejestru Pełnomocnictw Ogólnych, o którym mowa w art. 138d § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.);
- 3) Centralnego Rejestru Danych Podatkowych, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269, z późn. zm.);
- 4) Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych, o którym mowa w art. 43 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- 5) wykazu podmiotów dokonujących dostawy towarów, które złożyły kaucję gwarancyjną, o którym mowa w art. 105c ust. ustawy z dnia 11 marca 2004 r. ustawy o podatku od towarów i usług;
- 6) bazy danych Systemu Wymiany Informacji dotyczących Podatku Akcyzowego (SEED), o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;

7) pośredniczących podmiotów tytoniowych, o którym mowa w art. 20a ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

3.3 Przepisy przejściowe dotyczące kontynuacji postępowań/czynności/kontroli.

Ustawa wprowadzająca określa zasady prowadzenia wszczętych i niezakończonych na gruncie dotychczasowych przepisów postępowań karnych, karnych skarbowych, podatkowych, celnych, egzekucyjnych, zabezpieczających, sądowych, a także kontroli i innych podejmowanych czynności, przyjmując zasadę ich kontynuacji. W tym celu również wprowadza się przepis (art. 234) utrzymujący w mocy wszystkie dotychczas wykonane czynności w ramach tych działań.

Szczegółowe zasady kontynuacji określają przepisy art. 195-215 ustawy.

Ustawa nie odnosi się do spraw prowadzonych przez urzędy skarbowe/naczelników urzędów skarbowych, ponieważ, w stosunku do nich, poza pewnymi wyjątkami, nie następuje przejęcie zadań. Wyjątki dotyczą np. sytuacji, w których, zgodnie z ustawą o KAS, zadania dotychczas wykonywane przez urzędy skarbowe będą teraz wykonywane przez urzędy celno-skarbowe. W sytuacji, w której określone zadanie pozostaje w urzędzie skarbowym ustawa wprowadzająca nie zawiera takich regulacji.

Na uwagę zasługują regulacje dotyczące zmian w zakresie kompetencji niektórych organów. Jak w przypadku organów nadrzędnych nad finansowymi organami postępowania przygotowawczego - zadania dyrektorów izb skarbowych, dyrektorów izb celnych i Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej pełniących te funkcje w sprawach, o których mowa w art. 195 przejmują odpowiednio właściwi dyrektorzy izb administracji skarbowej.

Z uwagi na przejęcie od Ministra Finansów przez Szefa KAS roli organu podatkowego w sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, po dniu wejścia w życie ustawy, właściwym jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej. To samo dotyczy sytuacji, w której postępowanie podatkowe lub celne było prowadzone przez Ministra Finansów.

Również Szef KAS przejmie do swojego prowadzenia wszczęte i niezakończone kontrole oświadczeń majątkowych prowadzone na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej.

Także do Szefa KAS będzie należało rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie decyzji wydanych w pierwszej instancji przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

Rolę GIKS-a oraz Szefa Służby Celnej w również postępowaniach sądowych przejmuje Szef KAS. Dotyczy to zarówno postępowań toczących się, jak i postępowań, które mogą być dopiero wszczęte.

To również Szef KAS będzie nadal prowadził audyty rozpoczęte i niezakończone przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, a także kontrole podatkowe prowadzone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 281 § 3 ustawy Ordynacja podatkowa (art. 209).

Zgłoszenia, powiadomienia i informacje dotyczące rejestracji w zakresie podatku akcyzowego, złożone na podstawie ustawy o podatku akcyzowym właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za złożone organom właściwym w sprawach rejestracji w zakresie podatku akcyzowego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 212).

Postępowania w sprawach wynikających z przepisów ustawy o podatku akcyzowym wszczęte i niezakończone ostatecznym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie ustawy, przejmuje organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym wszystkie już podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy (art. 213).

W sprawach dotyczących wydawania interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego wszczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy wprowadzającej organem właściwym jest dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej. Wszystkie podjęte w tych sprawach czynności pozostają w mocy (art. 214).

Postępowania w sprawach opłaty paliwowej wynikające z przepisów ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, wszczęte i niezakończone ostatecznym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie ustawy, przejmuje organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy (art. 215).

W sprawach wynikających z przepisów ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym dotyczących wznowienia postępowań w przedmiocie opłaty paliwowej zakończonych decyzją ostateczną, stwierdzenia nieważności oraz uchylecia lub zmiany takiej decyzji, właściwe są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy (art. 216).

Informacje o opłacie paliwowej, o których mowa w ustawie o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym złożone właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za złożone organom właściwym do przyjmowania takich informacji po dniu wejścia w życie ustawy (art. 217).

Opłatę paliwową wpłaconą na podstawie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym na wyodrębniony rachunek bankowy izby celnej właściwej dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego, uznaje się za opłatę paliwową wpłaconą na wyodrębniony rachunek bankowy izby administracji skarbowej właściwej dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego (art. 218).

Organami właściwymi do uzyskania od Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych informacji o odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru systemu zapasów interwencyjnych, w przypadku wydania przed dniem wejścia w życie ustawy decyzji administracyjnych, o których mowa w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, są organy właściwe do uzyskania tych informacji po dniu wejścia w życie ustawy (art. 219).

Informacje uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy przez właściwego naczelnika urzędu celnego na podstawie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym od Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych o odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru systemu zapasów interwencyjnych, uznaje się za informacje uzyskane przez organy właściwe do uzyskania tych informacji po dniu wejścia w życie ustawy (art. 220).

3.4 W zakresie przepisów dotyczących zmian w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym wprowadza się następujące regulacje przejściowe.

Rolę wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym przejmuje naczelnik urzędu skarbowego; przepisy przejściowe odnoszą się do sytuacji, w których czynności dokonywane były przez inne organy (tj. dyrektora izby celnej).

W odniesieniu do powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy obowiązków z tytułu:

- 1) należności celnych i innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów,
- 2) podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów,
- 3) podatku akcyzowego,
- 4) podatku od gier oraz dopłat,
- 5) opłaty paliwowej, wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego określony na podstawie przepisów wydanych na podstawie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Naczelnik urzędu skarbowego wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej jako wierzyciela.

W postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez dyrektora izby skarbowej i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy wierzycielem staje się dyrektor izby administracji skarbowej.

Pozostają w mocy wysłane upomnienia, tytuły wykonawcze, postanowienia zawierające stanowisko dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej oraz inne czynności dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela podjęte w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy wprowadzającej.

Postępowania w sprawie stanowiska dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela wszczęte na podstawie art. 34 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, są dalej prowadzone odpowiednio przez naczelnika urzędu skarbowego wyznaczonego na podstawie art. 5 § 1a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i dyrektora izby administracji skarbowej (art. 222).

Postępowania egzekucyjne, wszczęte przez dyrektora izby celnej i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego ustalonego według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego. Naczelnik ten wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej jako organu egzekucyjnego (art. 223).

W zakresie kontynuacji postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających, wszczętych przez dyrektora izby celnej i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, stanowi się, że są one dalej prowadzone przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego ustalonego według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego, a czynności podjęte przez dotychczasowe organy w postępowaniu egzekucyjnym pozostają w mocy. Ponadto wskazany powyżej naczelnik urzędu skarbowego kontynuuje postępowania wszczęte przez dyrektora izby celnej jako organu egzekucyjnego (art. 224).

Kontrolę prawidłowości realizacji środka egzekucyjnego, o której mowa w art. 71a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w miejsce dyrektora izby celnej, przeprowadza naczelnik urzędu skarbowego (art. 225).

W prawa i obowiązki dyrektora izby celnej w postępowaniach sądowych wszczętych i niezakończonych w sprawie zwolnienia rzeczy lub prawa majątkowego spod egzekucji również wstępuje naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego (art. 226).

Natomiast właściwy dyrektor izby administracji skarbowej wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby skarbowej oraz dyrektora izby celnej w postępowaniach sądowych wszczętych skargami w związku postępowaniami egzekucyjnymi lub zabezpieczającym (art. 227).

Naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zawiadamia zobowiązanego o zmianie wierzyciela lub organu egzekucyjnego przy pierwszej podjętej czynności do zobowiązanego, a w przypadku rozłożenia na raty zapłaty kosztów egzekucyjnych i nieuiszczenia rat do dnia wejścia w życie ustawy także o numerze rachunku bankowego (art. 228).

Właściwym w zakresie rozstrzygnięć wydanych przez dyrektora izby celnej jako wierzyciela i organu egzekucyjnego przed dniem wejścia w życie ustawy jest obecnie dyrektor izby administracji skarbowej (art. 229).

Ustawa wprowadzająca reguluje również sytuację, w której egzekucja, postępowanie egzekucyjne zostały zakończone przez dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie ustawy – wówczas do rozpatrzenia wniosków złożonych na podstawie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji właściwy jest naczelnik urzędu skarbowego ustalony według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego (art. 230).

Do należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez dyrektora izby celnej stosuje się art. 66 § 4 pkt 3, zgodnie z którym nie pobiera się opłaty komorniczej od należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez urząd skarbowy lub naczelnika urzędu skarbowego (art. 231).

Do rozliczania formularzy mandatu karnego lub serii i numerów mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, odpowiednio wydanych lub przydzielonych przez dyrektora izby skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, właściwy jest właściwy miejscowo dyrektor izby administracji skarbowej (art. 232).

Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS rozpatruje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością dyrektora izby skarbowej albo dyrektora izby celnej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS rozpatruje dyrektor izby administracji skarbowej.

Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością naczelnika urzędu celnego albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS rozpatruje naczelnik urzędu celno-skarbowego (art. 233)

Wprowadza się ogólną zasadę, zgodnie z którą czynności podjęte w postępowaniach i w kontrolach, o których mowa w art. 193 - 232 ustawy wprowadzającej pozostają w mocy (art. 234).

Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, kończy się kadencja Rady Konsultacyjnej Służby Celnej, powołanej na podstawie art. 16 ustawy o Służbie Celnej (art. 235).

Ilekcroć przepisy ustaw podatkowych odnoszą się do naczelnika urzędu skarbowego jako organu podatkowego przepisy te stosuje się odpowiednio do komisarza skarbowego, wykonującego czynności orzecznicze (art. 236).

3.5 Przepis regulujący obowiązywanie aktów wykonawczych – art. 237

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 5 ust. 2, art. 11b ust. 7, art. 11c ust. 3, art. 36c ust. 17, art. 36ca ust. 5, art. 36f ust. 4 i 5, art. 37 ust. 3, oraz art. 37a ust. 5 ustawy o kontroli skarbowej, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 5, art. 66 ust. 6, art. 92 ust. 6, art. 115 ust. 18, art. 116 ust. 7, art. 124, art. 127 ust. 2, art. 128 ust. 5, art. 131 ust. 6 oraz art. 132 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

2) art. 11g ust. 4 ustawy o kontroli skarbowej, zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 137 pkt 1 i 3 oraz art. 206 ust. 4 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

3) art. 4 ust. 3, art. 8 ust. 11, art. 30 ust. 7 i 8, art. 42 ust. 5, art. 46 ust. 6, art. 47 ust. 11, art. 48 ust. 3, art. 49 ust. 1 pkt 1-3, art. 50 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 51a, art. 64 ust. 9, art. 72 ust. 6 i 7, art. 77 ust. 4, art. 80 ust. 6, art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90, art. 92 ust. 4, art. 93 ust. 3, art. 100 ust. 3, art. 101 ust. 6, art. 111 ust. 4, art. 112 ust. 12, art. 115 ust. 10, art. 120 ust. 7, art. 121 ust. 3, art. 123 ust. 10, art. 125a ust. 2, art. 128 ust. 2, art. 129 ust. 5, art. 135 ust. 2, art. 136 ust. 2, art. 141 ust. 2, art. 142 ust. 2, art. 154 ust. 4, art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 3, art. 158 ust. 2, art. 160 ust. 3, art. 186 ustawy o Służbie Celnej, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 3, art. 49 ust. 3, art. 50 ust. 3 i 4, art. 63 ust. 5, art. 66 ust. 6, art. 67 ust. 3, art. 86 ust. 1 pkt 1-3, art. 87 ust. 1 pkt 1-4, art. 88 ust. 1 pkt 1-3, art. 89 pkt 1 i 2, art. 96 ust. 4 i 5, art. 108 ust. 1 pkt 1-6, art. 131 ust. 6, art. 132, art. 133 ust. 12, art. 150 ust. 6 i 7, art. 152 ust. 4, art. 157 ust. 2, art. 160 ust. 2, art. 164, art. 166 ust. 4, art. 167 ust. 3, art. 173 ust. 3, art. 174 ust. 5, art. 186 ust. 4, art. 187 ust. 20, art. 190 ust. 10, art. 195 ust. 7, art. 196 ust. 3, art. 198 ust. 8, art. 201 ust. 2, art. 203 ust. 2, art. 204 ust. 6, art. 210 ust. 2, art. 211 ust. 2, art. 217 ust. 2, art. 218 ust. 2, art. 239 ust. 4, art. 241 ust. 2, art. 242 ust. 3, art. 243 ust. 2, art. 245 ust. 3, art. 272 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

4) art. 15 ust. 7, art. 67 ust. 2, art. 70 pkt 2 oraz art. 131 ust. 4 ustawy o Służbie Celnej, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 7, art. 137 pkt 2 i 4 oraz art. 206 ust. 4 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Z uwagi na przedłużenie okresu obowiązywania rozporządzeń wydanych na podstawie delegacji określonych w ustawie o Służbie Celnej, w celu uniknięcia wątpliwości co do zakresu ich stosowania ustawa wprowadza przepis, w którym wskazuje sposób rozumienia pojęć używanych w wydanych aktach prawnych. I tak, ilekroć w ww. rozporządzeniach, jest mowa o:

- 1) „funkcjonariuszu celnym” należy przez to rozumieć „funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej”,
- 2) „Służbie Celnej” należy przez to rozumieć odpowiednio „Służbę Celno-Skarbową” albo „Krajową Administrację Skarbową”,
- 3) ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej lub określonych jej przepisach należy rozumieć ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej lub odpowiednie jej przepisy;
- 4) „Szefie Służby Celnej” należy przez to rozumieć „Szefa Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 5) „Zastępcy Szefa Służby Celnej” należy przez to rozumieć „Zastępcę Szefa Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 6) „dyrektorze izby celnej” albo „izbie celnej” należy przez to rozumieć odpowiednio „dyrektora izby administracji skarbowej” albo „izbę administracji skarbowej”;
- 7) „naczelniku urzędu celnego” albo „urzędzie celnym” należy przez to rozumieć odpowiednio „naczelnika urzędu celno-skarbowego” albo „urząd celny”;
- 8) „Dniu Służby Celnej” należy przez to rozumieć „Dzień Krajowej Administracji Skarbowej”.

Ilekroć w rozporządzeniach, o których mowa w ust. 1, jest mowa o stopniach służbowych w Służbie Celnej należy rozumieć stopnie służbowe w Służbie Celno-Skarbowej.

Ilekroć przepisy ustaw podatkowych odnoszą się do naczelnika urzędu skarbowego jako organu podatkowego przepisy te stosuje się odpowiednio do radcy skarbowego (art. 236).

Do wyczerpania nakładów druków formularzy, których wzory zostały określone na podstawie odrębnych przepisów zmienianych przepisami ustawy, druki te mogą być stosowane jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2017 r. (art. 238).

Przepis art. 239 dotyczy kwestii związanych z przejściem od wojewodów przez naczelników urzędów skarbowych kompetencji do poboru należności wynikających z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego. Pracownicy komórek organizacyjnych urzędów wojewódzkich, właściwych do obsługi spraw związanych z należnościami wynikającymi z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego, stają się pracownikami właściwych miejscowo izb skarbowych odpowiednio z dniem 1 stycznia 2017 r., 1 stycznia 2018 r. oraz 1 stycznia 2019 r. W przypadku gdy nie jest możliwe zatrudnienie pracownika będącego członkiem korpusu służby cywilnej, przejętego w powyższym trybie, na stanowisku o tej samej nazwie, na którym był zatrudniony w urzędzie wojewódzkim, pracownika tego zatrudnia się na stanowisku należącym do tej samej grupy stanowisk zgodnie z wykazem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 99 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Przed przejściem pracownika, będącego członkiem korpusu służby cywilnej, sporządza się ocenę okresową tego pracownika, jeżeli od dnia sporządzenia jego ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 6 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy. Dyrektor izby skarbowej w terminie do dnia 31 października 2016 r. zawiera porozumienie z właściwym miejscowo wojewodą określające liczbę pracowników, którzy staną się pracownikami właściwej miejscowo izby skarbowej w terminach określonych powyżej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej obsługi spraw związanych z poborem należności wynikających z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego oraz liczbę spraw mandatowych prowadzonych w urzędach wojewódzkich na podstawie mandatów nakładanych w roku kalendarzowym. Porozumienie może zawierać również postanowienia dotyczące przekazania właściwej miejscowo izbie skarbowej wyposażenia stanowisk pracy.

Dyrektor generalny urzędu wojewódzkiego, w terminie 14 dni przed dniem przejścia pracownika:

- 1) informuje na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie zajdą w zakresie jego stosunku pracy;
- 2) przesyła do właściwego dyrektora izby skarbowej wykaz pracowników zawierający w szczególności:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) wykształcenie,
 - c) staż pracy,

- d) status pracownika z podaniem stopnia służbowego w przypadku urzędnika służby cywilnej,
- e) stanowisko,
- f) składniki wynagrodzenia,
- g) doświadczenie zawodowe na stanowisku obejmującym zadania podlegające przekazaniu.

Dyrektor izby skarbowej w terminie 7 dni od dnia przejścia pracownika zawiadamia na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie nastąpiły w zakresie jego stosunku pracy. Przepisy art. 231 § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

Porozumienia zawarte pomiędzy wojewodami a dyrektorami izb skarbowych na podstawie art. 74 ust. 4 ustawy o administracji podatkowej zachowują moc do czasu zawarcia porozumień na podstawie art. 239 ust. 4, jednak nie dłużej niż do dnia 31 października 2016 r.

3.6 Przepis końcowy – art. 240

Ustawa wprowadzająca wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., poza następującymi wyjątkami:

- 1) art. 240 pkt 1 – z dniem ogłoszenia wchodzi w życie art. 1 pkt 1 i art. 162 pkt 1 – dotyczą one rozpoczęcia funkcjonowania Szefa KAS – wcześniejsze wejście w życie dotyczy przepisów art. 13 ustawy o KAS oraz art. 162 pkt 1 ustawy wprowadzającej ustawę o KAS, tj. powołania i ustanowienia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przez Prezesa Rady Ministrów, co może nastąpić już z dniem ogłoszenia ustawy wprowadzającej oraz uprawnienia do działania Szefa KAS, który, zgodnie z art. 164 ust. 1 w zw. z art. 239 pkt 2, od dnia 1 lipca 2016 r., wykonuje zadania w zakresie tworzenia i organizacji Krajowej Administracji Skarbowej i może w tym celu wydawać zarządzenia.
- 2) art. 240 pkt 2 - z dniem 1 lipca 2016 r. wchodzi w życie przepisy:
 - a) uchylający określone przepisy w ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (art. 152),
 - b) umożliwiający podejmowanie przez Szefa KAS działań w zakresie tworzenia i organizacji KAS (w tym wydawania w tym celu zarządzeń); w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy Szef Krajowej Administracji Skarbowej powoła i określi zakres zadań pełnomocnika do spraw utworzenia Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej; z dniem 1 lipca 2016 r. Pełnomocnik do spraw organizacji

- Biura Krajowej Informacji Podatkowej przekształca się w Pełnomocnika do spraw organizacji Krajowej Informacji Skarbowej (art. 164),
- c) dotyczący osób zatrudnionych w izbach skarbowych (art. 165 ust.2),
 - d) dotyczący kwestii związanych z przejęciem od wojewodów przez naczelników urzędów skarbowych kompetencji do poboru należności wynikających z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego (art. 239).
- 3) art. 240 pkt 3 - z dniem 1 września 2016 r. wchodzi w życie przepisy dotyczące:
- a) zmian w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o izbach i urzędach skarbowych określających, że naczelnik urzędu skarbowego wykonuje zadania przy pomocy urzędu skarbowego, a dyrektor izby skarbowej przy pomocy izby administracji skarbowej (art. 34),
 - b) kontynuowania przez izbę administracji skarbowej działalności izby skarbowej (art. 160 ust. 2),
 - c) kontynuacji zatrudnienia w izbach skarbowych (art. 165 ust. 1),
 - d) dotyczące Krajowej Informacji Skarbowej:
 - ustanowienia dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (art. 162 pkt 2),
 - utworzenia Krajowej Informacji Skarbowej (art. 163 pkt 1),
 - pracowników Krajowej Informacji Skarbowej (art. 165 ust. 4),
 - mienia Krajowej Informacji Skarbowej (art. 187 ust. 2),
 - zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa związane z wydawaniem przez Dyrektora Krajowej Administracji Skarbowej interpretacji przepisów prawa podatkowego (art. 37 pkt 2 lit. d - w zakresie art. 13 § 2a, pkt 5 lit. a, pkt 7, pkt 29 lit. a - w zakresie art. 130 § 1 w zakresie dotyczącym pracownika Biura Krajowej Informacji Skarbowej, lit. b - w zakresie art. 130 § 4 w zakresie dotyczącym dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, pkt 36 lit. b - w zakresie art. 143 § 2 pkt 4, pkt 51 lit. a - w zakresie dotyczącym pracowników Biura Krajowej Informacji Skarbowej),
- 4) art. 240 pkt 4 - z dniem 1 grudnia 2016 r. wchodzi w życie przepis ustawy o Służbie Celnej dotyczący zasad bezpieczeństwa i higieny służby, implementujący wyrok Trybunału Konstytucyjnego (art. 120),
- 5) art. 240 pkt 5 - z dniem 1 lipca 2017 r. wchodzi w życie przepis ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji dotyczący licytacji elektronicznej (art. 3 pkt 10).

IV. Ocena skutków regulacji.

Projektowana regulacja wpływa na wzrost wydatków sektora finansów publicznych w okresie wdrażania. Szacunkowe koszty utworzenia Krajowej Administracji Skarbowej w 2017 r. wyniosą około 4.202.000 zł.

I. Koszty ogólnotechniczne i organizacyjne związane z powołaniem nowych jednostek organizacyjnych KAS

Obszary kosztów	koszt
<u>Koszty wstępnych badań lekarskich pracowników łączonych jednostek organizacyjnych (Służby Celnej, zwana dalej „SC” oraz urzędów kontroli skarbowej, zwane dalej „UKS”)</u>	koszt = liczba pracowników x 100 zł x 5.880 osób = Razem 588.000 zł Koszty uzależnione od jednostkowego kosztu badania (do analizy przyjęto cenę badania wstępnego w wysokości 100 zł) Do szacowania kosztów przyjęto, iż 10 % pracowników i funkcjonariuszy, którzy zostaną zatrudnieni w KAS, z uwagi na zmianę miejsc i/lub charakteru, warunki świadczonej pracy musi być poddanych badaniom lekarskim (wstępnym).
<u>Koszty wystawienia legitymacji służbowych funkcjonariuszom i pracownikom łączonych jednostek organizacyjnych w związku ze zmianą pracodawcy (po redukcji 10% etatów)</u>	koszt = cena legitymacji (5 zł) x liczba pracowników biorących udział w kontrolach podatkowych (SC – ok. 13.440 pracowników i funkcjonariuszy x 5 zł = 67.200 zł, UKS – ok. 3709 x 5 zł = 18.545 zł, IS – ok. 5.000 pracowników x 5 zł = 25.000 zł) Razem 110.745 zł
<u>Koszty przygotowania nowej dokumentacji pracowniczej (zakresy obowiązków, pisma informujące o</u>	koszt = liczba pracowników x 20/500 x cena 1 rzyzy papieru (500 szt.)

zmianie pracodawcy, opisy stanowisk pracy, arkusze ocen okresowych, IPRZ ok. 20 kartek papieru na jednego pracownika) oraz dokumentów prawa wewnętrznego (zarządzenia, instrukcje)	(SC – 14.935 pracowników i funkcjonariuszy x 0,36 = 5.377 zł, UKS – 5.495 pracowników x 0,36 = 1.978 zł, IS – 39.000 pracowników x 0,36 = 14.040 zł) Razem 21.395 zł
<p><u>Koszt wykonania nowych pieczęci (imiennych) dla pracowników i funkcjonariuszy, którzy po połączeniu zmieniają stanowiska pracy</u></p> <p><u>Koszt wykonania nowych pieczęci, stempli i plombownic, związana z nową numeracją jednostek i nową nazwą jednostek</u></p>	<p>koszt = dla ok. 13.440 pracowników będzie należało wykonać pieczętki x średnia cena za wykonanie 1 pieczęci (pieczętka) ok. 20 zł razy 13.440 pieczęci (SC – 13 440 pracowników i funkcjonariuszy x 20 zł = 268.800 zł</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Datownik Służba Celna 16 izb+46 urzędów = 62x250 zł/szt. = 15.500 zł 2. Stempel VAT-ZWROT 330 szt. x 850 zł = 280.500 zł 3. Pieczęć POLSKA-EXPORT 537 szt. x 250 zł – 134.250 zł 4. Pieczęć metalowa ‘36 718 szt. x 260 zł – 186.680 zł 5. Pieczęć metalowa ‘20 713 szt. x 160 zł – 114.080zł 6. datownik SAD 16 izb+46 urzędów = 62x90 zł/szt. = 5.580 zł 7. Kamień do plombownicy UC-PU 2.371szt. x 90 zł – 213.390zł, 8. Kamień do plombownicy UC 6.000szt. x 90 zł – 540.000zł. <p>Razem 1.758.780 zł</p> <p>UKS – 4.000 pracowników x 20 = 80.000 zł + 32 datowników x 250 zł = 8.000 zł. Razem 88.000 zł.</p> <p>IS – 30.000 dla pracowników i jednostek x 20 zł = 600.000 zł + 840 datowników x 250 zł = 210.000 zł Razem 810.000 zł.</p> <p>Razem 2.656.780 zł</p>
<u>Koszty związane z systemem identyfikacji wizualnej</u>	<p>koszt ok. 3.000 zł. dla jednostki SC 16 x 3.000 = 48.000, UKS 16 x 3.000 = 48.000 zł, IS 16 x 3.000 = 48.000 zł</p> <p>Razem 144.000 zł</p>
<u>Koszt związany ze zmianą nazwy tablic</u>	przyjmując koszt wykonania tablicy ok. 250 zł

	KAS 492 (liczba wszystkich obecnie budynków zajmowanych przez SC i UKS x 250 zł x = 223.000 zł
	Razem: 3.743.920 zł

Przy czym należy nadmienić, że wymiana tablic, znaków czy papierów firmowych dokonuje się także w warunkach normalnej eksploatacji, co następuje przeciętnie raz na pięć lat, a tym przypadku będzie kosztem jednorazowym.

Koszty szkolenia pracowników.

Szkolenia dla pracowników zatrudnionych w obszarach pomocniczych jednostek objętych konsolidacją, którzy po wprowadzeniu ustawy KAS zasila obszary podstawowe, tj. 10 % pracowników zatrudnionych w IS i US (ok. 463 pracowników), 10 % pracowników zatrudnionych w UKS (ok. 55), 10 % pracowników zatrudnionych w IC (ok. 78).

Łączna liczba pracowników do przeszkolenia 596. Należy przyjąć 5 osobodni dla każdego pracownika. Koszt 1 osobodnia wynosi ok. 135 zł, co dla ww. liczbie pracowników daje koszt w wysokości 402.300 zł.

jednostki organizacyjna	liczba pracowników do przeszkolenia	koszt 1 osobodnia	liczba osobodni	łącznie koszty szkolenia
1	2	3	4	6
IS	463	135 zł	5	312.525zł
IC	78	135 zł	5	52.650 zł
UKS	55	135 zł	5	37.125 zł
				402.300 zł

Przewidywana łączna kwota kosztów do poniesienia w 2017 r. – 3.827.300 zł.

II. Koszty utworzenia Krajowej Szkoły Skarbowości na bazie Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów.

Jednorazowe koszty uruchomienia działalności Krajowej Szkoły Skarbowości w oparciu o obiekty, mienie ruchome i obsadę etatową Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów (siedziba w Warszawie oraz 5 ośrodków zamiejscowych) przedstawiają się następująco:

- 1) koszty osobowe związane z odprawami emerytalnymi i odprawami związanymi z rozwiązaniem umów o pracę z przyczyn niedotyczących pracowników): 35.000 zł,

2) koszty ogólne (w tym pieczętki, tablice informacyjne):	20.000 zł,
łącznie koszt uruchomienia Szkoły :	55.000 zł.

III. Koszty utworzenia i funkcjonowania Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej

Zakłada się Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej (zwane dalej „Centrum Informatyki”) nie poniesie dodatkowych kosztów związane z utrzymywaniem systemów KAS (systemy obszarów: celnego, skarbowego, kontroli skarbowej), ponad koszty jakie zostałyby poniesione w przypadku decyzji o nie utworzeniu Centrum Informatyki.

Wraz z utworzeniem Centrum Informatyki centralne systemy informatyczne zostaną przekazane do Centrum wraz z pulą środków zaangażowaną pod podpisane umowy związane z rozwojem i utrzymaniem tych systemów. W kolejnych latach utrzymywanie tych systemów będzie finansowane ze środków budżetowych KAS przeznaczonych na rozwój i utrzymanie systemów informatycznych (część obecnego budżetu Departamentu Informatyki Ministerstwa Finansów). Rozwój i utrzymanie systemów lokalnych IT finansowane będzie z budżetu izb administracji skarbowych.

Centrum Informatyki będzie nową jednostką organizacyjną, która będzie funkcjonowała w KAS obok obecnie już funkcjonującej państwowej jednostki budżetowej Centrum Przetwarzania Danych Ministerstwa Finansów. Zakłada się - podobnie jak to ma miejsce obecnie w przypadku Centrum Przetwarzania Danych - że na koszty administracyjne funkcjonowania jednostki będą składały się dwie grupy kosztów:

1) koszty, które obecnie są ponoszone przez Ministerstwo Finansów i poszczególne jednostki organizacyjne resortu finansów (powinno nastąpić przeniesienie środków finansowych z budżetu Ministerstwa Finansów i tych jednostek do budżetu Centrum Informatyki), np.:

- a) koszty świadczenia usług telefonii stacjonarnej i komórkowej,
- b) koszty świadczenia usługi dostępu do sieci Internet,
- c) ubezpieczenie mienia i OC,
- d) koszty podróży służbowych (delegacje),
- e) koszty szkoleń informatycznych,
- f) koszty zakupu materiałów biurowych i papierniczych,
- g) koszty zakupu akcesoriów komputerowych, w tym programów i licencji,
- h) koszty świadczenia usługi medycyny pracy,

- i) koszty wynagrodzenia pracowników;
- 2) nowe koszty (nieponoszone dotychczas) wynikające z utworzeniem Centrum Informatyki:
 - a) koszt siedziby Centrum (brak w przypadku przejęcia siedziby lub koszt ewentualnego wynajmu).
 - b) koszty HR związane z zatrudnieniem pracowników obsługi specjalistycznej oraz obsadzenia kierownika jednostki i głównego księgowego: ok. 100.000 zł rocznie (finansowane ze środków budżetu IT).

Zgodnie z powyższą kalkulacją, suma obecnie przewidywanych dodatkowych kosztów związanych z utworzeniem i funkcjonowaniem Centrum Informatyki wynosi 100.000 zł.

Warszawa, dnia 16 czerwca 2016 r.

BAS-WASGiPU/WAPEiM-1257/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Murdzek)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projektowana ustawa wprowadza w życie ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, znosi organy kontroli skarbowej, dyrektorów izb skarbowych, naczelników urzędów celnych i dyrektorów izb celnych, określa zasady łączenia dotychczasowych jednostek organizacyjnych administracji skarbowej podporządkowanych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zatrudniania w nowych jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej pracowników zatrudnionych dotychczas w urzędach i izbach skarbowych, urzędach kontroli skarbowej, urzędach i izbach celnych oraz w Ministerstwie Finansów. Opiniowany projekt określa ponadto zasady prowadzenia wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej postępowań podatkowych, kontrolnych, celnych, a także nowelizuje 157 ustaw w związku ze zmianą dotychczasowej struktury organizacyjnej administracji podatkowej, Służby Celnej oraz kontroli skarbowej. Zmiany występujące w większości ustaw polegają co do zasady na:

- 1) zastąpieniu w obowiązujących aktach prawnych regulacji dotyczących: izb skarbowych i izb celnych – regulacjami dotyczącymi izb administracji

skarbowej, urzędów celnych – regulacjami dotyczącymi urzędów skarbowych lub urzędów celno-skarbowych, organów kontroli skarbowej – regulacjami dotyczącymi urzędów celno-skarbowych, albo skreśleniu w obowiązujących aktach prawnych regulacji dotyczących organów kontroli skarbowej zarówno w aspekcie organizacyjnym (organy kontroli skarbowej) jak i proceduralnym,

- 2) zastąpieniu w obowiązujących aktach prawnych regulacji dotyczących funkcjonariuszy celnych regulacjami odnoszącymi się do funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej,
- 3) zastąpieniu regulacji dotyczących wpłat na rachunek bankowy urzędu skarbowego regulacjami dotyczącymi wpłat na rachunek bankowy izby administracji skarbowej.

Ponadto inne zmiany wprowadzono m. in. w następujących ustawach:

- a) ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 599),
- b) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 613 ze zmian.),
- c) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (t.jedn. Dz.U. z z 2015 r. poz. 128 ze zmian.),
- d) ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (t.jedn. Dz.U. z 2013 r. pzo. 186 ze zmian.),
- e) ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (t.jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 299),
- f) ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (t.jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 858 ze zmian.),
- g) ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (t.jedn. Dz.U. z 2014 r. poz. 752 ze zmian.).

Poza dostosowaniem do ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, najistotniejszą zmianą w Ordynacji podatkowej jest rozszerzenie niedewolutywnego środka zaskarżenia (art. 221 Ordynacji podatkowej) na decyzje wydane przez naczelnika urzędu celno-skarbowego o zabezpieczeniu wykonania zobowiązania podatkowego i należności celnych oraz w następstwie przekształcenia kontroli celno-akcyzowej w postępowanie podatkowe. W wypadku decyzji wydanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, odwołanie będzie rozpatrywane przez ten sam organ. Ponadto projekt ustawy zakłada wprowadzenie regulacji w myśl której w zakresie rozstrzygania spraw podatkowych uprawnienia naczelnika urzędu skarbowego jako organu podatkowego pierwszej instancji, dyrektora izby administracji skarbowej jako organu podatkowego pierwszej instancji, a także dyrektora izby administracji skarbowej jako organu odwoławczego – przysługiwać będą także radcy skarbowemu, wykonującemu czynności orzecznicze.

W ustawie Prawo celne, oprócz zmian dostosowawczych do projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, dodano regulacje dotyczące tajemnicy celnej, które dotychczas uregulowane były w ustawie o Służbie Celnej.

W ustawie – Kodeks karny skarbowy wprowadzono dodatkowo zmiany mające na celu poprawę sprawności prowadzonych postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe poprzez zwiększenie uprawnień finansowych organów postępowania przygotowawczego oraz organów nadrzędnych nad nimi, jako organów wyspecjalizowanych w ściganiu sprawców czynów zabronionych określonych w Kodeksie karnym skarbowym.

Natomiast zmiana w ustawie o Służbie Celnej polega na dodaniu przepisu mającego na celu implementację wyroku Trybunału Konstytucyjnego RP z dnia 24 listopada 2015 r. sygn. akt K 18/14, w którym TK orzekł, że art. 143 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej jest niezgodny z art. 66 ust. 1 w zw. z art. 92 ust. 1 Konstytucji.

Projektowana zmiana miałaby wejść w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem części przepisów, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, oraz części przepisów, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r. lub z dniem 1 września 2016 r.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Projekt ustawy zawiera zmiany w przepisach ustawy o podatku akcyzowym, który jest regulowany m.in. przez Dyrektywę Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz.Urz. UE L 9 z 14 stycznia 2009 r., s. 12). Również materia objęta ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu jest regulowana Dyrektywą 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady UE z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałaniu korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.Urz. UE L 309 z 25 listopada 2005 r., s. 15). Natomiast prawo celne jest regulowane przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.Urz. UE L 269 z 10 października 2013 r., s. 1).

III. Analiza projektu ustawy pod kątem prawa Unii Europejskiej

Wynikające z projektu ustawy zmiany w materii objętej również prawem Unii Europejskiej dotyczą jedynie dostosowania struktury organizacyjnej administracji podatkowej, Służby Celnej oraz urzędów kontroli skarbowej do struktury Krajowej Administracji Skarbowej. Ze względu na powyższe projekt ustawy nie narusza prawa Unii Europejskiej.

IV. Konkluzja

Projekt ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński

Warszawa, dnia 16 czerwca 2016 r.

BAS-WASGiPU/WAPEiM-1258/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy -
Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Murdzek) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1
regulaminu Sejmu**

Projektowana ustawa wprowadza w życie ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (dalej: KAS), znosi dotychczasowe organy skarbowe, z wyjątkiem naczelników urzędów skarbowych, określa zasady łączenia dotychczasowych jednostek organizacyjnych rządowej administracji skarbowej. Opiniowany projekt określa ponadto zasady prowadzenia wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy o KAS postępowań podatkowych, kontrolnych, celnych, a także nowelizuje 157 ustaw w związku ze zmianą dotychczasowej struktury organizacyjnej rządowej administracji skarbowej.

Projektowana zmiana miałaby wejść w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem części przepisów, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, oraz części przepisów, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r. lub z dniem 1 września 2016 r.

Projekt nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt nie stanowi projektu ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

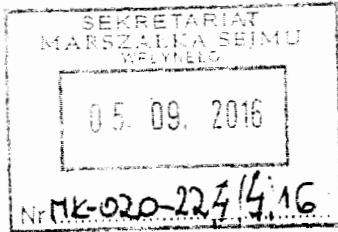
M. Warciński
Michał Warciński

Prawo i Sprawiedliwość

**Klub Parlamentarny
Prawo i Sprawiedliwość**

Warszawa, 5 września 2016 r.

**Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W nawiązaniu do pisma z dnia 23.6.2016 r., jako reprezentant wnioskodawców poselskiego *projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej*, chciałbym uzupełnić uzasadnienie do przedmiotowego projektu o oświadczenie, iż **projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.**

Z wyrazami szacunku,

Wojciech Marianek

KRAJOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH

00-540 Warszawa, Aleje Ujazdowskie 41 lok. 2
tel./fax: 022 622 05 88, 622 84 28;33 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

L.dz. 601 /OBSiL/2016

Warszawa, dnia 23 czerwca 2016 r.

Pan Adam Podgórski
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do wskazanego przy piśmie GMS-WP-173-158/16 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, w załączeniu przekazuję opinię Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych w zakresie zmian przepisów Kodeksu karnego skarbowego.

Z poważaniem

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych
dr hab. Arkadiusz Bereza prof. nadzw.

2SKS

WPEŁNİŁO

24 06 2016

Warszawa, 23 czerwca 2016 r.

Opinia

do projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie dotyczącym zmian przepisów Kodeksu karnego skarbowego

1. Uwagi wstępne

Opiniowana ustawa oraz przewidziane w niej zmiany w zakresie regulacji prawa iprocesu karnego skarbowego stanowią konsekwencję uregulowań zawartych w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej, wprowadzającej gruntowne, systemowe i ustrojowe zmiany w zakresie organizacji służb administracji skarbowej, kontroli skarbowej oraz Służby Celnej odpowiedzialnych za działalność w sferze ścigania przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych. Można powiedzieć, że ustanowienie Krajowej Administracji Skarbowej, powierzenie jej kompetencji do realizacji zadań z zakresu rozpoznawania, wykrywania, zapobiegania i zwalczania przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz ścigania ich sprawców (art. 2 pkt 13 o Krajowej Administracji Skarbowej), a także, a być może nawet w aspekcie karnoskarbowym, przede wszystkim określenie struktury organów tworzących tę administrację (zob. art. 11 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej) w sposób wyraźnie odmienny od struktury organów wykonujących wymienione zadania w obowiązującym stanie prawnym stanowią absolutne determinanty zmian przewidzianych w ramach opiniowanej ustawy w obszarze prawa karnego skarbowego. Nie wchodząc w szczegóły unormowań zawartych w projekcie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, gdyż pozostaje to poza zakresem niniejszej opinii, z aprobatą należy odnieść się z pewnością do propozycji rozszerzenia kompetencji organów ścigania przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych, która podporządkowana jest przede wszystkim skutecznej walce ze zorganizowaną przestępczością podatkową, m.in. poprzez przyznanie naczelnikom urzędów celno-skarbowych uprawnień w zakresie ścigania przestępstw powszechnych związanych ściśle z przestępstwami skarbowymi (art. 33 ust 1 pkt 10 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej).

W świetle powyższych uwag nie powinno być nic zaskakującego w stwierdzeniu, że myśl przewodnią zmian Kodeksu karnego skarbowego przewidzianych w opiniowanym projekcie stanowi dostosowanie przepisów tego Kodeksu do nowej struktury organów ścigania przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz podziału zadań między tymi organami.

2. Zmiany w zakresie części materialnej Kodeksu karnego skarbowego

Zmiana dotycząca przepisu art. 16 a KKS wynika z przewidzianego w opiniowanej ustawie uchylecia przepisów ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 2016 r., poz. 720) oraz unormowania kwestii warunków skutecznego skorzystania z uprawnienia do skorygowania deklaracji podatkowej, określonego w art. 81 ustawy – Ordynacja Podatkowa, w art. 79 ust. 3 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Z propozycji unormowania ujętej w powołanym na końcu przepisie wynika uprawnienie do złożenia korekty deklaracji podatkowej w terminie 14 dni od doręczenia podatnikowi wyniku kontroli celno-skarbowej. Pomijając wątpliwości natury kryminalnopolitycznej, które towarzyszą od dawna regulacji czynnego żalu w postaci przewidzianej w art. 16 a KKS w odniesieniu do oszustw podatkowych (szerzej w tej kwestii L. Wilk, J. Zagrodnik, Kodeks karny skarbowy Komentarz, s. 97 i n.), nie może ująć uwadze utrzymanie przez ustawodawcę na gruncie omawianego przepisu warunku fiskalnego skutecznego czynnego żalu w jego dotychczasowej postaci oznaczającej obowiązek uiszczenia przez sprawcę oszustwa podatkowego uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej. Na tle tego rozwiązania normatywnego nie nasuwa zastrzeżeń obowiązek uiszczenia uszczuplonej należności publicznoprawnej, którego spełnienie gwarantuje realizację celu egzekucyjno-kompensacyjnego prawa karnego skarbowego poprzez wyrównanie uszczerbku finansowoprawnego przez wierzyciela daninowego. Wątpliwości powstają w odniesieniu do obowiązku polegającego na uiszczeniu narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej. W takim wypadku nie wchodzi w rachubę wyrównanie uszczerbku finansowoprawnego, ponieważ taki uszczerbek nie wystąpił. Nie wydaje się, aby wymagała dowiedzenia teza, że w omawianej sytuacji realizacja omawianego warunku oznaczałaby, że w razie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego polegającego na narażeniu na uszczuplenie dobra prawnego w postaci interesu finansowego Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub Wspólnot Europejskich sprawcę korzystającego z

dobrodziejstwa czynnego żalu spotyka realna dolegliwość, polegająca na obowiązku wpłacenia określonej kwoty tytułem należności, która nie została przez niego uszczuplona. Zaakceptowanie takiego stanu rzeczy nie jest możliwe nie tylko dlatego, że podważałoby to istotę czynnego żalu, która wyraża się w wyłączeniu karalności czynu zabronionego, a tym samym możliwości obciążenia sprawcy negatywnymi konsekwencjami jego popełnienia, ale również dlatego, że okazałoby się, iż w gorszej sytuacji w kontekście skorzystania z dobrodziejstwa czynnego żalu znajduje się sprawca przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego z narażenia, niż sprawca przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, wykazującego wyższy stopień społecznej szkodliwości, polegającego na naruszeniu wskazanego wyżej dobra prawnego. Na tle powyższych uwag należy stwierdzić, że nowelizacja art. 16 a KKS w opiniowanej ustawie powinna być okazją do modyfikacji warunku fiskalnego czynnego żalu uregulowanego w powołanym przepisie poprzez jego zredukowanie do obowiązku uiszczenia uszczuplonej należności publicznoprawnej. Pozwoliłoby to uniknąć konieczności wyeliminowania zobrazowanych negatywnych konsekwencji wynikających z wykładni językowej art. 16 a KKS w drodze złożonej interpretacji, opartej przede wszystkim na odwołaniu się do argumentacji z konsekwencji, akcentującej niemożliwość zaakceptowania wyników analizy językowej tego przepisu.

Zmiana przepisu art. 53 § 31 KKS wynika ze wskazanego już wyżej uchylecia mocą omawianej ustawy przepisów ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 2016 r., poz. 720). W konsekwencji przepis ten przewiduje odesłania w zakresie dotyczącym definicji legalnych kontroli skarbowo-celnej, audytu, czynności audytowych oraz urzędowego sprawdzenia do przepisów ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Naturalną konsekwencją przewidzianej w opiniowanej ustawie utraty mocy prawnej przez ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz.U. z 2015 r., poz. 990 z późn. zm.) stanowi uchylene art. 53 § 31 a KKS, który przewiduje odesłanie do wskazanego na końcu aktu prawnego, jeśli chodzi o definicję czynności kontrolnych w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego.

Zmiany przepisów art. 53 § 37 i § 39 KKS, zawierających definicje terminów „finansowe organy postępowania przygotowawczego” oraz „organy nadrzędne nad finansowymi organami postępowania przygotowawczego”, wynikają ze wskazanych na początku niniejszej opinii zmian dotyczących struktury organizacyjnej administracji skarbowej przewidzianej w projekcie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (art. 11 i

nast. projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej). W rezultacie proponowanych zmian kategorię finansowych organów postępowania przygotowawczego tworzą naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej (art. 53 § 37 w projektowanym brzmieniu). Do grupy organów nadrzędnych nad finansowymi organami postępowania przygotowawczego należą:

- 1) miejscowo właściwy dyrektor izby administracji skarbowej – w sprawach należących do naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego,
- 2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli postanowienie lub zarządzenie wydał dyrektor izby skarbowej.
- 3) minister właściwy do spraw finansów publicznych – w sprawach należących do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Zmiana przepisu art. 83 § 1 KKS polega na dostosowaniu zawartego w nim opisu znamion typu czynu zabronionego do nomenklatury użytej dla określenia rodzajów czynności i kontroli przewidzianej w projekcie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. W szczególności zmiana ta polega na zastąpieniu zwrotu „kontroli skarbowej lub czynności kontrolnych w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego” pojęciami kontroli celno-skarbowej oraz czynności audytowych.

3. Zmiany w części procesowej Kodeksu karnego skarbowego

Zmiany przewidziane w przepisach art. 114 a i art. 114 b KKS są podyktowane zmianami w zakresie uregulowania typów działalności administracji skarbowej wynikających z projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Polegają one na zastąpieniu terminów „postępowanie przed organami kontroli skarbowej” oraz „postępowanie kontrolne” terminem „kontrola”, odnoszącym się do formy działania administracji skarbowej określonej w dziale V, rozdziale I projektowanej ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.

Zmiana przepisu art. 118 § 1 KKS, określającego organy prowadzące postępowanie przygotowawcze w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, stanowi naturalną konsekwencję wspomnianej już parokrotnie zmiany w strukturze organów administracji skarbowej przewidzianej w projekcie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (art. 11 i nast. projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej). W rezultacie, w ramach wyliczenia wskazanych organów zawartego w powołanym przepisie, miejsce urzędów skarbowych, urzędów celnych oraz inspektora kontroli skarbowej zajmują

naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Wewnętrzny porządek funkcjonowania administracji skarbowej, określony w projekcie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, stanowi uzasadnienie dla modyfikacji art. 118 § 2 KKS, w wyniku której unormowanie w nim zawarte, przewidujące wykonywanie czynności procesowych przez upoważnionych przedstawicieli organów postępowania przygotowawczego, znajduje odniesienie do każdego z tych organów. Konsekwencją przewidzianej w opiniowanej ustawie utraty mocy prawnej przez ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz.U. z 2015 r., poz. 990 z późn. zm.) stanowi uchylenie art. 118 § 4 KKS, który przyznaje określone uprawnienia w zakresie zabezpieczenia w niezbędnym zakresie śladów i dowodów przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego funkcjonariuszom celnym pełniącym służbę w izbie celnej. Z proponowanym skreśleniem powołanego przepisu ściśle jest związana propozycja zmiany art. 136 § 1 KKS, polegająca na wyeliminowaniu z jego treści odesłania do „osoby, o której mowa w art. 118 § 4 KKS”.

W odniesieniu do przepisu art. 122 § 1 KKS można wyodrębnić dwie grupy zmian przewidzianych w opiniowanym projekcie, mianowicie, zmiany zakładające rozszerzenie katalogu uprawnień finansowych organów postępowania przygotowawczego w sprawach objętych zakresem przedmiotowym określonym w początkowej części powołanego przepisu oraz zmiany wynikające z projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej i przewidzianego w nim powierzenia kompetencji ministra właściwego do spraw finansów publicznych Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

W pierwszej grupie mieści się uzupełnienie zakresu odesłania przewidzianego w art. 122 § 1 pkt 1 KKS o odesłanie do art. 293 § 1 i § 4 KPK, w wyniku którego finansowe organy postępowania przygotowawczego mają uzyskać kompetencję do stosowania środka przymusu w postaci zabezpieczenia majątkowego. Przedstawiona zmiana wymyka się jednoznacznej ocenie. *Prima facie*, mając na względzie to, że zabezpieczenie majątkowe oznacza ingerencję w sferę praw i wolności obywatelskich, ściśle mówiąc powoduje ograniczenie prawa do swobodnego dysponowania oznaczonymi wartościami majątkowymi, można by się zastanawiać nad zasadnością rozszerzenia kompetencji do stosowania tego środka przymusu poprzez jej udzielenie innym organom, niż sąd lub prokurator. Przy bliższym spojrzeniu, umożliwiającym dostrzeżenie aspektów praktycznych, w tym specyfiki spraw o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, w których często znajdują

urzeczywistnienie warunki do zastosowania zabezpieczenia majątkowego, nie może ująć uwagi, że decyzja organu prokuratorskiego w omawianej materii, wydawana w obowiązującym stanie prawnym, w sprawach wskazanych w art. 122 § 1 *in principio* KKS, w oparciu o wniosek finansowego organu postępowania przygotowawczego przewidziany w art. 122 § 2 KKS, ma z reguły charakter czysto formalny w tym sensie, że jej faktyczną podstawę stanowi ocena organu finansowego w kwestii zasadności i podstaw stosowania środka zabezpieczającego. Przyjmując inną perspektywę można stwierdzić, że zastrzeżenie kompetencji organu prokuratorskiego do stosowania zabezpieczenia majątkowego w omawianej kategorii spraw w pierwszym stadium procesowym (art. 122 § 1 *in principio* KKS) nie przynosi zazwyczaj w wymiarze praktycznym realnej weryfikacji podstaw do stosowania tego środka przymusu przez wymieniony organ i w tym kontekście można powiedzieć, że powoduje jedynie niepotrzebne skomplikowanie czynności zmierzających do skutecznego zabezpieczenia majątkowego określonych środków reakcji karnej, należności publicznoprawnych lub kosztów sądowych. Do wyrażenia umiarkowanej aprobaty dla analizowanej zmiany przekonują jednak przede wszystkim dwa inne argumenty. Po pierwsze, zmiany wprowadzone w drodze ustawy nowelizującej Kodeks postępowania karnego z dnia 27 września 2013 r. (Dz.U. poz. 1247), polegające na uregulowaniu dodatkowych warunków stosowania zabezpieczenia majątkowego, stanowiących ograniczenie swobody organu procesowego podejmującego decyzję w tej materii i tym samym wzmocnienie gwarancji oskarżonego, wobec którego środek ten miałby znaleźć zastosowanie. Po drugie, zagwarantowanie w drodze opiniowanej zmiany sądowej kontroli postanowień finansowego organu postępowania przygotowawczego o zastosowaniu zabezpieczenia majątkowego.

Wątpliwości nasuwa druga ze zmian mieszczących się w pierwszej z wyróżnionych powyżej grup, polegająca na przywróceniu w art. 122 § 1 pkt 1 KKS odesłania do art. 324 § 1 i § 2 KPK. Trudno uwolnić się od wrażenia, że zmiana ta wynika z niewłaściwego odczytania złożonej relacji zachodzącej pomiędzy treścią art. 122 § 1 i art. 122 § 2 oraz art. 155 § 1 KKS w powiązaniu z unormowaniami zawartymi w art. 323 § 3 i art. 324 § 1 i § 2 KPK. Aby sformułowana ocena była w pełni zrozumiała niezbędne staje się zwrócenie uwagi, że do zastosowania art. 324 § 1 i § 2 KPK oraz wniesienia do sądu przewidzianego w powołanych przepisach wniosku o umorzenie postępowania z powodu niepoczytalności sprawcy i zastosowania środków zabezpieczających może dojść jedynie w układzie procesowym, w którym w toku dochodzenia dojdzie do ustalenia, że podejrzany dopuścił się zarzucanego mu

czynu w stanie niepoczytalności, a zachodzą podstawy do zastosowania względem niego innych środków zabezpieczających niż przepadek (*arg. ex art. 323 § 3 w zw. z art. 324 § 1 KPK i art. 113 § 1 KKS*). Biorąc pod uwagę, że przepadek stanowi jedyny środek zabezpieczający przewidziany w sprawach o wykroczenia skarbowe, nie sposób uchylić się od konstatacji, że zastosowanie art. 324 § 1 i § 2 KPK można rozpatrywać jedynie w odniesieniu do spraw o przestępstwa skarbowe. Na tym tle podkreślenia wymaga, że w świetle brzmienia art. 202 § 1 KPK w zw. z art. 113 § 1 KKS ustalenie stanu niepoczytalności sprawcy przestępstwa skarbowego, które musi poprzedzać ewentualne skierowanie do sądu wniosku określonego w art. 324 § 1 KPK, wymaga powołania biegłych lekarzy psychiatrów w celu zbadania stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. Wydanie postanowienia o dopuszczeniu takiego dowodu w postępowaniu przygotowawczym w sprawach karnych skarbowych jest zastrzeżone dla organu prokuratorskiego (art. 202 § 1 KPK w zw. z art. 113 § 1 i art. 122 § 2 KKS). Powołanie przez ten organ biegłych lekarzy psychiatrów w sprawach o przestępstwa skarbowe, w których znajduje zastosowanie art. 122 § 1 KKS powoduje *ex lege* objęcie nadzoru nad postępowaniem przygotowawczym przez prokuratora (art. 122 § 2 zd. drugie KKS), które wyklucza – w świetle brzmienia art. 155 § 1 w zw. z art. 122 § 1 *in principio* KKS - możliwość wniesienia aktu oskarżenia w danej sprawie przez finansowy organ postępowania przygotowawczego. Wykluczenie wskazanej na końcu możliwości w rozpatrywanym układzie procesowym pociąga za sobą, zgodnie z treścią art. 122 § 1 *in principio* KKS, odpadnięcie warunku zastosowania powołanego przepisu w sprawie o przestępstwo skarbowe, a w ślad za tym odesłania do przepisów art. 324 § 1 i § 2 KPK. W obliczu poczynionych ustaleń należy stwierdzić, że zmiana art. 122 § 1 pkt 1 KKS polegająca na rozszerzeniu zawartego w nim odesłania do art. 324 § 1 i § 2 KPK nie znajduje racjonalnego uzasadnienia, ponieważ nie jest możliwy układ procesowy, w którym zachodziłyby jednocześnie warunki do zastosowania wymienionych na końcu przepisów Kodeksu postępowania karnego i byłoby możliwe zastosowanie w odniesieniu do uprawnień finansowego organu postępowania przygotowawczego przepisu art. 122 § 1 pkt 1 KKS.

Jak już wcześniej zasygnalizowano na drugą grupę zmian dotyczących treści art. 122 KKS składają się zmiany stanowiące pochodną projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Nie nasuwają one zastrzeżeń. W ich wyniku zakresem podmiotowym wyłączenia możliwości przejęcia sprawy do własnego prowadzenia zostaje objęty, obok ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Szef Krajowej Administracji Skarbowej (art.

122 § 1 pkt 2 KKS w projektowanym brzmieniu). W drodze omawianych propozycji legislacyjnych przewiduje się przyznanie wskazanemu na końcu organowi administracji skarbowej uprawnienia Prokuratora Generalnego do uchylecia prawomocnego postanowienia umarzającego postępowanie przygotowawcze przeciwko osobie, jeżeli stwierdzi, że umorzenie było niezasadne (art. 122 § 1 pkt 3 KKS w zw. z art. 328 KPK). Jeśli weźmie się pod uwagę, że w aktualnym stanie prawnym wskazane na końcu uprawnienie przysługuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, to w obliczu projektowanego kształtu Krajowej Administracji Skarbowej i usytuowania jej Szefa w strukturze ministerstwa do spraw finansów publicznych w randze sekretarza stanu, zobrazowaną zmianę można uznać za naturalną.

Zmiany w ramach struktury organizacyjnej administracji skarbowej wynikające z projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej znajdują również odzwierciedlenie w postaci zmiany regulacji dotyczącej podziału kompetencji pomiędzy poszczególnymi finansowymi organami postępowania przygotowawczego w zakresie prowadzenia pierwszego stadium procesu karnego skarbowego. Proponowane rozwiązanie w tej materii jest oparte na nienasuującym zastrzeżeniu założeniu, zgodnie z którym kompetencja naczelnika urzędu celno-skarbowego oraz Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe opiera się na ujawnieniu czynu należącego do jednej z wymienionych kategorii w zakresie działania tych organów (art. 133 § 1 pkt 1 i 3 KKS w projektowanym brzmieniu). W pozostałym zakresie, a więc można by rzec, że generalne uprawnienie do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach karnych skarbowych przysługuje naczelnikowi urzędu skarbowego (art. 133 § 1 pkt 2 KKS w projektowanym brzmieniu), co w zasadzie odpowiada obecnej regulacji prawnej, na gruncie której w analogiczny sposób ukształtowany jest zakres kompetencji urzędów skarbowych.

Konsekwencją przewidzianego w projekcie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej powierzenia uprawnień ministra właściwego do spraw finansów publicznych Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, pełniącemu funkcję sekretarza stanu w urzędzie obsługującym wskazanego ministra (art. 13 ust. 2 wskazanego projektu), jest zmiana dotycząca art. 135 § 4 zd. drugie KKS, zakładająca przyznanie wymienionemu organowi finansowemu kompetencji do rozstrzygania sporów o właściwość między finansowymi organami postępowania przygotowawczego niemającymi wspólnego organu nadrzędnego.

Zmiana przepisów art. 150 § 3 i § 4 KKS jest podyktowana założeniem legislacyjnym przewidującym przejęcie uprawnień, które w obecnie obowiązującym stanie prawnym przysługują służbie celnej, przez służbę celno-skarbową, wyodrębnioną w ramach Krajowej Administracji Skarbowej i stanowiącą jednolitą oraz umundurowaną służbę, którą tworzą jej funkcjonariusze (art. 1 ust. 2 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej).

Z praktycznego punktu widzenia istotne znaczenie ma propozycja zmiany przepisu art. 153 § 1 KKS regulującego czas trwania postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa skarbowe. W porównaniu z obowiązującym stanem prawnym projekt przewiduje dwie modyfikacje powołanego przepisu. Pierwsza z nich dotyczy okresu, na jaki można przedłużyć postępowanie przygotowawcze w sprawach o przestępstwa skarbowe w razie jego niezakończenia w podstawowym terminie trzech miesięcy. Propozycja zmiany art. 153 § 1 zd. drugie KKS zakłada wydłużenie wskazanego okresu z 6 miesięcy do jednego roku. Nie powinno to nasuwać zastrzeżeń, jeśli weźmie się pod uwagę, że w tożsamy sposób ustalony jest okres, na jaki może nastąpić przedłużenie śledztwa lub dochodzenia w sprawach o przestępstwa powszechne, jeżeli postępowania przygotowawczego nie zdołano ukończyć w terminie trzech miesięcy (art. 310 § 2 oraz art. 325 i § 2 zd. drugie *in fine* KPK). Warto zaznaczyć, że w ramach rocznego terminu przedłużenie śledztwa lub dochodzenia we wszystkich wymienionych kategoriach spraw może być dokonane na krótsze okresy, byleby nie przekraczały razem jednego roku, wliczając w to okres pierwszych trzech miesięcy trwania postępowania przygotowawczego. Druga z zasygnalizowanych zmian na gruncie art. 153 KKS dotyczy kompetencji do przedłużenia terminu postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa skarbowe i polega na jej udzieleniu organowi nadrzędnemu nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, jeżeli postępowania nie prowadzi ani nie nadzoruje prokurator (art. 153 § 1 zd. trzecie KKS w projektowanym brzmieniu). Należy stwierdzić, że zmiana ta pozwoli rozwiązać wątpliwości interpretacyjne, jakie wyłaniają się na tle obowiązującego brzmienia omawianego przepisu, a dotyczą tego, czy przedłużenie postępowania przygotowawczego na okres powyżej 6 miesięcy przez prokuratora pociąga za sobą objęcie przez ten organ nadzoru nad postępowaniem przygotowawczym? Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 28 stycznia 2016 r. (I KZP 13/15) udzielił na postawione pytanie odpowiedzi twierdzącej. Stanowisko to nasuwa istotne zastrzeżenia i to nie tylko dlatego, że argumenty przedstawione na jego poparcie nie są w pełni przekonujące, ale również, a być może przede wszystkim, dlatego że w wymiarze

praktycznym oznacza ograniczenie pod względem temporalnym zakresu zastosowania przepisu art. 122 § 1 KKS do dochodzeń trwających nie dłużej niż 6 miesięcy, ponieważ nadzór prokuratorski nad dochodzeniem wyłącza stosowanie powołanego przepisu (*arg. ex art. 155 § 1 w zw. z art. 122 § 1 in principio KKS*). Biorąc pod uwagę znaczenie praktyczne przewidzianego w art. 122 § 1 pkt 1 KKS upoważnienia finansowych organów postępowania przygotowawczego do wykonywania określonych uprawnień, które co do zasady – według przepisów KPK -przysługują prokuratorowi, przedstawioną konsekwencję zapatrywania wyrażonego przez najwyższą instancję sądową trudno zaakceptować, zwłaszcza że w płaszczyźnie normatywnej trudno doprawdy znaleźć świadectwo intencji ustawodawcy wskazującej na zamysł ograniczenia w opisany wyżej sposób zakresu zastosowania powołanego przepisu. Proponowana zmiana art. 153 § 1 zd. trzecie KKS rozwiązuje zarysowany problem, pozwoli bowiem przyjąć, że w sprawach, w których znajduje zastosowanie art. 122 § 1 KKS przedłużenie czasu trwania dochodzenia na okres powyżej jednego roku będzie należało do organu nadrzędnego nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, o ile nie wystąpią inne okoliczności, niż upływ czasu trwania dochodzenia, wymagające objęcia nad nim nadzoru przez prokuratora.

Zmiana przepisu art. 153 a KKS polega na rozszerzeniu jego zawartości treściowej poprzez dodanie zdania trzeciego, w którym przewidziany jest w sposób wyraźny obowiązek organu nadrzędnego nad finansowym organem postępowania przygotowawczego do skierowania zażalenia wniesionego na postanowienie podlegające zatwierdzeniu przez ten organ, np. postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego, do sądu, jeżeli nie przychyli się do wniesionego zażalenia. Zmiana ta służy wyrażeniu wprost w powołanym przepisie normy, którą w aktualnym stanie prawnym należy wywodzić z odesłania w art. 122 § 1 pkt 2 KKS do przepisu art. 325 e § 4 zdanie drugie KPK w powiązaniu z treścią przepisów art. 463 § 1 i art. 465 § 1 i § 2 KPK w zw. z art. 113 § 1 KKS (L.Wilk, J.Zagrodnik, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, Warszawa 2014, s. 651). Logiczną konsekwencją przedstawionej zmiany powinno stanowić zredukowanie zakresu odesłania do przepisów Kodeksu postępowania karnego w art. 122 § 1 pkt 2 KKS poprzez wykreślenie art. 325 e § 4 zd. drugie.

4. Zmiany w części wykonawczej przepisów Kodeksu karnego skarbowego

Zmiany w omawianej części Kodeksu karnego skarbowego są rezultatem zmian w ramach struktury administracji skarbowej przewidzianych w projekcie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.

Zniesienie urzędów celnych w drodze opiniowanej ustawy pociąga za sobą zmianę przepisu art. 179 KKS polegającą na pominięciu uregulowania zawartego w aktualnym stanie prawnym w § 1 powołanego przepisu, statuującego kompetencję urzędu celnego w zakresie wykonywania orzeczeń w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe. Prosta konsekwencją tej zmiany stanowi modyfikacja treści art. 180 § 1 i art. 189 KKS, sprowadzająca się do wykreślenia w ramach tych przepisów odesłania do treści art. 179 § 1 KKS.

Poza opisaną wyżej zmianą przepis art. 179 KKS w projektowanym brzmieniu zawiera przede wszystkim uregulowanie podziału kompetencji w zakresie wykonania zabezpieczenia majątkowego pomiędzy finansowymi organami postępowania przygotowawczego. Regułą w tym zakresie stanowi wykonanie tego środka przymusu przez naczelnika urzędu skarbowego, co można uznać – przy uwzględnieniu zmiany struktury administracji skarbowej wynikającej z projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej – za odpowiednik unormowania przewidującego obecnie uprawnienie w tym zakresie urzędu skarbowego (art. 179 § 2 KKS). Naczelnik urzędu celno-skarbowego uzyskuje w drodze opiniowanej zmiany uprawnienie do wykonania zabezpieczenia majątkowego w przypadkach uregulowanych obecnie w art. 179 § 3 KKS, w których przysługuje ono urzędom celnym (art. 179 § 2 KKS w projektowanym brzmieniu). Zważywszy że w aktualnym stanie prawnym uprawnienia do wykonania zabezpieczenia majątkowego nie ma minister właściwy do spraw finansów publicznych, za *novum* można uznać przyznanie takiego uprawnienia Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej (art. 179 § 3 KKS w projektowanym brzmieniu). Nie powinno to nasuwać jednak zastrzeżeń, jeśli tylko weźmie się pod uwagę, że centralny organ administracji skarbowej należy, tak jak naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego, do kręgu finansowych organów postępowania przygotowawczego (art. 53 § 37 KKS w projektowanym brzmieniu), do niego więc będzie również należało wydawanie postanowień o zabezpieczeniu majątkowym w przypadku uchwalenia opisaną wcześniej propozycji zmiany przewidzianej w art. 122 § 1 pkt 1 KKS, zakładającej rozszerzenie zawartego w tym przepisie odesłania o przepis art. 293 § 1 i § 4 KPK.

Propozycja uregulowania art. 179 § 4 KKS jest wyrazem dostosowania unormowania zawartego obecnie w art. 179 § 5 KKS do zmian w zakresie podziału kompetencji pomiędzy organami administracji skarbowej i przewiduje powierzenie zadań określonych w powołanym przepisie naczelnikowi urzędu skarbowego.

5. Podsumowanie

Przeprowadzona powyżej analiza propozycji zmian przepisów Kodeksu karnego skarbowego przewidzianych w projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej pozwala przychylić się do stwierdzenia zawartego w uzasadnieniu tego projektu, zgodnie z którym większość proponowanych zmian ma charakter dostosowawczy i stanowi w wielu wypadkach prostą konsekwencję gruntownej przebudowy struktury organizacyjnej i zmian w zakresie podziału kompetencji organów ścigania przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych wynikających z projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.

W zdecydowanej części zobrazowane propozycje zmian przepisów Kodeksu karnego skarbowego można ocenić pozytywnie. Mając jednak w pamięci szczegółowe rozważania i sformułowane oceny dotyczące poszczególnych rozwiązań prawnych, warto w tym miejscu zbiorczo ująć i przedstawić kilka uwag, które nasuwają się na tle zmian przewidzianych w opiniowanym projekcie w omówionym zakresie.

W związku z proponowaną zmianą przepisu art. 16 a KKS należałoby oczekiwać modyfikacji w płaszczyźnie normatywnej warunków czynnego żalu uregulowanego w powołanym przepisie w sposób przedstawiony i uzasadniony w drugim punkcie niniejszej opinii, sprowadzający się w istocie do wyeliminowania końcowego fragmentu tego przepisu obejmującego zwrot „lub narażoną na uszczuplenie”.

Należy postulować rezygnację z uzupełnienia zakresu odesłania przewidzianego w art. 122 § 1 pkt 1 KKS o przepis art. 324 § 1 i § 2 KPK, ponieważ prowadzi ono do wygenerowania normy pustej w tym sensie, że w układzie procesowym, w którym zachodzą warunki do zastosowania powołanego przepisu Kodeksu postępowania karnego nie może znaleźć zastosowania przepis odsyłający – art. 122 § 1 KKS.

Należy stwierdzić, że uzupełnieniu treści art. 153 a KKS, przewidującego obowiązek przekazania zażalenia do sądu przez organ nadrzędny, powinno towarzyszyć zmodyfikowanie

przepisu art. 122 § 1 pkt 2 KKS poprzez wykreślenie odesłania do przepisu art. 325 e § 4 zd. drugie KPK, które w obliczu zmiany powołanego na początku przepisu staje się zbyteczne.

dr hab. Jarosław Zagrodnik
Katedra Prawa Karnego Procesowego
Uniwersytet Śląski
radca prawny

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 05 lipca 2016 r.

ZW/0714/141/16

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Data wpływu **07-07-16**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 13 czerwca 2016 r., w sprawie przedłożenia opinii do poselskiego projektu ustawy (MK-020-224/16) - **Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej**, w załączeniu, przekazujemy opinię otrzymaną z województwa mazowieckiego.

Z wyrazami szacunku,

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Z up. [Podpis]

Informacja o projekcie:

Tytuł	Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej
Autor	Minister Finansów
Projekt z dnia	31. maja.2016

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP
Organizacja samorządowa	Związek Województw RP
Osoba do kontaktu	Kliś Karol
e-mail	
tel.	

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Np. Art. 23p ust 5 Prawo Energetyczne i inne	Wykreślenie zdania " Szefa Krajowej Administracji Publicznej" i zastąpienie go Dyrektor Krajowej Administracji Skarbowej	Słowo Szef nie spełnia legislacyjnego obowiązku ostrości pojęć. Wszak pod dokumentami nie znajdzie się podpis „Szef Krajowej Administracji Podatkowej”. Dotyczy to wszystkich użytych w ustawie zmian, w których znajduje się to pojęcie.		
2.					
3.					

Warszawa, dnia 04 lipca 2016 r.

991100/0230-77/2016/MC
UNP-2016-187206

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

Ł. dz.

Data wpływu 05. 07. 2016

Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

Uprzejmie informuję, że do przekazanego przy piśmie z dnia 14 czerwca 2016 r., znak: GMS-WP-173-158/16, poselskiego projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej nie zgłaszam uwag, natomiast do poselskiego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, z punktu widzenia wykonawcy zgłaszam następujące uwagi.

1. Do art. 154 projektu:

- 1) proponowana w art. 154 pkt 1 projektu zmiana do ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1311, z późn. zm.), przewidująca obligatoryjną elektroniczną formę doręczenia pomiędzy organami egzekucyjnymi oraz pomiędzy organem egzekucyjnym a komornikiem sądowym, wymaga dostosowania narzędzi informatycznych wspomagających proces dochodzenia należności, do poboru których zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Istotne jest potwierdzenie, czy rozwiązania związane z komunikacją elektroniczną należy budować w oparciu o Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej (ePUAP) oraz czy są przewidywane jednolite regulacje, dotyczące stosowania dokumentów elektronicznych dla wszystkich stron występujących przy zbiegu egzekucji (sprawa sygnalizowana była w piśmie Członka Zarządu Zakładu z dnia 15 czerwca 2016 r., znak: 992200/0725/28/2016-SDI, kierowanym do Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów, Pana Mariana Banasia). Z uwagi na powyższe niezbędne

jest przyjęcie okresu vacatio legis dla tego przepisu nie wcześniej niż na dzień 1 stycznia 2018 r.;

- 2) w art. 154 pkt 2 projektu przewiduje się dodanie ust. 11 w art. 21 ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, dotyczącego dokonywania doręczeń za pośrednictwem systemu informatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. Przepis ten przewiduje zmianę wejścia w życie art. 759² Kodeksu postępowania cywilnego na 1 stycznia 2018 r. wyłącznie w odniesieniu do doręczeń pomiędzy komornikiem a organami podatkowymi. Proponuję dodanie przepisu dotyczącego również administracyjnych organów egzekucyjnych. Jednocześnie art. 154 powinien zostać wymieniony w art. 240 projektu, w przepisach końcowych, jeśli intencją ustawodawcy jest aby wszedł on w życie od 1 stycznia 2018 r. W przeciwnym razie przepisy dotyczące elektronicznej formy doręczeń wejdą w życie w dniu 8 września 2016 r.

2. Do art. 155 pkt 1 lit. b projektu.

W części dotyczącej proponowanego brzmienia art. 46h ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.) powstaje konieczność określenia organu odwoławczego od decyzji o wykreśleniu zastawu dokonanego na wniosek Zakładu. W zakresie tym proponuję zmianę brzmienia art. 83 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963). Tryb odwoławczy byłby analogiczny jak w przypadku decyzji w sprawie umorzenia należności z tytułu składek i wyglądałby następująco: wniosek do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra, a następnie skarga do sądu administracyjnego, czyli odpowiednie zastosowanie przepisów dotyczących odwołań od decyzji określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego.

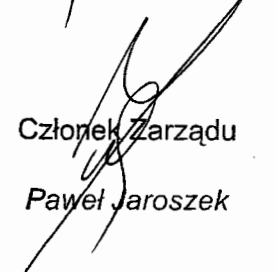
Z uwagi na powyższe proponuję nadanie nowego brzmienia przepisu art. 83 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych:

„4. Od decyzji przyznającej świadczenie w drodze wyjątku oraz od decyzji odmawiającej przyznania takiego świadczenia, od decyzji w sprawach o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, a także od decyzji w sprawie wykreślenia zastawu skarbowego z rejestru, odwołanie, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje. Stronie przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra.

Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji, określone w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Ponadto sygnalizuję, że niezbędna będzie zmiana w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 października 2009 r. w sprawie określenia wzorów zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, imiennych raportów miesięcznych i imiennych raportów miesięcznych korygujących, zgłoszeń płatnika, deklaracji rozliczeniowych i deklaracji rozliczeniowych korygujących, zgłoszeń danych o pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze oraz innych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 222, z późn. zm.), polegająca na zmianie nazwy przy kodzie 11 34 z „funkcjonariusz Służby Celnej” na „funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej”.

Projekt przewiduje skonsolidowanie administracji skarbowej, obejmującej administrację podatkową, kontrolę skarbową i Służbę Celną. Będzie to wymagało złożenia odpowiednich dokumentów zgłoszeniowych ZUS ZIPA, z uwagi na przekształcenie od 1 września 2016 r. płatnika składek z Izby Skarbowej w Izbę Administracji Skarbowej. Następnie od 1 stycznia 2017 r. nastąpiłoby połączenie Izby Administracji Skarbowej z Izbą Celną i Urzędem Kontroli Skarbowej, co wymagałoby wyrejestrowania Izb Celnych i Urzędów Kontroli Celnej jako płatników składek. Wyrejestrowani powinni zostać również wszyscy pracownicy tych urzędów z datą wyrejestrowania od dnia 1 stycznia 2017 r. Następnie na koncie płatnika składek Izby Administracji Skarbowej należałoby zarejestrować (zgłosić) z dniem 1 stycznia 2017 r. pracowników przejętych w wyniku połączenia Izby Celnej oraz Urzędu Kontroli Skarbowej z Izbą Administracji Skarbowej. W związku z połączeniem, na kontach płatników składek Izby Celnej oraz Urzędu Kontroli Skarbowej będzie należało sporządzić dokumenty ZUS ZIPA, gdzie w bloku II. „Poprzednie dane identyfikacyjne płatnika składek” będą dane odpowiednio Izby Celnej lub Urzędu Kontroli Skarbowej, natomiast w bloku III. „Aktualne dane identyfikacyjne płatnika składek” powinny zostać wpisane dane Izby Administracji Skarbowej.

Z poważaniem,

Członek Zarządu
Paweł Jaroszek

Warszawa, dnia 5 lipca 2016 r.

R-20160705-001

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Kancelaria Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

Sawoy Poieć,

W imieniu Krajowej Izby Biegłych Rewidentów uprzejmie dziękuję za przesłanie poselskich projektów ustaw:

- 1) o Krajowej Administracji Skarbowej,
 - 2) Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej,
- (pismo z 14 czerwca 2016 r., znak pisma GMS-WP-173-158/16).

Jednocześnie informujemy, że nie wnosimy uwag do treści powyższego projektu.

z zgrucian
PREZES
Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

Krzysztof Burnos

SEKRETARIAT Z-OY SZEFA KS

AP-113-00088/16(A)
12.07.2016

KRAJOWA IZBA BIEGLYCH REWIDENTÓW

Data wpływu al. Jana Pawła II 80, 00-175 Warszawa, tel. 22 637 30 81-83, faks 22 637 30 84

e-mail: sekretariat@kibr.org.pl, biuro@kibr.org.pl, http://www.kibr.org.pl

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO

Przewodniczący
Andrzej Jakubiak

DPP/WOPII/024/35/2/16/AD

Warszawa, dnia 08 lipca 2016 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. 08. 07. 2016

Data wpływu

Pan Adam Podgórski
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu
Kancelaria Sejmu

Andrzej Jakubiak

W odpowiedzi na pismo o sygnaturze 6MS – WP – 173-158/16 w sprawie poselskich projektów ustaw:

- 1) Ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej,
 - 2) Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej
- uprzejmie informuję, że Urząd Komisji Nadzoru Finansowego nie zgłasza uwag do przedmiotowych projektów ustaw.

Andrzej Jakubiak
PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI NADZORU FINANSOWEGO
A. Jakubiak
Andrzej Jakubiak

SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego
Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

Warszawa, dnia 7 lipca 2016 r.

BSA III-021-269-270/16

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 08. 07. 2016

Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 14 czerwca 2016 r., GMS-WP-173-158/16
uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do *poselskich projektów ustaw:*

- 1) *o Krajowej Administracji Skarbowej;*
- 2) *Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.*

Z wyrazami szacunku

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

Opinia

o poselskich projektach ustaw o Krajowej Administracji Skarbowej oraz Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, przedstawionych przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego „Prawo i Sprawiedliwość”

Przedstawiona opinia ogranicza się do części projektowanych ustaw, które regulują stosunki zatrudnienia w Krajowej Administracji Skarbowej. Przepisy tych ustaw tylko we wskazanych częściach będą stosowane przez sądy powszechne oraz Sąd Najwyższy.

W projektowanej ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej nader niejasno rysuje się podział stanowisk, które mają być zajmowane przez pracowników i przez funkcjonariuszy. Tworzy się bowiem w ramach Krajowej Administracji Skarbowej Służbę Celno-Skarbową, która nie ma żadnej wyodrębnionej, hierarchicznie uporządkowanej struktury organizacyjnej. Jedynym wyznacznikiem przynależności do Służby Celno-Skarbowej jest pozostawanie w administracyjnoprawnym stosunku służby, czyli bycie funkcjonariuszem. Przepis art. 1 ust. 2 projektowanej ustawy stanowi, że „W ramach KAS wyodrębnia się Służbę Celno-Skarbową, będącą jednolitą i umundurowaną formacją, którą tworzą funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, zwani dalej «funkcjonariuszami».

Powyższe określenie Służby Celno-Skarbowej jest niepoprawne z punktu widzenia tworzenia i definiowania jakichkolwiek struktur organizacji administracji państwowej. Nie można bowiem zasadnie mówić o utworzeniu określonej formacji, która nie ma żadnych wyodrębnionych zadań oraz ukształtowanej hierarchicznie struktury organizacyjnej, a tylko jest grupą osób, które łączy jedynie to, że podstawę ich zatrudnienia stanowi administracyjnoprawny stosunek służby. Projektowana ustawa nie pozwala określić podstawowego dla istnienia Służby Celno-Skarbowej elementu, czyli stanowisk, na jakich

są zatrudnieni funkcjonariusze. Te stanowiska mają być dopiero ustalone w akcie wykonawczym do ustawy — rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 188 ust. 2 projektowanej ustawy. Na marginesie należy zaznaczyć, że wytyczne do wydania tego rozporządzenia są bardzo lakoniczne i ogólnikowe. Nie spełniają one ustanowionego w art. 92 ust. 2 Konstytucji RP wymogu, że upoważnienie do wydania rozporządzenia powinno zawierać wytyczne dotyczące treści aktu.

Nie jest możliwe przeniesienie do projektowanej ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej obecnie obowiązujących regulacji dotyczących stosunków służby funkcjonariuszy, które są zawarte w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (jt.: Dz.U. z 2015 r., poz. 990, ze zm.), bez zachowania wyodrębnienia zadaniowego i organizacyjnego projektowanej Służby Celno-Skarbowej.

Zapewnienie jednolitości strukturalnej Krajowej Administracji Skarbowej wymagałoby w ogóle rezygnacji z administracyjnoprawnych stosunków służby jako podstawy zatrudnienia w tej administracji. Można w uzupełnieniu dodać, że w administracji celnej do 1999 r. nie występowały administracyjnoprawne stosunki służby. Urzędnicy administracji celnej, zwani funkcjonariuszami, byli zatrudniani w ramach stosunków pracy na podstawie mianowania (zob.: ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, Dz.U. z 1982 r., nr 31, poz. 214, a także rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1983 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków urzędników administracji celnej, Dz.U. z 1983 r., nr 5, poz. 34).

Koncepcja jednolitej Krajowej Administracji Skarbowej, w której podstawą zatrudnienia są wyłącznie stosunki pracy, teoretycznie jest także możliwa do przyjęcia.

Podstawowy zarzut w stosunku do projektowanej ustawy polega na braku koncepcji uregulowania stosunków zatrudnienia w administracji skarbowej. Projektodawcy chcą utrzymać administracyjnoprawne stosunki służby w administracji celnej, nie wyodrębniając jej organizacyjnie i zadaniowo w ramach Krajowej Administracji Skarbowej, co jest niemożliwe i prowadzi do regulacji całkowicie niespójnej i wywołującej szereg wątpliwości interpretacyjnych.

Nieprawidłowa jest też prawna klasyfikacja osób zatrudnionych w Krajowej Administracji Skarbowej, zawarta w art. 141 ust. 1 projektowanej ustawy. Zgodnie z tym przepisem w jednostkach organizacyjnych KAS mogą być zatrudnieni: 1) członkowie korpusu służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (jt.: Dz.U. z 2014 r., poz. 1111, ze zm.), 2) pracownicy, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (jt.: Dz.U. z 2014 r., poz. 1502, ze zm.), 3) pracownicy, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (jt.: Dz.U. z 2013 r., poz. 269, ze zm. oraz pełnić służbę funkcjonariusze.

Przedstawiona klasyfikacja nie odpowiada przede wszystkim strukturze źródeł prawa pracy. Kodeks pracy jest aktem powszechnym, mającym zastosowanie do wszystkich pracowników i pracodawców (art. 1 k.p.). Przepis art. 5 k.p. stanowi, że jeżeli stosunek pracy określonej kategorii pracowników regulują przepisy szczególne, przepisy kodeksu stosuje się w zakresie nieuregulowanym tymi przepisami. Nie jest więc możliwe i poprawne wyodrębnienie kategorii „pracowników, do których stosuje się Kodeks pracy”. Można tylko mówić o grupach pracowników, do których mają zastosowanie regulacje szczególne. Te regulacje szczególne określają zarówno podmiotowy zakres swojego zastosowania, jak również zakres odstępstw od regulacji powszechnych zawartych w Kodeksie pracy.

W administracji publicznej regulacje szczególne obejmują tylko pewien krąg stanowisk, które mają charakter urzędniczy. W administracji publicznej zatrudniani są także pracownicy na stanowiskach pomocniczych i obsługi, np. kierowcy, sprzątaczkę, którzy nie należą do korpusu pracowników służby publicznej w ścisłym znaczeniu, gdyż ich praca niczym nie różni się od pracy u innych pracodawców.

Umieszczenie w klasyfikacji pracowników Krajowej Administracji Skarbowej niepoprawnej kategorii „pracowników, do których stosuje się Kodeks pracy” ma ten skutek, że do pracowników zatrudnionych na stanowiskach pomocniczych i obsługi będą miały zastosowanie wszystkie przepisy ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, w których jest mowa ogólnie o pracownikach. Zostaną oni więc objęci szczególnymi regulacjami tej ustawy, np. obowiązkiem składania oświadczeń majątkowych.

Projektodawcy ustawy, wymieniając omawianą kategorię pracowników, jak się wydaje, nie wzięli pod uwagę tego skutku.

W projektowanej ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej poważne zastrzeżenia nasuwają przepisy przejściowe, które dotyczą dotychczasowych stosunków pracy i stosunków służby w administracji skarbowej i celnej (art. 165 i nast. projektowanej ustawy). Te stosunki stają się wprawdzie z mocy prawa odpowiednio stosunkami pracy lub stosunkami służby w Krajowej Administracji Skarbowej, ale ich trwanie jest uzależnione od złożenia przez właściwy organ pisemnej propozycji nowych warunków pracy lub służby. W razie niezłożenia takiej propozycji lub jej nieprzyjęcia przez pracownika lub funkcjonariusza stosunki te wygasną.

Zastosowanie przedstawionej konstrukcji wygaśnięcia stosunków pracy i stosunków służby w razie niezłożenia pisemnej propozycji nowych warunków pracy i służby prowadzi do destabilizacji trwałości tych stosunków. Złożenie lub niezłożenie tej propozycji jest pozostawione swobodnemu uznaniu organu dokonującego czynności prawnych w stosunkach pracy lub stosunkach służby. Działanie lub zaniechanie podmiotu, który jest uprawniony do złożenia propozycji, podlegają kontroli sądowej tylko w granicach klauzuli generalnej nadużycia prawa (w terminologii prawa administracyjnego – nadużycia władzy).

Dotychczasowe stosunki pracy i stosunki służby po ich przejęciu przez nowo utworzone jednostki Krajowej Administracji Skarbowej powinny podlegać rozwiązaniu w drodze wypowiedzenia, jeżeli w następstwie zmian organizacyjnych ich kontynuacja nie byłaby możliwa.

Projektowane ustawy trudno jest opiniować bez uwzględnienia krytycznych uwag do wprowadzonych wcześniej zmian w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, przedstawionych w opinii Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2016 r. o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz niektórych innych ustaw (BSA III-021-525/15). Projektowane ustawy są bowiem kontynuacją procesu rozszerzania kręgu stanowisk w administracji publicznej, których obsadzanie jest pozostawione swobodnemu uznaniu kompetentnych organów władzy publicznej.

Zasada swobodnego obsadzania stanowisk urzędniczych w administracji publicznej jest organicznie sprzeczna z zasadami zawodowego, politycznie neutralnego i stabilnego korpusu urzędniczego w administracji państwowej.

Przedstawione wyżej zastrzeżenia są wystarczające do sformułowania wysoce krytycznej opinii do projektowanych ustaw. Podstawową i nieusuwalną wadę przedstawionych projektów ustaw stanowi to, że regulacja stosunków pracy i stosunków służby w Krajowej Administracji Skarbowej nie opiera się na zasadach, jakim powinny odpowiadać stosunki zatrudnienia w administracji państwowej.

W zakończeniu należy ponadto zaznaczyć, że uzasadnienia projektów ustaw praktycznie ograniczają się do przedstawienia treści proponowanych regulacji. Uniemożliwia to poznanie podstawowych założeń, na jakich projektodawcy oparli te regulacje. Przedstawione projekty ustaw nie mają zatem w istocie rzeczy uzasadnienia.

Przedstawione projekty ustaw nie powinny stać się przedmiotem dalszych prac legislacyjnych.

Warszawa, 7 lipca 2016 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 08.07.2016

DP-IV-MJ-024-311/16

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 14 czerwca 2016 r. (znak: GMS-WP-173-158/16) dotyczącego *poselskich projektów ustaw: o Krajowej Administracji Skarbowej oraz Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej* przedstawiam następujące stanowisko Narodowego Banku Polskiego.

Podstawowym celem wprowadzanych rozwiązań jest usprawnienie działania aparatu skarbowego oraz uszczelnianie systemu podatkowego, co w konsekwencji ma przełożyć się na wzrost gospodarczy, bezpieczeństwo finansowe państwa oraz wpływy budżetowe. Zamierzony cel ma być osiągnięty m.in. poprzez koordynację działań wszystkich dotychczasowych służb skarbowych na poziomie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i dyrektorów izb administracji skarbowej oraz poprzez nowy podział i organizację zadań całej administracji skarbowej. W projektach ustaw przyjęto bardzo szeroki zakres zmian w funkcjonowaniu służb skarbowych, co zdaniem NBP może budzić obawy co do sprawności i jakości działania administracji skarbowej w początkowym okresie wdrożenia nowej ustawy.

1/4

I. Uwagi dotyczące rozszerzenia dostępu do informacji stanowiących tajemnicę bankową

W ocenie NBP wątpliwości budzi rozszerzenie dostępu do informacji stanowiących tajemnicę bankową. Zaproponowane w projekcie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) warunki dostępu do informacji stanowiących tajemnicę bankową (art. 48) są daleko idące, dla przykładu przyjęcie, że już na etapie postępowania przygotowawczego banki udostępniają dane klientów oraz że nie tylko przestępstwo, ale i wykroczenie skarbowe może stanowić podstawę do uchylenia tajemnicy bankowej.

W art. 48 ust. 11 projektu ustawy projektuje się możliwość nałożenia kary pieniężnej w wysokości do 10.000 zł przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego, w drodze decyzji, na podmiot, który pomimo prawidłowego wezwania nie udzielił informacji w wyznaczonym terminie albo udzielił ich w niepełnym zakresie. Naszym zdaniem, termin do przekazania informacji powinien być sprecyzowany w projekcie ustawy w sposób umożliwiający realizację tego zadania. Można domniemywać, że termin ten byłby zależny od zakresu żądanych informacji, stopnia skomplikowania sprawy i precyzji żądania.

Wątpliwości budzi także to, że decyzją naczelnika urzędu może zostać nałożona na bank kara pieniężna. Ponadto nie jest jasne, czy wobec banku centralnego także możliwe jest zastosowanie ww. odpowiedzialności finansowej.

Analogiczne uwagi dotyczą również art. 60 projektu ustawy o KAS. Zwrócić należy uwagę, że tak sformułowany przepis sugeruje dostęp do informacji stanowiących tajemnicę bankową w sytuacji wszczęcia jakiegokolwiek kontroli celno-skarbowej wskazanej w art. 50 ust. 1 pkt 1-3 projektu, nawet kontroli losowej, która, jak rozumiemy na podstawie art. 54 ust. 1 projektu, mieści się w zakresie kontroli celno-skarbowej.

II. Uwagi dotyczące obsługi bankowej organów podatkowych

W odniesieniu do zadania Narodowego Banku Polskiego, którym jest prowadzenie bankowej obsługi budżetu państwa, wątpliwość budzi organizacja obsługi bankowej organów skarbowych. W projektowanych zmianach poszczególnych ustaw, wprowadza się zapisy określające obowiązek dokonywania przez podatników wpłat podatków oraz należności celnych na rachunek właściwej izby administracji skarbowej. Zgodnie natomiast z art. 28 ust. 1 ustawy o KAS do zadań naczelnika urzędu skarbowego należy zarówno pobór podatków (pkt 1), jak i pobór należności

celnych (pkt 2), przy czym „pobór podatków (należności celnych)” nie został zdefiniowany.

Wątpliwości budzi zatem założona organizacja rachunków bankowych obsługujących organy skarbowe. Ponadto dostosowania wymagać będą – patrząc z punktu widzenia rozrachunków międzybankowych – wzory formularzy wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek odpowiednio organu KAS.

Z punktu widzenia NBP, jako banku obsługującego rachunki organów skarbowych, dla zachowania ciągłości obsługi na najwyższym poziomie, niezmiernie istotne jest jak najszybsze pozyskanie informacji o tym, jak przebiegać będzie zaplanowane na 1 stycznia 2017 r. połączenie izb administracji skarbowej (wcześniej izby skarbowe) z izbami celnymi i urzędami kontroli skarbowej – tj. które rachunki bankowe zostaną zamknięte, które zachowane, czy należności podatkowe i celne będą po 1 stycznia 2017 r. gromadzone na nowych rachunkach – co wynika z art. 11 ust. 7 projektu ustawy o KAS oraz uzasadnienia do projektu – umożliwiających centralizację w obrębie województwa lub kraju.

III. Uwagi dotyczące jakości obsługi podatników

NBP pragnie zwrócić uwagę na funkcjonowanie organów skarbowych w zakresie jakości obsługi podatników oraz procedur podatkowych, zapewniających profesjonalne załatwianie spraw podatnika. Projekt przewiduje odstępianie od przyjętego w ustawie o administracji podatkowej rozwiązania, skupiającego rozliczenia banków i innych instytucji finansowych w jednym wyspecjalizowanym urzędzie skarbowym. Rozwiązanie takie zapewniało specjalizację organu oraz jednolitość obsługi i orzecznictwa dla całego sektora finansowego.

Ponadto w art. 37 ustawy – przepisy wprowadzające ustawę o KAS, zawarto zmiany do ustawy Ordynacja podatkowa. W art. 13 tej ustawy dodano § 2c, w którym nadano uprawnienia naczelnika urzędu skarbowego lub dyrektora izby skarbowej w zakresie orzekania w sprawach podatkowych w pierwszej lub drugiej instancji, radcy skarbowemu. Analizowane przepisy nie definiują stanowiska o takiej nazwie, nie znane są też wymagania dla tego stanowiska. Wątpliwości budzi zatem nadanie kompetencji równorzędnych organowi pierwszej lub drugiej instancji pracownikowi na takim stanowisku.

IV. Pozostałe uwagi

Projekty ustaw wymagają korekty redakcyjnej, dla przykładu w art. 59 ust. 4 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej mowa jest o wskazaniu „nowego terminu zakończenia kontroli”, tj. po upływie terminu o którym mowa w ust. 1 i 2, tymczasem z ust. 1 i 2 nie wynika, że termin zakończenia kontroli można przedłużyć poza terminy ustalone na podstawie tych ustępów (z ust. 1 wynika, że termin ten wynosi do 3 miesięcy, zaś z ust. 2, że nowy termin można wskazać w przypadku niezakończenia kontroli w terminie, o którym mowa w ust. 1). Wydaje się, że termin zakończenia kontroli celno-skarbowej może być jeden raz przesunięty (tj. ustalony nowy termin).

Z poważaniem,

GŁÓWNY INSPEKTOR PRACY

Roman Giedrojc

Warszawa, dnia 14 lipca 2016 r.

GNP - 433 - 4002 - 5 - 1/16

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Stanisław Paweł Krystek

Odpowiadając na pismo z dnia 14 czerwca 2016 r. (GMS-158-173-158/16) dotyczące wyrażenia opinii odnośnie do poselskich projektów ustaw o Krajowej Administracji Skarbowej oraz Przepisów wprowadzających ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, uprzejmie informuję, że nie wnoszę uwag dotyczących ww. projektów w zakresie należącym do kompetencji Państwowej Inspekcji Pracy.

Ław *Yray* *Stanisław*
Roman *Giedrojc*

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 15.07.2016.

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa

www.prokuratoria.gov.pl

tel.: (+48) 022 392-31-09; fax: (+48) 022 392-31-20

e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

Warszawa, dnia 21 lipca 2016 r.

KR-51-275/16/MAR

KR-51-277/16/MAR

W/ 8005 /16

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. 26. 07. 2016
Data wpływu

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Adamie,

W związku z pismem z dnia 14 czerwca 2016 r. zawierającym prośbę o wyrażenie opinii o poselskich projektach ustaw:

- 1) o Krajowej Administracji Skarbowej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Łukasz Schreiber),
- 2) Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Murdzek),

w załączeniu uprzejmie przekazuję opinię Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa do przedłożonych projektów.

Otrzymują:

- 1) Adresat – 1 egzemplarz,
- 2) a/a – 1 egzemplarz.

Leszek Bosek
PREZES
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa
Leszek Bosek

KR-51-275/16/MAR

KR-51-277/16/MAR

**Opinia do poselskich projektów ustaw o Krajowej Administracji Skarbowej
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Łukasz Schreiber) oraz
Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Murdzek)**

W związku z otrzymaniem do zaopiniowania *projektów ustaw o Krajowej Administracji Skarbowej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Łukasz Schreiber) oraz Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Murdzek)*, zauważa się, co następuje:

1. Art. 226 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej przewiduje, że naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowań egzekucyjnych wszczętych przez dyrektora izby celnej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej w postępowaniach sądowych wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy w sprawie zwolnienia rzeczy lub prawa majątkowego spod egzekucji, o którym mowa w art. 40 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Regulację tę należy jednakże doprecyzować, gdyż Kodeks postępowania cywilnego, do którego odsyła 40 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, wiąże legitymację bierną w takich sprawach z faktem bycia wierzycielem a nie organem egzekucyjnym (ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji rozróżnia pojęcia wierzyciela od pojęcia organu egzekucyjnego, a organy pełniące te zadania nie zawsze muszą być tożsame).
2. Nieprawidłowa jest konstrukcja art. 230 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, gdyż przepis ten dotyczy wniosków złożonych w sprawach, w których egzekucja, postępowanie egzekucyjne zostały zakończone przez dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie ustawy, a właściwy ma być naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 223 ust. 1 ww. projektu, dotyczącym jedynie postępowań

egzekucyjnych wszczętych przez dyrektora izby celnej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

3. Art. 201 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej zawiera regulacje dotyczące następstwa prawnego w sprawach sądowych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, Szef Służby Celnej, dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej, dyrektor urzędu kontroli skarbowej, naczelnik urzędu celnego. Brak przy tym sprecyzowania, czy chodzi o sprawy toczące się przed sądami administracyjnymi, czy też także sprawy przed sądami powszechnymi. Budzi to wątpliwości, gdyż w sprawach cywilnych stroną postępowania może być co do zasady Skarb Państwa (reprezentowany przez organ państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, lub organ jednostki nadrzędnej), zaś w sprawach z zakresu prawa pracy stroną jest pracodawca (którym może być jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a więc urząd, a nie kierownik tej jednostki). Jak się wydaje, projektowany przepis nie dotyczy także powództw wytaczanych na podstawie art. 189¹ Kodeksu postępowania cywilnego, w których obecnie legitymacja czynna przysługuje organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej (a po zmianach ma przysługiwać wyłącznie organowi podatkowemu), jeżeli ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa jest niezbędne dla oceny skutków podatkowych. Uprawnienie takie nie przysługuje więc Szefowi Służby Celnej, który – zgodnie z art. 13 Ordynacji podatkowej – nie jest organem podatkowym. Nadto – z uwagi na fakt, że przewidziane w art. 189¹ k.p.c. uprawnienie przysługuje organowi jedynie w toku prowadzonego postępowania – regulacja ta wydaje się zbędna, gdyż treść art. 189¹ k.p.c. sama w sobie wskazuje, iż w sprawach takich po stronie powodowej występuje ten organ, który prowadzi postępowanie. Jednocześnie – z uwagi na nieprecyzyjność projektowanej regulacji oraz brak w jej uzasadnieniu wyjaśnienia, czy w zamiarze projektodawców nie ma ona jednak dotyczyć spraw toczących się przed sądami powszechnymi, których stroną jest Skarb Państwa – należy wskazać, że w sprawach, w których stroną jest Skarb Państwa reprezentowany przez dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej, dyrektora urzędu kontroli skarbowej czy naczelnika urzędu celnego nie może być automatyzmu w zmianie oznaczenia *statio fisci*. Zgodnie z ogólną regułą przewidzianą w art. 67 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego za Skarb Państwa podejmuje czynności procesowe organ państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone

roszczenie, lub organ jednostki nadrzędnej (a w zakresie określonym odrębną ustawą za Skarb Państwa czynności procesowe podejmuje Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa). Przykładowo w sprawach dotyczących uznania za bezskuteczną czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela legitymowany czynnie jest wierzyciel. Obecnie zadania wierzyciela wykonują (w zakresie należności celnych i innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów, podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów, podatku akcyzowego, podatku od gier oraz dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, opłaty paliwowej, podatku od wydobywania niektórych kopalin) dyrektorzy izb celnych. Zatem automatyczne przyjęcie następstwa w tych sprawach przez dyrektorów izb administracji skarbowej nie może mieć miejsca, skoro wykonywanie zadań wierzyciela należności pieniężnych (także w stosunku do ww. należności) ma należeć do zadań naczelnika urzędu skarbowego, a nie dyrektora izby administracji skarbowej. Wobec tego zasadne wydaje się wprowadzenie dla spraw cywilnych toczących się z powództwa Skarbu Państwa opartego na art. 527 i nast. Kodeksu cywilnego regulacji analogicznej jak przewidywana dla spraw o zwolnienie rzeczy lub prawa majątkowego spod egzekucji w art. 226 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (z uwzględnieniem uwagi, iż występowanie w takiej sprawie sądowej związane jest z wykonywaniem zadań wierzyciela należności pieniężnych, a nie z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego). Natomiast art. 201 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej wymaga doprecyzowania polegającego na wskazaniu, że odnosi się on wyłącznie do spraw sądownoadministracyjnych (a następstwo w sprawach cywilnych byłoby ustalane w oparciu o art. 67 § 2 k.p.c. oraz projektowane art. 160 i art. 226 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej). Możliwe jest też doprecyzowanie ww. przepisu polegające na wskazaniu, że w zakresie spraw przed sądami powszechnymi odnosi się on do spraw sądowych, których stroną jest Skarb Państwa, z wyłączeniem spraw o zwolnienie rzeczy lub prawa majątkowego spod egzekucji oraz tzw. skarg pauliańskich.

4. Doprecyzowania wymaga regulacja zawarta w art. 160 ust. 3 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej – w którym to przepisie wskazane jest, że z dniem 1 stycznia 2017 r. łączy się izbę administracji skarbowej z izbą celną i urzędem kontroli skarbowej, jednak bez określenia, że dotyczy to tych jednostek organizacyjnych, które mają siedziby w tym samym województwie.

Pozytywnie należy ocenić regulacje zawarte w art. 160 ust. 4 i 6 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, zgodnie z którymi izba administracji skarbowej, w związku z połączeniem z izbą celną i urzędem kontroli skarbowej wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki łączonych jednostek bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego te prawa i obowiązki wynikają, a z dniem 1 stycznia 2017 r. należności i zobowiązania izby skarbowej, izby celnej, urzędu kontroli skarbowej stają się należnościami i zobowiązaniami izby administracji skarbowej. Podobna regulacja powinna zostać przewidziana także dla znoszonych urzędów celnych, chociażby w celu umożliwienia ustalenia, kto ma realizować zobowiązania z tytułu wyroków sądowych wydanych w stosunku do Skarbu Państwa reprezentowanego przez naczelników urzędów celnych.

5. Art. 198 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej przewidujący w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o kontroli skarbowej następstwo dyrektorów izb administracji skarbowej oraz naczelników urzędów celno-skarbowych po zniesionych organach (dyrektorach urzędów kontroli skarbowej oraz Generalnym Inspektorze Kontroli Skarbowej) wymaga doprecyzowania poprzez wskazanie kryteriów, według których miałyby być ustalane, który z dyrektorów izb administracji skarbowej lub naczelników urzędów celno-skarbowych ma prowadzić postępowanie. Jest to istotne przede wszystkim w odniesieniu do naczelników urzędów celno-skarbowych, gdyż w uzasadnieniu projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej wspomina się o koncepcji zniesienia na potrzeby wykonywania kontroli celno-skarbowej właściwości miejscowej naczelników urzędów celno-skarbowych. Podobne wątpliwości budzi art. 209 ust. 2, 3 i 4 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej. Bez wyraźnego i jednoznacznego sprecyzowania, który urząd będzie właściwy do kontynuowania postępowania może dojść do sytuacji uchylania przez sądy administracyjne decyzji wydanych z naruszeniem przepisów o właściwości. Z doświadczeń Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa wynika, że sytuacje uchylania decyzji z powodu wydania ich z naruszeniem przepisów o właściwości organów podatkowych czy organów kontroli skarbowej (niekiedy łączące się z umorzeniem postępowania z powodu przedawnienia zobowiązań podatkowych) są potem kanwą postępowań toczących się przed sądami powszechnymi z udziałem Skarbu Państwa.

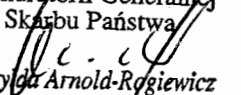
6. Analogiczna uwaga dotyczy wspomnianego już art. 201 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, w odniesieniu do następstwa w postępowaniach sądowych oraz art. 203 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie postępowań podatkowych. Szczególnie wyraźnie widać to na przykładzie projektowanego przepisu mającego stanowić, że *Postępowania podatkowe wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez naczelnika urzędu celnego jako organ podatkowy pierwszej instancji – prowadzi naczelnik urzędu skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów*. Obecnie urzędów skarbowych jest znacznie więcej niż urzędów celnych, a ich terytorialne zasięgi działania oraz siedziby się nie pokrywają, stąd też bez wyraźnego i jednoznacznego sprecyzowania, który urząd będzie właściwy do kontynuowania postępowania podatkowego może dojść do sytuacji uchylania przez sądy administracyjne decyzji wydanych z naruszeniem przepisów o właściwości. Jak to już zostało wspomniane, sytuacje uchylania decyzji z powodu wydania ich z naruszeniem przepisów o właściwości organów podatkowych mogą być przyczyną postępowań toczących się przed sądami powszechnymi z udziałem Skarbu Państwa.
7. Podobnie w art. 200 ust. 1 oraz art. 207 ust. 1 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej brak wskazania, do którego dyrektora izby administracji skarbowej ma zostać wniesione odwołanie. Ponadto projektowane przepisy stanowiąc, że dyrektor izby administracji skarbowej jest organem odwoławczym jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie rozstrzygają sytuacji, w których wprowadzie termin do wniesienia odwołania od decyzji nie upływa przed dniem wejścia w życie ustawy, lecz odwołanie zostało wniesione przed dniem wejścia w życie ustawy do organu, który był właściwy według obecnie obowiązujących przepisów.
8. W art. 37 pkt 2 lit. d) projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej przewiduje się wprowadzenie do Ordynacji podatkowej art. 13 § 2c zawierającego regulację, w myśl której w zakresie rozstrzygania spraw podatkowych uprawnienia naczelnika urzędu skarbowego jako organu podatkowego pierwszej instancji, dyrektora izby administracji skarbowej jako organu podatkowego pierwszej instancji, dyrektora izby administracji skarbowej jako organu odwoławczego,

przysługują także radcy skarbowemu, wykonującemu czynności orzecznicze. Jednocześnie brak jakiegokolwiek regulacji dotyczącej wymagań wobec osób zajmujących stanowisko radcy skarbowego czy też trybu kierowania do nich pism (w tym trybu zaskarżania wydanych przez nich decyzji). Nadto ujednolicenia wymaga terminologia, gdyż uzasadnienie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej operuje wymiennie pojęciami „radca skarbowy” (strony 17 i 44) i „komisarz skarbowy” (strona 42).

9. W art. 25 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej zamiast „art. 80 ust. 1” winno być „art. 80 ust. 5”.
10. Zgodnie z art. 80 ust. 7 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej w przypadku gdy kontrolowana spółka cywilna, jawna, partnerska, komandytowa albo komandytowo-akcyjna została rozwiązana w trakcie kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego, postępowanie podatkowe kończy się decyzją, o której mowa w art. 115 § 4 Ordynacji podatkowej. Powstaje wątpliwość, od którego momentu stroną postępowania jest podmiot (wspólnik, komplementariusz), wobec którego będzie wydana decyzja orzekająca o jego odpowiedzialności, a także kiedy powiadamia się go o postępowaniu.
11. W art. 2 ust. 1 pkt 15 i 16 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej przewidziano dla KAS nowe zadania, polegające na rozpoznawaniu, zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu określonych tam przestępstw oraz ściganiu sprawców tych przestępstw. Zadania w tym zakresie zostały powierzone Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, brak jednak regulacji co do sposobu ich wykonywania (choćby wzorowanych na projektowanych przepisach nowelizowanej ustawy Kodeks karny skarbowy, w tym dotyczących podmiotów uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego oraz do wnoszenia i popierania przed sądem aktu oskarżenia).
12. Zawarta w art. 188 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej regulacja dotycząca nieruchomości będących w trwałym zarządzie ministra właściwego do spraw finansów publicznych jest zbędna. Szef Krajowej Administracji Skarbowej ma być w randze sekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Tym samym, skoro zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami trwały zarząd jest formą prawną władania nieruchomością przez jednostkę organizacyjną, to brak

podstaw do ustawowego regulowania korzystania przez wyodrębnione komórki organizacyjne Ministerstwa Finansów z nieruchomości będących w trwałym zarządzie tego urzędu.

13. Ujednolicenia wymaga terminologia użyta w uzasadnieniu projektowanej ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej – planowane jest utworzenie urzędów celno-skarbowych, lecz na stronie 33 uzasadnienia jest mowa o naczelniku urzędu celno-akcyzowego.
14. Termin określony w art. 165 ust 2 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (31 lipca 2016 r.) jest terminem nierealnym wobec aktualnego stanu prac nad przedmiotowymi projektami ustaw.

STARSZY RADCA
Prokuratury Generalnej
Skarbu Państwa

Matylda Arnold-Rogiewicz

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
Nr WO-020-90/16

Warszawa, 2016-08-02

Dot. GSM-WP-173-158/16

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 03. 06. 2016

Pan Adam PODGÓRSKI

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Kancelary

W załączeniu przesyłam odpis opinii Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 lipca 2016 r. w przedmiocie poselskich projektów: ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Z pozdrowieniami

WICEPRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Sądownictwa

plk Piotr Raczkowski
sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 29 lipca 2016 r.

**w przedmiocie poselskich projektów ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej
oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z poselskimi projektami ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, podkreśla, że projekty te w znacznym stopniu wkraczają w sferę praw i wolności obywatelskich i z tego punktu widzenia Rada zgłasza następujące uwagi.

Zgodnie z art. 110 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, projektodawca przyznał organom administracji skarbowej prawo do uzyskiwania, gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania informacji w celu wykonywania zadań, które zostały określone w sposób bardzo ogólny, bez wskazania kryteriów, które miałyby spełniać, a które to kryteria uzasadniałyby ewentualnie konieczność skorzystania z przyznaných uprawnień, prowadzących do istotnej ingerencji w sferę praw i wolności obywatelskich. Tak ogólnie zakreślone zadania mogą rodzić przekonanie o naruszeniu zasady proporcjonalności, nakazującej zachowanie odpowiednich proporcji pomiędzy zakresem ingerencji prawodawcy w sferę praw i wolności obywatelskich a osiągnięciem założonego rezultatu.

Kolejnym przejawem naruszenia wspomnianej zasady jest, w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, określone w art. 111 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, przyzwolenie na gromadzenie informacji należących do sfery prywatności jednostki – jedynie w celu „zapobiegania lub wykrywania przestępstw skarbowych”. Takie określenie podstaw ingerencji w sferę praw i wolności obywateli należy ocenić jako nader ogólne i niedookreślone. Daje to podstawy właściwie do niekontrolowanego zdobywania przez służby administracji skarbowej istotnych informacji i danych osobowych. Rada zauważa także, że w ust. 2 tego artykułu projektodawca nałożył na podmioty gromadzące informacje i inne ważne dane osobowe, obowiązek ich udostępniania, ograniczając podstawy prawne żądania udostępnienia informacji do wskazania, jako wystarczającej przesłanki, jedynie

pisemnego wniosku funkcjonariusza wykonującego czynności operacyjno-rozpoznawcze. Projektodawca stworzył zatem kolejną możliwość naruszania w praktyce wspomnianej zasady proporcjonalności.

Również w art. 112 przedstawionego projektu powołano się jedynie na działanie w celu bardzo ogólnie określonego „zapobiegania lub wykrywania przestępstw”, w jakim funkcjonariusze mogą uzyskiwać żądane informacje. Taka regulacja daje niczym nieograniczone prawo do wglądu, gromadzenia i administrowania danymi, z powołaniem się jedynie na okoliczność choćby bliżej nieokreślonego „zapobiegania przestępstwom”. Powinność „zapobiegania lub wykrywania przestępstw” nie ma, co oczywiste, charakteru jasnego kryterium, nie została także w sposób szczegółowy określona w projektowanej ustawie. Taka regulacja, zdaniem Rady, godzi chociażby w jedno z podstawowych praw i wolności obywatelskich określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a mianowicie w wyrażoną w art. 49 wolność i ochronę tajemnicy komunikowania się. Według tego przepisu ustawa zasadnicza zapewnia wolność i ochronę tajemnicy komunikowania się, a ich ograniczenie może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie i w sposób w niej określony. Wspomniane przyzwolenie ustawowe na ingerencję w sferę powołanych praw konstytucyjnych w celu „zapobiegania lub wykrywania przestępstw”, nie może być uznane (z uwagi na brak koniecznej precyzji tej przesłanki) za spełnienie wymogu określonego w powoływanym art. 49 Konstytucji.

Jako zupełnie nieefektywna, w ocenie Rady, jawi się kontrola sądu nad działaniami operacyjnymi służb administracji skarbowej, sprowadzająca się do przekazania sądowi okręgowemu (*ex post*) półrocznych sprawozdań w tym zakresie. Sądowi w celu sprawowania tejże kontroli, co wynika z art. 113 ust. 3 projektu o Krajowej Administracji Skarbowej, przyznano jedynie uprawnienie do zapoznania się z materiałami uzasadniającymi udostępnienie danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych. Nie wiadomo przy tym, przy pomocy jakich kryteriów i środków prawnych miałyby odbywać się kontrola sądowa i w jaki sposób wyniki tej kontroli miałyby być egzekwowane, skoro *de facto* sąd nie został wyposażony w żadne uprawnienia odnośnie do przedmiotowej materii, poza kontrolą ilości pozyskanych w okresie sprawozdawczym danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych.

Wątpliwości Rady nasuwa również bardzo szerokie uregulowanie w art. 115 przedmiotowego projektu materii związanej z kontrolą operacyjną, a więc z uzyskiwaniem i utrwalaniem m.in. treści rozmów, treści korespondencji, a także uzyskiwaniem dostępu i kontroli zawartości przesyłek, bowiem prowadzić to może do naruszania podstawowych

praw obywatelskich, m.in. tajemnicy korespondencji.

W art. 119 odnoszącym się do tematyki niszczenia materiałów niezawierających dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo nie mających znaczenia dla kontroli celno-skarbowej, postępowania podatkowego lub postępowania w sprawach celnych, projektodawca posłużył się nieprecyzyjnym określeniem momentu przeprowadzenia tej czynności poprzez użycie terminu „niezwłocznie”. Nie został jednoznacznie wskazany moment, w którym sąd winien wydać w tym przedmiocie stosowne zarządzenie, co, w ocenie Rady, może wpłynąć na ukształtowanie nieprawidłowej praktyki.

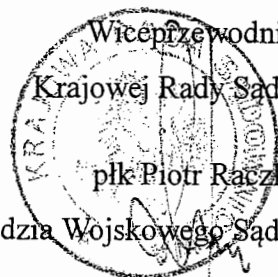
Istotne obawy budzą także kwestie związane z możliwością użycia broni palnej przez funkcjonariuszy, uregulowane w art. 136 projektu. Projektodawca przyznaje funkcjonariuszom uprawnienie do użycia broni palnej w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni palnej było w określonych przypadkach dopuszczalne, jak również w celu m.in. ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, jeżeli ucieczka tej osoby stwarza zagrożenie życia lub zdrowia funkcjonariusza lub innej osoby lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba zatrzymana może użyć materiałów wybuchowych, broni palnej lub innego niebezpiecznego przedmiotu. Niewątpliwie materia ta ma charakter szczególny. Niepokoi zatem, że projektodawca przyznał uprawnienie do wyposażenia w broń palną funkcjonariusza, który został jedynie przeszkolony w zakresie związanym z jej używaniem. Nie wprowadził przy tym żadnych innych kryteriów, które winien spełnić funkcjonariusz, aby mógł zostać wyposażony w broń palną. Brak innych wymogów, poza „przeszkoleniem”, powoduje, że praktycznie każdy funkcjonariusz, który odbędzie takie „przeszkolenie”, będzie mógł posługiwać się bronią palną.

Krajowa Rada Sądownictwa zwraca również uwagę, że, zgodnie z art. 137 projektu, minister właściwy do spraw finansów publicznych, a więc podmiot działający w sferze finansów, został upoważniony do określenia w drodze rozporządzenia uzbrojenia, kryteriów przydziału broni palnej, ale i warunków przyznawania środków przymusu bezpośredniego. Wydaje się zasadne, aby tak ważne kwestie zostały rozstrzygnięte w ustawie.

Wątpliwości Rady dotyczą również możliwości zatrzymania statku i przeprowadzenia kontroli przy bardzo nieprecyzyjnie określonych w projekcie podstawach (podejrzenie, zapobieganie itp.).

Krajowa Rada Sądownictwa podkreśla, że regulowana w przedmiotowych projektach materia dotyczy zapobiegania nadużyciom finansowym, a nie działaniom terrorystycznym, które wymagałyby podjęcia tak zdecydowanych, jak to uczyniono, środków zaradczych.

Z tych względów Krajowa Rada Sądownictwa upatruje w projektowanych przepisach naruszenia zasady proporcjonalności przy regulowaniu omawianych kwestii, a w rezultacie zbyt głębokiej ingerencji w sferę praw i wolności jednostki.

Wiceprzewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa
płk Piotr Rączkowski
sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

Biuro Krajowej Rady Sądownictwa
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

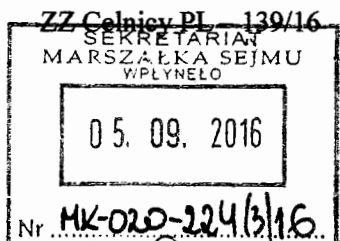
DYREKTOR
Wydziału Organizacyjnego
Biura Krajowej Rady Sądownictwa

Marek Gólczew
Marek Gólczew

Związek Zawodowy
Celnicy PL

Nysa, dnia 30.08.2016r.

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu RP

Wielce szanowny Panie Marszałku

Związek Zawodowy celnicy PL przesyła w załączeniu opinię dr Andrzeja Halickiego do projektu ustawy o Krajowej Administracji Krajowej z uprzejmą prośbą o uwzględnienie w procesie legislacyjnym

ZAL. Ekspertyza

Z wyrazami szacunku

Sławomir Siwy
Przewodniczący
ZZ Celnicy PL

Andrzej Halicki

Analiza projektu ustawy z dnia 31 maja 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej

Celem opracowania jest dokonanie analizy projektu ustawy z dnia 31 maja 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej zwanego dalej „projektem KAS”, który został wniesiony do Sejmu w dniu 3 czerwca 2016 r. Regulacja ta wraz z projektem ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej stanowi „pakiet” mający umożliwić funkcjonowanie od dnia 1 stycznia 2017 r. nowego modelu administracji finansów publicznych złożonej z obecnej Służby Celnej, administracji podatkowej oraz kontroli skarbowej.

Na wstępie należy odnotować, iż jest to pierwszy upubliczniony projekt KAS, który – wbrew zapewnieniom ze strony rządu – nie został poddany procesowi konsultacji publicznych. Taki sposób procedowania był możliwy z uwagi na przypisanie autorstwa tego dokumentu grupie posłów, podczas, gdy faktycznie projekt został wypracowany w ramach kierownictwa Ministerstwa Finansów¹. Opisany zabieg należy ocenić krytycznie, ponieważ pozbawił on szeroką grupę podmiotów możliwości zgłoszenia swoich uwag, zastrzeżeń czy propozycji zmian, które mogłyby przyczynić się do poprawy jakości tworzonego prawa. Projekt KAS nie został również udostępniony funkcjonariuszom celnym np. w folderze poświęconym Krajowej Administracji Skarbowej (portal intranetowy Corintia).

Projekt KAS składa się z trzech rozdziałów, w których kolejno uregulowano „Przepisy ogólne” (art. 1), „Zmiany w przepisach obowiązujących” (art. 2 – art. 158) oraz „Przepisy uchylające, przejściowe, dostosowujące i końcowe” (art. 159 – art. 240). Art. 1 określa datę wejścia w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej na dzień 1 stycznia 2017 r. z wyjątkiem przepisów regulujących powołanie:

- Szefa KAS będącego organem KAS i jego podległość ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (wchodzi w życie z dniem ogłoszenia),

- Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, katalogu zadań tego organu KAS oraz nadzoru nad jego działalnością sprawowanego przez Szefa KAS (wchodzi w życie z dniem 1 września 2016 r.²).

Na uwagę zasługuje ilość aktów prawnych (157 ustaw), które zostaną zmienione w związku z wejściem w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Zakres tych zmian ma charakter różnicowany. Niektóre z nich wynikają jedynie z wprowadzenia przez projektodawcę nowych pojęć („Służba Celno – Skarbowo”, „naczelnik urzędu celno – skarbowego”, „kontrola celno – skarbowo”), inne zaś wiążą się z przeniesieniem kompetencji ze znoszonych organów np. dyrektora izby celnej na organy KAS w szczególności naczelnika urzędu skarbowego (m.in. uprawnienia organu egzekucyjnego).

Istotną część projektu KAS stanowią „Przepisy uchylające, przejściowe, dostosowujące i końcowe”, zaś ich analiza może rodzić wątpliwości zwłaszcza w obszarze regulacji statusu prawnego funkcjonariuszy celnych oraz pracowników. W pierwszej kolejności należy odnotować, iż z dniem 1 stycznia 2017 r.:

- utracą moc ustawy: z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej³, z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych⁴, z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej⁵ zwana dalej „ustawą o S.C.”, ustawa z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej⁶ (art. 159),
- zniesione zostaną organy: Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, dyrektorzy izb skarbowych, dyrektorzy izb celnych, dyrektorzy urzędów kontroli skarbowej oraz naczelnicy urzędów celnych (art. 160 ust. 1),
- utworzone zostaną urzędy celno – skarbowe oraz Centrum Informatyki KAS (art. 163 ust. 1 pkt 2,3),
- ustanowione zostaną organy KAS tj. dyrektor izby administracji skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno – skarbowego (art. 162 ust. 1 pkt 3,4,5),

- izba administracji skarbowej zostanie połączona z izbą celną oraz urzędem kontroli skarbowej (art. 160 ust. 3),

- utworzona zostanie Krajowa Szkoła Skarbowości (art. 161 ust. 2).

W projekcie KAS przewidziano zasadę kontynuacji dotychczasowych stosunków pracy oraz stosunków służbowych w ramach Krajowej Administracji Skarbowej, jednakże nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r. Oznacza to, że osoby zatrudnione w izbach skarbowych z dniem 1 września 2016 r., lecz nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r. będą pracownikami zatrudnionymi w izbach administracji skarbowej, zachowując ciągłość pracy. Analogicznie, osoby pełniące służbę np. w urzędzie celnym bądź w izbie celnej staną się od dnia 1 stycznia 2017 r., jednakże nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r., funkcjonariuszami Służby Celno – Skarbowej, zachowując ciągłość służby. Istotne reguły dotyczące sposobu przekształceń statusu prawnego pracowników oraz funkcjonariuszy Służby Celno – Skarbowej zostały zawarte w art. 167 – 172 projektu KAS. Analiza powołanych przepisów prawnych prowadzi do następujących wniosków:

- funkcjonariusze Służby Celno – Skarbowej oraz pracownicy mogą otrzymać od – odpowiednio – dyrektora izby administracji skarbowej, dyrektora Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości, dyrektora Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej w terminie do 31 maja 2017 r. pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby (art. 167 ust. 1),
- jeżeli dana osoba nie otrzyma w terminie do dnia 31 maja 2017 r. pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby bądź odmówi przyjęcia tej propozycji, to jej – odpowiednio – stosunek pracy bądź stosunek służ-

bowy wygaśnie z dniem 30 czerwca 2017 r. (art. 169 ust. 1),

- przyjęcie propozycji zatrudnienia bądź pełnienia służby będzie skutkowało przekształceniem się dotychczasowego stosunku pracy na podstawie umowy na czas nieokreślony albo określony bądź stosunku służby w służbie przygotowawczej albo stałej w – odpowiednio – stosunek pracy bądź stosunek służby w Służbie Celno – Skarbowej na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony bądź mianowania do służby przygotowawczej albo stałej (art. 170 ust. 1).

Zaprezentowane rozwiązania budzą uzasadnione wątpliwości. W ocenie rządu właściwe jest doprowadzenie do wygaśnięcia z mocy prawa dotychczasowych stosunków służbowych wszystkich funkcjonariuszy celnych. Wygaśnięcie stosunku służbowego to zakończenie współpracy danej osoby z Państwem, bez konieczności podejmowania przez kierownika urzędu dodatkowych czynności, w szczególności wydania decyzji administracyjnej. Skutek w postaci wygaśnięcia stosunku służbowego łączy się bowiem z zaistnieniem określonego zdarzenia tj. brakiem złożenia funkcjonariuszowi Służby Celno – Skarbowej propozycji dalszego pełnienia służby bądź zatrudnienia. Co istotne, podmiot uprawniony do złożenia takiej propozycji np. dyrektor izby administracji skarbowej został zwolniony z obowiązku jakiegokolwiek uzasadniania swojego postępowania.

Brak wymogu wyjaśnienia przesłanek, które skutkowały niezłożeniem propozycji może stwarzać pokusę do pozbycia się z administracji danin publicznych nie tylko osób, o których mowa w art. 141 ust. 2 projektu ustawy z dnia 31 maja 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (m. in. byłych współpracowników organów bezpieczeństwa państwa⁹), ale również wartościowych funkcjonariuszy bądź pracowników, którzy w trakcie swojej kariery zawodowej, działając w dobrej wierze, wyrażali uzasadnione, choć negatywne opinie o funkcjonowaniu jednostki organizacyjnej. W praktyce reguła ta może dotyczyć również członków związku zawodowego, byłych dyrektorów izb celnych, naczelników

urzędów celnych, osób pobierających wysokie uposażenia, funkcjonariuszy biorących udział w akcji protestacyjnej Służby Celnej w czerwcu 2016 r., funkcjonariuszy ukaranych w przeszłości karą dyscyplinarną (pomimo zatarcia skazania), osób deklarujących określone sympatie polityczne, etc. Z kolei brak obowiązku wydania decyzji administracyjnej o odmowie złożenia propozycji, pozbawia funkcjonariuszy oraz pracowników, którzy nie otrzymali takiej propozycji ochrony prawnej. Nie mogą oni bowiem skorzystać z drogi odwoławczej ani zaskarżyć bierności dyrektora izby administracji skarbowej do sądu. Z tych powodów, konstrukcja przepisów prawnych oparta na wykorzystywaniu przez Państwo swojej uprzywilejowanej pozycji „globalnego pracodawcy” i wygaśnięciu dotychczasowego stosunku pracy (stosunku służbowego) spotkała się w doktrynie z trafną krytyką⁸. Jest to rozwiązanie, które należy ocenić negatywnie również z perspektywy zarządzania zasobami ludzkimi w Służbie Celnej. Utrzymywanie funkcjonariuszy celnych w stanie wielomiesięcznej niepewności co do możliwości kontynuowania służby w Służbie Celno – Skarbowej po dniu 30 czerwca 2017 r. może mieć istotny wpływ na poziom zaangażowania się w realizację obecnych zadań, a w konsekwencji na jakość usług świadczonych przez Służbę Celną.

Na tym tle niezrozumiałym jest, iż Ministerstwo Finansów nie jest w stanie w sposób jednoznaczny określić ilości osób, które nie otrzymają propozycji zatrudnienia bądź pełnienia służby w KAS. W odpowiedzi na interpelację poselską nr 253 z dnia 29 grudnia 2015 r. Minister Finansów wyjaśnił, iż nastąpi zmniejszenie zatrudnienia w KAS o 10 – 15% w stosunku do stanu obecnego⁹. W późniejszym okresie dane te uległy zmianie. W wypowiedzi w dniu 1 czerwca 2016 r. Minister Finansów nie wykluczył zwolnienia 3 – 4% funkcjonariuszy i pracowników w ramach „naturalnej rotacji”¹⁰, zaś w trakcie spotkania w Radzie Dialogu Społecznego w dniu 2 czerwca 2016 r. Szef Służby Celnej poinformował, iż chodzi o redukcję zatrudnienia ok. 5 tys. osób¹¹. Z kolei w uzasadnieniu projektu z dnia 31 maja 2016 r. ustawy o Krajowej Administracji

Skarbowej ustalono próg osób, które nie otrzymają propozycji pełnienia służby/zatrudnienia w KAS na ok. 10%¹². Ze względu na zaprezentowane rozbieżności oraz stanowisko Ministra Finansów, iż niezłożenie propozycji zatrudnienia bądź pełnienia służby w KAS powinno odnosić się do dwóch kategorii osób tj. posiadających uprawnienia emerytalne oraz byłych współpracowników organów bezpieczeństwa państwa, autor podjął próbę ustalenia faktycznej ilości tych osób. Z danych zebranych w izbach celnych, izbach skarbowych oraz urzędach kontroli skarbowej wynika, iż łącznie 2211 osoby (funkcjonariusze celni, urzędnicy korpusu służby cywilnej, pracownicy) będą posiadały na dzień 1 stycznia 2017 r. uprawnienia emerytalne¹³.

Ilość osób, które będą posiadały uprawnienia emerytalne na dzień 1 stycznia 2017 r.

Izby skarbowe	1515
Urzędy kontroli skarbowej	293
Izby Celne	403

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych uzyskanych z izb celnych, izb skarbowych oraz urzędów kontroli skarbowej.

Dla potrzeb przeprowadzonego badania przyjęto założenie, że:

- wszystkie osoby obecnie pełniące służbę bądź zatrudnione w izbach celnych, izbach skarbowych oraz urzędach kontroli skarbowej będą nadal (do dnia 1 stycznia 2017 r.) kontynuować służbę/zatrudnienie w badanej jednostce. Dane obejmują bowiem osoby, które już posiadają uprawnienia emerytalne (np. wojskowe, policyjne) i te osoby, które uzyskają takie uprawnienia z dniem 1 stycznia 2017 r. Należy również odnotować, iż możliwe jest zatrudnienie w trakcie kolejnych miesięcy 2016 r. osób w wieku przedemerytalnym, które uzyskają uprawnienia emerytalne w dniu 1 stycznia 2017 r. (z oczywistych przyczyn niniejsze zestawienie nie obejmuje takich przypadków),
- o dnia 1 stycznia 2017 r. nie dojdzie do zmian stanu prawnego związanych np. z obniżeniem wieku emerytalnego.

Dodatkowo w ramach badania podjęto próbę ustalenia ilości osób, o których mowa w art. 141 ust. 2 projektu ustawy z dnia 31 maja 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej tj. osób, które pełniły służbę zawodową, pracowały bądź były współpracownikami organów bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów¹⁴. Z pisma Ministra Finansów nr BMI1.0124.226.2016 z dnia 21 czerwca 2016 r. wynika, iż organ ten nie posiada w/w danych¹⁵. W świetle powyższego, nie może dziwić, iż Ministerstwo Finansów nie jest w stanie w sposób precyzyjny określić ilości osób, z którymi nie będzie kontynuowana współpraca w KAS, zaś przyczyną tego stanu rzeczy wydaje się brak przeprowadzenia przez ten resort rzetelnej analiz reformy administracji finansów publicznych¹⁶. Ponadto niezrozumiałym jest dążenie do pozbycia się z KAS osób posiadających uprawnienia emerytalne. Zakładany automatyzm (niezłożenia propozycji i wygaśnięcia stosunku pracy bądź stosunku służbowego) nie uwzględnia zróżnicowanej sytuacji faktycznej emerytów. W grupie tej znajdują się bowiem również osoby niezaawansowane wiekowo (np. emeryci policyjni), a także osoby w wieku 50+, lecz posiadające wiedzę, doświadczenie oraz umiejętności, które powinny być wykorzystane w KAS jako cenny zasób tej organizacji. Zestawiając wyniki przeprowadzonego badania z danymi przedstawionymi przez Ministerstwo Finansów oraz stanowiskiem tego resortu o zasadności zastosowania „opcji zerowej”, można zaryzykować pogląd, iż w ramach zakładanego poziomu obniżenia zatrudnienia w KAS o 10% będą mieścić się również osoby, które nie osiągnęły jeszcze wieku emerytalnego i nie były współpracownikami organów bezpieczeństwa państwa.

Kolejny aspekt analizowanej problematyki dotyczy przesłanek mających wpływ na treść propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby. Zgodnie z art. 167 ust. 1 projektu KAS, w procesie składania funkcjonariuszom celnym i pracownikom propozycji służby/pracy decy-

dującym będą: posiadane kwalifikacje, przebieg dotychczasowej pracy bądź służby oraz dotychczasowe miejsce zamieszkania. Jest to katalog zamknięty, który jedynie pozornie wydaje się mieć logiczną i oczywistą konstrukcję. O ile bowiem ustalenie kwalifikacji czy miejsca zamieszkania funkcjonariusza nie powinno nastroczać trudności¹⁷, to już wymóg uwzględnienia przebiegu dotychczasowej jego służby będzie wymagał dokonania przez dyrektora izby administracji skarbowej analizy ok. 14 tysięcy akt osobowych funkcjonariuszy celnych. Proces ten powinien obejmować badanie takich dokumentów jak m.in. oceny okresowe, opinie służbowe, udzielone wyróżnienia, a także dokumentów: potwierdzających zakres zadań realizowanych przez funkcjonariusza, dotyczących opisu stanowiska służbowego i jego wartościowania, potwierdzających zmianę warunków pełnienia służby, związanych z podnoszeniem przez funkcjonariusza kwalifikacji zawodowych. Ze względu na zakres podmiotowy i przedmiotowy takiej analizy i jej czasochłonność, niemożliwym (niewykonalnym) wydaje się jej przeprowadzenie przez dyrektora izby administracji skarbowej. Dodatkowym zagrożeniem może okazać się brak znajomości przez niego mocnych i słabych stron funkcjonariuszy celnych, z którymi – jako osoba wywodząca się z administracji skarbowej – nie miał okazji współpracować.

W praktyce składając propozycję służby/pracy, osoba piastująca funkcję dyrektora izby administracji skarbowej uwzględni zapewne jedynie ostatnie miejsce pełnienia służby funkcjonariusza celnego. Może to oznaczać dla danej osoby zachowanie – posiadanego od dnia 1 stycznia 2017 r. – statusu funkcjonariusza Służby Celno – Skarbowej bądź też zmianę tego statusu poprzez zastąpienie dotychczasowego mianowania umową o pracę na czas nieokreślony (funkcjonariusz w służbie stałej). W pierwszym przypadku propozycja pełnienia służby w Służbie Celnej stanowić będzie decyzję ustalającą nowe warunki pełnienia służby, którą funkcjonariusz może zaskarżyć (wniosek o ponowne rozpatrzenie służby) w terminie 14 dni od dnia doręczenia pro-

pozycji. Uprawnienia takiego zostanie natomiast pozbawiony funkcjonariusz, który otrzyma propozycję zatrudnienia w KAS na podstawie umowy o pracę. Oznacza to de facto poddanie funkcjonariuszy celnych procesowi „ucywilnienia”, bez zapewnienia im środków odwoławczych. Jest to rozwiązanie dość kontrowersyjne i nieznane w innych służbach mundurowych. Przykładowo zarówno w Policji jak i w Straży Granicznej zastąpiono funkcjonariuszy pełniących służbę na stanowiskach niezwiązanych bezpośrednio z ustawowymi zadaniami tych formacji (kadry, logistyka, itp.) pracownikami cywilnymi, zaś funkcjonariuszy przeniesiono ze stanowisk administracyjnych na stanowiska związane ze zwalczaniem przestępczości (np. funkcjonariuszy Straży Granicznej przesunięto do służby w jednostkach bezpośrednio chroniących granicę państwową). W ten sposób dokonano „ucywilnienia” komórek organizacyjnych, nie zaś funkcjonariuszy pełniących w nich służbę. Należy bowiem odnotować, iż stosunek służbowy funkcjonariusza służby mundurowej (Służby Celnej, Policji, Straży Granicznej) ma charakter administracyjnoprawny, zaś jego istotą jest dyspozycyjność funkcjonariusza oraz nadrzędność interesu publicznego nad interesem danej osoby. O miejscu i roli funkcjonariusza w Służbie Celnej decydują potrzeby służby, które mogą się zmieniać w czasie. Zatem żaden funkcjonariusz celny nie miał możliwości wyboru komórki organizacyjnej, w której pełni służbę. Natomiast w zamian za poświęcenie na rzecz Państwa, w tym rezygnację z konstytucyjnych praw przysługujących obywatelom RP (np. udziału w życiu publicznym), funkcjonariusz mógł liczyć na ochronę prawną wynikającą z trwałości i stabilności stosunku służbowego.

Planowane przeniesienie kilku tysięcy funkcjonariuszy celnych do pracy na podstawie umowy na czas nieokreślony nie tylko pozbawia tę grupę zawodową dotychczasowej ochrony, ale także może wywołać dodatkowe negatywne dla nich i Polski skutki w postaci:

- wyeliminowania dotychczasowych funkcjonariuszy celnych z katalogu osób objętych uprawnieniami eme-

- rytalnymi, które przysługują funkcjonariuszom innych służb mundurowych¹⁸,
- możliwości obniżenia wynagrodzenia (projekt KAS nie zawiera gwarancji zachowania dotychczasowego uposażenia¹⁹),
 - pozbawienia dotychczasowych funkcjonariuszy celnych dodatku z tytułu posiadanego stopnia służbowego oraz uprawnienia do dodatkowego urlopu wypoczynkowego²⁰,
 - przerwania ścieżki kariery zawodowej w Służbie Celnej i konieczności niezwłocznego przystosowania się – nawet po kilkudziesięciu latach spędzonych w tej formacji – do nowych obowiązków wykonywanych w ramach struktury o odmiennej specyfice i kulturze organizacyjnej,
 - zdeprecjonowania aktu mianowania funkcjonariusza celnego na pierwszy stopień w korpusie oficerów młodszych dokonywanego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej²¹,
 - poczucia odosobnienia, frustracji, demotywacji, wypalenia zawodowego, braku identyfikacji zawodowej oraz powstania sytuacji konfliktowych w nowym środowisku zawodowym czyli stanów stanowiących realne zagrożenie dla sprawnego funkcjonowania KAS,
 - braku możliwości wykorzystania funkcjonariuszy celnych do pełnienia służby w stanie nadzwyczajnym tj. w sytuacji wymagającej podwyższonej gotowości w przypadku zagrożenia ochrony i bezpieczeństwa obszaru celnego Unii Europejskiej (art. 100 ustawy o S.C.).

Ten ostatni aspekt jest szczególnie istotny z punktu widzenia interesu publicznego. Obecni funkcjonariusze celni to osoby dyspozycyjne, zdyscyplinowane, gotowe do służby i natychmiastowej reakcji w sytuacji kryzysowej. Poddanie funkcjonariuszy procesowi „ucywilnienia” oznacza rezygnację przez Państwo z ich potencjału i możliwości dysponowania nimi w stanie zagrożenia bezpieczeństwa (wzrastające zagrożenie terroryzmem, migracją). Nie ulega bowiem wątpliwości, iż osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę (był funkcjonariusz celny) nie będzie mogła

zostać skierowana przez dyrektora izby administracji skarbowej do udzielenia doraźnego wsparcia w razie zdarzeń wymagających pilnej interwencji np. na przejściu granicznym. Takie możliwości stwarza jedynie stosunek administracyjnoprawny oparty na władztwie organu.

Na tle zaprezentowanych rozważań niezrozumiałym jest niewykorzystanie przez twórców KAS rozwiązań prawnych, które sprawdziły się w przeszłości i gwarantowały funkcjonariuszom właściwy poziom ochrony prawnej. Chodzi o przekształcenia w obszarze statusu prawnego funkcjonariuszy celnych dokonane na podstawie kolejnych pragmatyk Służby Celnej tj. ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej²² zwanej dalej „ustawą o S.C. z 1999 r.” oraz ustawy o S.C. Zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy o S.C. z 1999 r. funkcjonariusze celni zatrudnieni w dniu wejścia w życie tej ustawy w administracji celnej od tego dnia wykonują zadania przewidziane dla Służby Celnej, zaś w zakresie dotyczącym stosunku pracy stosuje się dotychczasowe warunki pracy i płacy. W terminie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy funkcjonariusze celni otrzymali pisemną propozycję pełnienia służby uwzględniającą ich kwalifikacje, przebieg oraz oceny dotychczasowej pracy. Zasada ta nie obejmowała osób, które nie spełniały (jednego bądź kilku) rygorów selekcyjnych związanych z pełnieniem służby w Służbie Celnej tj. nie posiadały obywatelstwa polskiego, nie korzystały z pełni praw publicznych, były karane za przestępstwo popełnione umyślnie, nie legitymowały się co najmniej średnim wykształceniem, nie cieszyły się nieposzlakowaną opinią, nie posiadały stanu zdrowia pozwalającego na pełnienie służby na określonym stanowisku (art. 91 ust. 2 w zw. z art. 2 ustawy o S.C. z 1999 r.). Kolejnym etapem było złożenie przez funkcjonariusza w terminie miesiąca od dnia otrzymania propozycji pisemnego oświadczenia o przyjęciu propozycji bądź odmowie pełnienia służby. Przyjęcie propozycji skutkowało przekształceniem się dotychczasowego stosunku pracy w stosunek służby (art. 92 ustawy o S.C. z 1999 r.). Dla analizowanej problematyki istotne znaczenie miało zagwarantowanie przez normo-

dawcę ochrony prawnej funkcjonariuszowi, który nie otrzymał propozycji pełnienia służby bądź przedłożona mu propozycja była dla niego niesatysfakcjonująca. Osoba taka mogła wystąpić do Prezesa Głównego Urzędu Cel z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu – złożyć skargę do sądu pracy (art. 93 ust. 1, art. 95 ustawy o S.C. z 1999 r.).

Mniej skomplikowany tryb postępowania został przyjęty przez ustawodawcę w procesie tworzenia ustawy o S.C. Zgodnie z art. 222 ust. 1 tego aktu prawnego funkcjonariusze celni, którzy w dniu wejścia w życie ustawy (31 października 2009 r.) pełnili służbę w Służbie Celnej stali się funkcjonariuszami w rozumieniu ustawy. Należy podzielić pogląd zaprezentowany w uzasadnieniu projektu tej ustawy, iż „przepis ten przewidywał płynną i transparentną zmianę dotychczasowych stosunków służbowych funkcjonariuszy celnych w stosunki kreowane niniejszą ustawą”²³. Powołane regulacje prawne uwzględniały zatem dwa różne warianty przekształcenia stosunków pracy/stosunków służbowych funkcjonariuszy celnych. Należy jednak zauważyć, iż nawet w przypadku zastosowania koncepcji opartej na składaniu propozycji pełnienia służby (1999 r.) funkcjonariuszowi przysługiwała ochrona prawna, której nie zapewniono funkcjonariuszom na podstawie analizowanych przepisów wprowadzających Krajową Administrację Skarbową.

Niezależnie od dotychczas zaprezentowanej argumentacji uzasadniony jest pogląd o braku korelacji między projektem KAS, a jego uzasadnieniem, w którym oprócz mianowania do Służby Celnej i zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przewidziano etap pośredni w procesie przekształcania statusu prawnego obecnych funkcjonariuszy celnych tj. zatrudnienie w oparciu o mianowanie w służbie cywilnej.

W ocenie twórcy uzasadnienia projektu KAS funkcjonariusze z korpusu oficerów i generałów Służby Celnej, którzy przyjmą propozycję zatrudnienia w jednostkach KAS staną się na podstawie mianowania w służbie cywilnej urzędnikami służby cywilnej. Natomiast jeżeli funkcjonariusz celny nie

wyrazi zgody na propozycję zatrudnienia w służbie cywilnej to jego stosunek służbowy przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Przytoczone reguły odnoszące się do funkcjonariuszy o określonej pozycji w Służbie Celnej (osoby legitymujące się stopniem oficerskim bądź generalskim) nie znalazły jednak odzwierciedlenia w projekcie KAS. Stan ten może budzić wątpliwości co do intencji projektodawcy. W świetle powyższego niezrozumiałym wydaje się również dążenie do uprzywilejowania funkcjonariuszy celnych pełniących służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Zgodnie z art. 167 ust. 4 projektu KAS Szef Krajowej Administracji Skarbowej w terminie do 31 maja 2017 r. może złożyć tym funkcjonariuszom celnym pisemną propozycję wyłącznie pełnienia służby określając nowe warunki pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Podsumowując należy zauważyć, iż konstrukcja przepisów prawnych regulujących proces przekształceń w obszarze statusu prawnego obecnych funkcjonariuszy celnych oraz pracowników budzi uzasadnione wątpliwości. Zakładane wygaśnięcie dotychczasowych stosunków pracy oraz stosunków służbowych stanowi „opcją zerową”, której zastosowanie w żaden sposób nie przełoży się (nie przyczyni się) na zmniejszenie luki podatkowej, a taki jest podstawowy cel utworzenia Krajowej Administracji Skarbowej. Wprost przeciwnie, rozwiązanie to będące przejawem braku zaufania Państwa do funkcjonariuszy i pracowników, będzie generowało niepotrzebne emocje, zaś wielomiesięczny (do dnia 31 maja 2017 r.) stan niepewności, destabilizacji i wyczekiwania na propozycję może negatywnie wpłynąć na poziom zaangażowania się funkcjonariuszy celnych i pracowników w proces tworzenia nowego modelu administracji danin publicznych.

W świetle zaprezentowanych rozważań trafnym wydaje się postulat wprowadzenia mechanizmu ochrony prawnej dla tych osób, które nie otrzy-

mają propozycji pełnienia służby bądź zatrudnienia w KAS²⁴. Z kolei w celu realizacji art. 167 ust. 1 projektu KAS niezbędnym jest jak najszybsze podjęcie przez Ministra Finansów decyzji o rozpoczęciu kompleksowej analizy przebiegu dotychczasowej służby bądź pracy każdego – odpowiednio – funkcjonariusza bądź pracownika. Tylko takie rozwiązanie pozwoli na zarządzanie zasobami ludzkimi oparte na wiedzy oraz doświadczeniu obecnych funkcjonariuszy i pracowników i wyeliminuje realne – jak wykazano w niniejszym opracowaniu – zagrożenie zrównania tej przesłanki z kryterium „ostatniego miejsca pełnienia służby/pracy”.

Ponadto biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia związane z kolejnymi etapami wdrażania reformy, wskazanym byłoby wykorzystanie przez Ministra Finansów standardów wynikających z dokumentu „Procedura zarządzania zmianą w Służbie Celnej”²⁵, który reguluje m.in. zasady i tryb przeprowadzania zmian w tej formacji w tym również w obszarze komunikacji z funkcjonariuszami celnymi. Ponadto należy rozważyć przeprowadzenie badania ankietowego pod kątem preferencji zawodowych funkcjonariuszy celnych i pracowników. Mogłoby ono dostarczyć dyrektorom izb celnych, dyrektorom izb skarbowych oraz dyrektorom urzędów kontroli skarbowej, a w nieodległej przyszłości również dyrektorom izb administracji skarbowej wiedzy na temat oczekiwań personelu co do rodzaju i miejsca pełnienia służby/wykonywania pracy. Wyniki badania mogłyby zostać wykorzystane także przez doradców zawodowych funkcjonujących w każdej izbie celnej, których rolą jest m.in. pomoc funkcjonariuszom/pracownikom w poznaniu swoich predyspozycji również w sytuacji zmiany zawodowej oraz wsparcie kadry kierowniczej w optymalnym wykorzystaniu potencjału danego funkcjonariusza/pracownika²⁶.

Kolejnym krokiem powinno być przeprowadzenie przez Ministerstwo Finansów etatyzacji we wszystkich izbach celnych w celu ustalenia nieodborów etatowych. Wakaty powinny być w pierwszej kolejności obsadzone osobami, które pełnią obecnie służbę

w Służbie Celnej, nie zaś osobami przyjętymi (bądź tymi, które zostaną dopiero przyjęte) do tej formacji w 2016 r. Rozwiązanie to pozwoli na uniknięcie – noszącej znamiona dysfunkcji administracji – sytuacji złożenia w 2017 r. propozycji pełnienia służby w Służbie Celno – Skarbowej niedoświadczonemu funkcjonariuszowi odbywającemu służbę przygotowawczą w komórce np. dochodzeniowo – śledczej oraz „ucywilnienia” funkcjonariusza posiadającego niezbędne doświadczenie, wiedzę i umiejętności zawodowe, lecz wykonującego w ostatnim okresie – stosownie do potrzeb służby – zadania w komórce wsparcia np. logistyki.

Andrzej Halicki – doktor nauk prawnych

Przypisy:

- 1 Poselski projekt ustawy nie wymaga konsultacji przed wniesieniem go do Sejmu. W takim przypadku Marszałek Sejmu przed skierowaniem do pierwszego czytania, kieruje projekt do konsultacji w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach (art. 34 ust. 3 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, tekst jednolity: MP z 2012 r. poz. 32 ze zm.).
- 2 Termin ten ulegnie zmianie ze względu na zawieszenie prac nad projektem KAS do września.
- 3 Tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 720
- 4 Tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 578.
- 5 Tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 990 ze zm.
- 6 Dz. U. poz. 1269 ze zm..
- 7 Zgodnie z art. 141 ust. 2 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej z dnia 31 maja 2016 r. w jednostkach organizacyjnych KAS nie może być zatrudniona albo pełnić służby osoba, która pełniła służbę zawodową, pracowała bądź była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 1388 ze zm.).
- 8 T. Liszcz, Zasady zatrudniania urzędników skarbowych. Uwagi na tle projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej w: Nowoczesna Administracja Skarbowa t. 3, Warszawa 2007, s. 192 oraz Opinia Rady Legislacyjnej nr RI.-0303-118-119/07z dnia 22 października 2007 r.
- 9 Odpowiedź z dnia 14 stycznia 2016 r. na interpelację poselską nr 253, www.orka2.sejm.gov.pl
- 10 Od 2017 zaczną działać KAS. Będą podwyżki, ale i zwolnienia, Gazeta Prawna z dnia 1 czerwca 2016 r. www.podatki.gazetaprawna.pl

- 11 Co w KAS-ie piszczy, www.skarbowcy.pl,
12 Uzasadnienie projektu ustawy z dnia 31 maja 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, s. 120..
13 Ponadto 31 funkcjonariuszy celnych pełniących służbę w Ministerstwie Finansów będzie posiadało na dzień 1 stycznia 2017 r. uprawnień emerytalne.
14 Tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 1388 ze zm.
15 Dokument uzyskano w trybie wynikającym z ustawy o dostępie do informacji publicznej.
16 W piśmie BMI1.0124.192.2016 z dnia 13 czerwca 2016 r. Minister Finansów wyjaśnił, iż nie dysponuje analizami (w tym analizą SWOT), ekspertyzami, opiniami, które odnoszą się do projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, zaś materiały wytworzone w 2016 r. powstawały w oderwaniu od zapisów w/w ustawy i prezentują jedynie poglądy i wnioski ich twórców. Dokument uzyskano w trybie wynikającym z ustawy o dostępie do informacji publicznej.
17 Zgodnie z art. 25 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 380 ze zm.) miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem pobytu stałego.
18 Skutek ten nastąpi w przypadku wejścia w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej w okresie wcześniejszym niż planowana przez rząd zmiana ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 990 ze zm.) polegająca na rozszerzeniu zakresu podmiotowego tego aktu prawnego o funkcjonariuszy celnych, o których mowa w wyroku Trybunału Konstytucyjnego sygn. akt K 39/13 z dnia 3 marca 2015 r.
19 Brak ochrony dotychczasowej wysokości uposażenia oznacza zrównanie skutków finansowych z ukaraniem funkcjonariusza karą dyscyplinarną przeniesienia na niższe stanowisko służbowe (art. 167 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 150 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej).
20 Funkcjonariusz, który przyjmie propozycję pracy zachowuje prawo do dotychczasowego wymiaru urlopu wypoczynkowego jedynie w 2017 r. (art. 172 ust. 3 pkt 1 projektu KAS).
21 Na tym tle może budzić wątpliwości przeprowadzanie w 2016 r., a więc po podjęciu decyzji o utworzeniu KAS „kursów oficerskich”.
22 Dz. U. nr 72 poz. 802.
23 Druk sejmowy nr 1492 Sejmu RP VI kadencji, www.sejm.gov.pl
24 Np. ustawowy zapis o treści: „W przypadku niezłożenia propozycji pełnienia służby bądź zatrudnienia w Służbie Celno Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej wydaje w terminie do dnia 5 czerwca 2017 r. decyzję o odmowie złożenia propozycji pełnienia służby. W terminie 14 dni od dnia otrzymania tej decyzji – odpowiednio – funkcjonariuszowi bądź pracownikowi przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy”.
25 Ministerstwo Finansów, Warszawa 2011.
26 Szerzej o roli doradcy zawodowego w Służbie Celnej w: Model funkcjonowania doradcy zawodowego w Służbie Celnej, Ministerstwo Finansów, Warszawa 2014.